

Dokument nr. 15:3

(2010–2011)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

Spørsmål nr. 401 – 600

30. november – 20. desember 2010

Innhold

Spørsmål	Side
401. Fra stortingsrepresentant Harald T. Nesvik, vedr. frihandelsavtalen mellom EFTA og Colombia, besvart av nærings- og handelsministeren	15
402. Fra stortingsrepresentant Morten Høglund, vedr. den norske ambassaden i Bogota, besvart av utenriksministeren	16
403. Fra stortingsrepresentant Svein Flåtten, vedr. personlige sparere i aksjefond, besvart av finansministeren	17
404. Fra stortingsrepresentant Ingebjørg Godsken, vedr. bidragsrett, retten til å få barnebidrag, besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren	18
405. Fra stortingsrepresentant Laila Marie Reiertsen, vedr. dispensasjon for bruk av journalføring på data, besvart av helse- og omsorgsministeren	19
406. Fra stortingsrepresentant Sonja Irene Sjøli, vedr. prøveprosjekt med HPV-test som sekundærscreening for livmorhalskreft, besvart av helse- og omsorgsministeren	20
407. Fra stortingsrepresentant Bjørn Lødemel, vedr. bygge ut eit småkraftverk ved Hardangerfjorden, besvart av olje- og energiministeren	21
408. Fra stortingsrepresentant Åse Michaelsen, vedr. psykisk vold, utpressing, prostitusjon, narkotikahandel og voldtekt i norske fengsel, besvart av justisministeren	22
409. Fra stortingsrepresentant Bente Thorsen, vedr. global etterspørsel etter protein, besvart av nærings- og handelsministeren	23
410. Fra stortingsrepresentant Henning Skumsvoll, vedr. Mongstad som reservekraftverk, besvart av olje- og energiministeren	23
411. Fra stortingsrepresentant Oskar J. Grimstad, vedr. lavinnblande biodrivstoff i standard diesel og bensin, besvart av miljø- og utviklingsministeren	24
412. Fra stortingsrepresentant Oskar J. Grimstad, vedr. omsetningsplikten for biodrivstoff, besvart av miljø- og utviklingsministeren	24
413. Fra stortingsrepresentant Øyvind Korsberg, vedr. styreleder i Statkraft, besvart av nærings- og handelsministeren	25
414. Fra stortingsrepresentant Øyvind Korsberg, vedr. CO ₂ -rensing, besvart av miljø- og utviklingsministeren	25
415. Fra stortingsrepresentant Henning Skumsvoll, vedr. Dokument nr. 15:197 (2010-2011) vindkraft, besvart av olje- og energiministeren	26
416. Fra stortingsrepresentant Åge Starheim, vedr. samhandlingsreformen, besvart av helse- og omsorgsministeren	27

	Side
417. Fra stortingsrepresentant Kenneth Svendsen, vedr. klimakvotekjøp for flyreiser, besvart av finansministeren	27
418. Fra stortingsrepresentant Anders B. Werp, vedr. vaktvirksomhetsloven, besvart av justisministeren	28
419. Fra stortingsrepresentant Ingjerd Schou, vedr. planer for utbygging av Alnabru terminalen, besvart av samferdselsministeren	29
420. Fra stortingsrepresentant Bent Høie, vedr. produsentene av legemidler mot Kols, besvart av helse- og omsorgsministeren	30
421. Fra stortingsrepresentant Ingebjørg Godskesen, vedr. landbrukspolitikken, besvart av landbruks- og matministeren	31
422. Fra stortingsrepresentant Åse Michaelsen, vedr. hastighet i straffesak, besvart av justisministeren	32
423. Fra stortingsrepresentant Linda C. Hofstad Helleland, vedr. brudd på besøksforbud, besvart av justisministeren	33
424. Fra stortingsrepresentant Dagrun Eriksen, vedr. Kuttene ved Nav-kontorene, besvart av arbeidsministeren	34
425. Fra stortingsrepresentant Øyvind Vaksdal, vedr. løslatelse av den israelske soldaten Gilad Shalit, besvart av utenriksministeren	35
426. Fra stortingsrepresentant Line Henriette Hjemdal, vedr. CO ₂ -avgiften i petroleumssektoren, besvart av finansministeren	36
427. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. sjøtransport, besvart av samferdselsministeren	37
428. Fra stortingsrepresentant Vigdis Giltun, vedr. Inno Walker og aldersgrense for hjelpemidler, besvart av arbeidsministeren	38
429. Fra stortingsrepresentant Anders Anundsen, vedr. Ungt Entreprenørskap, besvart av kunnskapsministeren	40
430. Fra stortingsrepresentant Anders Anundsen, vedr. utbedringene av rundkjøringen på Elveveien mot Larvik havn RV 40/FV303 (Øya-krysset), besvart av samferdselsministeren	40
431. Fra stortingsrepresentant Ivar Kristiansen, vedr. adopsjonsak, besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren	41
432. Fra stortingsrepresentant Karin S. Woldseth, vedr. kontrollrutiner for EUs regionutbetalinger, besvart av utenriksministeren	42
433. Fra stortingsrepresentant Per Arne Olsen, vedr. Oslo Hospital, besvart av helse- og omsorgsministeren	43
434. Fra stortingsrepresentant Kenneth Svendsen, vedr. å øke bostøtten, besvart av finansministeren	44
435. Fra stortingsrepresentant Sonja Irene Sjøli, vedr. karirurgisk avdeling på Ahus, besvart av helse- og omsorgsministeren	45
436. Fra stortingsrepresentant Gunnar Gundersen, vedr. kontrollen med det norske aksjemarkedet og Oslo Børs, besvart av finansministeren	45
437. Fra stortingsrepresentant Per Roar Bredvold, vedr. mangel på varetekts- og fengselsplasser i Hedmark, besvart av justisministeren	47
438. Fra stortingsrepresentant André Oktay Dahl, vedr. rett til juridisk bistand for nordmenn som blir drept i utlandet, besvart av justisministeren	48
439. Fra stortingsrepresentant Roald Aga Haug, vedr. landingsmuligheter til luftambulansen, besvart av helse- og omsorgsministeren	48

	Side
440. Fra stortingsrepresentant Jon Jæger Gåsvatn, vedr. klare nasjonale retningslinjer for hvilke sanksjoner som skal gis ved brudd på alkoholloven, besvart av helse- og omsorgsministeren	49
441. Fra stortingsrepresentant Ulf Erik Knudsen, vedr. den nye plan- og bygningsloven, besvart av kommunal- og regionalministeren	51
442. Fra stortingsrepresentant Elisabeth Røbekk Nørve, vedr. norsk landbruk, besvart av landbruks- og matministeren	51
443. Fra stortingsrepresentant Kari Kjønås Kjos, vedr. førerkort for veteraner, besvart av helse- og omsorgsministeren	53
444. Fra stortingsrepresentant Jon Jæger Gåsvatn, vedr. utbyggingsprosjekter av sykehjemsplasser, besvart av kommunal- og regionalministeren	54
445. Fra stortingsrepresentant Ulf Leirstein, vedr. elavgiften ved høye strømregninger, besvart av finansministeren	55
446. Fra stortingsrepresentant Ulf Leirstein, vedr. Enovas penger til støtteordningen til energisparing i husholdningene, besvart av finansministeren	56
447. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. mobile gasskraftverk, besvart av olje- og energiministeren	56
448. Fra stortingsrepresentant Linda C. Hofstad Helleland, vedr. motorferdsel i utmark, besvart av miljø- og utviklingsministeren	57
449. Fra stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr, vedr. krigsforbrytere, besvart av justisministeren	58
450. Fra stortingsrepresentant Tord Lien, vedr. gasskraftkonsesjonen på Skogn, besvart av olje- og energiministeren	59
451. Fra stortingsrepresentant Vigdis Giltun, vedr. fastlege, besvart av arbeidsministeren	60
452. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. etterutdanning for yrkessjåfører, besvart av samferdselsministeren	61
453. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. datokjøring, besvart av finansministeren	61
454. Fra stortingsrepresentant Laila Dāvøy, vedr. rusbehandling og psykisk helsevern, besvart av helse- og omsorgsministeren	63
455. Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. en stor brannkatastrofe i Israel, besvart av utenriksministeren	64
456. Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. toll på pærer, besvart av finansministeren	64
457. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. veteraner fra utenlandsoppdrag, besvart av helse- og omsorgsministeren	65
458. Fra stortingsrepresentant Torgeir Trældal, vedr. reduksjon i brannberedskapen i Narvik kommune, besvart av justisministeren ..	67
459. Fra stortingsrepresentant Harald T. Nesvik, vedr. å selge aksjer i Statkraft, besvart av nærings- og handelsministeren	68
460. Fra stortingsrepresentant Laila Marie Reiertsen, vedr. regelverket om praktiseringen av yrkesskader, besvart av arbeidsministeren	68
461. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. gasskraftverk, besvart av olje- og energiministeren	70
462. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. gasskraftverk, besvart av olje- og energiministeren	71

	Side
463. Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. Statkraft, besvart av finansministeren	71
464. Fra stortingsrepresentant Borghild Tenden, vedr. nedbygging eller nedlegging av lokalsykehus, besvart av helse- og omsorgsministeren	72
465. Fra stortingsrepresentant Morten Høglund, vedr. visum for taiwanske borgere ved innreise til EU og Schengen, besvart av nærings- og handelsministeren	73
466. Fra stortingsrepresentant Laila Dāvøy, vedr. døgnopphold for rusbehandling, besvart av helse- og omsorgsministeren	73
467. Fra stortingsrepresentant Laila Dāvøy, vedr. psykisk helsevern i Førde, besvart av helse- og omsorgsministeren	74
468. Fra stortingsrepresentant Per Sandberg, vedr. kongelige eskortetjenesten, besvart av justisministeren	75
469. Fra stortingsrepresentant Per Sandberg, vedr. ny granskning av Scandinavian Star ulykken, besvart av justisministeren	76
470. Fra stortingsrepresentant Harald T. Nesvik, vedr. nytt sykehus i Molde, besvart av helse- og omsorgsministeren	77
471. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. statlige "pålegg" innen skolesektoren (grunn- og videregående skole), besvart av kunnskapsministeren	78
472. Fra stortingsrepresentant Bent Høie, vedr. ny ordning for bestilling av pasientreiser, besvart av helse- og omsorgsministeren	85
473. Fra stortingsrepresentant Solveig Horne, vedr. Taipei International Book Exhibition (TIBE), besvart av kulturministeren	86
474. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. norsk standardlisens for tilgang til offentlig data, besvart av fornyings-, administrasjons- og kirkeministeren	86
475. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. bompengegjelden, besvart av samferdselsministeren	87
476. Fra stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr, vedr. bortkommende pass, besvart av justisministeren	89
477. Fra stortingsrepresentant Anders Anundsen, vedr. personopplysninger om ansatte i E-tjenesten, besvart av forsvarsministeren	89
478. Fra stortingsrepresentant Ivar Kristiansen, vedr. Rana Gruber, besvart av samferdselsministeren	90
479. Fra stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten, vedr. Ahus, besvart av helse- og omsorgsministeren	91
480. Fra stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten, vedr. Vestre Viken HF, besvart av helse- og omsorgsministeren	92
481. Fra stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde, vedr. innhenting av opplysninger om skattyters ligning, besvart av finansministeren	93
482. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. godkjenning av kjøretøy, besvart av samferdselsministeren	95
483. Fra stortingsrepresentant Anders Anundsen, vedr. Treholtsaken og Gjenopptakelseskommisjonen, besvart av justisministeren	96

	Side
484. Fra stortingsrepresentant Svein Flåtten, vedr. luseforskriftene, besvart av fiskeri- og kystministeren	97
485. Fra stortingsrepresentant Torbjørn Røe Isaksen, vedr. manglende kommunikasjon mellom lokalledet og fylkesleddet i Nav, besvart av arbeidsministeren	97
486. Fra stortingsrepresentant Ulf Leirstein, vedr. regelverket for å refinansiere billån, besvart av justisministeren	98
487. Fra stortingsrepresentant Laila Marie Reiertsen, vedr. arbeidsledigheten blant ungdom, besvart av arbeidsministeren	99
488. Fra stortingsrepresentant Nikolai Astrup, vedr. Aker sykehus, besvart av helse- og omsorgsministeren	100
489. Fra stortingsrepresentant Karin S. Woldseth, vedr. kriterier for nye statslån, besvart av finansministeren	101
490. Fra stortingsrepresentant Eivind Nævdal-Bolstad, vedr. Seanse, senter for kunstproduksjon i Volda, besvart av kunnskapsministeren	102
491. Fra stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde, vedr. et forslag utarbeidet av Skattebetalerforeningen som gjør det mulig for personlige sparere å benytte fritaksmetoden, besvart av finansministeren	103
492. Fra stortingsrepresentant Torgeir Trældal, vedr. svar på Landbrukstelling 2010, besvart av finansministeren	104
493. Fra stortingsrepresentant Arve Kambe, vedr. kirkebygg, besvart av fornyings-, administrasjons- og kirkeministeren	104
494. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. veiløsninger i Bergen, besvart av samferdselsministeren	105
495. Fra stortingsrepresentant Elisabeth Røbekk Nørve, vedr. kraftnettet ved sanering av Leivdal - Haugen, besvart av olje- og energiministeren	106
496. Fra stortingsrepresentant Laila Marie Reiertsen, vedr. leger, besvart av arbeidsministeren	107
497. Fra stortingsrepresentant Frank Bakke-Jensen, vedr. hjemmelen til at Mattilsynet i ulike saker prioriterer slik at forvaltningslovens bestemmelser er satt til side, besvart av landbruks- og matministeren	108
498. Fra stortingsrepresentant Ib Thomsen, vedr. TV2-avtalen, besvart av kulturministeren	109
499. Fra stortingsrepresentant Robert Eriksson, vedr. ansatte med kronisk sykdom, besvart av arbeidsministeren	110
500. Fra stortingsrepresentant Siri A. Meling, vedr. elever på VG2 Automatisering på Dalane videregående skole i Egersund, besvart av kunnskapsministeren	111
501. Fra stortingsrepresentant Terje Halleland, vedr. merverdiavgifter på grønne sertifikater, besvart av olje- og energiministeren	112
502. Fra stortingsrepresentant Bent Høie, vedr. endringer i takstene for fysikalsk rehabilitering, besvart av helse- og omsorgsministeren	112
503. Fra stortingsrepresentant Afshan Rafiq, vedr. beskyttelsen og hjelpen til barn og kvinner de flomrammede områdene i Pakistan, besvart av miljø- og utviklingsministeren	113
504. Fra stortingsrepresentant Afshan Rafiq, vedr. overføringen av nye pasienter til Ahus, besvart av helse- og omsorgsministeren	114

	Side
505. Fra stortingsrepresentant Oskar J. Grimstad, vedr. Europas batteri - vannkraft, besvart av olje- og energiministeren	115
506. Fra stortingsrepresentant Oskar J. Grimstad, vedr. mårhunden, besvart av miljø- og utviklingsministeren	116
507. Fra stortingsrepresentant Gunnar Gundersen, vedr. en skutt bjørn i Rendalen, besvart av justisministeren	117
508. Fra stortingsrepresentant Gunnar Gundersen, vedr. trafikkskoler, besvart av finansministeren	118
509. Fra stortingsrepresentant Knut Arild Hareide, vedr. iransk pastor, besvart av utenriksministeren	119
510. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. boligprosjekt på øya Skåtøy i Kragerø, besvart av miljø- og utviklingsministeren	120
511. Fra stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad, vedr. den nye pensjonsreformen, besvart av arbeidsministeren	120
512. Fra stortingsrepresentant Torgeir Trældal, vedr. kontroller på restauranter og serveringsteder, besvart av landbruks- og matministeren	121
513. Fra stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde, vedr. Ahus og økende antall pasienter, besvart av helse- og omsorgsministeren	122
514. Fra stortingsrepresentant Torbjørn Røe Isaksen, vedr. Curato røntgen i Telemark, besvart av helse- og omsorgsministeren	123
515. Fra stortingsrepresentant Bent Høie, vedr. prosessen rundt nytt sykehus i Molde, besvart av helse- og omsorgsministeren	124
516. Fra stortingsrepresentant Morten Ørsal Johansen, vedr. rettsgenetisk utdanningsløp, besvart av justisministeren	125
517. Fra stortingsrepresentant Morten Ørsal Johansen, vedr. saksbehandlingstid ved Rettsmedisinsks Institutt, besvart av justisministeren	125
518. Fra stortingsrepresentant Solveig Horne, vedr. Rettsmedisinsk Institutt, besvart av kunnskapsministeren	126
519. Fra stortingsrepresentant Solveig Horne, vedr. restansene på sporsaker ved Rettsmedisinsk Institutt, besvart av justisministeren	126
520. Fra stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr, vedr. salg av DNA analyser, besvart av forsknings- og høyere utdanningsministeren	127
521. Fra stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr, vedr. RMI-tid i retten, besvart av forsknings- og høyere utdanningsministeren	127
522. Fra stortingsrepresentant Per Sandberg, vedr. DNA-prøver, besvart av justisministeren	128
523. Fra stortingsrepresentant Per Sandberg, vedr. statistikk over DNA-saker og treff med sporregisteret, besvart av justisministeren	128
524. Fra stortingsrepresentant Elisabeth Aspaker, vedr. etter- og videreutdanning, besvart av kunnskapsministeren	129
525. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. trafikksikkerheten knyttet til utenlandske trailere, besvart av samferdselsministeren	130

	Side
526. Fra stortingsrepresentant Øyvind Vaksdal, vedr. regjeringen sine løfter om å skape rammevilkår som styrker den langsiktige verdiskapingen i industrien, besvart av nærings- og handelsministeren	131
527. Fra stortingsrepresentant Laila Dāvøy, vedr. kapasitetsøkning innen kjøp fra private institusjoner, besvart av helse- og omsorgsministeren	132
528. Fra stortingsrepresentant Laila Dāvøy, vedr. pasientadministrativt system, besvart av helse- og omsorgsministeren	133
529. Fra stortingsrepresentant Ingebjørg Godskesen, vedr. fratakelse av førerkort for yrkessjåfører, besvart av justisministeren	134
530. Fra stortingsrepresentant Ivar Kristiansen, vedr. Valnesfjord Helsesportsenter, besvart av helse- og omsorgsministeren	134
531. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. mange alvorlige trafikkulykker i Hordaland i 2010, besvart av samferdselsministeren	136
532. Fra stortingsrepresentant Borghild Tenden, vedr. bruk av kjemikalier på norske veger, besvart av samferdselsministeren	137
533. Fra stortingsrepresentant Borghild Tenden, vedr. endring av førerkortforskriften, besvart av helse- og omsorgsministeren	138
534. Fra stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten, vedr. tilbud om leirskole i løpet av skoletiden, besvart av kunnskapsministeren	139
535. Fra stortingsrepresentant Ingebjørg Godskesen, vedr. røyking ved institusjoner, besvart av helse- og omsorgsministeren	140
536. Fra stortingsrepresentant Arve Kambe, vedr. vitnemål, besvart av kunnskapsministeren	141
537. Fra stortingsrepresentant Linda C. Hofstad Helleland, vedr. illegale nattklubber, besvart av justisministeren	142
538. Fra stortingsrepresentant Gunnar Gundersen, vedr. illegale nattklubber, besvart av finansministeren	144
539. Fra stortingsrepresentant Peter N. Myhre, vedr. palestinske organisasjoner som Norge samarbeider med, besvart av utenriksministeren	145
540. Fra stortingsrepresentant Hans Olav Syversen, vedr. sluttpakker og opprettholdelse av lederlønn ved Oslo Universitetssykehus og Vestre Viken HF, besvart av helse- og omsorgsministeren	146
541. Fra stortingsrepresentant André Oktay Dahl, vedr. kvalitetsikring av psykiatriske vurderinger, besvart av justisministeren	148
542. Fra stortingsrepresentant Snorre Serigstad Valen, vedr. at mennesker som i Norge får oppnevnt verge bør få opphold i Norge, besvart av justisministeren	149
543. Fra stortingsrepresentant Øyvind Vaksdal, vedr. de iranske flyktningene i Camp Ashraf i Irak, besvart av utenriksministeren	150
544. Fra stortingsrepresentant Ulf Leirstein, vedr. banksikringsfondene i EU og EØS-landene, besvart av finansministeren	150
545. Fra stortingsrepresentant Olemic Thommessen, vedr. videreutviklingen av Frivillighetsregisteret, besvart av kulturministeren	151
546. Fra stortingsrepresentant Olemic Thommessen, vedr. utøvere av digital mobbing, besvart av justisministeren	152

	Side
547. Fra stortingsrepresentant Line Henriette Hemdal, vedr. rovdyr, besvart av miljø- og utviklingsministeren	153
548. Fra stortingsrepresentant Karin S. Woldseth, vedr. kriminalitet med illegalt salg av organer i Kosovo, besvart av utenriksministeren	154
549. Fra stortingsrepresentant Jon Jæger Gåsvatn, vedr. fedmeoperasjon, besvart av helse- og omsorgsministeren	154
550. Fra stortingsrepresentant Jon Jæger Gåsvatn, vedr. økt brukt av gradering i attføring/trygdesaker, besvart av arbeidsministeren	155
551. Spørsmålet ble trukket	156
552. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. gasspeis, besvart av kommunal- og regionalministeren	156
553. Fra stortingsrepresentant Robert Eriksson, vedr. Nav, besvart av arbeidsministeren	157
554. Fra stortingsrepresentant Line Henriette Hemdal, vedr. etter- og videreutdanningstilbud for lærere i Østfold, besvart av kunnskapsministeren	158
555. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. superbussene, besvart av samferdselsministeren	159
556. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. veisalting, besvart av samferdselsministeren	159
557. Fra stortingsrepresentant Torgeir Trældal, vedr. mattrygghet i Norge, besvart av landbruks- og matministeren	160
558. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. håndballtrener som er utdannet idrettslærer fra universitetet i Zagreb, besvart av arbeidsministeren	160
559. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. mindreårige asylsøkere, besvart av justisministeren	161
560. Fra stortingsrepresentant Svein Flåtten, vedr. om lusebehandling ved badebehandling i lukket enhet, besvart av fiskeri- og kystministeren	162
561. Fra stortingsrepresentant Per Roar Bredvold, vedr. fortolkning av eiendomsskatteloven, besvart av finansministeren	163
562. Fra stortingsrepresentant Per Roar Bredvold, vedr. næringslivet som forsvinner til utlandet, besvart av nærings- og handelsministeren	163
563. Fra stortingsrepresentant Hans Olav Syversen, vedr. donasjon av hornhinner, besvart av helse- og omsorgsministeren	164
564. Fra stortingsrepresentant Ib Thomsen, vedr. Teaterhøyskolen, besvart av forsknings- og høyere utdanningsministeren	165
565. Fra stortingsrepresentant Harald T. Nesvik, vedr. soneinndelingen med kvoter vågekvalfangsten, besvart av fiskeri- og kystministeren	166
566. Fra stortingsrepresentant Harald T. Nesvik, vedr. avtalespesialister innen psykiatrien, besvart av helse- og omsorgsministeren	166
567. Fra stortingsrepresentant Sylvi Graham, vedr. nedsatt arbeidsevne, besvart av arbeidsministeren	167
568. Fra stortingsrepresentant Ivar Kristiansen, vedr. beredskapen ved kystradarstasjonene, besvart av forsvarsministeren	168

	Side
569. Fra stortingsrepresentant Frank Bakke-Jensen, vedr. redusert beredskap ved kystradarstasjonene, besvart av forsvarsministeren	169
570. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. innsyn i gassavtaler, besvart av olje- og energiministeren	169
571. Fra stortingsrepresentant Vigdis Giltun, vedr. handikappheisen på jernbanestasjonen i Fredrikstad, besvart av samferdselsministeren ..	170
572. Fra stortingsrepresentant Afshan Rafiq, vedr. fattigdommen blant barn i Norge, besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren	171
573. Fra stortingsrepresentant Jan Tore Sanner, vedr. politiske fanger på Cuba, besvart av utenriksministeren	172
574. Fra stortingsrepresentant Elisabeth Røbekk Nørve, vedr. nytt sykehus i Molde, besvart av helse- og omsorgsministeren	173
575. Fra stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad, vedr. yrkesskadeerstatning som følge av løsemiddeleksposering, besvart av arbeidsministeren	174
576. Fra stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad, vedr. yrkesskadeerstatning, besvart av arbeidsministeren	175
577. Fra stortingsrepresentant Bjørn Lødemel, vedr. Firda fysikalsk-medisinske senter på Sandane, besvart av helse- og omsorgsministeren	176
578. Fra stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten, vedr. norske embetsfolk, besvart av statsministeren	177
579. Fra stortingsrepresentant André Oktay Dahl, vedr. den dramatiske dødsbrannen i Urtegata i Oslo i 2008, besvart av justisministeren	177
580. Fra stortingsrepresentant Torkil Åmland, vedr. oppgraderingen av den palestinske representasjonen i Norge, besvart av utenriksministeren	178
581. Fra stortingsrepresentant Henning Skumsvoll, vedr. klimakvoter, besvart av miljø- og utviklingsministeren	179
582. Fra stortingsrepresentant Afshan Rafiq, vedr. tiltak for å få kvinner med minoritetsbakgrunn i arbeid, besvart av arbeidsministeren	180
583. Fra stortingsrepresentant Bente Thorsen, vedr. opplæringsloven og julegudstjeneste, besvart av kunnskapsministeren	181
584. Fra stortingsrepresentant Henning Skumsvoll, vedr. gass, besvart av nærings- og handelsministeren	181
585. Fra stortingsrepresentant Geir Jørgen Bekkevold, vedr. barn til innvandrere, besvart av justisministeren	182
586. Fra stortingsrepresentant Per Arne Olsen, vedr. luftambulansetjenesten i Harstad, besvart av helse- og omsorgsministeren	182
587. Fra stortingsrepresentant Øyvind Håbrekke, vedr. retningslinjene for flytting mellom fosterhjem, besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren	183
588. Fra stortingsrepresentant Elisabeth Aspaker, vedr. Oslo Sanitetsforenings Utdanningssenter, besvart av kunnskapsministeren	185

	Side
589. Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. oppgradering av palestineres stedlige representasjon i Oslo, besvart av utenriksministeren	185
590. Fra stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad, vedr. dagpenger, besvart av arbeidsministeren	186
591. Fra stortingsrepresentant Laila Dåvøy, vedr. mobbing og trakassering i Forsvaret, besvart av forsvarsministeren	187
592. Fra stortingsrepresentant Laila Dåvøy, vedr. ME-syke, besvart av helse- og omsorgsministeren	188
593. Fra stortingsrepresentant Torgeir Trældal, vedr. informasjon om hvordan eggene er produsert, besvart av landbruks- og matministeren	189
594. Fra stortingsrepresentant Elisabeth Aspaker, vedr. Akupunkturhøyskolen - autorisasjon for akupunktører, besvart av helse- og omsorgsministeren	190
595. Fra stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten, vedr. det hviterussiske regimets hardhendte håndtering av opposisjonen i landet, besvart av utenriksministeren	190
596. Fra stortingsrepresentant Hans Olav Syversen, vedr. palestinsk ambassade i Oslo, besvart av utenriksministeren	192
597. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. mobile gasskraftverk, besvart av olje- og energiministeren	193
598. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. reduksjon i elavgiften, besvart av finansministeren	193
599. Fra stortingsrepresentant Jan Tore Sanner, vedr. samlokalisering av psykisk helsevern og somatikk ved nye Drammen sykehus, besvart av helse- og omsorgsministeren	194
600. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. Schengen-beboere, besvart av finansministeren	195

*Oversikt over spørsmålsstillere og
besvarte spørsmål (401 – 600) for sesjonen 2010-2011.*

Partibetegnelse:

*A Det norske Arbeiderparti
FrP Fremskrittspartiet
H Høyre
KrF Kristelig Folkeparti*

*Sp Senterpartiet
SV Sosialistisk Venstreparti
V Venstre*

Anundsen, Anders (FrP)	429, 430, 477, 483
Asmyhr, Hans Frode Kielland (FrP)	449, 476, 520, 521
Aspaker, Elisabeth (H)	524, 588, 594
Astrup, Nikolai (H)	488
Bakke-Jensen, Frank (H)	497, 569
Bekkevold, Geir Jørgen (KrF)	585
Bredvold, Per Roar (FrP)	437, 561, 562
Dahl, André Oktay (H)	438, 541, 579
Dåvøy, Laila (KrF)	454, 466, 467, 527, 528, 591, 592
Eriksen, Dagrun (KrF)	424
Eriksson, Robert (FrP)	499, 553
Flåtten, Svein (H)	403, 484, 560
Giltun, Vigdis (FrP)	428, 451, 571
Godskesen, Ingebjørg (FrP)	404, 421, 529, 535
Graham, Sylvi (H)	567
Grande, Trine Skei (V)	471, 474, 558, 559, 600
Grimstad, Oskar J. (FrP)	411, 412, 505, 506
Gundersen, Gunnar (H)	436, 507, 508, 538
Gåsvatn, Jon Jæger (FrP)	440, 444, 549, 550
Hagesæter, Gjermund (FrP)	457
Halleland, Terje (FrP)	501
Hareide, Knut Arild (KrF)	509
Haug, Roald Aga (A)	439
Helleland, Linda C. Hofstad (H)	423, 448, 537
Hjemdal, Line Henriette (KrF)	426, 547, 554
Hoksrud, Bård (FrP)	452, 453, 482, 510, 525, 555
Horne, Solveig (FrP)	473, 518, 519
Høglund, Morten (FrP)	402, 465
Høie, Bent (H)	420, 472, 502, 515
Høybråten, Dagfinn (KrF)	479, 480, 534, 578, 595
Håbrekke, Øyvind (KrF)	587
Isaksen, Torbjørn Røe (H)	485, 514
Johansen, Morten Ørsal (FrP)	516, 517
Kambe, Arve (H)	493, 536
Kjos, Kari Kjønnaas (FrP)	443
Knudsen, Ulf Erik (FrP)	441

Korsberg, Øyvind (FrP)	413, 414
Kristiansen, Ivar (H)	431, 478, 530, 568
Leirstein, Ulf (FrP)	445, 446, 486, 544
Lien, Tord (FrP)	450
Lødemel, Bjørn (H)	407, 577
Meling, Siri A. (H)	500
Michaelson, Åse (FrP)	408, 422
Myhre, Peter N. (FrP)	539
Nesvik, Harald T. (FrP)	401, 459, 470, 565, 566
Nævdal-Bolstad, Eivind (H)	490
Nørve, Elisabeth Røbekk (H)	442, 495, 574
Olsen, Per Arne (FrP)	433, 586
Rafiq, Afshan (H)	503, 504, 572, 582
Reiertsen, Laila Marie (FrP)	405, 460, 487, 496
Ropstad, Kjell Ingolf (KrF)	511, 575, 576, 590
Rytman, Jørund (FrP)	456, 455, 463, 589
Sandberg, Per (FrP)	468, 469, 522, 523
Sanner, Jan Tore (H)	573, 599
Schou, Ingjerd (H)	419
Sjøli, Sonja Irene (H)	406, 435
Skumsvoll, Henning (FrP)	415, 410, 581, 584
Solvik-Olsen, Ketil (FrP)	447, 461, 462, 552, 570, 597, 598
Sortevik, Arne (FrP)	427, 475, 494, 531, 556
Starheim, Åge (FrP)	416
Svendsen, Kenneth (FrP)	417, 434
Syversen, Hans Olav (KrF)	540, 563, 596
Tenden, Borghild (V)	464, 532, 533
Thommessen, Olemic (H)	545, 546
Thomsen, Ib (FrP)	498, 564
Thorsen, Bente (FrP)	409, 583
Trældal, Torgeir (FrP)	458, 492, 512, 557, 593
Tybring-Gjedde, Christian (FrP)	481, 491, 513
Vaksdal, Øyvind (FrP)	425, 526, 543
Valen, Snorre Serigstad (SV)	542
Werp, Anders B. (H)	418
Woldseth, Karin S. (FrP)	432, 489, 548
Åmland, Torkil (FrP)	580

Dokument nr. 15:3

(2010-2011)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

SPØRSMÅL NR. 401

Innlevert 30. november 2010 av stortingsrepresentant Harald T. Nesvik

Besvart 8. desember 2010 av nærings- og handelsminister Trond Giske

Spørsmål:

«Frihandelsavtalen mellom EFTA og Colombia ble signert i november 2008. Regjeringen har tidligere vist til at avtalen vil kunne innebære at norsk næringsliv oppnår konkurransefortrinn overfor bedrifter i EU, som så langt ikke har en slik avtale med Colombia. Colombia og EU signerte imidlertid en frihandelsavtale 19. mai 2010. I Dokument 15:1160 (2009-2010) viser statsråden til at det ikke er fastslått konkret tidspunkt for fremleggelse av frihandelsavtalen i Stortinget.

Når kan dette ventes?»

BEGRUNNELSE:

Den totale, bilaterale handelen mellom EFTA og Colombia tilsvarte omlag 720 mill. USD i 2007, og en frihandelsavtale mellom partene vil kunne bidra til vekst og velstand både i Colombia og i Norge. Der- som norske bedrifter og norsk næringsliv ikke skal

miste sine konkurransefortrinn overfor bedrifter i andre land, herunder spesielt EU-landene hvis EU signerte en frihandelsavtale med Colombia i mai 2010, så er det viktig at avtalen kommer til ratifisering i Stortinget så snart som mulig.

Svar:

At vi har inngått en handelsavtale med Colombia oppfattes av enkelte som kontroversielt, mye på grunn av menneskerettighetssituasjonen i Colombia. På denne bakgrunn har jeg vektlagt en grundig behandling av saken før den fremmes for Stortinget. Som et ledd i dette har blant annet statssekretær Skogholt besøkt Colombia sammen med representanter for norske arbeidslivsorganisasjoner. Vi arbeider videre med å forberede ratifisering av handelsavtalen mellom EFTA-statene og Colombia. Det er ikke fastslått konkret tidspunkt for fremleggelse for Stortinget.

SPØRSMÅL NR. 402**Innlevert 30. november 2010 av stortingsrepresentant Morten Høglund****Besvart 3. desember 2010 av utenriksminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«I pressemelding fra utenriksdepartementet datert 5. oktober 2010 fremgår det at den norske ambassaden i Bogota, Colombia vil bli avviklet i løpet av 2011 og at norske interesser i landet vil bli ivaretatt av andre utenriksstasjoner i regionen.

Hvordan og på hvilket nivå vil Norge være representert i Colombia etter 2011, og hvordan vil utenriksministeren sikre at eventuelt økt norsk næringsengasjement i Colombia som følge av frihandelsavtalen ikke blir skadelidende som følge av nedleggelsen av ambassaden?»

BEGRUNNELSE:

Utenriksdepartementet ved utenriksministeren skriver i pressemeldingen datert 5. oktober, hvor det fremkommer at Bogota er en av 5 ambassader som vil bli nedlagt i løpet av 2011, at "med disse omdisponeringene mener jeg vi står bedre rustet til å fremme norske interesser i en verden i endring".

Svar:

De ressurser som utenriktstjenesten har til disposisjon må hele tiden søkes kanalisert til de mest prioriterte oppgavene og tjenestene der det er størst etterspørsel og klare politiske behov. Fleksibilitet, evne til løpende tilpasninger og omprioriteringer er avgjørende for at tjenesten skal være i stand til å ivareta både eksisterende og nye utfordringer på en effektiv måte. Beslutningen om å avvikle ambassaden i Bogotá er tatt som ledd i en normal tilpasning til endrede rammebetingelser og prioriteringer.

Den norske utenriktstjenesten er tungt representert i Latin-Amerika sammenliknet med for eksempel de øvrige nordiske land. Før nedleggelse av ambassadene i Bogotá og Managua i 2011, har Norge 11 fagstasjoner i Latin-Amerika. Sverige, Finland og Danmark har henholdsvis åtte, syv og seks stasjoner i regionen.

Imidlertid nedlegger Finland sin ambassade i Caracas i 2011, og Danmark har besluttet å nedlegge sin ambassade i Managua i 2012. I Bogotá er for tiden Norge og Sverige eneste nordiske land representert

med stedlig diplomatisk nærvær. Danmark og Finland har organisert sine forbindelser med Colombia fra andre nærliggende ambassader.

Norge trenger et solid ambassadenettverk for å følge den internasjonale utviklingen og for å ivareta sine interesser i en stadig mer globalisert verden hvor endringene skjer i et raskere tempo enn vi har sett tidligere. Diplomatsk nærvær og uteapparatets struktur må følge denne utviklingen. Det er derfor regjeringen i høst har besluttet enkelte endringer i utenriksrepresentasjonen.

Endringene innebærer nedleggelse av fem utenriksstasjoner og personellreduksjoner enkelte andre steder. Samtidig styrker vi vårt nærvær i viktige land og markeder i rask utvikling, herunder Brasil, India, Indonesia, Kina og Russland. Dette gjør vi gjennom prioritering av ressurser og innenfor de budsjettmessige rammer som Stortinget bevilger.

Nedleggelse av en fagstasjon innebærer ikke at vi avslutter våre kontakter med og vårt engasjement i vedkommende land. I land der stasjoner avvikles legger jeg stor vekt på at kontaktene videreføres gjennom andre kanaler. Når det gjelder ambassaden i Bogotá er det besluttet at ansvaret for forbindelsene til Colombia skal ivaretas fra vår ambassade i Caracas. Samtidig tilføres denne ambassaden øremerkede ressurser som vil ha særlig fokus på Colombia, bl.a. ved periodiske tjenesteopphold i landet. Blant annet vil det store norske humanitære engasjementet i Colombia følges opp fra ambassaden i Caracas.

Det vil også bli gjenopprettet et honorært generalkonsulat i Bogotá som vil ha som en av sine viktigste oppgaver å bistå norske næringsinteresser i Colombia i nært samarbeid med ambassaden i Caracas, i tillegg til å yte konsulære tjenester til norske borgere. Fra før har Norge tre honorære konsulater i Colombia. Jeg mener derfor at vi vil stå godt rustet til å møte også de behov som en eventuell økning i norsk næringsengasjement i landet kan medføre.

En regional tilnærming som vi her legger opp til, er etter min mening en ressurreffektiv form for nærvær, og godt tilpasset ivaretagelsen av norske interesser og de oppgaver som skal løses i forhold til Colombia.

SPØRSMÅL NR. 403**Innlevert 30. november 2010 av stortingsrepresentant Svein Flåtten****Besvart 8. desember 2010 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«På grunn av skattesystemets utforming er forvaltningen av 100 mrd. kroner som personlige spare-re har i aksjefond i praksis unntatt konkurranse. Det er fordi verdistigninger beskattes hvis man velger sparing i et annet fond. Forvalterne er altså beskyttet av skattesystemet fra innbyrdes konkurranse om forvaltningen.

Hva vil statsråden gjøre for å bidra til at ca. 1 million norske sparere får anledning til å bruke sin forbrukermakt til økt konkurranse, som kan gi lavere priser og bedre forvaltning av deres fond?»

Svar:

Skriftlig spørsmål nr. 403 fra Svein Flåtten overført fra fornyings-, administrasjons- og kirkeministeren vedrørende skattlegging av andeler i aksjefond.

Jeg viser til brev av 1. desember 2010 fra Stortingets president vedlagt følgende spørsmål fra stortingsrepresentant Svein Flåtten. Spørsmålet er overført til Finansdepartementet, som rette fagdepartement.

Finansdepartementet følger konkurransen på verdipapirfondsmarkedet tett. I november 2008 sendte Finansdepartementet Kredittilsynets (nå Finanstilsynets) rapport «Konkurransen og effektiviteten i markedet for verdipapirfond og andre spareprodukter» på høring. Oppfølgingen av denne rapporten resulterte bl.a. i endringer i forskriften om forvaltningsgodtgjørelse for verdipapirfondsandeler og i Finanstilsynets rundskriv om avlønning av investeringsrådgivere.

Skattleggingen av andeler i aksjefond skjer i utgangspunktet etter samme regler som aksjer. Det vil

si at andelshaverne ikke er skattepliktig for inntekter opptjent av fondet, men skattlegges når man mottar utbytte eller realiserer gevinst som overstiger en risikofri avkastning (skjermingsfradraget).

Sammenlignet med en løpende beskatning av urealiserte gevinster (verdistigning), vil en realisasjonsbasert beskatning gi en skattekreditt ettersom den utsatte skatten kan anses som et rentefritt lån fra staten. Dette skaper et insentiv til å utsette realisasjon av gevinster. Denne effekten vil imidlertid motvirkes av at urealiserte gevinster ikke inngår i skjermingsgrunnlaget. Dette kan illustreres med følgende eksempel, jf. tabell 1:

En person investerer 100 000 kroner i aksjefond A. Anta at kapitalavkastningen i fondet er 10 pst. per år og at skjermingsrenten er 5 pst. Dersom han velger å selge fondsandelene etter to år, blir den skattepliktige gevinsten 10 750 kroner, jf. tabell 1. Skatten blir 3 010 kroner og han sitter igjen med 117 990 kroner etter skatt.

Velger han derimot å bytte aksjefond etter ett år, betales 1 400 kroner i gevinstskatt. Vi antar at skattebeløpet belastes en sparekonto hos skattyter, og at rentebeløpet er lik skjermingsrenten. Den realiserte verdien fra aksjefond A på 110 000 kroner investeres så i fond B. Etter ytterligere ett år selges andelene i aksjefond B for 121 000 kroner. Denne investeringen gir en skattepliktig gevinst på 5 500 kroner, og skatten blir 28 pst. av dette, dvs. 1 540 kroner. Etter skatt og tilbakebetaling på sparekontoen med renter sitter personen igjen med 117 990 kroner. I dette tilfellet vil det altså ikke være noe å tjene på å beholde aksjefond A i stedet for å bytte til aksjefond B.

Tabell 1 Eksempler på skattlegging av realisasjon av andeler i aksjefond

	År 0	År 1	År 2
Eksempel 1: Aksjefond A selges etter to år			
Markedsverdi	100 000	110 000	121 000
Skattemessig inngangsverdi	100 000	105 000	110 250
Skattepliktig gevinst			10 750
Skatt på gevinst (28 pst.)			3 010
Skattyter sitter igjen med			117 990

Eksempel 2: Aksjefond A selges etter ett år, og beløpet reinvesteres i aksjefond B

Skattepliktig gevinst 5 000

	År 0	År 1	År 2
Skatt på gevinst (28 pst., belastes sparekonto)		1 400	
Nettogevinst		108 600	
Markedsverdi		110 000	121 000
Skattemessig inngangsverdi		110 000	115 500
Skattepliktig gevinst			5 500
Skatt på gevinst (28 pst.)			1 540
Tilbakebetaling på sparekonto med rente			1 470
Skattyter sitter igjen med			117 990

Kilde: Finansdepartementet.

Uavhengig av eksemplet vil skattesystemet ikke gi noen innelåsning i eksisterende fond dersom skattyter kan finansiere den løpende gevinstskatten ved å trekke på egne innskudd eller låne til en rente som ikke overstiger skjermingsrenten. Departementet me-

ner at denne forutsetningen må anses som oppfylt i rimelig grad, og at skattesystemet dermed er tilstrekkelig nøytralt til at en unngår innelåsningseffekter av betydning.

SPØRSMÅL NR. 404

Innlevert 30. november 2010 av stortingsrepresentant Ingebjørg Godskesen

Besvart 9. desember 2010 av fungerende barne-, likestillings- og inkluderingsminister Tora Aasland

Spørsmål:

«Bidragsrett, retten til å få barnebidrag, må fremkomme ut fra riktige opplysninger. I mange tilfeller skjer ikke det. Mange som er bidragspliktige blir nedvurdert og ikke hørt i bidragssaker. Den parten som barnet bor hos, blir alltid hørt, blir alltid trodd, og får alle fordeler til tross for at den bidragspliktige kan bevise at det han/hun sier medfører riktighet.

Hva vil statsråden gjøre med det?»

BEGRUNNELSE:

Urimelig bidragsplikt

Folk som har henvendt seg til meg sier at de har fått opplysninger fra NAV om at i bidragssaker er det det faktiske samværet med barnet, som skal legges til grunn for samværsfradrag for den parten som skal betale bidrag.

I en del situasjoner oppgir den parten der barnet bor, uriktige opplysninger. For eksempel kan det oppgis at barn/a er hos den andre forelderen færre dager enn reelt. Dette gjøres da for å få mer bidrag selv, noe som igjen er å tilegne seg bidrag man ikke har krav på, på bekostning av andre.

NAV legger opplysningene fra den som krever bidrag til grunn for bidragsfastsettelsen. Det gjør NAV selv om den bidragspliktige kan dokumentere sine påstander om at barnet er mer hos han/henne, enn det den forelderen hvor barnet bor til daglig sier.

Når man så klager dette videre inn i systemet, får man beskjed om å sende en klage på klagen, og at man må legge ved dokumentasjon. Det gjør selvfølgelig de personer dette gjelder, men får da beskjed om at NAV ikke kan forholde seg til disse bevis/dokumenter.

Dermed blir bidraget for mange satt på feil premisser, med de konsekvenser det kan få for den som skal yte barnebidraget. I enkelte tilfeller kan dette utgjøre en dobling av det bidrag den bidragspliktige egentlig skulle ha betalt. Slik det er i dag, må man, om man skal komme noen vei, stevne motparten og ta det via rettssystemet.

Dette virker urimelig, og er med på å ødelegge for samværet til de foreldre og barn det gjelder.

For NAV bør begge parter være likeverdige, og foreldre må bli behandlet likt etter de bevis de kan fremlegge.

Svar:

Jeg forstår spørsmålet fra representanten Godskesen slik at det relaterer seg til måten Arbeids- og velferdsetaten (NAV) håndterer opplysninger om samvær fra partene i forbindelse med fastsettelse og endring av barnebidrag.

Samvær medfører utgifter for den bidragspliktige, og ved offentlig fastsettelse av barnebidrag prioriteres det at den bidragspliktige kan dekke disse utgiftene før bidraget fastsettes. Bidragsreformen av 2003 satte søkelyset på likestilling mellom mor og far i foreldrerollen, og bidragsregelverket understreker likeverdet mellom foreldrene når det gjelder forsørgelsesplikten. Et sentralt perspektiv er at foreldrene skal være likestilte i rollene som omsorgspersoner og forsørgere, samtidig som det legges vekt på at barnet har rett til omsorg fra begge foreldre, enten denne utøves som bostedsforelder eller samværsforelder.

Reglene om fradrag for samvær i bidraget ble gjennomgått i forbindelse med evalueringen av bidragsreformen av 2003, jf. St.meld. nr. 19 (2006-2007) Evaluering av nytt regelverk for barnebidrag. På bakgrunn av denne gjennomgangen ble barneloven endret fra 1. januar 2009, slik at muntlige avtaler på lik linje med skriftlige avtaler gir grunnlag for samværsfradrag, jf. Ot.prp. nr. 69 (2007-2008) Om lov om endringer i barnelova mv. (barnebidrag og reisekostnader ved samvær). Det er gitt utfyllende regler i "forskrift om fastsettelse og endring av forringsstilskot" (fastsettelsesforskriften). Reglene er også endret slik at det minste felles oppgitte samværet uansett gir samværsfradrag der partene har en muntlig avtale av et visst omfang, men er uenige om i hvilken grad denne følges opp og derfor oppgir forskjellig samværsklasse. Det er videre gitt adgang til

kun å legge opplysninger fra den ene av foreldrene til grunn der den andre forelderen forholder seg passiv ved ikke å gi noen uttalelse om samværet i det hele tatt, jf. "den som tier samtykker". Når det gjelder bevisbyrdereglene, er det den som hevder endring som må bevise det, og reglene kommer bare til anvendelse ved reduksjon av bidraget. Det betyr at dersom den ene parten hevder økt samvær, må partene inngå ny avtale om samværets størrelse, eventuelt be retten om en ny vurdering, for at økt samvær skal legges til grunn for samværsfradraget. Bevisreglene harmonerer med hvordan reglene i barneloven for øvrig er lagt opp i forhold til hvem som er nærmest til å reise sak ved uenighet.

Reglene om fradrag for samvær i bidraget oppstiller et generelt krav til partene om at det må være en viss enighet om at det utøves samvær av et visst omfang før det gis samværsfradrag. Denne løsningen harmonerer med hvordan reglene om samværsfradrag ellers er lagt opp, ved at fradraget bygger på avtalt/fastsatt samvær og ikke faktisk samvær. Bidragsreglenes formål er verken å håndtere eller løse konflikter om samvær.

Mitt generelle inntrykk etter regelendringene per 1. januar 2009, er at NAVs saksbehandlere takler forvaltningen av reglene om fradrag for samvær på en god måte, og at endringene synes å ha fungert etter intensjonen, dvs. konfliktdempende. Jeg forstår at det kan oppstå vanskelige og emosjonelle konflikter hvis partene er uenige og gir forskjellige opplysninger om samværet. Selv om gjeldende regler gir retningslinjer for hvordan slike tilfeller skal behandles, vil det være tilfeller der NAV ikke kan håndtere konflikten. I så tilfelle vil det være en sak for domstolene.

SPØRSMÅL NR. 405

Innlevert 30. november 2010 av stortingsrepresentant Laila Marie Reiertsen

Besvart 10. desember 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Vil statsråden se på dette med dispensasjon for bruk av journalføring på data overfor psykiatere som søker om dette i forhold til at de kanskje har få år igjen å praktisere, og har man skikkelige kontrollrutiner på om de som får driftstilskudd har krav på dette ut i fra om de praktiserer, og hvordan sikrer man eventuelle rutiner på dette området?»

BEGRUNNELSE:

Flere psykiatere som nærmer seg pensjonsalder har søkt om dispensasjon for fritak for nytt journalføringssystem på data. Disse har fått avslag. Og i noen tilfelle også fratatt driftstilskuddene fra foretakene. I enkelte tilfeller har de fått igjen etter en massiv klagegang. Men med ny utsatt dato for igjen å bli fratatt driftstilskuddene hvis ikke datasystemene er på plass.

Innen for samme område er det også psykiatere som ikke driver praksis lengre av ulike grunner som fortsatt får driftstilskudd og da må det stilles spørsmål med hvordan man har fører kontroll og bruk av midler til disse i foretakene.

Svar:

Jeg vil innledningsvis informere om at helsepersonell per i dag ikke har noen alminnelig plikt til å føre elektronisk pasientjournal. Lovgivningen åpner for at pasientjournalen kan føres elektronisk, men det oppstilles ingen plikt. Det er heller ingen alminnelig plikt til å utlevere opplysninger elektronisk, bortsett fra ved forsendelse av sykmeldinger og legeerklæring ved arbeidsuførhet til Arbeids- og velferdsetaten, og ved krav om direkte økonomisk oppgjør til Helseøkonomiforvaltningen (HELFO).

Det følger av forskrift 15. oktober 2009 nr. 1287 at leger skal sende krav om direkte økonomisk oppgjør elektronisk over linje til Helseøkonomiforvaltningen (HELFO). Bestemmelsen omfatter krav om direkte økonomisk oppgjør for utgifter til legehjelp som pliktes godtgjort etter lov om folketrygd § 5-4 og forskrift om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos lege.

Forskriften av 15. oktober fastslår i § 5 at Helsedirektoratet, eller det organ direktoratet bestemmer, etter søknad fra den enkelte lege, kan gi dispensasjon fra pålegg om innsending av krav om direkte økonomisk oppgjør elektronisk over linje, når særlige grunner foreligger. Slik jeg forstår det, må det være en slik dispensasjon stortingsrepresentanten viser til i spørsmålet.

Ved spørsmål om særlige grunner foreligger, slik at dispensasjon fra kravet kan gis, vil det være naturlig å ta utgangspunkt i de unntakene som følger av forskrift 12. desember 2009 nr. 1480. Denne forskrif-

ten gjør i åtte punkter unntak fra pålegg om elektronisk kommunikasjon ved innsending av sykmeldinger og legeerklæringer ved arbeidsuførhet til Arbeids- og velferdsetaten (NAV). Blant annet følger det av forskriften § 1 nr. 5 at kravet ikke gjelder for lege som er født før 1947, og som ikke allerede er tilknyttet elektronisk linje.

Det spørres også om kontrollrutiner for de som har driftstilskudd. Det fremgår av rammeavtalen mellom Den norske legeforening og de regionale helseforetakene at avtalespesialistene skal ha elektronisk pasientadministrativt system som gjør det mulig å rapportere elektronisk til Norsk Pasientregister. Dette kravet har fremgått av rammeavtalen siden 2003, og det ble etter en informasjonsrunde i 2006/2007 gjort oppmerksom på at de som ikke hadde dette i orden, eventuelt måtte søke om dispensasjon. Slik dispensasjon ble gitt til alle som søkte – og dispensasjonen gjaldt fram til 1. mai 2010. De som innen dette tidspunkt ikke hadde anskaffet slikt pasientadministrativt system, måtte avvikle sine driftsavtaler fra 1. mai 2010. Dette er oppfylt med svært få unntak hvor det er helsemessige grunner for fortsatt fritak, eksempelvis svaktsynthet som gjør det ekstra belastende å benytte og lære nye datasystemer.

Gjennom den rapportering som nå foretas fra de aller fleste spesialistene, sikres det samtidig et grunnlag for kontroll på at den enkelte spesialist oppfyller de aktivitetsforpliktelser som er avtalt mellom spesialisten og det regionale helseforetaket.

Det finnes altså ikke noe krav om at man skal ha elektronisk journal, men det kreves at den enkelte praktiserende spesialist skal ha orden i drift og administrasjon av sin praksis, og at man skal følge journalforskriften blant annet når det gjelder innhold og oppbevaring av journal.

SPØRSMÅL NR. 406

Innlevert 1. desember 2010 av stortingsrepresentant Sonja Irene Sjøli

Besvart 8. desember 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Hvordan vurderer statsråden forslaget fra Helsedirektoratet om å avvikle taksten for HPV-test som sekundærscreening ved livmorhalskreft?»

BEGRUNNELSE:

I 2005 ble det etablert et prøveprosjekt med HPV-test som sekundærscreening for livmorhalskreft. Dette innebar at kvinner med uklare funn etter celleprøve skulle testes for HPV-virus, som er en risikofaktor for livmorhalskreft. Parallelt med prosjek-

tet, ble det innført en refusjonstakst på 300 kroner pr. HPV-test. Prosjektet skulle inngå som en del av Masseundersøkelsen mot livmorhalskreft i Kreftregisteret, og skulle evalueres etter prøveperioden på tre år. Evalueringen er imidlertid forsinket på grunn av usikkerhet om kravet til samtykke er tilstrekkelig ivarettet i prosjektet.

Helsedirektoratet har anbefalt å avvikle taksten for HPV-test før evalueringen foreligger, med henvisning til at det er registrert et høyt antall falske negative prøver. Det er reist faglige innvendinger mot dette, og det er derfor ønskelig å få en redegjørelse om Statsrådets vurdering av saken.

Svar:

Fra 1995 ble det organisert et landsdekkende tilbud til kvinner mellom 25 og 69 år, med felles retningslinjer for oppfølging og behandling av celleforandringer i livmorhalsen. Det landsdekkende programmet fikk navnet Masseundersøkelsen mot livmorhalskreft. Noe senere begynte man å teste på tilstedeværelse av HPV-infeksjon, uten at det var dokumentert at dette ga tilleggsverdi for screeningen. For å begrense dette, ble det i 2005 iverksatt et prosjekt der HPV-test skulle brukes som sekundærscreening i de tilfellene celleprøven ikke klart kunne konkludere. For dette formålet ble det innført en egen takst for HPV-testing i forskrift om godtgjørelse av utgifter til helsehjelp som utføres poliklinisk ved statlige helseinstitusjoner og ved helseinstitusjoner som mottar driftstilskudd fra regionale helseforetak (poliklinikk-

forskriften). Det ble bestemt at prøveresultatene fra HPV-testingen skulle meldes til Kreftregisteret, slik at resultatene kunne evalueres etter en treårs periode. På bakgrunn av blant annet usikkerheten om hvorvidt prøveresultatene i Kreftregisteret var lagret i henhold til kreftregisterforskriften, er denne evalueringen ennå ikke blitt gjennomført.

Ifølge Helsedirektoratet har det vært stor faglig uenighet i denne saken. Helsedirektoratets anbefaling om å ta bort HPV-taksten ble gitt i juni 2010, og departementet skulle ta stilling til forslaget før 1. januar 2011. I løpet av høsten har det kommet nye argumenter knyttet til bruk av HPV-test. En arbeidsgruppe nedsatt av Helsedirektoratet har vurdert hvordan gode, klinisk validerte HPV-tester eventuelt kan brukes som primærscreening, det vil si at det bare letes etter celleforandringer hos de kvinner som er HPV-positive. Ifølge Helsedirektoratet kan de vurderingene denne arbeidsgruppen har gjort, sannsynligvis også overføres til bruk av HPV-test i sekundærscreening.

På bakgrunn av nye argumenter som har kommet fram vedrørende HPV-tester, vil jeg be Helsedirektoratet om en ny vurdering i saken før jeg tar endelig beslutning om bruk av HPV-test i sekundærscreening. Taksten for HPV-test vil derfor ikke bli fjernet fra 1. januar 2011. Hvis det er slik at HPV-test kan bidra til å finne flere forstadier til kreft, må vi finne ut hvordan det kan utnyttes uten at vi samtidig utsetter andre kvinner for risiko.

SPØRSMÅL NR. 407

Innlevert 1. desember 2010 av stortingsrepresentant Bjørn Lødemel

Besvart 16. desember 2010 av olje- og energiminister Terje Riis-Johansen

Spørsmål:

«Kvitno Kraft, som er eid av 8 grunneigarar i Ullensvang Herad og i Odda kommune, har jobba lenge for å få lov til å bygge ut eit småkraftverk ved Hardangerfjorden. Utbygginga har fått konsesjon frå NVE, men konsesjonen er påklaga, og den ligg no til handsaming i OED. Kvitno Kraft og ordføraren i Ullensvang herad var i møte med OED den 08.03.2010 der dei fekk klare signal om at saka ville bli prioritert og ferdighandsama i departementet rask. Framleis er ikkje dette gjort.

Når blir saka handsama ferdig i departementet?»

BEGRUNNELSE:

Grunneigarane som eig Kvitno Kraft har jobba lenge med å tilpasse eit småkraftverk til landskapet rundt Hardangerfjorden. Dei var i mot at det skulle lagast ein samla plan for ei større utbygging i område, og ville i staden satse på ei meir skånsam utbygging i eigen regi utan vesentlege negative konsekvensar for miljø og landskap.

Dei viktigaste landskapstilpassingane var at Raundalsvatn ikkje skulle regulerast, at inntaket skulle leggjast under Dettefossen, tilpasse minstevassføringa, legge øvre delen av vassvegen i fjell

og plassere kraftstasjonen slik at den ikkje vart synleg frå Hardangerfjorden.

Ei slik utbygging ville gje svært viktige tilleggsinntekter til dei gardsbruka som er involverte. I tillegg er produksjon av rein fornybar energi viktig for å nå klimamåla og distriktpolitiske målsettingar.

NVE starta handsaminga av prosjektet 13.09.2007, og etter ein svært grundig, demokratisk og omfattande konsesjonsprosess fekk Kvitno Kraft konsesjon 2 år seinare den 28.10.2009. Naturvernforbundet i Hordaland klaga på vedtaket, og det er grunnen til at saka ligg til klagehandsaming i OED.

Grunneigarane ønskjer fortgang i klagehandsaminga, og det fekk dei også lovnad om då dei vitja departementet 08.03.2010.

På tross av fleire purringar har ikkje saka kome lenger, og det er svært alvorleg for grunneigarane som eig Kvitno Kraft. Sjølv om det har vore ulike sakshandsamarar i OED som har jobba med denne saka er ikkje det grunn god nok for treig sakshandsaming. Eg ber derfor om svar på spørsmålet om når saka er ferdighandsama i departementet.

Svar:

Jeg kan opplyse at klagesaken nå er avgjort. Olje- og energidepartementet har opprettholdt NVEs konsesjonsvedtak, og alt bør derfor ligge til rette for at Kvitno kraftverk kan realiseres til beste for fornybarsatsingen her til lands.

SPØRSMÅL NR. 408

Innlevert 1. desember 2010 av stortingsrepresentant Åse Michaelsen

Besvart 8. desember 2010 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«Kan statsråden bekrefte at det ikke foregår voldtekter av innsatte i varetekt/fengsel, selv om disse er under oppsyn?»

BEGRUNNELSE:

Norge er et land hvor rettsikkerhet og den enkeltes trygghet er bærende grunnelementer i folks hverdag. Det gjelder også for personer som av ulike grunner sitter i varetekt/fengsel. Når det offentlige overtar ansvaret for den enkeltes daglige opphold og er under oppsyn, er det viktig at den innsatte kan føle seg trygg i forhold til at ny kriminalitet ikke skal bli begått innenfor murene. Dette gjelder fysisk og psykisk vold, utpressing, prostitusjon, narkotikahandel og voldtekt.

Svar:

Av straffegjennomføringslovens § 2 fremgår at straffen skal gjennomføres på en måte som motvirker nye straffbare handlinger. Kriminalomsorgen arbeider systematisk for å sikre at straff gjennomføres på en betryggende måte for samfunnet, innsatte, domfelte og tilsatte. Ved å vektlegge mellommenneskelige relasjoner mellom tilsatte og innsatte/domfelte og systematiske former for samhandling, søker kriminalomsorgen å oppnå oversikt og kontroll med avde-

lingsmiljøet. Dette gir en bedre oversikt enn det man kan oppnå ved bare å gjennomføre statiske kontroller.

Jeg mener man har en betryggende straffegjennomføring. En klimaundersøkelse gjennomført blant innsatte i fengsler med høyt sikkerhetsnivå i 2007 tyder også på det. Av undersøkelsen fremgår at dimensjonen “ innsattes personlige sikkerhet ” fikk en av de tre mest positive skårene.

Videre vil jeg vise til brev datert 01.12.2010 til Stortingets president, som svar på spørsmål nr. 367 fra stortingsrepresentant Åse Michaelsen. I brevet ble det vist til en anmeldelse som for tiden er til behandling i Hordaland politidistrikt.

Kriminalomsorgens sentrale forvaltning (KSF) har sendt en henvendelse til alle kriminalomsorgsregionene og spurt om det har blitt foretatt anmeldelse av mulige seksuelle overgrep, herunder voldtekt av innsatte eller domfelt i løpet av de to siste årene. Regionene har blitt bedt om å forelegge spørsmålet for sine lokale enheter.

Pr. 06.12. 2010 er det, for uten anmeldelsen som for tiden er til behandling ved Hordaland politidistrikt, rapportert om et tilfelle i løpet av de to siste årene. I følge kriminalomsorgen region sørvest ble det i 2009 anmeldt et tilfelle der en innsatt hevdet å ha blitt seksuelt utnyttet av en annen innsatt. Saken ble etterforsket og henlagt.

SPØRSMÅL NR. 409**Innlevert 1. desember 2010 av stortingsrepresentant Bente Thorsen****Besvart 14. desember 2010 av nærings- og handelsminister Trond Giske****Spørsmål:**

«Global etterspørsel etter protein er høy og økende. Det er mulig å produsere protein gjennom prosessering av naturgass. Slikt gassbasert protein kan produseres uavhengig av klimatiske forhold og årstider, og være spesielt attraktivt for dyremat, både husdyr og oppdrettsfisk. Dette arbeidet krever dog både fortsatt forskningsarbeid så vel som stimulans til grundervirksomhet.

Hvilken tilnærming har regjeringen for å øke slik verdiskapning?»

Svar:

Programmet Gassmaks i Norges forskningsråd er opprettet med overordnet mål å bidra til økt verdiskaping gjennom industriell foredling av naturgass. Programmet er ment å legge et forskningsbasert grunnlag for en miljømessig forsvarlig utnyttelse av norske naturgassressurser. Brukerstyrte prosjekter har de senere år fått en større plass i programmet, noe som har medført at programmet i økende grad er innrettet for å stimulere til næringsutvikling og verdiskaping. Regjeringen foreslår videre i sin budsjettproposisjon for

2011 at brukerstyrte prosjekter fortsatt skal prioriteres i kommende utlysninger under programmet. Programmet hadde ved utgangen av 2009 totalt 30 løpende prosjekter, bl.a. innenfor bruk av gass ved utnyttelse av malm- og mineralforekomster uten utslipp av CO₂. I 2009 ble to nye brukerstyrte innovasjonsprosjekter og seks forprosjekter startet opp. De nye prosjektene er alle næringsrettede, i tråd med føringer om at programmet over tid skal ha en større andel næringsrelevante prosjekter i sin portefølje. Norges forskningsråd har vært involvert i prosjekter vedrørende produksjon av proteiner fra naturgass helt siden 1990. Fra 2007 har Forskningsrådet, innenfor rammen av ovennevnte program, støttet to prosjekter med relevans for produksjon av næringsmidler fra naturgass. Når det gjelder støtte til etablerervirksomhet for øvrig er det naturlig for meg å vise til de virkemidlene i Innovasjon Norge og i Forskningsrådet som er innrettet mot dette formålet. Her kan bl.a. Fornyprogrammet under Norges forskningsråd nevnes, etablererstipendordningen under Innovasjon Norge, samt såkornordningen under samme selskap.

SPØRSMÅL NR. 410**Innlevert 1. desember 2010 av stortingsrepresentant Henning Skumsvoll****Besvart 16. desember 2010 av olje- og energiminister Terje Riis-Johansen****Spørsmål:**

«Statsråden har uttrykt bekymring for kraftsituasjonen denne vinteren. På Mongstad bygger Statoil et stort kraftvarmeverk, hvor man ser for seg å bare bruke en av turbinene i startfasen. Dette til tross for at energiministeren uttrykker behov for økt kraftproduksjon.

Vil statsråden ta et initiativ til å bruke kraftvarmeverket på Mongstad som reservekraftverk dersom Statoil velger ikke å sette det i full drift, og er det noen tekniske utfordringer ved å bruke Mongstad som reservekraftverk?»

Svar:

Statnett har gjennom systemansvarsforskriften ansvaret for å utrede og utvikle virkemidler for håndtering av anstrengte kraftsituasjoner. Risikoen for tørre og kalde vintre før nye ledninger kommer på plass, har gjort at Statnett har vurdert flere nye tiltak for å sikre strømforsyningen i utsatte områder.

Statnett har derfor i høst vært i samtaler med Statoil om mulighetene for å bruke Mongstad kraftvarmeverk som reservekraftverk for å sikre strømforsyningen i Bergensområdet.

Mongstad kraftvarmeverk er i utgangspunktet ikke bygget for å være et reservekraftverk, men inn-

går i en omfattende, integrert prosess på Mongstad. Dette innebærer begrensninger på hvordan verket kan drives.

Reservekraftverk må være tilgjengelig for den

driftsansvarlige på kort varsel og kunne drives ut fra hensynet til den løpende kraftsituasjonen.

Statnett arbeider videre med andre mulige tiltak i regionen.

SPØRSMÅL NR. 411

Innlevert 1. desember 2010 av stortingsrepresentant Oskar J. Grimstad

Besvart 14. desember 2010 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«Statsråden skriver i svar på spørsmål 342 (2010/11) at "Uavhengig av om Norge hadde hatt et eget omsetningspåbud eller ikke, ville derfor drivstoffbransjen ha lov til å lavinnblande biodrivstoff i standard diesel og bensin. Norske myndigheter ville med dagens regelverk ikke ha muligheter til å forby slik lavinnblanding."

Hvor stor økning i biodrivstoffsalget i Norge forventer regjeringen at omsetningspåbudet vil medføre utover det som "bransjen" ville blandet inn på frivillig basis?»

Svar:

Internasjonale drivstoffstandarder som også Norge følger, tillater en viss andel lavinnblandet biodrivstoff i ordinær bensin og ordinær diesel. Uten et nasjonalt omsetningspåbud for omsetning av biodrivstoff, er det grunn til å anta at det i all hovedsak ville være et prisspørsmål hvor mye biodrivstoff drivstoffbransjen selv ville velge å lavinnblande i ordinært drivstoff. Prisdifferansen mellom biodrivstoff og fossile produkter påvirkes av blant annet oljepris, avgiftslegging og avansestrategi i bransjen.

SPØRSMÅL NR. 412

Innlevert 1. desember 2010 av stortingsrepresentant Oskar J. Grimstad

Besvart 15. desember 2010 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«Regjeringen har varslet at omsetningsplikten for biodrivstoff skal øke til 5 prosent fra 2011. Samtidig skal bærekraftskriteriene på plass fra 01.01.11. Bransjen opplever dog at det foreligger lite og manglende informasjon om disse kriteriene, noe som gir dårlig tid til reell forberedelse.

Gjelder dato for innføring av bærekraftskriteriene, og tror statsråden bransjen vil være i stand til å møte kravene?»

Svar:

Klima- og forurensningsdirektoratet sendte 22. november i år på høring forskriftsforslag som blant annet innebærer innføring av EUs bærekraftskriterier for biodrivstoff). Høringsfrist er satt til 10. januar 2011. I høringen foreslås det at bærekraftskriterier innføres så raskt som mulig. I den grad bransjen mener de vil ha problemer med å møte de foreslåtte kravene, forventer vi at bransjen vil redegjøre for dette i den pågående høringsprosessen.

Vi avventer innspillene fra berørte når høringsrunden er avsluttet, og vil da vurdere saken videre på grunnlag av innkomne høringsuttalelser.

SPØRSMÅL NR. 413

Innlevert 1. desember 2010 av stortingsrepresentant Øyvind Korsberg
Besvart 9. desember 2010 av nærings- og handelsminister Trond Giske

Spørsmål:

«Statsråden valgte i sommer å avskjedige styreleder i Statkraft, Arvid Grundekjøn. Avskjedigelsen skjedde med kort varsel og etter svært kort virketid for Grundekjøn. Grundekjøn ble i fjor kåret til årets styreleder. En slik prosess fremstår som lite proff fra statsrådets side.

Hva er statsrådets begrunnelse for at Grundekjøn måtte byttes ut etter så kort virketid, og mener statsråden at prosessen var god og ryddig?»

BEGRUNNELSE:

Ifølge intervju i Teknisk Ukeblad den 28. oktober sier tidligere styreleder i Statkraft, Arvid Grundekjøn, at det var flere forsøk på dialog med statsråden, åpenbart uten særlig suksess. Vedkommende gikk til det skritt å kritisere statsråden etter manglende respons fra statsråden om Statkrafts strategi. Det kostet Grundekjøn hans styrelederverv. Om regjeringens behandling av Statkrafts strategi sier Grundekjøn til Teknisk Ukeblad at:

"...eieren blokker det hele med så omfattende beslutningsprosesser at man ikke kan forholde seg til dem. De roter bort muligheter for det norske samfunnet".

Svar:

Som det fremgår av blant annet St.meld. nr. 13 (2006-2007) – Et aktivt og langsiktig eierskap og dokumentet Regjeringens eierpolitikk, er regjeringen opptatt av å ha gode rutiner for arbeidet med styreutnevnelser, både for de børsnoterte selskapene og for de heleide selskapene. Et viktig element i dette arbeidet er løpende å vurdere styrets samlede kompetanse og erfaring opp mot de problemstillingene det enkelte selskap står overfor.

Med ulike mellomrom er det nyttig å få inn ny kompetanse og erfaring i selskapenes styre, også når det gjelder styreledere. På foretaksmøtet i Statkraft SF i juni 2010 ble det gjort enkelte endringer i styrets sammensetning. I tillegg til at to nye ordinære styremedlemmer ble også ny styreleder valgt i selskapet.

Avgående styreleder hadde da vært styreleder i selskapet i 6 år, siden 2004. I henhold til hva som er vanlig norm for funksjonstid for styremedlemmer generelt og styreledere spesielt kan ikke en funksjonstid på 6 år karakteriseres som "svært kort virketid" slik representanten viser til i sitt spørsmål.

Når regjeringen valgte å endre styresammensetningen våren 2010 så var dette etter en helhetsvurdering av styrets samlede kompetanse og erfaring med utgangspunkt i selskapets utfordringer fremover og statens målsetninger med eierskapet.

SPØRSMÅL NR. 414

Innlevert 1. desember 2010 av stortingsrepresentant Øyvind Korsberg
Besvart 14. desember 2010 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«Regjeringen har i praksis skrinlagt CO₂-rensing på Kårstø, samtidig som Mongstad rensing er utsatt til tidligst 2018. Begge prosjektene var forutsatt gjennomført innen 2020 i Klimakurs fremskrivninger. SVs Snorre Valen sier til Aftenposten 07.10.10 at han ikke tror regjeringen vil klare å redusere utslippene den har forpliktet seg til i Stortingets klimaforlik dersom Kårstø-rensingen droppes.

Deler statsråden dette synet?»

Svar:

I henhold til klimaforliket med Høyre, Kristelig folkeparti og Venstre er det realistisk å ha et mål om å redusere de innenlandske utslippene med 15-17 millioner tonn innen 2020 i forhold til referansebanene slik den er presentert i nasjonalbudsjettet for 2007, når skog er inkludert. Dette målet står ved lag.

Klimakurrapporten presenterer en oppdatert referansebane blant annet basert på perspektivmeldingen. I referansebanen er det lagt til grunn en videre-

føring av dagens virkemiddelbruk i miljøpolitikken. Klimakurrapporten gjør detaljert rede for hva som er inkludert og ikke inkludert i utslippsframskrivningene. Der står det:

”Det er lagt inn effekt av fangst og lagring av CO₂ fra kraftvarmeverket på Mongstad og for reduserte utslipp fra Kårstø”.

Klimamålet gjelder for innenlandske utslippsreduksjoner i 2020. Det er de samlede nasjonale utslippsreduksjoner som vil bestemme måloppnåelsen.

CO₂-håndtering på Kårstø vurderes opp mot andre klimatiltak i regjeringens arbeid med en melding til Stortinget om klimapolitikken.

SPØRSMÅL NR. 415

Innlevert 1. desember 2010 av stortingsrepresentant Henning Skumsvoll

Besvart 20. desember 2010 av olje- og energiminister Terje Riis-Johansen

Spørsmål:

«Departementet har en overordnet styring av Enova og Energifondet. Det politiske målet for vindkraft var 3 TWH innen 2010, men Enova har ikke innfridd målet. Årsaksforklaringen er at vindkraft gir lite strøm pr. støttekrone, og at man dermed får mer energi for pengene i andre tiltak.

Mener statsråden Enova har gjort en god eller dårlig jobb for skattebetalerne når de ikke har gjennomført Vindkraftmålet, og står Enova fritt til å overprøve uttalte politiske målsetninger basert på egne kost/nytte-analyser?»

BEGRUNNELSE:

Det vises til statsrådens svar på Dokument nr. 15:197 (2010-2011).

Statsråden skriver at:

”De langsiktige målene er sentrale, og Enova utvikler selv programmer og prioriterer midlene slik at målene nås på en mest mulig effektiv måte. Det har vært satt et resultatmål på 3 TWh/år vindkraft innen utgangen av 2010. Dette resultatmålet er styrende for Enovas satsing på området. Målet går ut ved utgangen av 2010. I statsbudsjettet for 2010 informerte jeg om at overnevnte mål ikke ville bli nådd.”

Svar:

Det ble presentert en evaluering av Enova i Statsbudsjettets del III, kapittel 8. Her er det gitt en nærmere vurdering av Enovas arbeid med vindkraft:

”I Prop. 1 S (2009-2010) går det fram at vindkraftmålet innen 2010 ikke blir nådd. Det er flere årsaker til det. Den viktige tidlige opptrappingsfasen var preget av avgrensa midlar og få selskap med erfaring frå vindkraft i Noreg. Kostnadane sank ikkje som ein hadde venta. Bransjen har brukt tid på å hauste erfaringar.

I perioden 2002-2005 vart det tildelt støtte til fleire store vindkraftprosjekt som ikkje vart gjennomførte. Dette var anten fordi støtta var for låg eller fordi aktørane ikkje hadde tilstrekkeleg gjennomføringsevne. I perioden 2006-2007 var det uvisse rundt framtidige verkemiddel for vindkraft og gradvis aukande kostnader. Frå 2008 har det vore høge kostnader kombinert med eit fall i kraftprisen. I 2010 var det ein svak auke i kraftpris og fall i investeringskostnader. Dette bidro til at støttenivået fall noko, men vindkraft krev framleis mykje støtte.

Etter departementet si vurdering var det eit godt trekk av Enova å stramme inn vindkraftkriteria frå 2008. Vindkraftmålet har fungert som ein effektiv skranke for Enovas prioriteringar av midlar i Energifondet. Departementet si erfaring er at det vil krevje betydelege budsjett og ein tydeleg og langsiktig strategisk for å løfte fram større volum vindkraft.”

Siden 2008 er det tildelt over 2 mrd kroner til 9 vindkraftprosjekter etter nye og stramme kriterier. Jeg mener det har bidratt til en sterk realitetsorientering av vindkraftbransjen, slik at de er klare for å gjennomføre flere prosjekter med støtte fra det pliktige el-sertifikatmarkedet.

SPØRSMÅL NR. 416**Innlevert 1. desember 2010 av stortingsrepresentant Åge Starheim****Besvart 10. desember 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Eg viser til vedteken samhandlingsreform, som skal trå i kraft frå 01.01.2012. Eg registrerar at det kjem fram stor usikkerheit, både hos lokalpolitikarar og byråkratar rundt omkring i landet angående gjennomføring av reforma.

På kva tidpunkt er forskriftene ferdig frå departementet, slik at kommunane får innsyn i både dei økonomiske og faglege ressursar som dei må få på plass for å gjennomføre reforma?»

Svar:

Spørsmålet gjelder ikrafttreden av samhandlingsreformen og vil derfor bli besvart av meg.

Som representanten viser til, er det lagt opp til implementering av samhandlingsreformen fra 1. januar 2012. I den forbindelse har departementet sendt på høring forslag til ny folkehelselov og forslag til ny lov om kommunale helse- og omsorgstjenester. Begge lovforslagene har høringsfrist 18. januar 2011.

Etter at høringen er gjennomført, tar jeg sikte på å fremme nødvendige lovproposisjoner for Stortinget slik at disse kan bli behandlet våren 2011. Samtidig med lovproposisjonene vil også Nasjonal helse- og omsorgsplan bli fremmet for Stortinget i form av en

egen stortingsmelding. Konsekvensene for kommunen, herunder det økonomiske opplegget for 2012, vil også bli omtalt i Kommuneproposisjonen 2012.

Stortingets behandling av proposisjonene og meldingen vil danne grunnlaget for implementering og gjennomføring av samhandlingsreformen.

De lovforslag som nå er på høring, forutsetter at en rekke forskrifter er på plass før lovene kan tre i kraft. I noen tilfeller vil det være behov for å utarbeide nye forskrifter, for eksempel forskrift om kommunal medfinansiering, forskrift om kommunalt finansieringsansvar for utskrivningsklare pasienter og forskrift om kommunene og fylkeskommunenes oversikt over helsetilstand og påvirkningsfaktorer. I andre tilfeller vil det kun være behov for endringer i allerede eksisterende forskrifter gitt med hjemmel i blant annet kommunehelsetjenesteloven eller sosialtjenesteloven, for eksempel forskrift om fastlegeordningen.

Etter at Stortinget har behandlet lovproposisjonene og meldingen, vil forslag til nye forskrifter og forskriftsendringer bli sendt på høring. I tråd med ovennevnte tar jeg sikte på å fastsette nødvendige forskrifter og forskriftsendringer slik at disse kan tre i kraft samtidig med lovene, altså 1. januar 2012.

SPØRSMÅL NR. 417**Innlevert 1. desember 2010 av stortingsrepresentant Kenneth Svendsen****Besvart 9. desember 2010 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«VG har de siste uker omtalt dårlig oppslutning om klimavotekjøp for flyreiser. Miljøvernministeren har kommentert saken og sagt han ikke har stor tro på ordningen. Likevel foreslår regjeringen å videreføre ordningen i statsbudsjettet 2011. Regjeringen har samtidig meldt at de vil innføre tvungent kvotekjøp for flyreiser.

Vil finansministeren sikre at man unngår dobbeltbeskatning ved å fjerne CO₂-avgiften på de samme flyreisene?»

Svar:

Jeg vil først vise til skriftlige spørsmål til miljøvernminister Solheim fra Ketil Solvik-Olsen, som ble besvart i Stortinget 17. november i år.

Det norske systemet for handel med klimagasskvoter har vært en integrert del av EUs system for kvotehandel siden 2008. Kvotesystemet omfatter nå stasjonære virksomheter, men EU har besluttet at også utslipp fra luftfart skal være en del av kvotesystemet fra 2012. Regjeringen har ved flere anledninger uttalt at den ønsker et bredt internasjonalt kvotesystem og at flest mulig land og sektorer som luftfart

og skipsfart skal omfattes. Vi arbeider blant annet for at klimagassutslippene fra internasjonal luftfart og sjøfart skal omfattes av klimapolitiske virkemidler. Det er derfor naturlig at Norge deltar i EUs kvotesystem også for luftfart. Et forslag til gjennomføring av direktivet i norsk rett er sendt på høring.

EUs kvotesystem omfatter utslipp fra alle luftfartøysoperatører som flyr til og fra EU-lufthavner, uavhengig av operatørens opprinnelsesland. I Norge har vi i dag CO₂-avgift på drivstoff ved tanking til bruk i innenriks luftfart. Når dette utslippet blir omfattet av kvotesystemet fra 2012, er det derfor naturlig at vi vurderer hva vi skal gjøre med avgiften.

I det allerede nevnte høringsnotatet går det fram at Regjeringen vil komme tilbake til spørsmålet om CO₂-avgiften på mineralolje til bruk i innenriks luftfart i forbindelse med behandlingen av budsjettet for 2012. I denne vurderingen vil argumenter mot dobbeltbeskatning og virkningen på den samlede karbonprisen for innenriks luftfart bli vurdert. Det er imidlertid litt tidlig å konkludere med hva som eventuelt vil skje med CO₂-avgiften for luftfarten. Regjeringen vil komme tilbake til dette i budsjettet for 2012 etter en samlet vurdering, basert på blant annet innspill fra høringsrunden og klimapolitiske og budsjettmessige hensyn.

SPØRSMÅL NR. 418

Innlevert 1. desember 2010 av stortingsrepresentant Anders B. Werp

Besvart 8. desember 2010 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«Når forventer statsråden at forskriften som regulerer vakthold under vaktvirksomhetsloven er ferdig utarbeidet, og når forventer statsråden at kravene vil iverksettes overfor utestedene som omfattes av forskriften, og hvor mange høringsinnspill har departementet mottatt i saken?»

BEGRUNNELSE:

Forskriftsforslaget fra departementet til vaktvirksomhetsloven har vært på høring, med høringsfrist 26. november. For serveringssteder og arrangører av ulike festivaler o.l. er det av stor betydning at det tas hensyn til det store mangfoldet av aktiviteter og tilbud som finnes landet rundt når det avgjøres hvor omfattende kravene til vakthold skal være. Ikrafttredelsestidspunktet for forskriften er særlig relevant for disse.

Svar:

Justisdepartementet gjennomgår nå de innkomne høringsuttalelsene, etter at høringsfristen for forslaget til ny vaktvirksomhetsforskrift gikk ut fredag 26. november 2010. Det er så langt avgitt 63 hørings svar, hvorav 8 uten realitetsmerknader til forslagene. Et fåtall ytterligere uttalelser ventes. Alle uttalelsene er nå lagt ut på saken "Høring om vaktvirksomhetsforskriften", som er å finne under menypunktet "Høringer" på Justisdepartementets nettside.

Som ventet angår hovedtyngden av uttalelsene forslagene til gjennomføring av de vedtatte endringene som utvider vaktvirksomhetslovens virkeområde til å omfatte egenvakthold, og som styrker kravene til vakterutdanning.

I høringsnotatets kapittel 10 om ikrafttredelse og overgangsregler foreslo departementet blant annet en overgangsperiode på ett år for iverksetting for utsteder som utøver egenvakthold med egne ordensvakter. Forslaget var basert på ikrafttredelse av lov- og forskriftsendringene fra 1. januar 2011, og dermed på iverksettelse overfor utestedene som omfattes fra 1. januar 2012.

Det er imidlertid nå klart at forskriften ikke vil være ferdig utarbeidet slik at regelverket kan tre i kraft ved årsskiftet 2010/2011. Det tas derfor sikte på at de vedtatte endringene i vaktvirksomhetsloven og den nye vaktvirksomhetsforskriften kan tre i kraft i løpet av første kvartal 2011. Overgangsperiodens lengde og behovet for andre tilpasninger i regelverket vil bli vurdert fortløpende fremover, sammen med øvrige innspill departementet har mottatt i høringsrunden. Jeg ser det som helt nødvendig at de vedtatte systemendringene for utøvelse av vaktvirksomhet gjennomføres med overgangsordninger som gir berørte aktører mulighet til gradvis tilpasning. Det vil også være nødvendig å sørge for at både bransjen, brukere av vaktjenester og politiet er rustet med tilstrekkelig informasjon om nytt regelverk før endringene iverksettes.

SPØRSMÅL NR. 419**Innlevert 2. desember 2010 av stortingsrepresentant Ingjerd Schou****Besvart 9. desember 2010 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«I Aftenposten søndag 28.11.2010 er det oppslag om at Regjeringens ambisiøse planer for utbygging av Alnabru terminalen er satt på vent. Utbyggingen er utsatt, og i tillegg hele planarbeidet forut for utbyggingen er lagt på is. Årsakene er mangel på kapasitet i Jernbaneverket innen planlegging og signalkompetanse.

Når ser statsråden for seg at den nye Alnabru terminalen står klar til bruk og hvilke grep vil bli gjort for å nå dette?»

BEGRUNNELSE:

Etter nærmere 10 år med frem og tilbake i planleggingen fra Jernbaneverkets side er det på tide at regjeringen setter kraft bak gjennomføringen av sine politiske ambisjoner om "mer gods fra vei til bane" i Alnabru-saken.

Alnabru er navet i godsfrømføringen. Dersom ikke Alnabru utbygges raskest mulig, blir bruk av jernbane vanskeliggjort og frømføring av gods på vei tvingende nødvendig. Utbygging er nødvendig dersom kunder, næringslivet og forbrukere skal få sine varer som forventet og avtalt.

En slik satsing vil være et godt bidrag til å konkretisere tiltak innenfor klima og miljø.

I regjeringens politiske plattform, Soria Moria II, heter det under kapitlet om samferdsel at man vil "tilrettelegge for at mer gods kan flyttes fra veg til bane". I stortingsmeldingen om Nasjonal Transportplan for 2010-2019 (St.meld. nr. 16 (2008-2009) slår regjeringen fast at terminalfasilitetene er av avgjørende betydning for godstransporten, og at utbyggingen av Alnabru er det store terminalprosjektet i perioden.

Det er vanskelig å tro at regjeringen aksepterer at en underliggende etats mangler i sin interne organisering og kompetansetilgang skal bremse mulighetene for å gjennomføre de politiske målsettinger.

I markedet for øvrig fins nødvendig kapasitet, noe som ble tydeliggjort under høringen i Stortingets transport- og kommunikasjons komité om statsbudsjettforslaget for 2011.

Svar:

I St.meld. nr. 16 / Innst. S. nr. 300 (2008-2009) Nasjonal transportplan (NTP) 2010-2019 ble det foreløpig avsatt 1 mrd. kr til Alnabru godsterminal, fordelt med 850 mill. kr i første fireårsperiode og 150 mill. kr i siste seksårsperiode. Som det framgår av stortingsmeldingen om NTP var prosjektet ikke ferdig planlagt og kostnadsoverslaget var derfor usikkert da meldingen ble lagt fram for Stortinget.

I Samferdselsdepartementets Prop. 1 S (2010-2011) er det redegjort for at Jernbane- verkets hovedplan for byggetrinn 1 i ombygging av terminalen på Alnabru nå har et kostnadsoverslag i størrelsesorden 5 til 7 mrd. kr. Siden ombyggingen av Alnabru godsterminal anslås å koste langt mer enn det som ble avsatt i Nasjonal transportplan 2010-2019, mener jeg det er nødvendig å gjennomgå og kvalitetssikre valg av konsept for langsiktig utbygging og utvikling av terminalområdet. Samferdselsdepartementet varslet derfor i Prop. 1 S (2010-2011) at det vil bli gjennomført KVVU/KS1 av alternative utbyggingskonsepter for Alnabru godsterminal. Jeg legger opp til at KVVU-arbeidet skal gjennomføres så raskt som mulig i 2011. Deretter vil det bli gjennomført ekstern kvalitetssikring (KS1). Formålet er at prosjektet på nytt skal kunne prioriteres opp mot andre prosjekter i forbindelse med Nasjonal transportplan 2014-2023.

Ressurssituasjonen med mangel på nøkkelkompetanse i og utenfor Jernbaneverket, bl.a. på signalområdet, er fortsatt kritisk. Arbeidet med å bedre tilgangen på kritisk kompetanse innen bl.a. signalområdet, har høyeste prioritet i Jernbaneverket. Det forventes en bedring av situasjonen de nærmeste årene slik at oppstart av nytt terminalområde på Alnabru kan være mulig helt i slutten av inneværende fireårsperiode 2010-2013. Dette tidspunktet avhenger av KS1-prosessen og prioriteringer i forhold til kommende rammenivå.

SPØRSMÅL NR. 420**Innlevert 2. desember 2010 av stortingsrepresentant Bent Høie****Besvart 10. desember 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Vil Helse- og omsorgsministeren støtte initiativet fra Statens Legemiddelverk om å inngå avtale med produsentene av legemidler mot KOLS, slik at prisene kan reduseres og pasientene kan få bedre tilgang til disse medisinene gjennom forhåndsgodkjent refusjon?»

BEGRUNNELSE:

Statens Legemiddelverk har anbefalt refusjon gjennom ordningen med blå resept for to legemidler mot KOLS, Seretide og Symbicort. Utgiftene ble opprinnelig vurdert å være høyere enn bagatellgrensen på 5 mill kr, og saken ble derfor oversendt Helse- og omsorgsdepartementet for vurdering av budsjettmessig oppfølging. Regjeringen har imidlertid ikke fulgt opp anbefalingen med forslag til bevilgninger til slik refusjon.

Statens Legemiddelverk tok i september d.å. initiativ til forhandlinger med respektive produsenter om å redusere prisen på legemidlene, slik at utgiftene falt under bagatellgrensen på 5 mill kr. Enighet ble oppnådd, og Statens Legemiddelverk har orientert Helse- og omsorgsdepartementet om dette.

Det vises til Innst. S. nr. 197 (2004-2005), der Stortinget gikk inn for å gi pasientene god tilgang til trygge og effektive legemidler. Stortinget gikk også inn for en vesentlig heving av bagatellgrensen for forhåndsgodkjent refusjon av legemidler. Målsettingen var å sikre at legemidler som er dokumentert trygge og kostnadseffektive kan bli lettere tilgjengelig for pasientene.

Statens Legemiddelverk har i samarbeid med produsentene funnet en løsning som kan bidra at flere pasienter kan få tilgang til effektiv behandling mot KOLS, i tråd med Stortingets mål for legemiddelpolitikken. SLV vurderer at disse legemidlene bremser sykdomsutviklingen og forebygger sykehusinnleggelser.

Svar:

Legemidlene Seretide og Symbicort har allerede forhåndsgodkjent refusjon for behandling av astma. I refusjonsrapport av 30. september 2009 konkluderer Statens legemiddelverk med at kriteriene for forhåndsgodkjent refusjon også er oppfylt for disse legemidlene ved behandling av alvorlig KOLS.

Da utgiftsveksten for folketrygden ble anslått til å overstige 5 mill. kroner årlig det femte året med refusjon, jf. legemiddelforskriften § 14-15, ble saken sendt departementet for videre vurdering i de ordinære budsjettprosesser. Det er foreløpig ikke funnet rom for å prioritere dette tiltaket.

Legemiddelverket har i brev av 27. oktober 2010 foretatt en oppdatert budsjettkonsekvensanalyse for legemidlene Seretide og Symbicort.

Spørsmålet om forhåndsgodkjent refusjon for disse legemidlene er nå til vurdering i departementet og vi vil vurdere saken i lys av den oppdaterte analysen. Det er på det nåværende tidspunkt ikke konkludert i saken.

SPØRSMÅL NR. 421**Innlevert 2. desember 2010 av stortingsrepresentant Ingebjørg Godskesen****Besvart 9. desember 2010 av landbruks- og matminister Lars Peder Brekk****Spørsmål:**

«Kan statsråden redegjøre for oppfølgingen av fylkeslandbruksstyrenes oppgaver etter at styrene ble lagt ned ved årsskiftet, og mener statsråden at det kommunale selvstyre innen landbrukspolitikken er godt nok ivarettatt etter reformen?»

BEGRUNNELSE:

I henhold til Rundskriv M-4/2003 skulle fylkeslandbruksstyrene fra 1. januar 2004 kun ha myndighet til å behandle klagesaker.

Fra samme tidspunkt fikk kommunene myndighet til å avgjøre alle delingssøknader.

Begrunnelsen for denne overføring av arbeidsoppgaver var for å styrke lokaldemokratiet på landbruksområdet.

I forbindelse med forvaltningsreformen, Ot. Prp nr 10 (2008-2009) ble det lagt opp til å legge ned fylkeslandbruksstyrene fra 1. januar 2010 og overføre styrets oppgaver knyttet til klagebehandling og innsigelsesretten til fylkesmannsembetene.

Med ønske om å bidra til å styrke folkevalgte organers engasjement i landbrukspolitikken, ble det foreslått å overføre fylkeslandbruksstyrenes oppgaver knyttet til uttalelsesrett i landbrukspolitiske saker samt mulighet til å komme med innspill til det årlige jordbruksoppgjøret til fylkeskommunene.

Svar:

Målet for forvaltningsreformen var et forsterket folkestyre og demokrati på lokalt og regionalt nivå gjennom desentralisering av makt og myndighet, og en klar ansvars-delning mellom forvaltningsnivåene. På landbruksområdet innebar reformen bl.a. at det ikke lenger skulle være fylkeslandbruksstyret, og at noen av styrets oppgaver og noen av Fylkesmannens oppgaver ble lagt til fylkeskommunen.

Fylkeslandbruksstyrenes oppgaver etter forvaltningsreformen

Fylkeslandbruksstyret var et folkevalgt styre på fylkesnivå. I henhold til bestemmelsene i jordloven var styret likevel et statlig organ, og Fylkesmannen forberedte sakene for styret. I Føresegner for fylkeslandbruksstyra fastsatt 20. september 1993 var styrenes oppgaver i henhold til § 2 angitt slik:

”Fylkeslandbruksstyra har eit særleg ansvar for sikring av landbruket sine arealressursar. Dei kan gje råd om utforminga av landbrukspolitikken.

Oppgåvene vert nærare fastsett i lover, føresegner og i vedtak gjort av overordna styresmakt.

Arbeidet skal gjerast i samsvar med dei retningslinene overordna styresmakt fastset. Arbeidet skal samordnast med samfunnsplanlegginga og forvaltninga elles.”

Fylkeslandbruksstyrets forvaltningsoppgaver var fra 1. januar 2004 i hovedsak knyttet til å behandle saker som gjaldt klage over kommunens vedtak i enkeltsaker. Eksempler på dette var klage dersom kommunen avsto delingssøknader etter jordloven, eller søknader om konsesjon etter konsesjonsloven. I tillegg til dette behandlet styret saker som gjaldt odelsfrigjøring i første instans. Ut over de konkrete forvaltningsoppgavene, representerte fylkeslandbruksstyret staten i saker etter plan- og bygningsloven og i forbindelse med vern når landbruksinteressene ble berørt. Fylkeslandbruksstyrenes rolle var dermed i hovedsak å ivareta rettssikkerhet for den enkelte, og å sikre at nasjonale hensyn ble trukket inn i saker som ble avgjort lokalt av kommunene.

Med unntak av rådgivningsoppgaven i forbindelse med landbrukspolitikken (se første ledd, siste setning i sitatet ovenfor) ble styret tillagt de konkrete oppgavene ved egne bestemmelser enten i forskrift eller i lov. Oversikten nedenfor viser hvilke endringer i lovgivningen som ble vedtatt som følge av forvaltningsreformen. Endringene går fram av lov 19. juni 2009 nr. 98 om endring av lov om odelsretten og åsetesretten, lov om konsesjon ved erverv av fast eiendom mv. og lov om jord mv.

Endringer i lovgivningen som følge av forvaltningsreformen:

- Oreigningsloven § 12. Fylkeslandbruksstyrets myndighet til å uttale seg ved ekspropriasjon er lagt til Fylkesmannen.
- Forpaktingsloven § 11. Fylkeslandbruksstyrets myndighet til å behandle klage over tiltredelses- og fratredelsesskjønn er lagt til Fylkesmannen.
- Odelsloven § 29 er opphevet.
- Jordskifteloven § 5, fylkeslandbruksstyrets myndighet til å kreve jordskifte er lagt til Fylkesmannen.
- Jordloven §§ 3, 5 og 6. Fylkeslandbruksstyrets forvaltningsoppgaver er lagt til Fylkesmannen. Endringen er fulgt opp med endringer i forskrifter som gjelder saker etter jordloven og konsesjonsloven.
- Skogbruksloven §§ 3, 12 og 21. Fylkeslandbruksstyrets oppgaver er lagt til Fylkesmannen.

Fylkeskommunens oppgaver på landbruksområdet etter forvaltningsreformen

Etter forvaltningsreformen er fylkeskommunen en regional utviklingsaktør på landbruks- og matområdet. Fylkeskommunen ivaretar oppgaver innenfor verdiskaping i landbruket, klima og samfunnsplanlegging. I tillegg har fylkeskommunen ansvar for tilskuddsmidler til rekruttering og kompetanseheving i landbruket. Fylkeskommunens medansvar på landbruks- og matområdet legger til rette for at landbruks- og matsektoren kan bli en integrert del av fylkeskommunenes øvrige ansvars- og arbeidsområder, og behandles som en del av fylkeskommunenes generelle næringspolitikk og regionalt samfunnsutviklingsarbeid. I tillegg til dette har fylkeskommunen mulighet til å avgi uttalelser i landbrukspolitiske saker, jf. oppgaven fylkeslandbruksstyret hadde etter bestemmelsen som er sitert ovenfor. Den enkelte fylkeskommune kan også gi innspill til det årlige jordbruksoppgjøret.

Kommunenes oppgaver etter forvaltningsreformen – forholdet til det kommunale selvstyre

En rekke lov- og forskriftsendringer som ble vedtatt i perioden fra 1993 til 2004 innebærer at kommunene i dag er førstelinjemyndighet for forvaltningsoppgaver på landbruksområdet. Kommunen er bl.a. tillagt avgjørelsesmyndighet i de fleste sakstypene innen landbrukets eiendomslovgivning. Dette innebærer at kommunen har betydelig muligheter for å innvirke i enkeltsaker innenfor lovgivningens rammer.

Ved lovendringen i 2009 ble det innført en hjemmel i jordloven § 3 som gir Fylkesmannen mulighet til å pålegge kommunen å rapportere inn opplysninger om de vedtak som avgjøres etter jordloven og konsesjonsloven. Det er lagt til grunn at der Fylkesmannen mener det er aktuelt å pålegge rapportering, bør han på forhånd sørge for dialog med kommunen med tanke på hvordan rapporteringen skal gjennomføres. Rapporteringsordningen må ses i sammenheng med Fylkesmannens oppgave som klageinstans.

Oppsummering

Forvaltningsreformen innebærer ingen endring av kommunenes rolle på landbruks- og matområdet. Det betyr at kommunen fortsatt er en landbrukspolitisk aktør innen forvaltning og samfunns- og næringsutvikling på landbruks- og matområdet. Fylkeslandbruksstyrets rolle som klageorgan med et særlig ansvar for rettssikkerhet og ivaretagelse av nasjonale hensyn er flyttet til Fylkesmannen. Styrets oppgaver knyttet til landbrukspolitikken er flyttet til fylkeskommunen. I tillegg er fylkeskommunen blitt regional utviklingsaktør på landbruks- og matområdet, og forvalter særskilte tilskudd innen rekruttering og kompetanseheving i landbruket.

Jeg mener at disse løsningene har ført til en klarere ansvarsdeling, og et forsterket folkestyre og demokrati på lokalt og regionalt nivå, i tråd med målet for forvaltningsreformen. Jeg mener også at løsningene åpner for at kommunene i mange saker kan utøve kommunalt selvstyre innenfor de rammer som er fastsatt i regelverket.

SPØRSMÅL NR. 422

Innlevert 2. desember 2010 av stortingsrepresentant Åse Michaelsen

Besvart 9. desember 2010 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«Hvordan kan statsråden godta at hensynet til fortgang i en straffesak går foran det å få belyse saken fullstendig?»

BEGRUNNELSE:

Gulating lagmannsrett behandlet i juli en sak om en babymishandler som fikk redusert straffeutmåling fordi sakkyndigrapporten ikke ble sluttbehandlet i tide. Jeg er kjent med at det er store samarbeidsproble-

mer innen psykiatrisk gruppe i rettsmedisinsk kommisjon, som har resultert i at lederen gikk av i forrige uke samt at det nå har hopet seg opp over 50 saker som skulle ha vært behandlet. Rettsmedisinske kommisjon frykter at denne akutte krisen skal få alvorlige konsekvenser i rettsapparatet. Dette er en skandale.

Svar:

I begrunnelsen for spørsmålet nevnes en konkret sak, og jeg vil derfor innledningsvis understreke at domstolene har en fri og uavhengig stilling og at jeg

ikke kan kommentere enkeltsaker som behandles der.

Det følger av straffeprosessloven § 294 at retten skal

"våke over at saken blir fullstendig opplyst".

Retten har dermed en selvstendig plikt til å sørge for nødvendig bevisførsel og må eventuelt utsette saken dersom den ikke er tilstrekkelig opplyst. Hensynet til sakens opplysning tilsier imidlertid også effek-

tiv saksbehandling, fordi straffesaker ofte er avhengige av bevis som svekkes ettersom tiden går.

Når det gjelder psykiatrisk gruppe i Den rettsmedisinske kommisjon, som nevnes i begrunnelsen for spørsmålet, har som kjent tidligere leder, Synne Sørheim, trukket seg med øyeblikkelig virkning. Justisdepartementet arbeider med å få på plass en ny leder så fort som mulig.

SPØRSMÅL NR. 423

Innlevert 2. desember 2010 av stortingsrepresentant Linda C. Hofstad Helleland

Besvart 10. desember 2010 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«Ifølge politiets egen statistikk har tallet på anmeldelser for brudd på besøksforbud økt med 24,1 prosent det siste året, en dobling de siste fire årene. Dette er svært bekymringsfullt.

Hvilke tiltak vil justisministeren vurdere i lys av den store økningen av brudd på besøksforbud, hvis man ser bort fra elektronisk kontroll?»

BEGRUNNELSE:

De fleste beskyttelsestiltakene for personer utsatt for vold og trusler om vold fra nåværende eller tidligere samlivspartner, er det den truede personen som bærer byrden ved tiltakene, for eksempel gjennom tiltak som sperret adresse eller mobil voldsalarm. Få tiltak, med unntak av besøksforbud og kontaktforbud, har hatt som målsetting å begrense den potensielle voldsutøverens handlingsrom og bevegelsesfrihet. Innføring av elektronisk kontroll kan ha en forebyggende effekt ved at tiltaket oppleves som mer inngripende i voldsutøverens bevegelsesfrihet. Elektronisk kontroll kan gjøre bevissituasjonen enklere for politiet ved brudd på kontaktforbud, fordi de kan dokumentere at vedkommende har brutt forbudet mot å oppholde seg på bestemte steder. Det er bekymringsfullt at pårørende til ofre uttaler at de har mistet troen på at besøksforbud fungerer etter hensikten. Noe som er forståelig når brudd på forbudet gjentas en rekke ganger.

Svar:

Forebygging og bekjempelse av vold i nære relasjoner har vært og er en prioritering for meg, og jeg

er helt enig med representanten i at vi må flytte byrden fra offer til overgriper.

Antallet anmeldelser for brudd på besøksforbud er økt fra 428 første halvår 2006 til 829 første halvår i år. Brudd på besøksforbud er straffbart etter straffeloven § 342 første ledd, bokstav c. Straffen er bøter eller fengsel inntil 6 måneder eller begge deler. Dersom vedkommende tidligere er straffet for tilsvarende forseelse øker strafferammen til 2 års fengsel.

På generelt grunnlag mener jeg det viktigste vi gjør i arbeidet mot vold i nære relasjoner er å forebygge. Men når skaden allerede er skjedd, må best mulige tiltak iverksettes for å beskytte offeret og stanse overgrepene. I tillegg til besøksforbud har vi en rekke andre tiltak tilgjengelig, og det er gjort mye på dette feltet de siste årene.

Ikke minst er kompetansen i politiet økt, og politiet har klare føringer om at denne typen saker skal gis høy prioritet. Det har vært et siktemål å avdekke flere saker, både ved å senke terskelen for å anmelde og ved at politiet håndterer sakene på en bedre måte og bruker de tilgjengelige virkemidler. Det er utviklet en omfattende veileder for politiets arbeid med vold i nære relasjoner, og alle politidistrikt skal ha en egen familievoldskoordinator som har særlig ansvar og kompetanse for å følge opp disse sakene. De siste årene har det også vært en økning i utdelte voldsalarmer, noe som kan være et viktig tiltak for å beskytte voldsutsatte fra ytterligere overgrep.

Vi har grunn til å tro at økningen i antall registrerte voldssaker og ilagte besøksforbud er indikatorer på at politiets arbeid på feltet fører frem. Jeg mener derfor at man i dag har større grad av kunnskap og kontroll med voldssituasjonen i landet. Økningen i antal-

let overtredelser av besøksforbud antas å ha sammenheng med den økte bruken av ilagte besøksforbud.

For øyeblikket blir to tiltak rettet direkte mot voldsutøveren i saker med ilagt besøksforbud testet ut. Representanten er kjent med at vi jobber med å utvikle et system for elektronisk merking av voldsutøvere, såkalt "omvendt voldsalarm". Tiltaket testes i et pilotprosjekt nå, og skal kunne brukes i saker der det er ilagt besøksforbud. Målet er å øke tryggheten for offeret og å flytte byrden av volden over på utøveren. Samtidig er det igangsatt et pilotprosjekt i Asker og Bærum, i samarbeid med Konfliktrådet i Oslo og Akershus, for bruk av tilrettelagte samtaler i saker der det er ilagt et besøksforbud. Erfaringene med disse to tiltakene, i tillegg til det øvrige arbeidet på feltet, vil danne grunnlag for en bedre total håndtering og forebygging av voldssaker, herunder brudd på besøksforbud.

Av andre relevante tiltak kan nevnes at SARA-PV(Spousal Assault Risk Assessment Guide – Police Version)for tiden testes i to politidistrikt. SARA er et strukturert verktøy for å kartlegge risiko for fremtidig vold, for på den måten å kunne sette inn egnede forebyggende tiltak. I tillegg er krisesentertilbudet lovfestet som et kommunalt ansvar med virkning fra 1.1.2010. Dette innebærer at alle kommuner er pliktige å sørge for et krisesentertilbud til alle sine inn-

byggere, både kvinner, menn og barn. Loven tydeliggjør at det er et offentlig ansvar å sørge for at personer som er utsatt for vold i nære relasjoner, får vern, hjelp og oppfølging. En viktig grunn til å gi kommunene dette ansvaret, er at det skal bedre samarbeidet mellom de nødvendige akuttiltakene og den mer langsiktige oppfølgingen som mange av de voldsutsette har behov for.

Som et ledd i oppfølgingen av handlingsplanen "Vendepunkt" mot vold i nære relasjoner (2008-2011), skal politiets arbeid med vold i nære relasjoner evalueres (tiltak 38 i handlingsplanen). For å få et best mulig inntrykk av politiets innsats skal også brukernes erfaringer vektlegges. Hensikten med tiltaket er å kartlegge behovet for endrede arbeidsmetoder og eventuelle nye tiltak.

Selv om mye er gjort for å bekjempe vold i nære relasjoner de senere årene, vil jeg fortsette arbeidet med å se etter nye løsninger for å sørge for best mulig hjelp til dem som er utsatt for vold og overgrep. Handlingsplanen "Vendepunkt" virker ut 2011. På nyåret vil det derfor igangsettes et arbeid i Justis- og politidepartementet for å utarbeide en ny handlingsplan på feltet. I arbeidet med den nye handlingsplanen vil det selvsagt være vesentlig å se etter nye tiltak for å beskytte best mulig, og for å i større grad enn i dag å flytte byrden fra offer til overgriper.

SPØRSMÅL NR. 424

Innlevert 2. desember 2010 av stortingsrepresentant Dagrun Eriksen

Besvart 10. desember 2010 av fungerende arbeidsminister Rigmor Aasrud

Spørsmål:

«Nav-lederen i Kristiansand slutter i protest mot det han kaller uforsvarlig drift av etaten. Kuttene som Nav-kontorene blir pålagt vil svekke brukerne. At Sørlandet rammes har også større konsekvenser fordi en sliter enda hardere med levekårsproblematikk enn resten av landet. Kutt til Nav vil gjøre saksbehandlingen dårligere, færre vil komme ut i arbeid, og flere vil havne på stønader.

Hva vil statsråden gjøre for å hindre at situasjonen blir så alvorlig som den avgåtte Nav-lederen beskriver at den vil bli?»

Svar:

Arbeids- og velferdsetatens driftsbudsjett ble vesentlig styrket gjennom 2009 og 2010. Fra saldert

budsjett 2009 til saldert budsjett 2010 økte kap. 605 Arbeids- og velferdsetaten, post 01 driftsutgifter med 1,1 mrd kroner. I tillegg var dette i en periode hvor oppgaver knyttet til frikort og oppgjør for pasienttransport ble overflyttet fra Arbeids- og velferdsetaten til helseøkonomiforvaltningen (HELFO) og helseforetakene. Dette gir færre oppgaver og henvendelser til NAV-kontorene. Den styrkingen som Arbeids- og velferdsetaten fikk gjennom 2009 og 2010 er i all hovedsak videreført i forslag til statsbudsjett for 2011. Nivået på arbeidsmarkedstiltakene er redusert fra 2010 til 2011. Når nivået på arbeidsmarkedstiltakene reduseres, reduseres også arbeidsmengden til etaten og driftsrammene til Arbeids- og velferdsetaten korrigeres for dette.

Arbeids- og velferdsdirektoratet får tildelt en samlet ramme som den innenfor visse føringer selv

har ansvar for å fordele slik at etaten kan oppnå de målsettinger som er satt til den. Direktoratet har opplyst at de arbeider ut fra at budsjetttrammene som følger av statsbudsjettet for 2011 ikke skal ha negative konsekvenser for Arbeids- og velferdsetatens samlede tjenesteyting og publikumsservice.

Siden Arbeids- og velferdsetaten ble etablert i 2006 er det oppgaver som enten er flyttet til andre enheter i etaten eller flyttet ut av etaten. Disse endringene er gjennomført for at NAV-kontorene skal kunne

konsentrere innsatsen mot brukernære oppgaver, som veiledning og oppfølging med sikte på arbeid og aktivitet. NAV-kontoret i Kristiansand har derfor lavere statlig bemanning enn det trygdekontoret og arbeidskontoret hadde i 2006.

Arbeids- og velferdsdirektoratet har opplyst at de i samarbeid med fylkeskontoret for Vest-Agder vil gå igjennom budsjettsituasjonen i fylket, herunder budsjetttildelingen til NAV-kontoret i Kristiansand og til andre enheter i fylket.

SPØRSMÅL NR. 425

Innlevert 2. desember 2010 av stortingsrepresentant Øyvind Vaksdal

Besvart 8. desember 2010 av utenriksminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«På hvilken måte vil utenriksministeren bruke sin og Norges innflytelse overfor Hamas og deres støttespillere for å få løslatt den israelske soldaten Gilad Shalit?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede har ved to anledninger sendt skriftlig spørsmål (Dokument nr. 15:1604 (2009-2010) og Dokument nr. 15:219 (2010-2011)) til utenriksministeren og utfordret ham på hva han vil gjøre for å medvirke til løslatelse av den israelske soldaten Gilad Shalit.

I svaret på det siste spørsmålet hevder utenriksministeren at Norge vil fortsette å kreve at Hamas frigir Gilad Shalit inntil dette etterleves. Han hevder i svaret at man ikke gir finansiell bistand til Hamas slik at en eventuell reduksjon i bistand til palestinerne ikke vil være et treffsikkert tiltak.

Utenriksministeren hevder også at Norge holder kontakt med alle palestinske fraksjoner, men konstaterer likevel at vår innflytelse dessverre er begrenset.

Etter at Hamas vant valget og overtok styringen i Gaza stilte verdenssamfunnet representert ved den såkalte kvartetten, klare krav overfor Hamas før man ville anerkjenne deres regjering. Man krevde at Hamas anerkjente Israel som egen stat, man krevde at tidligere inngåtte avtaler fortsatt skulle stå ved lag og sist men ikke minst forlangte man at Hamas skulle ta avstand fra terrorisme.

Den norske regjering brøt imidlertid ut av og svekket dette brede samarbeidet og anerkjente som eneste vestlige land en regjering utgått av Hamas, uten at kravene var innfridd.

Norge ble på bakgrunn av dette av mange oppfattet som Hamas' beste venn i vesten. Undertegnede er derfor mer enn forundret over at utenriksministeren uttaler at vår innflytelse i Gilad Shalit saken dessverre er begrenset.

Svar:

Jeg viser til mine svar på representantens spørsmål om samme sak (nr. 1604 (2009-2010) og nr. 219 (2010-2011)), hvor jeg gjør klart at jeg deler hans bekymring for Shalits situasjon og at jeg vil fortsette å engasjere meg for hans frigivelse.

Norges innflytelse i denne saken er imidlertid begrenset. For det første skyldes dette at vår bistand til Det palestinske området, herunder Gaza, ikke går til Hamas. Norges partner i Det palestinske området er De palestinske selvstyremyndighetene (PA) i Ramallah under ledelse av president Abbas og statsminister Fayyad, ikke Hamas. For det andre har Norge aldri anerkjent Hamas eller opprettet forbindelser med bevegelsen på politisk nivå. Norge tar entydig avstand fra Hamas' voldsbruk, som rammer sivile israelere.

La meg redegjøre noe nærmere om dette:

Da Hamas vant valget i 2006 og dannet en ren Hamas-regjering, la Norge om pengestøtten til Det palestinske området slik at pengestøtte ikke tilkom institusjoner under ledelse av Hamas. Norsk støtte ble i hovedsak kanalisert gjennom FN-systemet og uavhengige organisasjoner, og Norge hadde ikke kontakt på politisk nivå med representanter for Hamas-regjeringen.

For å få til palestinsk forsoning gikk Hamas og Fatah inn i forhandlinger med sikte på å få en samlingsregjering. Det var en smertefull prosess for beg-

ge partier. Norge støttet de saudiske bestrebelsene som førte opprettelse av samlingsregjeringen i 2007. Denne la frem en moderat regjeringsplattform, som blant annet trakk Hamas langt i retning av oppfyllelse av det internasjonale samfunns tre krav, og gav president Abbas mandat til å forhandle med Israel om en fredsavtale på vegne av hele det palestinske folk. Samlingsregjeringen, som besto av representanter fra nesten hele det palestinske politiske spekter, representerte til sammen over 95 prosent av de palestinske velgerne.

Norge valgte å opprette politisk forbindelse med samlingsregjeringen. Det gjorde også Sveits, Tyrkia, Russland og alle de arabiske landene. Det innebar kontakt og samarbeid med medlemmer av regjeringen med bakgrunn fra Hamas – men i egenskap av å være representanter for regjeringen. Norge endret imidlertid ikke synet på bevegelsen Hamas og vi har hele tiden støttet det internasjonale samfunns krav om at Hamas må anerkjenne Israels rett til å eksistere, akseptere tidligere inngåtte avtaler av PLO og stanse av all voldsbruk.

Norge har som nevnt ikke politisk kontakt med Hamas, men vi har kontakt med alle palestinske fraksjoner på embetsnivå etter behov. Jeg mener det er viktig å støtte arbeidet for palestinsk forsoning. Så lenge palestinere er politisk og geografisk splittet, er det ikke mulig å inngå en endelig fredsløsning mellom Israel og palestinere.

Norge gjenopptok – i likhet med det internasjonale samfunnet for øvrig – samarbeidet med Den palestinske selvstyremyndigheten under statsminister Fayyads regjering i Ramallah høsten 2007. Hamas er ikke med i denne regjeringen. Norge har vært klar på at maktovertakelsen i Gaza i 2007 var uakseptabel og at Hamas snarest måtte overlate kontrollen til de palestinske selvstyremyndighetene.

Norges innflytelse over Hamas er derfor svært begrenset. Vi står på linje med det internasjonale samfunnet i dets felles krav om frigivelse av Gilad Shalit. Jeg håper dette presset vil føre til det resultat som vi alle ønsker.

SPØRSMÅL NR. 426

Innlevert 2. desember 2010 av stortingsrepresentant Line Henriette Hemdal

Besvart 10. desember 2010 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«Fra ulikt hold har det den senere tid kommet forslag om å bruke inntektene fra CO₂-avgiften i petroleumssektoren til å finansiere klimafond for petroleumssektoren eller CO₂-rensing av gasskraftverk. Disse og liknende forslag forutsetter at CO₂-avgiften tas ut av petroleumsskattsystemet.

Hva ville de økonomiske konsekvensene være for staten, og for oljeselskapene, dersom CO₂-avgiften og utgifter knyttet til kjøp av utslippskvoter i kvotemarkedet tas ut av petroleumsskattsystemet?»

Svar:

Det har vært bred politisk enighet om at petroleumsformuen må underlegges en langsiktig og trygg forvaltning. Dette innebærer blant annet at formuen skal komme alle generasjoner til gode, og at forvaltningen skal bidra til stabilitet i produksjon og sysselsetting. Et viktig virkemiddel for å oppnå dette er at alle statens inntekter fra petroleumsvirksomheten inngår i kontantstrømmen som i sin helhet overføres

til Statens pensjonsfond utland (SPU). Dette gjelder også CO₂-avgiften for petroleumsvirksomheten på norsk kontinentalsokkel.

Jeg legger til grunn at det i spørsmålet menes at CO₂-avgiften skal tas ut av kontantstrømmen som overføres SPU. For øvrig gjør jeg oppmerksom på at verken CO₂-avgiften eller selskapenes kjøp av utslippskvoter er en del av petroleumsskattsystemet, men at selskapene på vanlig måte får fradrag for sine kostnader. Petroleumsselskapenes kostnader knyttet til CO₂-avgift og utslippskvoter vil ikke påvirkes av forslaget. Imidlertid innebærer forslaget at kostnadene knyttet til CO₂-tiltak i petroleumssektoren vil overføres fra selskapene til det offentlige.

Handlingsregelen innebærer at bruken av oljeinntekter, målt ved det strukturelle, oljekorrigerte underskuddet på statsbudsjettet, over tid skal svare til forventet realavkastning av SPU. Dersom inntektene fra CO₂-avgiften for petroleumsvirksomheten skulle øremerkes til et eget klimafond fra 2011, ville det medføre en reduksjon i inntektene til SPU og dermed redusert fondskapital på 2,3 mrd. kroner i 2011. I tråd

med handlingsregelen vil dette redusere handlingsrommet på 2012-budsjettet med om lag 95 mill. kroner. Fondskapitalen vil over tid reduseres ytterligere. Framskrivninger av CO₂-avgiften på bakgrunn av forventet framtidig petroleumsvirksomhet viser at forslaget om et klimafond vil redusere fondskapitalen med i størrelsesorden 56 mrd. 2011-kroner de neste 30 årene. Dette innebærer at handlingsrommet på statsbudsjettet for 2041 vil reduseres med over 2 mrd. 2011-kroner dersom handlingsregelen legges til grunn. Det er altså framtidige generasjoner som vil bære hoveddelen av kostnadene knyttet til et slikt klimafond.

Hensikten med CO₂-avgiften på sokkelen er å sette en pris på utslipp, og på den måten gjøre det lønnsomt for petroleumsselskapene å gjennomføre utslippsreducerende tiltak. Hensikten er ikke å øremerke inntektene til slike tiltak. Øremerking gir uheldige bindinger og begrenser mulighetene for å prioritere mellom ulike formål i budsjettet. Det offentlige budsjetteringssystemet sikrer en samlet og helhetlig vurdering av utgifter til ulike formål. I likhet med andre gode formål i statsbudsjettet, må også offentlig ressursbruk på tiltak som reduserer CO₂-utslipp underlegges politiske prioriteringer.

I tillegg vil øremerking av CO₂-avgiften medføre

et mer komplisert og uoversiktlig budsjett som følge av at deler av utgiftssiden blir bundet av utviklingen i bestemte inntekter. Dette forsterkes ytterligere dersom inntekter fra aktivitet på sokkelen direkte øremerkes aktivitet på land, som for eksempel CO₂-rensing av gasskraftverk. Staten vil da indirekte finansiere hoveddelen av kostnadene gjennom særskattesystemet og SDØE uten at det blir synlig på statsbudsjettet.

Petroleumsselskapene er omfattet av systemet med handel av utslippskvoter, og må levere utslippskvoter tilsvarende sine utslipp av CO₂. Selskapene er ikke tildelt gratiskvoter, og kjøper utslippskvoter i et europeisk felles marked. Inntektene fra dette salget tilfaller ikke staten, og det er derfor ikke mulig å øremerke selskapenes utgifter til kjøp av utslippskvoter til et klimafond. Selskapene kan imidlertid fradragføre sine utgifter til kjøp av utslippskvoter i petroleumsskattesystemet. I 2011 anslås skatteverdien av dette fradraget til om lag 800 mill. kroner. I tillegg kommer at staten via SDØE kjøper kvoter for selskapene som utgjør vel 300 mill. kroner. Samlet dekkes dermed vel 1,1 mrd. kroner av petroleumsvirksomhetens kjøp av kvoter av staten gjennom SDØE og petroleumsskattesystemet.

SPØRSMÅL NR. 427

Innlevert 2. desember 2010 av stortingsrepresentant Arne Sortevik

Besvart 10. desember 2010 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa

Spørsmål:

«I NTP 2010-2019 heter det at "Regjeringen vil bidra til at sjøtransporten kan ta økte deler av gods-transporten". Det er bred politisk enighet om målet: Mer transport på sjø. Havner, rederier og deres samarbeidspartnere må arbeide for å bli kostnadseffektive og pålitelige. Rammebetingelser fra offentlig sektor er avgjørende viktig for å nå målet.

Hva gjøres fra SD på politisk nivå for å øke sjøtransportens andel av samlet transportarbeid og hvilke politiske hovedgrep planlegger statsråden for å nå dette målet?»

BEGRUNNELSE:

Uheldigvis er ansvar for havner og farleder lagt til FKD og ikke til SD. Det er uheldig i forhold til en nødvendig samlet samferdselsmessig politikk når det

gjelder så vel samordning av samferdselspolitikken generelt som utviklingen av sjøtransporten spesielt. Undersøkelser viser at for sjøtransport utgjør offentlige avgifter og gebyrer en betydelig del av transportkostnadene, også en langt høyere %-vis andel enn for andre transportformer. En endring av dette vil være et viktig tiltak fra sentrale politiske myndigheter i arbeidet for å øke sjøtransportens andel av godstransporten; flytte transport fra land til sjø. Utvikling av knutepunkt vil også være et viktig tiltak for å samle gods og derved legge til rette for å utnytte sjøtransportens volumfordel. Derfor er det ønskelig med sterkere engasjement fra sentral politisk myndighet når det gjelder utvikling og finansiering av intermodale knutepunkt (knutepunkt der flere enn 2 transportformer møtes). Regjeringens målsetting når det gjelder økt sjøtransport er det full politisk enighet om. Det trengs mer enn enighet om målsetting. Det trengs mer enn

fremføring av riksvei til viktige havner. Det trengs betydelig statlig koordinering og det trengs likebehandling av transportformer når det gjelder offentlige avgifter og gebyrer.

Svar:

At regjeringen ønsker å stimulere til vekst i sjøtransporten framgår av Soria Moria 2. Ansvaret for dette ligger i flere departementer. Regjeringen har gjennom arbeidet med Nasjonal transportplan lagt vekt på å bedre sjøtransportens rammevilkår og øke dens andel av transportarbeidet.

Samferdselsdepartementet og Fiskeri- og kystdepartementet samarbeider tett om Nasjonal transportplan (NTP), og NTP for 2010-2019 viser tydelig at regjeringen satser på sjøtransport. Den årlige rammen til Kystverket ble økt med 77 % sammenliknet med forrige planperiode – mer enn økningen for både veg og bane. Økningen i de årlige rammene og de konkrete prosjektene i NTP 2010-2019 er fulgt opp i 2010 budsjettet og i regjeringens forslag til statsbudsjett for 2011.

I NTP 2010- 2019 varslet regjeringen betydelige avgiftsreduksjoner for sjøtransporten. Fiskeri- og kystdepartementet har fulgt dette opp i de årlige budsjettproposisjonene.

For å få mer gods over på sjø er det viktig å se transportformene i sammenheng. Trafikkhavnene er ikke statlige, men Samferdselsdepartementet bidrar til å bedre sjøtransportens konkurransevilkår ved å sikre god tilknytning til det øvrige transportnettet. I NTP 2010-2019 ble 31 havner definert som stamnett-havner, hvorav god landverts tilknytning er viktig for 25. Disse 25 havnene er derfor gitt riksvegtilknytning.

Som en del av forberedelsene til departementenes arbeid med NTP 2014-2023, er etatene bedt om å

utrede noen sentrale forhold for utviklingen i transportsektoren. Både en perspektivanalyse og en egen delutredning om godsknutepunkter vil bli overlevert departementene i februar neste år. Disse kan kaste nytt lys på de problemstillingene som representanten Sortevik tar opp, og jeg er spent på hvilke funn som gjøres i disse utredningene.

Sjøtransportens vilkår og utviklingstrekk behandles også i Nordområdeutredningen. Del 1 av denne utredningen med fokus på scenarier og delutredninger ble nylig ferdigstilt, og i mai 2011 skal del 2 - en strategisk studie av infrastrukturutviklingen og vurdering av eksisterende planer presenteres. Etatene skal bruke disse utredningene som grunnlag for sitt planforslag. Vi skal i arbeidet med stortingsmeldingen blant annet legge disse funnene til grunn, og slik på best mulig vis prioritere og planlegge for effektive og pålitelige godsknutepunkter.

Vi ønsker å planlegge utviklingen slik at kommuner, fylker, interkommunale selskap og øvrig næringsliv sammen arbeider for å utvikle effektive godsknutepunkter. Det nevnes i denne sammenheng at havnene er i kommunalt eller privat eie.

Til neste år skal vi holde fem regionale dialogmøter med næringslivet, som en del av arbeidet med NTP 2014-2023. Her vil effektive godsknutepunkter være et sentralt tema. Vi legger i tillegg opp til at ett av disse møtene vil fokusere spesielt på sjøtransport.

Jeg mener på bakgrunn av ovenstående at Samferdselsdepartementet og Fiskeri- og kystdepartementet har gitt et godt grunnlag for å legge til rette for økt sjøtransport ved å følge opp det vi lovte i NTP 2010 – 2019. Dette vil vi følge videre opp gjennom kommende budsjetter og planer. Transportnæringen kan på sin side bidra med å tilby gode transportløsninger og økonomiske betingelser slik at transporttilbudet på sjø blir så attraktivt som mulig.

SPØRSMÅL NR. 428

Innlevert 2. desember 2010 av stortingsrepresentant Vigdis Giltun

Besvart 10. desember 2010 av fungerende arbeidsminister Rigmor Aasrud

Spørsmål:

«Walker og Inno Walker brukes av mange som har en funksjonsnedsettelse med spesielt behov for denne typen trening. 26-årsgrensen for å få treningshjelpemidler er fremdeles ikke fjernet, noe som fører til at de over 26 år ikke får dekket utgifter til spesialtilpasset treningsutstyr.

Hvorfor faller Walker og Inno Walker inn under ordningen med 26-årsaldergrense når treningsaktiviteten bidrar til å bedre funksjonsevnen?»

BEGRUNNELSE:

Walker og Inno Walker kan vise til gode resultater med aktivisering av brukere med diagnoser som

blant annet cerebral parese, ryggmarksbrokk, ulike syndromer og diverse muskelsykdommer. I dag hindres voksne i å opprettholde og bedre sine funksjoner ved at de ikke får tilgang på blant annet denne typen treningshjelpemidler. Trening er viktig for alle, og dette gjelder kanskje i enda høyere grad de med ulike funksjonsnedsettelse. En fjerning av dagens kunstige aldersgrense på treningshjelpemidler ville ført til at mange ville fått en bedre helsetilstand og får en bedre hverdag. Det bør, slik jeg ser det også skilles mellom hva som kan regnes som ordinært fritidsaktivitetsutstyr, og hva slags treningsutstyr som benyttes i forbindelse med habilitering.

Svar:

Produkter som Walker og Inno Walker er utstyr til gå- og ståtrening og er hjelpemidler som kan bedre funksjonsevnen i dagliglivet. Det følger av folketryktdloven § 10-6 at det kan gis stønad til utstyr som bedrer funksjonsevnen i dagliglivet. Det har imidlertid blitt trukket en grense for å gi støtte mot tiltak og hjelpemidler i forbindelse med trening, sport og hobby.

I forskrift, jf. F15.04.1997 nr 318, er det likevel gjort unntak for utstyr til trening, stimulering og lek og spesialtilpasset utstyr for lek og sport(aktivitetshjelpemidler) til personer under 26 år. Fra 1992 ble det åpnet opp for å gi stønad til hjelpemidler til barn inntil 12 år til trening, stimulering og aktivisering av den motoriske og kognitive funksjonsevnen. Aldersgrensen ble senere hevet til 18 år i 1996 og 26 år i 2003. Begrunnelsen for den seneste utvidelsen var å fange opp unge trafikkskadde.

I Ot.prp. nr. 10 (2003 – 2004) om lov om endringer i folketryktdloven og enkelte andre lover drøftes hva som naturlig faller inn under begrepet ”dagligliv” og om spørsmålet om fritidsaktiviteter burde omfattes. Det ble vist til at en utvidelse av anvendelsesområdet ville kunne utgjøre betydelige beløp og innebære betydelige avgrensingsproblemer, blant annet i forhold til forebyggende helsearbeid, rehabilitering og behandling som er et ansvar for kommunehelsetjenesten og spesialisthelsetjenesten. Departementet ønsket å unngå en utvidende fortolkning av begrepet ”dagligliv”, dvs. at dagliglivet ikke skal anses å omfatte trening, rekreasjon, og fritidsinteresser mv,

og mente at det vil være mest hensiktsmessig å foreta avgrensingen i en forskrift. Dette ble tiltrådt av Stortinget i Innst.O.nr.28 (2003-2004). Departementet har så langt ikke endret eksisterende forskrift eller gitt en ny forskrift i medhold av forskriftshjemmelen i folketryktdloven § 10-6 tredje ledd, men forarbeidene til endringen i Ot.prp. nr 10 (2003-2004) gir likevel klare juridiske føringer for den tilsiktede begrensede fortolkningen av begrepet ”dagligliv” i bestemmelsens annet ledd. Senere kjennelser i Trygderetten gir også støtte til en slik fortolkning.

Den avgrensende fortolkning av uttrykket ”dagliglivet” som Ot.prp. nr 10 (2003-2004) legger opp til innebærer at det bare kan gis stønad til produkter som Walker, Inno Walker og lignende utstyr til gå- og ståtrening til personer under 26 år.

Andre eksempler på utstyr der det bare kan gis stønad til personer under 26 år kan være fysioterapibenk, diverse treningsapparater, treningsmatter, baller m.m. Videre kan det være diverse typer leker og utstyr som skal gi sansestimulering som lyd, lys og tekstur, PC-spill m.m. Det er ikke krav til at utstyret skal kompensere for en funksjonsnedsettelse, men det stilles krav om at det skal utarbeides en trenings- og stimuleringsplan som vil ligge til grunn for vurdering av behovet når Arbeids- og velferdsetaten skal behandle søknaden.

Et offentlig utvalg som nylig har gjennomgått forvaltning, organisering og finansiering på hjelpemiddelområdet foreslår i NOU 2010: 5 Aktiv deltakelse, likeverd og inkludering – Et helhetlig hjelpemiddeltilbud å fjerne aldersgrensen på 26 år for stønad til aktivitetshjelpemidler og utstyr til trening og stimulering. Utvalget peker samtidig på at det er behov for en gjennomgang av dagens regelverk og praksis, ikke bare når det gjelder hva det er rimelig at det offentlige dekker og hva som er å anse som vanlige forbruksartikler, men også når det gjelder hva som er et ansvar for spesialisthelsetjenesten og kommunehelsetjenesten.

Høringsfristen for utvalgets forslag gikk ut 15. oktober 2010 og på bakgrunn av hørings svarene arbeider nå departementet med oppfølgingen av utvalgsinnstillingen. Det vil som et ledd i dette arbeidet også bli tatt stilling til om og evt. hvordan utvalgets forslag om 26-årsgrensen skal følges opp.

SPØRSMÅL NR. 429**Innlevert 2. desember 2010 av stortingsrepresentant Anders Anundsen****Besvart 10. desember 2010 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Vil statsråden sørge for at Ungt Entreprenørskap, som er en viktig del av skolen i dag, får minst like gode offentlige økonomiske støtteordninger for drift og satsning på unge mennesker som vil være gründere i 2011 som i 2010?»

BEGRUNNELSE:

Ungt Entreprenørskap er en stor suksess som gir elever særlig på videregående nivå, muligheten til å velge et fag som gir dem god innsikt i hvordan livet som gründer arter seg. Det viser seg at elever som deltar i Ungt Entreprenørskap også mener at dette faget resulterer i bedre fagresultater i andre fag. Den politiske støtten til Ungt Entreprenørskap har vært og er sterk. Til tross for denne støtten ligger det i år an til at Ungt Entreprenørskap får tilgang til langt færre offentlige kroner i 2011 enn tidligere, hvilket vil ha store ringvirkninger for Ungt entreprenørskaps mulighet til å løse sitt oppdrag.

Svar:

Ungt Entreprenørskap er en viktig aktør, og har bidratt til at en rekke elever har fått opplæring i entreprenørskap gjennom å binde sammen skoler og næringsliv. Kunnskapsdepartementet vil i 2011 gi et tilskudd på 1 million kroner til Ungt Entreprenørskap. Dette er tilsvarende tilskuddet i 2010. Kunnskapsdepartementet forutsetter i sitt tilskudd at det skal satses

spesielt på fag- og yrkesopplæringen. Entreprenørskap kan gi en mer variert opplæring, som kan virke motiverende på mange elever, og det kan bidra til at flere gjennomfører videregående opplæring.

Kunnskapsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Kommunal- og regionaldepartementet lanserte høsten 2009 handlingsplanen Entreprenørskap i utdanningen 2009-2014. Blant tiltakene for grunnopplæringen er inkludering av entreprenørskap i veiledninger til læreplaner for fag der dette er relevant. Det skal også utvikles en nettbasert ressursbank med gode eksempler på undervisningsopplegg for entreprenørskap.

Elever med interesse for entreprenørskap har også mulighet til å velge programfaget Entreprenørskap og bedriftsutvikling på studiespesialiserende utdanningsprogram. Dette programfaget kan også velges av elever på yrkesfaglige utdanningsprogram i prosjekt til fordypning, forutsatt at skolen tilbyr faget.

Det er foreløpig lite forskningsbasert kunnskap om sammenhengen mellom entreprenørskapsopplæring og læringsutbytte. De tre departementene bak den nye handlingsplanen har satt i gang et større forskningsprosjekt der dette blir belyst. Forskerne vil blant annet kartlegge omfanget av entreprenørskapsopplæringen, og kartlegge entreprenørskapsopplæringens betydning for elevenes faglige utbytte og for gjennomføring av videregående opplæring.

SPØRSMÅL NR. 430**Innlevert 2. desember 2010 av stortingsrepresentant Anders Anundsen****Besvart 10. desember 2010 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«Hva er årsaken til at de viktige utbedringene av rundkjøringen på Elveveien mot Larvik havn RV 40/FV303 (Øya-krysset), ikke er gjennomført, når kan arbeidene starte, og hva skal til for å få fortgang i prosessene?»

BEGRUNNELSE:

I forbindelse med etableringen av nytt kaianlegg for Color Line i Larvik (Superspeed 2) var det forutsatt at rundkjøringen på Øya - Elveveien skulle utbedres vesentlig for å håndtere den økte trafikkmengden og løse en del av de allerede etablerte trafikale utfordringene i området. Det fremstår imidlertid som

om alt arbeid er stanset opp og det er ikke kjent når krysset skal stå ferdig.

Svar:

Larvik kommune besluttet i 2003 å flytte ferjetrafikken til og fra Danmark fra indre havn til ny havn på Revet. Det nye havneanlegget stod ferdig våren 2008. Dette medførte at all trafikk til og fra ferja må passere Øya-krysset mellom rv 40 Elvevegen og fylkesvegene 101 og 303. Krysset er utformet som en rundkjøring med separate svingefelt. Det går også et jernbanespor fra havna gjennom krysset med tilknytning til Vestfoldbanen.

I forbindelse med flyttingen av ferjeleiet ble det satt i gang arbeid med å planlegge en ny løsning for krysset og tilstøtende veger. Statens vegvesen oversendte et forslag til reguleringsplan for kryssområdet til Larvik kommune i juni 2008. Forslaget ble behandlet av planutvalget som ba om at det ble lagt

fram alternative kryssløsninger. I mai 2009 oversendte Statens vegvesen fire alternative løsninger samt forslag til en straksløsning.

Larvik kommune og Statens vegvesen er fortsatt i dialog om valg av løsning. Siden krysset omfatter både riksveg og fylkesveger, forutsettes kostnadene fordelt mellom stat og fylkeskommune. Det er verken satt av midler til prosjektet i Statens vegvesens handlingsprogram for perioden 2010- 2013, eller Vestfold fylkeskommunes handlingsprogram for fylkesveger for denne perioden. Det tas imidlertid sikte på å komme fram til en omforent løsning så snart som mulig, slik at prosjektet kan vurderes i forbindelse med utarbeidelsen av Nasjonal transportplan 2014-2023 og påfølgende handlingsprogram. Larvik kommune og Statens vegvesen er dessuten i dialog om gjennomføring av midlertidige tiltak, i påvente av avklaringer av endelig løsning og finansiering av denne.

SPØRSMÅL NR. 431

Innlevert 2. desember 2010 av stortingsrepresentant Ivar Kristiansen

Besvart 13. desember 2010 av fungerende barne-, likestillings- og inkluderingsminister Tora Aasland

Spørsmål:

«Den 28.10. d.å. sendte deler av "Nordlandsbenken" en anmodning til statsråden om å finne en løsning for NN og de to 10 måneder gamle barna, som kunne bidra til at NN og barna ble gitt muligheten til å bosette seg i Norge. Henvendelsen er ikke besvart av statsråden. Av ulike grunner er NN og barna havnet i en ytterst vanskelig situasjon i India.

Vil statsråden nå av hensyn til barnas interesser, sørge for at NN får adoptere tvillingene, slik at hun og barna kan flytte hjem?»

BEGRUNNELSE:

Den 28. oktober i år sendte stortingsrepresentantene Kenneth Svendsen, Jan Arild Ellingsen, Torgeir Trældal, Janne Sjelmo Nordås og Ivar Kristiansen nedenforstående anmodning til barne- og likestillingsministeren:

Uten å gå nærmere inn på om vedtaket overfor NN er rett eller galt i forhold til norsk lovgivning fremmes en anmodning om å finne en løsning hvor hensynet til de to barna vektlegges slik at de gis en mulighet til å komme til Norge med NN.

Barna er helt uforskyldt kommet til verden på

grunn av NN sine gjennomførte intensjoner og har gjennom snart et år vært knyttet seg til henne. Det lange tidsforløpet som har gått skyldes i all vesentlighet saksbehandlingstid hos norske myndigheter som fant saken meget vanskelig, så vanskelig at et arbeidsutvalg ble sammensatt til å utrede lovspørsmålene før Bufetat og senere Buf-direktoratet fattet endelige vedtak.

Statsråden vektla tidligere i prosessen, da han åpnet opp for å prøve å få saken behandlet etter innenlandsadopsjonsreglene, hensynet til barna og til det forhold at NN ikke hadde hatt oversikt over de juridiske vanskelighetene.

Vi anmoder om at det gis en særskilt dispensasjon i denne saken idet vi er viss på at det ikke vil kunne medføre noe presedens. NN-saken har tvert imot vært med på å klargjøre norske myndigheters ståsted når det gjelder temaet surrogati contra adopsjonsmuligheter.

Svar:

Henvendelsen fra stortingsrepresentantene Kenneth Svendsen, Torgeir Trældal, Jan Arild Ellingsen, Ivar Kristiansen og Janne Sjelmo Nordås, "Nord-

landsbenken”, ble besvart av statsråd Audun Lysbakken 26. november 2010. Svarbrevet ble sendt til representanten Svendsen som var avsender for henvendelsen.

Når det gjelder spørsmålet knyttet til adopsjon av tvillingene, viser jeg til statsråd Audun Lysbakkens svar i sin helhet:

”Jeg vil aller første gi uttrykk for at jeg forstår at denne saken er svært vanskelig for de involverte, barna og Kari Ann Volden. Saken har reist mange juridiske og etiske spørsmål.

Eggdonasjon er forbudt etter den norske bioteknologiloven, og det følger av barneloven at det er kvinnen som føder barnet som regnes som barnets mor. Hvis en enslig norsk kvinne inngår avtale med surrogatmor om å føde et barn, regnes ikke den norske kvinnen som mor. Surrogatavtaler er ikke bindende etter norsk rett, og en slik avtale vil derfor ikke bli anerkjent etter barneloven. I disse tilfellene kan den som ønsker å bli forelder til barnet, bare oppnå dette ved adopsjon.

Som ansvarlig for adopsjonsregelverket, har jeg gjort hva jeg kan for å finne en løsning på hvordan denne konkrete saken kan behandles. Generelt er det slik at en søknad om adopsjon enten behandles etter reglene om nasjonale adopsjoner eller etter reglene om internasjonale adopsjoner. Verken den norske adopsjonsloven eller internasjonale konvensjoner er imidlertid utformet med sikte på tilfeller der barn er født av surrogatmor.

Gjennom Haagkonvensjonen om vern og samarbeid ved internasjonale adopsjoner er det fastsatt felles bestemmelser for samarbeid ved internasjonale adopsjoner. Bestemmelsene skal bidra til å sikre at adopsjon kan skje til barnets beste. Et viktig formål er å hindre bortføring av og handel med barn. Haagkonferansen for internasjonal privatrett har imidlertid gitt uttrykk for at kommersiell surrogati ikke synes å falle inn under konvensjonens virkeområde. Viktige prinsipper i konvensjonen vil ikke være mulig å oppfylle ved søknad om adopsjon på bakgrunn av avtale om surrogati, særlig ved kommersiell surrogati. I juni i år ble surrogati diskutert på møtet som Haagkonferansen holdt for landene som er tilsluttet konvensjonen. Konklusjonen fra møtet var at man er bekymret for barnas

situasjon, idet de blant annet kan bli statsløse. Det ble derfor bestemt at Haagkonferansen skal utrede nærmere de rettslige spørsmål og problemstillinger internasjonal surrogati reiser, men konferansens konklusjon per i dag er at Haagkonvensjonen ikke kan anvendes i slike tilfeller. Heller ikke reglene om innenlandsadopsjon er direkte anvendelig i et tilfelle der barnet er født av surrogatmor i utlandet. En adopsjonsprosess vil derfor være komplisert i et slikt tilfelle, og det vil være usikkert om det er mulig å behandle søknaden. Særlig vil dette være vanskelig når barna oppholder seg i utlandet.

Som kjent er søknaden fra Kari Ann Volden om adopsjon av barna blitt forsøkt behandlet etter reglene om innenlandsadopsjon. De to instansene, regionen i Barne-, ungdoms- og familieetaten og Barne-, ungdoms- familiedirektoratet, har imidlertid kommet til at dette ikke er mulig, og har derfor avvist saken. Avgjørelsen er tatt etter en helhetlig vurdering av bestemmelsene i adopsjonsloven og internasjonale konvensjoner. Bufdir har blant annet lagt vekt på at kommersiell surrogati synes å falle inn under bestemmelsene om handel med barn i FNs barnekonvensjon og dens tilleggsprotokoll. Adopsjonssaken er endelig avgjort i forvaltningen, og kan ikke påklages til departementet. På denne bakgrunn kan jeg ikke gi en særskilt dispensasjon i saken slik dere ber meg om å vurdere.

Det er Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet som forvalter regelverket om adopsjon, og det har vært grunnen til vår befatning med saken. Oppfølging av norske borgere i utlandet er i utgangspunktet Utenriksdepartementets ansvar. Spørsmål om oppholdstillatelse for barna og innreise til Norge, følger av utlendingsregelverket, og ligger under Justis- og politidepartementets ansvarsområde.

Jeg vil for øvrig legge til at det er store etiske dilemma knyttet til at mennesker fra rike land i verden inngår avtaler som kan innebære at fattige kvinner utnyttes. Av den grunn kan det bli aktuelt at vi sammen med myndighetene i andre land vurderer om det er behov for ytterligere internasjonale avtaler som regulerer dette. Norge har også sluttet seg til en note fra EU til indiske myndigheter om surrogati. I noten oppfordres det blant annet til fortgang i den indiske lovgivningsprosessen om surrogati, som kan bidra til å forhindre at barn blir statsløse.”

SPØRSMÅL NR. 432

Innlevert 2. desember 2010 av stortingsrepresentant Karin S. Woldseth

Besvart 8. desember 2010 av utenriksminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«Går det - direkte eller indirekte - penger fra norske bidrag til EU-regioner hvor det er manglende eller svak kontroll med pengebruken?»

BEGRUNNELSE:

I en serie artikler har Financial Times, sammen med Bureau of Investigative Journalism, avdekket at det er store svakheter i kontrollrutiner for EUs regionutbetalinger. Det har faktisk blitt funnet omkring 5

000 feil ved utbetalinger. I en nylig avholdt høring i Europaparlamentet kom det frem forslag om å stoppe utbetalinger til de regioner som ikke innfører tilstrekkelig kontroll med pengebruken. Det ble også foreslått at EU kommisjonærene selv måtte autorisere utbetalinger. Disse forslagene indikerer at EU selv tar problemet på alvor. Norge har i en årrekke bidratt med store summer som EØS-midlene, i tillegg til en rekke betalinger gjennom ulike EU/EØS-program. Forhåpentligvis er det bedre sporbarhet for disse midlene enn for uhjelpsmidler.

Svar:

Jeg vil vise til mitt svar på skriftlig spørsmål nr. 1756 (2009-2010) fra representanten om kontrollmekanismer for EØS-midlene, og til Prop. 160 S (2009-2010) som Regjeringen la frem 03.09.2010 og som ble behandlet i Stortinget 28.10.10, hvor kontroll av EØS-midlene ble redegjort for.

EØS-midlene går til 15 land: De sentraleuropeiske landene og Hellas, Spania og Portugal. Det betyr at EØS-midlene går til mange av de samme landene som EUs strukturfond er rettet mot – og som er utgangspunktet for artikkelserien til The Financial Times og Bureau of Investigative Journalism, som representanten viser til.

Avtalene om EØS-midlene pålegger mottakerstatene strenge rutiner for rapportering og dokumentasjon for bruk av midlene. Vårt sekretariat for EØS-midlene i Brussel, Financial Mechanism Office (FMO), har tett oppfølging av prosjektene. FMO er tilknyttet EFTA-sekretariatet og rapporterer direkte til Utenriksdepartementet.

I vår avtale med EU heter det også at kontrollsystemet for forvaltningen av finansieringsordningene skal sørge for at prinsippet om sunn økonomistyring blir fulgt.

Vi kan utføre kontroller i henhold til interne krav. Mottakerstatene skal stille til rådighet all nødvendig bistand, informasjon og dokumentasjon i den sammenheng.

Vi kan suspendere finansieringen og kreve tilbakebetalt midler i tilfelle uregelmessigheter.

EFTA Board of Auditors (EBOA) og Riksrevisjonen har gjennomført flere revisjoner av EØS-midlene. EBOA har gjennomført revisjon i Polen, Slovakia og Tsjekkia, samt av sekretariatet i Brussel. I november startet EBOA en revisjon av EØS-midlene i Ungarn. Riksrevisjonen har foretatt en revisjon av den bilaterale ordningen i Romania.

Ingen av revisjonene har avdekket misligheter knyttet til utbetaling av EØS-midlene.

SPØRSMÅL NR. 433

Innlevert 2. desember 2010 av stortingsrepresentant Per Arne Olsen

Besvart 10. desember 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Kan statsråden garantere et like godt tilbud til denne gruppen pasienter dersom tilbudet ved Oslo Hospital blir lagt ned, eller vil statsråden sørge for at tilbudet til denne pasientgruppen blir videreført ved Oslo Hospital?»

BEGRUNNELSE:

Anbudsprosessen i helse Sør-Øst har medført at Oslo Hospital ikke har fått fornyet sin avtale med helseforetaket. Oslo Hospital gir i dag et tilbud med høy kvalitet innenfor en pasientgruppe som det er få andre i Norge som har tilsvarende kompetanse på. Tilbudet er ansett for å være i 3. linje, og gir tilbud i linjen mellom DPS og Regional sikkerhetsavdeling. Det blir gitt tilbud til blant annet pasienter som har tvunget psykisk helsevern, pasienter som er dømt til be-

handling og voldsriskopasienter. Til Oslo Hospital blir det også sendt pasienter fra andre helseforetak enn helse Sør-Øst som følge av manglende tilbud i eget foretak. Dette bekrefter på mange måter at tilbudet som blir gitt ved Oslo Hospital er etterspurt som følge av høy kompetanse.

Svar:

Det er et prioritert område for Regjeringen å sikre videre utbygging og omstilling av det psykiske helsevernet på grunnlag av føringene som er lagt i Opptrappingsplanen for psykisk helse. Dette betyr at også den gruppen pasienter som representanten Per Arne Olsen viser til, skal ha et forsvarlig og godt tilbud.

Når det gjelder anbudsprosessen, kan Helse Sør-Øst RHF opplyse at de er i sluttbehandlingen av klagesakene fra institusjoner som har levert tilbud innen

psykisk helsevern. Helse Sør-Øst RHF uttaler følgende i en pressemelding når det gjelder status pr. 6. desember 2010 om kjøp fra private institusjoner:

”Som tidligere kjent har resultatene av anskaffelsene ført til at noen institusjoner ikke ble tildelt avtale. Helse Sør-Øst RHF har ansvaret for å sørge for gode og likeverdige helsetjenester til befolkningen i hele regionen, og gjør dette i hovedsak gjennom tilbud i egne helseforetak/sykehus og distriktpsikiatriske sentra (DPS), og gjennom supplerende kjøp fra private. - Vi ser imidlertid at resultatene av anskaffelsen innen psykisk helsevern kan føre til noe lavere kapasitet for enkelte pasientgrupper i Oslo, spesielt gjelder dette for alvorlige psykiske lidelser og pasienter som har behov for behandling i et mer skjermet behandlingsmiljø. Helse Sør-Øst RHF har derfor kommet til at det er nødvendig med en kapasitetsøkning innen kjøp fra private institusjoner, og er derfor i gang med å forbe-

rede en selvstendig, separat direkteanskaffelse som tar sikte på å gi et forsterket tilbud på sykehusnivå til pasienter med alvorlige psykiske lidelser, sier Martinsen. Helse Sør-Øst RHF er i dialog med Oslo Hospital om ivaretagelse av dette. I forbindelse med klagebehandlingene vil Helse Sør-Øst RHF også vurdere hvorvidt det er mulig å øke den generelle kapasiteten i tilbudet til pasientgruppen med alvorlige psykiske lidelser innenfor anskaffelsens økonomiske ramme. Helse Sør-Øst RHF vil presentere disse løsningene, så snart det er fullført en forsvarlig klagebehandling rundt den pågående anskaffelsen.”

Jeg forutsetter at Helse Sør-Øst i sitt videre arbeid tar hensyn til både de ulike pasientgruppenes behov og de øvrige føringene som ligger i statsbudsjett og styringsdokument.

SPØRSMÅL NR. 434

Innlevert 2. desember 2010 av stortingsrepresentant Kenneth Svendsen

Besvart 9. desember 2010 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«Vil finansministeren følge opp de signaler han gav i spørretimen 1. desember, om å vurdere å øke bostøtten for de mest vanskeligstilte dersom strømprisen blir ekstra høy slik han signaliserte i Stortinget 1. desember, og når kan vi eventuelt forvente at tiltak iverksettes?»

BEGRUNNELSE:

I spørretimen 1. desember signaliserte finansministeren langt på vei at han var positiv til opposisjonens forslag om å vurdere å bruke bostøtte for å avhjelpe situasjonen for de mest vanskeligstilte, dersom en unormal situasjon igjen oppstod på elektrisitetsmarkedet.

Så sent som forrige torsdag (25.11.10) stemte regjeringspartiene imot et slikt forslag fra en samlet opposisjon.

Forslaget fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre lød som følger:

“Stortinget ber regjeringen følge utviklingen i strømprisene nøye, og dersom en unormal situasjon igjen oppstår på elektrisitetsmarkedet, bes regjeringen vurdere å bruke bostøtte for å avhjelpe situasjonen for de mest vanskeligstilte.”

Finansministeren var tilstede under behandlingen.

Svar:

Høye strømpriser over lang tid kan være en belastning for mange husholdninger med presset økonomi. Regjeringen følger derfor utviklingen i strømprisene nøye, og vil vurdere tiltak dersom vi får en lang periode med kulde og høye strømpriser. Det kan da være aktuelt med målrettede tiltak for å støtte husholdninger med lav inntekt og som rammes av høye strømpriser. Bostøtten kan da være et aktuelt tiltak. Det vil også bli vurdert tiltak som kan bidra til å bedre balansen i kraftmarkedet. Regjeringen vil komme tilbake til Stortinget med konkrete forslag til tiltak, dersom situasjonen med høye strømpriser vedvarer.

SPØRSMÅL NR. 435**Innlevert 2. desember 2010 av stortingsrepresentant Sonja Irene Sjøli****Besvart 17. desember 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Det vises til oppslag i Aftenposten og Romerikes blad 2. desember 2010 vedr. forslag om å legge ned avdeling for karkirurgi ved Norges største akutt-sykehus Ahus. Et samlet fagmiljø og styret i Ahus går sterkt imot fordi de mener det vil føre til et svært svekket akuttsykehus for en stor befolkningsgruppe. Den norske legeforening har gått sterkt imot forslaget fordi det vil svekke Ahus som utdanningsinstitusjon.

Vil statsråden sørge for at Ahus beholder karirur-gisk avdeling og sikre et forsvarlig akutttilbud til be-folkningen?»

Svar:

Arbeidet med funksjonsfordeling av det karkirur-giske området har sin bakgrunn i vedtak i styret for Helse Sør-Øst RHF om Omstillingsprogrammet/ Ho-vedstadsprosessen og Plan for strategisk utvikling for Helse Sør-Øst 2009-2020. Begge sakene har som grunnleggende føringer at det skal gjennomføres oppgave- og funksjonsfordelinger for å bedre kvali-teten på tjenestene og innrette dem etter brukernes behov. Arbeidet skal baseres på prinsippet om å sen-tralisere det man må og desentralisere det man kan.

Helse Sør-Øst RHF opprettet i 2009 et midlerti-

dig utvalg i karkirurgi som fikk i oppdrag å komme med forslag til funksjonsfordeling på fagområdet. Utvalgets rapport ble fremlagt i desember 2009, og har senere vært på høring i regionen. Rapporten an-befaler på faglig grunnlag færre karkirurgiske avde-linger i regionen samt ett sterkt regionssenter. Et vik-tig utgangspunkt er at økt volum gir bedre kvalitet i behandlingen. Brukerne har også understreket dette i sin innstilling til forslaget i rapporten.

Saken skal behandles av styret for Helse Sør-Øst RHF 16. desember 2010. I administrasjonens saks-framlegg for styret foreslår man at karkirurgi define-res som flerområdefunksjon, og at det etableres et re-gionalt karkirurgisk senter ved Oslo universitetssy-kehus HF. Når det gjelder antallet karkirurgiske sen-tre i tillegg til et regionalt senter så foreslås det å ut-sette beslutningen om dette. I saksframlegget foreslås det en videre utredning av antallet karkirurgiske sen-tre og hvor disse skal lokaliseres, samt en beskrivelse av hvilken aktivitet og bemanning helseforetak/syke-hus uten karkirurgisk senter skal ha. Det legges til grunn at dette samlet sett vil sikre den nødvendige kvalitet og et likeverdig tilbud til pasientene i Helse Sør-Øst RHF. Den nye saken foreslås lagt fram for styret i april 2011.

SPØRSMÅL NR. 436**Innlevert 2. desember 2010 av stortingsrepresentant Gunnar Gundersen****Besvart 10. desember 2010 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«Oslo Børs' andel av omsetningen av norske ak-sjer har falt betydelig de senere årene. Omsetningen flyttes til andre arenaer som ikke er underlagt de sam-me krav til overvåkning.

Ser statsråden at dette kan få konsekvenser for til-liten til det norske aksjemarkedet, og hva vil statsrå-den gjøre for å sikre at kontrollen med det norske ak-sjemarkedet opprettholdes slik at tilliten oppretthol-des og sikrer at aksjemarkedet er en åpen og transpa-rent kilde til egenkapital?»

BEGRUNNELSE:

Finanskomitéen har i møter med både Finanstil-synet og Folketrygdfondet mottatt bekymringer over at en stadig større andel av aksjehandelen foregår utenfor Oslo Børs. Børsen har sanntid markedsover-våkning og muligheter for umiddelbar intervensjon, noe myndighetene ikke har mulighet til å få til når det handles på andre markedsplasser og Finanstilsynet får melding om handel i etterkant. Oslo Børs har tid-ligere hatt rykte som en innsidebørs, men markedsak-tørene og myndighetene har sørget for at Oslo Børs i dag et anerkjent som en god markedsplass med høy

grad av tillit. Dette er viktig for å ha et velfungerende egenkapitalmarked med rimelig finansiering for norske børsnoterte selskaper.

Svar:

Ved gjennomføringen av Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/39/EF om markeder i finansielle instrumenter (MiFID) ble det åpnet for økt konkurranse mellom markeds plasser på verdipapiriområdet i EØS-landene, ved at regelverket åpner for mulighet for omsetning av finansielle instrumenter over andre markeds plasser enn børs/regulert marked. En ikke ubetydelig andel av handler som tidligere ble gjort over børs, er nå flyttet over til såkalte multilaterale handelsfasiliteter (MHF).

Hovedformålet med å åpne for konkurranse, var å redusere investorenes kostnader knyttet til handler i verdipapirer over børs/markeds plass.

Som følge av den økte konkurransen, har markedet for omsetning av finansielle instrumenter blitt mer fragmentert. Dette er en utvikling vi ikke bare ser i Norge, men som gjelder for hele EØS-området. Andelen av automatiske handler (handler gjennom elektronisk ordrebok) i aksjer notert på Oslo Børs som gjennomføres på Oslo Børs er likevel høyere enn det man ser på regulerte markeds plasser i andre EØS-land. Per 2. november 2010 var andel handler i aksjer notert på Oslo Børs som gjennomføres på Oslo Børs ca. 86 prosent, mot ca. 98 prosent i januar 2009. Til sammenligning var andelen handler i aksjer notert på London Stock Exchange (LSE) som gjennomføres på LSE per 2. november 2010 på ca. 54 prosent. Tilsvarende tall for børsene i Paris, Stockholm, Frankfurt og Helsinki lå per 2. november 2010 i intervallet 66 til 72 prosent.

Det er av vesentlig betydning for et velfungerende marked og for en velfungerende handel med et finansielt instrument at markeds misbruk effektivt avdekkes og forfølges. Et godt system for markeds overvåkning er viktig for å sikre tilliten til markedet og de finansielle instrumentene som er notert på markeds plassen. Som en del av utviklingen med at en større andel av handlene flyttes over på alternative markeds plasser, vil børsens markeds overvåkning ikke lenger gi et like fullstendig bilde av handelen i det aktuelle finansielle instrumentet. Utviklingen går derfor i retning av at markeds overvåkingen i større grad må utføres av offentlige tilsynsmyndigheter, det vil si Finanstilsynet. I følge Finanstilsynets årsrap-

port for 2009 er det en hovedutfordring for Finanstilsynet de neste årene å møte denne utviklingen.

Et viktig ledd i Finanstilsynets overvåkning av verdipapirmarkedet er transaksjons-rapporterings-systemet, som ble innført i 2008 i forbindelse med gjennomføringen av MiFID. Transaksjonsrapporteringen innebærer at alle verdipapirforetak har plikt til å rapportere til Finanstilsynet om transaksjoner i finansielle instrumenter notert på regulert marked straks, og senest innen slutten av påfølgende arbeidsdag. Rapporteringsplikten gjelder uavhengig av om transaksjonen er utført på regulert marked, det avgjørende er om det finansielle instrumentet er tatt opp til handel på et regulert marked. Transaksjonsrapporteringssystemet skal blant annet være et virkemiddel for å hindre markeds misbruk, fremme markedets integritet og gjennomsiktighet, og bidra til et velfungerende marked.

Transaksjonsrapporteringssystemet er under stadig utvikling. Finanstilsynet har overfor departementet opplyst at det er i ferd med å igangsette et arbeid der det skal vurderes hvordan systemet ytterligere kan forbedres og utvides. I den sammenheng vil det blant annet bli vurdert nærmere hvordan systemet kan utvides til å bli et overvåkningssystem som sammenstiller transaksjonsrapporteringsdata med opplysninger og kursbilder mv. fra markeds plassene, slik at Finanstilsynet kan få et bedre grunnlag for å rekonstruere hendelser med henblikk på å avdekke flere tilfeller av markeds misbruk. Finanstilsynet har høy prioritet på området.

Også i EU er det fokus på utfordringene knyttet til markeds overvåkning når en stadig større andel av handler skjer på markeds plasser som ikke har et like velutviklet system for markeds overvåkning som det tradisjonelle regulerte markeds plasser har. Kommisjonen sendte 8. desember 2010 på høring forslag til endringer i MiFID, der det er foreslått å utvide transaksjonsrapporteringen på flere punkter. CESR har også igangsatt et arbeid som retter seg mot IT-systemer for markeds overvåkning. Dette arbeidet vil fortsette utover i 2011.

Jeg har tillit til at Finanstilsynet prioriterer arbeidet med å videreutvikle og forbedre transaksjonsrapporteringssystemet, og at tilsynet har den nødvendige kontakt med aktuelle markeds plasser og påtalemyndighet. Slik kontakt er viktig om overtredelser av adferdsreglene skal oppdages og håndteres på en god måte.

SPØRSMÅL NR. 437**Innlevert 2. desember 2010 av stortingsrepresentant Per Roar Bredvold****Besvart 10. desember 2010 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«I Hedmark er det mangel på varetekts- og fengselsplasser. Dette fører til at personer må fraktes fra sør til nord hvor det er ledig kapasitet. Dette krever store ressurser og er heller ikke akseptabelt for dem som rammes av dette.

Er statsråden fornøyd med dagens situasjon?»

Svar:

Først vil jeg kommentere representantens påstand om mangel på plasser i kriminalomsorgen. I 2006 var det 569 personer i varetekt i norske fengsler, mens det per 5. desember 2010 var 1 016 i varetekt. Dette tilsvarer en økning på nesten 80 prosent. Jeg er fornøyd med at Regjeringen har lyktes med å sette kriminalomsorgen i stand til å stille langt større plasser til rådighet for varetekt for å møte politiets behov, samtidig som vi har håndtert soningskøen. Den viktigste årsaken til at vi har lyktes på dette området er gjennom en betydelig kapasitetsøkning i kriminalomsorgen. Samlet sett er kapasiteten økt med nær 800 plasser, dette inkluderer både nye fengselsplasser og straffegjennomføring med elektronisk kontroll. I Kriminalomsorgen region nordøst, som omfatter fylkene Hedmark, Akershus og Oppland er det siden 2006 etablert 104 nye fengselsplasser. Dessuten er elektronisk kontroll innført i Hedmark.

Til tross for kapasitetsøkningen i kriminalomsorgen er det tidvis mangel på varetektsplasser, også i Hedmark. Dette skyldes at antall utenlandske innsatte i norske fengsler har økt betraktelig. Politiet har dessuten fått flere årsverk og oppklarer flere saker. Dette har ført til flere saker i domstolene og mer bruk av varetekt.

Ut fra representantens spørsmål kan det virke som om det mer er regelen enn unntaket at personer transporteres over lange avstander på grunn av mangel på plasser. Dette er ikke riktig. I den grad det er praktisk mulig skal innsatte plasseres i nærheten av hjemstedet. Ved press på fengselsplasser og høy kapasitetsutnyttelse, vil det imidlertid av og til være be-

hov for å transportere domfelte og varetektsinnsatte til fengsler hvor det er ledige plasser. Som justisminister er jeg opptatt av at transporten skal utføres med god kvalitet og mest mulig kostnadseffektivt. Vi må utnytte den samlede kapasiteten i hele landet på best mulig måte. Det er derfor jeg er opptatt av et godt samarbeid mellom politiet og kriminalomsorgen for å finne ledige plasser til enhver tid.

Jeg kan forsikre representanten om at plasssituasjonen i kriminalomsorgen gis høyeste prioritet. Justisdepartementet vurderer en rekke tiltak for ytterligere å bedre kapasiteten og frigjøre fengselsplasser. Sentralt i dette arbeidet er bruk av alternative straffereaksjoner og straffegjennomføringsformer som allerede har bidratt til en betydelig kapasitetsvekst i kriminalomsorgen. Et annet viktig tiltak er forsterket innsats for å effektivisere saksbehandlingen og øke antall soningsoverføringer. Fengsler med lavere sikkerhet kan i enkelte tilfeller også benyttes til varetekt.

I budsjettet for 2010 er det satt av 20 millioner til tiltak for å bedre varetektssituasjonen. Blant tiltakene inngår midlertidige utvidelser av fengselskapasiteten, økt varetektsandel i enkelte fengsler og utvidelse av elektronisk kontroll. I budsjettet for 2011 sørger flertallsregjeringen for ytterligere kapasitetsutvidelse i kriminalomsorgen ved å øke kriminalomsorgens budsjett med 10 millioner til utvidelse av ordningen med elektronisk kontroll i Hordaland, samt opprettelse av åtte nye plasser ved Hustad fengsel. Halden fengsel vil også være i full drift med 251 plasser og bidra til høyt aktivitetsnivå i kriminalomsorgen.

For øvrig har jeg registrert at Fremskrittspartiet ikke foreslo å bevilge midler til økt fengselskapasitet i Hedmark eller i landet for øvrig i sitt alternative statsbudsjett for 2011. Jeg merker meg også at Fremskrittspartiet vil kutte hele tilleggsbevilgningen til elektronisk soning i 2011 og dermed redusere kapasiteten i kriminalomsorgen. Etter min mening ville Fremskrittspartiets budsjett for 2011 ha ført til økt soningskø og enda mer press på varetekt.

SPØRSMÅL NR. 438**Innlevert 3. desember 2010 av stortingsrepresentant André Oktay Dahl****Besvart 15. desember 2010 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Når fremlegger regjeringen forslag om at etterlatte til nordmenn, som blir drept i utlandet, sikres rett til juridisk bistand, slik nestleder i justiskomiteen, Jan Bøhler, varslet i P4 03.12.2010?»

BEGRUNNELSE:

Aps nestleder i justiskomiteen, Jan Bøhler, varslet i P4 at etterlatte til nordmenn som blir drept i utlandet skal ha rett til juridisk bistand. Spørsmålet er når Stortinget kan forvente sak fra Regjeringen om dette.

Svar:

Hvorvidt etterlatte etter norske borgere som dør som følge av straffbare handlinger i utlandet, har rett til gratis bistand fra advokat i straffesaker som behandles for domstoler i utlandet, beror i utgangspunktet på regelverket i det landet hvor saken behandles. Det kan imidlertid på visse vilkår gis rettshjelp etter den norske rettshjelpsordningen. Den rette adressaten for en begjæring om rettshjelp i slike saker er Fylkesmannen i Oslo og Akershus, da norske domstoler ikke kan oppnevne bistandsadvokat i saker som ikke etterforskes eller behandles i Norge.

I saker for utenlandsk domstol eller forvaltningsorgan kan Fylkesmannen unntaksvis innvilge helt eller delvis dekning av advokatutgifter til norsk eller utenlandsk advokat dersom de økonomiske vilkår er

oppfylt og særlige grunner taler for det, jf. lov om fri rettshjelp § 12 annet ledd. En forutsetning for å gi rettshjelp etter rettshjelploven, er at det ikke er en ordning for å dekke juridisk bistand i det landet saken behandles, eventuelt at rettshjelpsordningen der ikke ivaretar grunnleggende rettssikkerhetsbehov, se Justis- og politidepartementets rundskriv G-12/05 punkt 8.3. De føringene som dette rundskrivet gir for behandlingen av søknader om rettshjelp til fornærmede i utlandet vil også gjelde for etterlatte etter norske borgere som dør som følge av straffbare handlinger i utlandet. Dette ble avklart etter at departementet tok kontakt med Statens Sivilrettsforvaltning for å klargjøre praksis i slike saker.

Fylkesmannen i Oslo- og Akershus får rundt 5 søknader om rettshjelp til fornærmede etter straffbare handlinger i utlandet per år, og har i de senere årene kun hatt én søknad om rettshjelp til etterlatte etter norsk borger som er død som følge av straffbar handling i utlandet. I det store flertallet av disse sakene blir det innvilget rettshjelp. Jeg mener at disse sakene løses på en akseptabel måte etter regelverket i rettshjelploven, og jeg synes derfor ikke det er nødvendig med noen egen sak til Stortinget om rettshjelp til etterlatte etter norsk borger som er død som følge av straffbar handling i utlandet. Jeg kan heller ikke se at Jahn Bøhler varslet noen slik sak i det omtalte P4 intervjuet. De endringer Jahn Bøhler viste til i intervjuet er den klargjøringen av praksis som jeg har omtalt ovenfor.

SPØRSMÅL NR. 439**Innlevert 3. desember 2010 av stortingsrepresentant Roald Aga Haug****Besvart 17. desember 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Vert landingsmoglegheiter til luftambulansen og ROS-analyser teke omsyn til når dimensjonering av akuttfunksjonar vert vurdert, og kva pasientgrupper har størst trong for nærleik til helsetilbodet, og korleis vurderer statsråden behovet for nærleik til akutt og fødetilbod i framtida?»

GRUNNGJEVING:

Lokalsjukehusa er ein viktig faktor og ein bærebjelke i helsevesenet. Odda Sjukehus er eitt døme på lokalsjukehus som gjer nærleik i helsetilbodet og som samstundes skapar tryggleik for lokalsamfunnet. Krevande akuttbehandling bør ofte gjerast på større sjukehus, som Haukeland Sjukehus. Likevel vil ofte

omstende og tid til rådvelde ikkje gje høve til dette. For distrikta er dermed fråstand og tilgjenge viktige faktorar for å trygga helsetilboda. Lokale geografiske tilhøve i Odda gjer at luftambulansen ikkje alltid kan landa. Samstundes skårer området svært høgt på ROS-analysar.

Lokalsjukehusa sine komparative føremoner er nærleik til helsetenestene. Odda sjukehus er døme på eitt lokalsjukehus som skaper tryggleik for lokalsamfunnet.

Svar:

Kommuner og helseforetak har felles ansvar for å sikre det akuttmedisinske tilbudet. I tillegg til akutfunksjoner og fødetilbud skal lokalsykehusene spille en viktig rolle for å møte de store utfordringene vi står overfor med en større andel eldre innbyggere og flere pasienter med kroniske sykdommer og livsstilssykdommer. Nærhet er viktig i akuttsituasjoner, men det er også særlig viktig for pasientene som trenger helsetjenester ofte, slik at de slipper belastningen med hyppige lange reiser.

En velfungerende akuttmedisinsk kjede, bestående av fastlege, legevakt, kommunal legevaktsentral, akuttmedisinsk kommunikasjonsentral, bil-, båt- og luftambulanse, samt akuttmottak i sykehus er viktig for at befolkningen skal få rask og kyndig hjelp når den trenger det. De regionale helseforetakene skal sørge for at befolkningen i regionen får tilgang til spesialisthelsetjenester slik det er fastsatt i lover, forskrifter og andre myndighetssignaler, herunder luftambulansetjeneste, akutttilbud og fødetilbud.

En god helsetjeneste handler om god kvalitet og trygge tjenester. Regjeringen er klar på, slik vi også har skrevet i utkastet til Nasjonal helse- og omsorgsplan, at vi skal opprettholde det desentraliserte sykehustilbudet vi har i dag. I utkastet, som skal legges frem for Stortinget i form av en stortingsmelding til våren, har vi lagt særlig vekt på at det er viktig å sikre nærhet til akutfunksjoner og fødetilbud, og at ingen lokalsykehus skal bli lagt ned. Når det gjelder eventuell omstilling av sykehustilbud, foreslår regjeringen at en i prosessen skal ta hensyn til geografi, reisetider og lokale og samfunnsmessige hensyn. Det er videre sagt at berørte kommuner i tillegg til brukere og ansatte i foretaket skal trekkes inn i prosessene.

Det er et grunnleggende prinsipp at hele befolkningen skal ha tillit til at de kan få kompetent hjelp i akutte situasjoner. Luftambulansetjenesten spiller en viktig rolle i å sikre rask hjelp der det er nødvendig. Både geografiske, demografiske og værmessige forhold blir tatt hensyn til når en vurderer føde- og akuttilbudet. Samtidig må en ivareta kvalitet og stabilitet i tilbudet som blir gitt. De prehospitale tjenestene er avhengige av en forutsigbar struktur, dvs. kunnskap om hvilket behandlingstilbud sykehusene kan gi for å planlegge og håndtere akuttsituasjoner.

Det er nødvendig at det foretas grundig vurdering av transportmuligheter og reiseavstander ved utvelgelse av hvilke sykehus som skal ta i mot akutt-pasienter og fødende. Dette er understreket i styrings-signalerne fra departementet til de regionale helseforetakene.

SPØRSMÅL NR. 440

Innlevert 3. desember 2010 av stortingsrepresentant Jon Jæger Gåsvatn

Besvart 14. desember 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Kan statsråden tenke seg å utarbeide klare nasjonale retningslinjer for hvilke sanksjoner som skal gis ved brudd på alkoholloven, vi vet at kommunene ønsker selvstyre i forhold til åpningstid, men når det gjelder reaksjoner på brudd på alkoholloven, er det da på sin plass å få nasjonale retningslinjer for det for å sikre en ensartet forutsigbar reaksjonsform?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede stilte dette spørsmålet i spørretimen den 24. november, men opplevde ikke at selve spørsmålet ble besvart så derfor denne henvendelsen.

En skjenkebevilling bør være lett å få og lett å miste ved brudd på loven. Men en av de store utfordringene vi har, er at det er 430 kommuner i dette landet som har en ulik praksis for og en ulik tilnærming til skjenkekontroll.

Det er forbudt med skjenking av overstadig beru-

sede og skjenking av mindreårige. Men vi hører om kommuner som utfører skjenkekontroll kl. 14 noe som skulle tilsi at det er liten sannsynlighet for å avdekke denne type lovbrudd. Vi ser også kommuner som selv ved gjentatte brudd på alkoholloven nøyer seg med en advarsel. Vi har også hørt om kommuner som skjeler til konkurransevidning med nabokommunen med hensyn til utmåling av straff for overskjenking og skjenking av mindreårige.

Straffereaksjonene blir således forskjellig fra kommune til kommune, det er lite forutsigbart og kan virke vilkårlig hva slags straff skjenkestedene får for samme type lovbrudd.

Svar:

Det er flere tungtveiende grunner til at det ikke foreslås å innføre nasjonale retningslinjer for reaksjoner ved lovbrudd. Alkoholregelverket gir kommunene stor frihet til selv å vurdere hvordan kontroll skal utføres og til å vurdere reaksjoner, dersom det avdekkes brudd på regelverket.

Forenkling av statlig regelverk uten at kommunene skulle miste sine viktige politiske styringsredskaper var begrunnelsen for at alkohollovens påbud om kommunale alkohol-politiske kontrollutvalg ble opphevet i 2005. På den måten fikk kommunene ytterligere frihet på dette området. Dette er en del av alkoholpolitikkenes ansvarsfordeling – staten har ansvaret for å forvalte de statlige virkemidlene og trekke opp rammene for bevillingsordningen, mens kommunene har ansvaret for å innvilge, kontrollere og eventuelt inn dra bevillinger.

Bakgrunnen og hovedargumentet for den alkoholpolitiske friheten kommunene har, er deres kjennskap til lokale forhold. Dette er et ansvar kommunene må ha, og også et ansvar kommunene må ta. Det er viktig at kommunene er bevisste sitt ansvar og sørger for å ha en helhetlig og grundig tilnærming til alkoholomsetning i kommunen, også til kontroll og reaksjon.

Det er satt i gang en rekke tiltak for å styrke kommunenes kontroll med overholdelsen av alkohollovgivningen. Helsedirektoratet har satt i gang et kontrollprosjekt med 8 kommuner. Kommunene har ferdigstilt sine rapporter, og resultatene skal danne grunnlag for verktøy som kommunene kan bruke i sin kontrollvirksomhet. I 2009 ble det holdt kurs i kontroll for kontrollører, saksbehandlere og politikere som arbeider med bevillinger. I 2010 har det blitt holdt kurs for politirådene samt for ”sesongkommu-

ner” (kommuner med typiske utfordringer sommer/vinter). I tillegg skal Helsedirektoratet vurdere om vi kan hente inspirasjon fra det svenske STAD-prosjektet som kan bidra til økt overholdelse av regelverket.

Det er i budsjettet for 2011 foreslått bevilget ytterligere 5 mill. kroner for å bidra til økt overholdelse av alkoholloven. Helsedirektoratet legger også til rette for at kommunene skal utarbeide egne rusmiddel-politiske handlingsplaner. Dette gir kommunene anledning til å se alkohol i en større, herunder helsepolitisk, sammenheng, og ikke bare som næringspolitikk.

Etter mitt syn er det viktig at fleksibiliteten som ligger i dagens system for kontroll og reaksjon, opprettholdes. Det kan ved kontroll avdekkes overtredelser av forskjellig slag, overtredelser av forskjellig alvorlighetsgrad, kombinasjon av flere like og/eller ulike overtredelser, samt at det kan være grunnlag for å vektlegge tidligere overtredelser ved den reaksjonen som gis. Overtredelsen karakter kan omfatte alt fra brudd på sentrale bestemmelser i alkoholloven, som skjenking til mindreårige, til overtredelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av annen lovgivning, når bestemmelsene har sammenheng med alkohollovens formål. Sett i en slik sammenheng, mener jeg at et fleksibelt system er viktig. To overtredelser av samme bestemmelse i alkoholloven er ikke nødvendigvis likeartede overtredelser som bør få samme reaksjon. Det vil ikke være mulig å regulere alle tenkelige situasjoner, og det er svært viktig at kommunen alltid foretar en konkret vurdering av den enkelte sak i henhold til forvaltningsrettslige prinsipper. Nasjonale retningslinjer vil også kunne medføre fare for at nødvendige konkrete vurderinger ikke lenger vil bli foretatt av kommunene.

Slik jeg ser det gir alkoholloven allerede kommuner svært gode kontroll- og reaksjonsmuligheter. Det er viktig at kommunene tar sitt ansvar og bruker de mulighetene alkoholloven oppstiller. Som nevnt ovenfor har vi satt i gang en rekke tiltak for å øke kunnskapen om og bruken av kontroll- og reaksjonsmulighetene, og jeg vil følge utviklingen nøye.

På bakgrunn av dette mener jeg at kommunene selv er best skikket til å forvalte regelverket, ikke minst sett i sammenheng med den konkrete vurdering kommunen alltid må foreta. Dagens ordning gir nødvendige fleksibilitet, og jeg ønsker ikke å fremme forslag om nasjonale retningslinjer for reaksjoner ved brudd på alkoholloven.

SPØRSMÅL NR. 441**Innlevert 3. desember 2010 av stortingsrepresentant Ulf Erik Knudsen****Besvart 13. desember 2010 av kommunal- og regionalminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Ifølge den nye plan- og bygningsloven som trådte i kraft 1. juli i år er nye bad blitt søknadspliktige. Enten det skal bygges helt nytt bad eller bare reparere en liten skade, må det nå søkes kommunen om tillatelse. Dette får man ta til etterretning. Det jeg imidlertid finner svært underlig er om man med den nye loven i hånd skal pålegge nabovarsling – dette virker byråkratisk og unødvendig.

Mener statsråden at oppussing av bad generelt bør kunne fritas fra nabovarsling?»

BEGRUNNELSE:

Det vises til artikkel i bladet hus & bolig 5-2010. Her fremkommer det at etter at våtrom 1. juli 2010 ble søknadspliktig kreves det nå at prosjektering, utførelse og kontroll må gjøres av et foretak med ansvarsrett. Selv om man er relativt nevenyttig innebærer det at man ikke lenger kan skifte ut gipsplatene på badet, smøre på membran og flislegge veggene selv. Nå er man tvunget til å kontakte en håndverker som er godkjent av kommunen. Godkjent vil si at foretaket har ansvarsrett. Oppussing av badet vil sannsynligvis også kreve mer tid enn tidligere. Man kan ikke regne med at kommunen gir tillatelse på dagen. Endringer må også nabovarsles, selv om det er et baderom i en enebolig langt fra nærmeste nabo. En søknad om å bytte ut en gipsplate i våtsonen i dusjen i en enebolig må i utgangspunktet nabovarsles og kan ta opp til to uker dersom naboen ikke går med på å undertegne en søknad.

SPØRSMÅL NR. 442**Innlevert 3. desember 2010 av stortingsrepresentant Elisabeth Røbekk Nørve****Besvart 10. desember 2010 av landbruks- og matminister Lars Peder Brekk****Spørsmål:**

«Deler landbruks- og matministeren Miljøverndepartementets oppfatning om at konvensjonelt norsk landbruks måte å produsere mat på skaper skader og helseproblemer, at plantevernmidler er gift, at konvensjonelt norsk landbruk skaper alvorlige problemer for økosystemene, og skal Stortinget, nærin-

Svar:

Arbeid på våtrom skal ikke varsles til naboene. Naboene skal varsles når et arbeid kan få betydning for dem, for eksempel fordi det tar utsikt, gir uønsket innsyn eller lignende. Indre fysiske arbeider vedkommer ikke naboene, og hensynet bak reglene om nabovarsling taler derfor for at arbeidene ikke behøver å varsles.

I tidligere forskrift om saksbehandling og kontroll av 24. juni 2003 § 16 nr. 5 andre setning fremgikk det derfor at det ikke var krav om nabovarsel for "innvendige fysiske arbeider i eksisterende byggverk". Det har ved de nye byggereglene som trådte i kraft 1. juli 2010 ikke vært meningen å gjøre noen endringer i tidligere unntak fra krav om nabovarsling.

I Byggblankett 5174 og i Byggsøk legges det opp til at søker ved innsendelse av søknad skal ta stilling til hvilke vedlegg som er relevant å sende inn. Søker kan for "innvendige fysiske arbeider i eksisterende byggverk" krysse av for at nabovarsling ikke er relevant i dette tiltaket.

For å unngå eventuelle uklarheter rundt dette spørsmålet vil departementet ved neste revisjon av forskrift om byggesak av 26. mars 2010 presisere at unntaket fra krav om nabovarsel for "innvendige fysiske arbeider i eksisterende byggverk" videreføres.

gen og norske forbrukere nå forholde seg til Landbruks- og matdepartementet eller Miljøverndepartementet som ansvarlig instans for økologisk mat?»

BEGRUNNELSE:

I bladet Ren mat nr. 5 2010 fremgår det som omtales som "nye toner fra miljøverndepartementet".

Statssekretær i Miljøverndepartementet Heidi Sørensen skal på et foredrag på Nofimas økologifagdag i september ha uttalt at "Sprøytemidler er gift." Sørensen skal også ha kommet inn på den lange rekken av skader og helseproblemer som man regner med er forårsaket av den uøkologiske måten å produsere mat på. Hun viste også til at spredning av gift i naturmiljøet skaper alvorlige problemer for økosystemene over hele verden.

Daglig leder Reidar Andestad uttalte at:

"Vi i Oikos ser frem til å få samarbeide med flere departementer enn Landbruks- og matdepartementet for å fremme økologisk produksjon og omsetning."

Svar:

Innledningsvis vil jeg understreke at miljøhensyn og langsiktig ressursforvaltning er en integrert del av landbruks- og matpolitikken. Landbruket har i lang tid tatt sitt miljøansvar på alvor, og det arbeides kontinuerlig med at maten skal produseres på en mest mulig miljøvennlig måte. Gjennom de siste 25 årene har en stadig større del av den økonomiske støtten over jordbruksavtalen kommet gjennom ordninger med formål å opprettholde og forbedre miljøet. Norsk landbruk drives mer miljøvennlig enn tidligere. Utslipp fra gjødselkjellere og siloer er stanset, og fosforbruken er langt bedre tilpasset plantenes behov.

Landbruks- og matdepartementet har ansvar for plantevernmiddelområdet. Kjemiske plantevernmidler benyttes for å verne mot, hemme eller forebygge angrep av skadegjørere, og har som en hovedregel en giftvirkning overfor skadegjørerne som plantekulturene skal vernes mot. Kjemiske plantevernmidler er en viktig innsatsvare for å kontrollere skadegjørere i dagens jordbruk. Samtidig kan slike midler ha uønskede effekter på helse og miljø. Det har derfor vært arbeidet målrettet med å redusere både bruken og risikoen knyttet til bruk av plantevernmidler i en årrekke, blant annet gjennom et restriktivt regelverk for godkjenning og bruk og egne handlingsplaner på området.

Mattilsynet er ansvarlig for godkjenning av plantevernmidler. En forutsetning for at preparatet kan bli godkjent er at det ikke har uakseptable skadevirkninger overfor mennesker, husdyr, dyre- og planteliv, biologisk mangfold, samt miljøet for øvrig og således finnes tilfredsstillende i økologisk og toksikologisk sammenheng. Norsk lovgivning på plantevernmiddelområdet, som er basert på substitusjonsprinsippet og 5-årig godkjenningsperiode, bidrar til at det til enhver tid er de plantevernmidlene som representerer minst risiko for både helse og miljø som er tillatt brukt.

Det påvises sjelden overskridelser av grenseverdiene for rester av plantevernmidler i norske produkter. Vi har ikke holdepunkter for å si at dagens plan-

tevernmiddebruk i norsk matproduksjon medfører helseproblemer.

Norges gunstige plantehelsesituasjon bidrar også til at vi kan bruke mindre plantevernmidler enn i mange andre land. De siste 20-30 årene har det vært en reduksjon i mengden kjemiske plantevernmidler som blir brukt, men bruken ser ut til å ha stabilisert seg de siste årene. Helse- og miljørisikoen har blitt redusert i løpet av de siste 10 årene, blant annet gjennom en dreining av plantevernmiddebruken til mindre risikofylte preparater.

Evaluering av den forrige handlingsplanen, peker på at det er behov å fortsette arbeidet for å redusere både bruken og risikoen knyttet til bruk av plantevernmidler. Blant annet gjenfinnes fortsatt rester av plantevernmidler både i overflatevann og grunnvann, og enkelte av funnene indikerer en viss fare for skader på organismer i vannmiljøet. Dette er uheldig. Det er et mål at forekomsten av plantevernmidler i grunnvann og overflatevann skal reduseres.

Jeg fastsatte høsten 2009 en ny handlingsplan på området, som gjelder i perioden 2010-2014. Planen har en todelt målsetting: Norsk landbruk skal bli mindre avhengig av kjemiske plantevernmidler og helse- og miljørisikoen ved bruk av plantevernmidler skal reduseres. Det satses blant annet på å heve kunnskapsnivået om rett bruk av plantevernmidler og alternativer til kjemisk bekjempelse av skadegjørere. Vi samarbeider tett med Miljøverndepartementet og næringsorganisasjonene i arbeidet med å følge opp planen. For 2011 er det avsatt 9 mill kr over jordbruksavtalen til oppfølging av handlingsplanen.

Representanten Nørve stiller også spørsmål om ansvaret i forhold til økologisk mat. Landbruks- og matdepartementet har ansvaret for regelverk for økologisk landbasert produksjon og økologiske produkter og en viktig rolle i satsningen på økologiområdet. Regjeringen har som kjent en målsetting om at det innen 2020 skal drives økologisk produksjon på 15 pst. av det samlede norske jordbruksarealet og at 15 pst. av matforbruket skal baseres på økologisk produserte varer. Det er derfor naturlig at det er oppmerksomhet omkring økologisk produksjon også i andre departementer. Som landbruks- og matminister har jeg imidlertid et særlig ansvar for å legge til rette for at Regjeringens målsetting på området nås.

En av hovedårsakene til satsingen på økologisk produksjon er at det tas ekstra miljøhensyn i produksjonen, herunder at kjemiske plantevernmidler og kunstgjødsel ikke benyttes. Gjennom produksjonsmetoden fremskaffes videre ny viten og metoder som kan nyttes i landbruksproduksjonen for øvrig. Økologisk produksjon har slik sett en spydspissfunksjon i arbeidet for å gjøre hele det norske landbruket mer miljøvennlig og bærekraftig.

SPØRSMÅL NR. 443**Innlevert 3. desember 2010 av stortingsrepresentant Kari Kjønaas Kjos****Besvart 14. desember 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Vil statsråden gå gjennom regelverket for å sikre god klageadgang for de som blir fratatt førerkortet?»

BEGRUNNELSE:

De nye førerkortforeskriftene gjør det betydelig lettere å frata personer som har psykiske lidelser førerkortet. Dette gjelder etter det jeg er kjent med også for psykisk sykdom som ligger langt tilbake i tid. Det store spørsmålet i denne anledning er om det er sikret klageadgang for personer som føler de blir fratatt sertifikatet uten tilstrekkelig begrunnelse.

Svar:

Helsekravene for å ha førerkort framgår av vedlegg 1 til førerkortforskriften av 19. januar 2004 nr. 298. Psykiske lidelser er omtalt i § 2 nr. 4 og lyder: "Det må ikke være alvorlig sinnslidelse, vesentlig mental retardasjon eller personlighetsavvik som medfører nedsatt dømmekraft, impulskontroll eller adferdsforstyrrelser, som kan være farlige i trafikken." 1. juli i år ble det gjort enkelte endringer i forskriften når det gjelder syn, diabetes og anfallslidelser (for eksempel epilepsi). Det ble ikke gjort noen endringer i nevnte § 2 nr. 4.

Som en konsekvens av endringene 1. juli 2010 måtte Helsedirektoratet revidere retningslinjene (IS-1348) for fylkesmennene ved behandling av førerkortsaker samt veiledningen for utfylling av helseattest for førerkort (IS-1437). På bakgrunn av mange forespørsler og ut ifra erfaringene ved behandling av klagesaker, valgte direktoratet samtidig å utdype og presisere teksten for flere av de andre helsekravene, blant annet kapittel 13 i IS-1348 som omhandler psykiske lidelser. Det ble ikke foretatt reelle endringer i dette kapitlet, kun klargjøringer av hva som ligger i dette helsekravet. Klargjøringen førte til en del omtale i media da klargjøringen fra flere hold ble oppfattet som en skjerping av helsekravene på dette området.

For å gjøre helsekravet vedrørende psykiske lidelser enda tydeligere, valgte direktoratet i september i år å foreta enda noen presiseringer i nevnte kap. 13.

En lege som finner at en førerkortinnehaver ikke fyller helsekravene på (lang)varig basis, dvs. over 6 måneder, skal gi et skriftlig varsel til vedkommende. Kopi av varselet med utfyllende medisinske opplysninger sendes fylkesmannen. Hvis fylkesmannen, etter å ha innhentet ytterligere opplysninger, finner at helsekravene ikke er oppfylt, skal melding sendes til politiet med tilrådning om at førerkortet blir inndratt. Politiet vil nesten alltid følge opp dette med et vedtak om at førerkortet skal inndras.

Politiets vedtak kan klages inn for Politidirektoratet som pleier å be fylkesmannen vurdere de helsemessige opplysningene som lå til grunn for inndragelsen før vedtak i klagesaken fattes. Fylkesmannens vurdering er ikke et enkeltvedtak som kan påklages, men førerkortinnehaveren gjøres oppmerksom på muligheten for å søke fylkesmannen om dispensasjon fra helsekravene, jf. § 6 i nevnte vedlegg 1 til førerkortforskriften. Dersom det søkes om dispensasjon, vil fylkesmannen først vurdere (på nytt) om helsekravene er oppfylt eller ikke. Hvis helsekravene fortsatt ikke anses oppfylt, vurderer fylkesmannen om det likevel kan gis dispensasjon fra kravene slik at vedkommende får tilbake førerkortet, eventuelt på vilkår.

Fylkesmannens avgjørelse i dispensasjonssaken er et enkeltvedtak som skal være begrunnet og som kan klages inn for Helsedirektoratet. Direktoratet behandler hvert år et par hundre slike klagesaker, og om lag hver fjerde klager får helt eller delvis medhold i klagen. Med en slik dispensasjon fra Helsedirektoratet vil politiet regelmessig levere tilbake førerkortet.

Det har vært pekt på at ordningen med klage til Politidirektoratet, over inndragelse som skyldes helsemessige forhold, kan synes noe tungvint. Jeg er kjent med at Helsedirektoratet for tiden vurderer om dagens klageordning kan gjøres smidigere.

SPØRSMÅL NR. 444**Innlevert 3. desember 2010 av stortingsrepresentant Jon Jæger Gåsvatn****Besvart 14. desember 2010 av kommunal- og regionalminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Hvilket stortingsvedtak henviser regjeringen til når forutsetningene for å innlemme utbyggingsprosjekter av sykehjemsplasser, som startet før 1. januar 2007 endres, og disse ikke defineres under ny tilskuddsordning?»

BEGRUNNELSE:

I 2006 varslet Stortinget og regjeringen i sammenheng med stortingsmeldingen "Mestring, muligheter og mening - fremtidas omsorgsutfordringer" at et nytt investeringstilskudd til sykehjem- og omsorgsboliger ville bli etablert. Det skulle legge til rette for en langsiktig planlegging og investering i den kommunale omsorgstjenesten.

Storting og regjering uttrykte i kommuneproposisjonen og nasjonal-/statsbudsjettet 2007-2008 at de ville komme tilbake til den konkrete innretningen av ordningen i nasjonal-/statsbudsjettet for 2008-2009. Det skulle like fullt ikke være i veien for at kommuner startet opp prosjekter før tilskuddsystemet var endelig utformet og vedtatt. I St.prp.nr.1 (2007-2008) fra HOD står det: "Det nye investeringstilskuddet avløser de særskilte tilskuddene knyttet til Handlingsplanen for eldreomsorgen og opptappingsplanen for psykisk helse, og er i tråd med de signaler som ble gitt fra Regjeringen Stoltenberg I allerede i 2001.

Rakkestad er en av de kommunene som tok disse signalene fra Storting/Regjering på alvor og startet bygging av 15 nye sykehjemsplasser høsten 2006 med ferdigstillelse august 2007. Tross det fikk kommunen avslag fra Husbanken på investeringstilskudd under henvisning til at byggestart hadde skjedd før årsskiftet. I desember 2008 var Rakkestad kommune i møte med KRD og HOD og de ble muntlig lovet at Rakkestad kommune ville bli definert under den nye ordningen i tråd med de signaler som hadde kommet fra Storting/Regjering. Etter gjentatte purringer på en skriftlig bekreftelse fikk så kommunen beskjed om at saken var oversendt finansdepartementet som frarådet at Rakkestad kommune fikk investeringstilskudd til sine 15 sykehjemsplasser da de totale konsekvensene var beregnet til 150 millioner for kommunesektoren. Dette fremkom i et regjeringsnotat som regjeringen tok til etterretning.

Undertegnede har problemer med å kunne se at et notat fra finansdepartementet skal kunne sette til side Stortingets og Regjeringens uttalte intensjoner. Undertegnede har heller ikke lyktes med å finne noe

Stortingsvedtak som har endret forutsetningene. Det er derfor av interesse å få klarhet i hva som gjør at regjeringen kan gå i mot at kommuner som er i Rakkestad sin situasjon ikke defineres under ny tilskuddsordning og på hvilken måte en slik endring i forutsetningene er kommunisert ut til landets kommuner.

Svar:

Investeringstilskuddet til omsorgsboliger og sykehjemsplasser ble varslet i St.meld. nr. 25 (2005-2006) og vedtatt i forbindelse med statsbudsjettet for 2008, jf. St.prp. nr. 1 (2007-2008) Kommunal- og regionaldepartementet. Ordningen er ikke en direkte videreføring av de tidligere tilskuddsordningene under handlingsplan for eldreomsorgen og opptappingsplan for psykisk helse. I St.meld. nr. 25 (2005-2006), som ble lagt fram høsten 2006, framgår det at de nevnte handlingsplanene var avsluttet og at dette innebar at Husbanken på dette tidspunktet ikke hadde ordninger som stimulerte til bygging av sykehjem og omsorgsboliger. Kommunene måtte finansiere hele investeringskostnaden innenfor frie inntekter, gjennom brukerbetaling og husleie.

Investeringstilskuddet skal stimulere kommunene til å fornye og øke tilbudet av omsorgsboliger og sykehjemsplasser slik at målet om bygging og renovering av 12 000 heldøgns omsorgsplasser nås innen år 2015. De årlige bevilgningene og tilsagnsrammene som vedtas for tilskuddet er knyttet til måltallet for utbyggingen. Dersom øremerkede tilskudd, som investeringstilskuddet, gis tilbakevirkende kraft for en lengre periode bakover i tid, vil det ikke bidra til økt aktivitet som forutsatt. Dette vil isteden føre til at måloppnåelsen reduseres. Det er også slik at overgangsordninger på et område kan få presedensvirkninger for andre øremerkede tilskuddsordninger.

Kommuner som ville sette i gang byggeprosjekter før investeringstilskuddet trådte i kraft i 2008, fikk imidlertid anledning til å søke om tilskudd etter skuddsvis. Denne overgangsordningen ble lagt fram for Stortinget i St.prp. nr. 67 (2006-2007) Om lokaldemokrati, velferd og økonomi i kommunesektoren 2008. Søknadene skulle undergis samme prioritering og behandling som andre søknader, og det ville ikke bli gitt forhåndsgaranti om tilskudd. I St.prp. nr. 1 (2008-2009) Kommunal- og regionaldepartementet, framgår det at overgangsordningen gjaldt for prosjekter som ble igangsatt i 2007. Det ble videre sagt at ordinære søknader om tilskudd ikke ville bli registrert i Husbanken før tilskuddsordningen ble etablert

i 2008, og at søknadene fra 2007 ville bli behandlet på linje med andre søknader.

Grunnen til at denne overgangsordningen ble innført, var å forhindre at kommunene utsatte byggeprosjekter i påvente av den varslede tilskuddsordningen, og at en derved fikk en smidig start på den nye ordningen. Kommunene ble orientert om overgangsordningen av Husbanken våren 2007.

Rakkestad kommune satte i gang byggingen av sykehjem før 2007 og prosjektet var ferdig før 2008. Regjeringens vurdering er at hensynet til ny aktivitet i tråd med forutsetningene for ordningen går foran hensynet til å kompensere for tiltak som ble startet opp før 2007.

Det foreligger ikke eksplisitte romertallsvedtak/stortingsvedtak verken for overgangsordningen for prosjekter som ble planlagt eller igangsatt i 2007, eller at prosjekter som ble igangsatt tidligere ikke skulle komme inn under investeringstilskuddet. Saken er omtalt i budsjettproposisjoner og kommuneproposisjonen for 2008. Behandlingen av Rakkestad kommune er i samsvar med omtalen i disse dokumentene.

Når det gjelder Rakkestad kommunes kontakt med Kommunal- og regionaldepartementet, vil jeg opplyse om at det fra departementets side ikke ble gitt lovnader om at kommunen ville komme inn under det nye investeringstilskuddet.

SPØRSMÅL NR. 445

Innlevert 3. desember 2010 av stortingsrepresentant Ulf Leirstein

Besvart 10. desember 2010 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«I NRK Debatten 02.12.10 hevder APs finanspolitiske talsmann Torgeir Micaelsen at han har regnet på FrPs forslag om å fjerne elavgiften ved høye strømgeregninger, og at det vil utgjøre 30-40 kroner pr måned. Dette er åpenbart feil.

Hva er finansdepartementets anslag på avgiftslettelse dersom elavgiften fjernes for husholdninger i månedene januar til mars?»

Svar:

Den generelle avgiften på elektrisk kraft som gjelder for husholdninger utenfor tiltakssonen (Finnmark og Nord-Troms) utgjør 11,21 øre/kWh i 2011. Avgiften inngår også i beregningsgrunnlaget for merverdiavgiften. Fjerning av avgiften i januar til og med mars 2011 anslås å gi et provenytap på om lag 1,3 mrd. kroner på 2011-budsjettet.

Hvordan dette vil slå ut på strømgregningen til den enkelte husholdning er avhengig av flere faktorer. Forbruket av strøm varierer sterkt med for eksempel størrelse på bolig, årstid, tilgang til alternative energikilder, lokalitet og personer i husholdningen. Finansdepartementet har innhentet tall fra NVE/OED som viser det gjennomsnittlige årlige strømforbruket for forbruksgruppen "husholdning og jordbrukskunde" i perioden 2005-2009. I denne gruppen utgjorde det gjennomsnittlige årlige forbruket av elektrisitet om lag 16 200 kWh per husholdning. Basert på nett-

selskapenes gjennomsnittlige forbruksprofiler (JIP, justert innmatingsprofil) for kunder som ikke avleses time for time i 2009, kan det antas at forbruksandelen for 1. kvartal utgjør om lag 34 pst. Med dette som utgangspunkt, vil en prisreduksjon på 14 øre (inkl. merverdiavgift) utgjøre om lag 770 kroner per år per husholdning. Avgiftsreduksjonen vil imidlertid ikke nødvendigvis medføre en slik reduksjon i sluttbrukerprisen til forbrukerne. Perioder med høye strømpriser vinterstid i Norge er ofte kjennetegnet ved knapphet på kraft på grunn av blant annet begrensninger i overføringskapasiteten og høy utnyttelse av importmulighetene. I en slik situasjon vil lavere avgifter til forbrukerne kunne presse opp produsentprisene ytterligere. Avgiftslettelsen kan dermed få liten betydning for de totale strømutgiftene til husholdningene. I hvilken grad dette skjer vil være avhengig av både hvordan forbrukerne og produsentene tilpasser seg avgiftsendringen.

Det er uheldig å overstyre prismekanismene med midlertidige avgiftsnedsettelse. Prisøkninger er et signal om knapphet i markedet og motiverer husholdninger og bedrifter til å spare strøm. Jeg viser videre til min vurdering av et slikt forslag i forbindelse med representantforslag Dokument 8:44 S (2009-2010) fra Svendsen, Leirstein og Solvik-Olsen.

Finanspolitisk talsmann i AP kan ha tatt utgangspunkt i FrPs konkrete forslag i alternativt budsjett for 2011. Her fremmer FrP forslag om å redusere avgift på elektrisk kraft med 1 øre/kWh for 2011. Finansde-

partementet har anslått at forslaget ville medføre et provenytnap på om lag 800 mill. kroner påløpt i 2011. For en privathusholding med et årlig forbruk på 16 200 kWh innebærer en prisreduksjon på 1,25 øre/

kWh (inkl. merverdiavgift) et innsparingspotensial på om lag 200 kroner årlig. Fremskrittspartiets forslag i alternativt budsjett har dermed begrenset betydning for husholdnings samlede strømuttergifter.

SPØRSMÅL NR. 446

Innlevert 3. desember 2010 av stortingsrepresentant Ulf Leirstein

Besvart 15. desember 2010 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«I Debatten på NRK 02.12.10 hevdet APs finanspolitisk talsmann Torgeir Micaelsen at Enova får mer penger til støtteordningen til energisparing i husholdningene.

Hvor fremkommer det at regjeringen har økt bevilgningen til Enovas husholdningsstøtte for 2010?»

Svar:

Det er i statsbudsjettet for 2010 bevilget 40 millioner kroner til Enovas tilskuddsordning for husholdninger. Disse midlene er enten utbetalt eller bundet

opp i tilsagn, noe som ikke er uvanlig på slutten av året og i tråd med Stortingets forutsetninger om at midlene skal benyttes. Enova frigjør fortløpende midler fra tilsagn som ikke benyttes, og deres oppfordring er derfor at de som er interessert bør søke om støtte. Regjeringen har foreslått å bevilge 40 millioner kroner til tilskuddsordningen i statsbudsjettet for 2011. Enova vil derfor fra 1. januar 2011 få 40 mill. kroner til støtteordningen til energisparing i husholdningene, i henhold til Stortingets bevilgningsvedtak mandag 13. desember.

SPØRSMÅL NR. 447

Innlevert 3. desember 2010 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen

Besvart 16. desember 2010 av olje- og energiminister Terje Riis-Johansen

Spørsmål:

«I NRK Debatten 02.12.10 hevdet APs finanspolitiske talsmann Torgeir Micaelsen at tidlig bruk av de mobile gasskraftverkene ville redusere forsyningssikkerheten fordi man da ikke har noe reserve-løsning dersom krisefaren øker, samt at drift av kraftverkene ville være ulønnsomt.

Vurderer regjeringen bruken av mobile gasskraftverk slik at de risikerer å brukes opp ved tidlig oppstart, og hva er antatt driftskostnad, ex kapital/finansieringskostnader, på de mobile gasskraftverkene?»

BEGRUNNELSE:

Mobile gasskraftverk kan startes opp når politiske myndigheter ønsker det. Oppstart nå bidrar med ca 300 MW kraft i markedet, og medfører at man da kan redusere vannkraftproduksjon tilsvarende. Siden mobile gasskraftverk ikke brukes opp, i motsetning til et stearinlys, så vil produksjonskapasiteten de representerer også være tilgjengelig dersom vannmagasinene etter hvert går tomme. De vil uansett ikke medføre at vannmagasinene tømmes raskere eller at risikoen for teknisk svikt i strømmettet øker.

Enkelte hevder at kostnaden ved å drifte de mobile gasskraftverkene er svært høy, og at det derfor

kan medføre at strømprisen må øke. I følge Nordpool 03.12.10 ligger markedsprisen på strøm for januar på rundt 72 Euro/mwt, tilsvarende ca 57,6 øre/kwt.

Prisen for strøm fra de mobile gasskraftverkene tar utgangspunkt i prisen på gass. Den er i dag ca 23 Euro/mvt (tilsvarende ca 184 kr/mvt, eller 18,4 øre/kwt ved Europris på 8 kr).

Med virkningsgrad på mobile anlegg til Statnett på ca 36 % blir gassprisen pr kwt på 51,11 øre/kwt.

Jeg regner da bevisst ikke med kapitalkostnader, fordi det må regnes som "sunk cost". Andre variable kostnader kan OED anslå.

Uansett kan dagens gasspris forsvare drift av de mobile gasskraftverkene basert på forventet strømpris. De mobile gasskraftverkene vil dermed ikke være prisdrivende i kraftmarkedet, men vil gi en økt kraftforsyning i markedet.

Svar:

Statnetts reservekraftverk utgjør energireserver til bruk i svært anstrengte kraftsituasjoner (SAKS) hvor risikoen for rasjonering vurderes å være høy. Reservekraftverkene er således en form for forsikring for å sikre levering av strøm til kundene i Midt-Norge. I SAKS er sannsynligheten for rasjonering minst 50 prosent og det er full import til Midt-Norge pga av lav ordinær produksjon. Det vil i slike situasjoner sannsynligvis også være høy kraftpris i området.

Det fremgår av anleggskonsesjonene at det er en forutsetning for idriftsettelse av reservekraftverkene at Statnett først benytter alle andre aktuelle virkemidler for å håndtere en eventuell SAKS-situasjon. Statnett vurderer bruk av reservekraftverkene løpende i lys av den aktuelle situasjonen og vurderinger av utviklingen fremover.

Reservekraftverkene skal kun være tilgjengelig

for den systemansvarlige i en svært anstrengt kraftsituasjon, og vil på denne måten være utenfor det ordinære markedet. Driften av reservekraftverkene vil derfor være uavhengig av kostnadene. Produksjonskostnadene ved anleggene vil imidlertid være avhengig av den til enhver tid gjeldende gassavtale som Statnett har på kraftverkene. Disse avtalene er ikke offentlige.

Hvis man ikke skulle koble idriftsettelsen av reservekraftverkene til risiko for rasjonering, men starter de tidligere, for eksempel ved et gitt høyt prisnivå, kan dette gi uheldige tilpasninger hos aktørene innen produksjon og etterspørsel av elektrisitet både på kort og lang sikt. Dette gjør at effekten av reservekraft vil kunne svekkes.

Bruk av reservekapasitet kan på den måten påvirke produksjon og forbruk og redusere virkningen av tiltaket i en svært anstrengt kraftsituasjon. Dette er et dilemma ved en slik ordning, og vilkårene som settes for en ordning med reservekapasitet er derfor viktig. For at reservekapasiteten skal ha best virkning, bør derfor betingelsene for igangsetting av produksjon settes slik at markedet i minst mulig grad endrer sine investeringsbeslutninger og produksjonsprofil.

Statnett har nå søkt om midlertidig dispensasjon fra vilkårene for bruk av reservekraftverkene. Hensikten er å kunne bruke kraftverkene ved driftforstyrrelser ved alvorlige feil og utfall og i vanskelige driftsituasjoner. Anleggene kan på denne måten hjelpe til slik at forbrukere raskere får strømmen tilbake ved eventuelle feil.

Statnett fikk innvilget tilsvarende dispensasjon i fjor vinter, og søker nå om slik dispensasjon for alle vintre fram til den planlagte kraftledningen mellom Ørskog og Sogndal idriftsettes.

Regjeringen vil behandle søknaden så raskt som mulig.

SPØRSMÅL NR. 448

Innlevert 3. desember 2010 av stortingsrepresentant Linda C. Hofstad Helleland

Besvart 3. januar 2011 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«Mener statsråden at det er en hensiktsmessig og fornuftig avgrensning Direktoratet for naturforvaltning gjør når de ekskluderer svigerbarn fra definisjonen nærmeste familie i sin tolking av rundskriv T- 1/96 om motorferdsel i utmark?»

BEGRUNNELSE:

I rundskriv T - 1/96 om motorferdsel i utmark står det følgende:

"Begrepet hytteeier må her anses å omfatte også eierens nærmeste familie, som ektefelle og barn. Andre enn disse, også slektninger, må i tilfelle søke om dispensasjon etter forskriftens § 6".

På spørsmål til Holtålen Kommune man som svigersønn til hytteeier kunne kjøre på samme tillatelse som hytteeier fikk en til svar at det brøt med rundskrivet. Etter klagesak ble dette gjentatt i uttalelse fra Fylkesmannen som hadde vært i kontakt med Direktoratet for naturforvaltning om dette.

”Fylkesmannen har ved telefon til Direktoratet for naturforvaltning den 1/11.2010 fått opplyst at begrepet nærmeste familie, i tillegg til ektefelle og barn, også må sies å omfatte samboer. Svigerbarn vil imidlertid falle utenfor tolkningen.”

Dette må oppfattes som en meget firkantet tolking av regelverket. Nærmeste familie må innebefatte hele familien, også inngifte/samboere.

Svar:

Etter forskrift 15. mai 1988 nr. 356 for motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 5 kan kommunestyret etter skriftlig søknad under nærmere forutsetninger gi ”eier av hytte” tillatelse til bruk av snøscooter for transport av bagasje og utstyr til og fra hytta.

Jeg vil her uttale meg om de rammer forskriften § 5 gir for hvem som kan få tillatelse, og hvem som omfattes av den tillatelse som gis. Kommunen har ingen plikt etter forskriften § 5 til å gi tillatelse til snøscooterskjøring. Det vil etter alminnelige forvaltningsrettslige prinsipper være opp til kommunens skjønn i det enkelte tilfelle om tillatelse skal gis, eventuelt om det skal settes vilkår for tillatelsen.

Det er lagt opp til at man har ønsket å gi hytteeiere en rimelig mulighet til å komme seg til avsidesliggende hytter vinterstid. En naturlig tolking av bestemmelsen tilsier dessuten at den tillatelse hytteeier får ikke bare gjelder for eieren selv, men også for eiers nærmeste familie. Samtidig er det et mål etter motorferdselregelverket å redusere motorferdselen til et minimum.

I tråd med dette er begrepet ”eier av hytte” nærmere beskrevet i Miljøverndepartementets rundskriv T-1/96. Rundskrivet må forstås slik at det beskriver hvilken personkrets som omfattes av den tillatelse hytteeier har fått, og ikke slik at det beskriver den krets som kommunen kan gi selve tillatelsen til. Jeg mener forskriften § 5 første ledd bokstav c) må forstås slik at det er den som formelt er hytteeier som kommunen kan gi tillatelse til. I den grad andre enn hytteeier ønsker å få utstedt tillatelse til seg, må det søkes om dispensasjon etter § 6.

Som det fremgår av rundskrivet, må tillatelsen til hytteeier anses å omfatte også ”eierens nærmeste familie, som ektefelle og barn”. Andre enn disse, derimot, ”også slektninger”, er henvist til å søke om dispensasjon etter forskriftens § 6.

Etter min mening må hva som regnes som nærmeste familie vurderes konkret ut i fra situasjonen i det enkelte tilfellet, sett hen til formålet med bestemmelsen. Generelt er det imidlertid naturlig å slutte at den ”nærmeste familie” er den gruppen som utgjør hytteeierens daglige husstand – typisk ektefeller/samboere og barn av disse. Disse vil ha en selvstendig rett til å kjøre på samme tillatelse som hytteeier, slik at ikke eieren må være med for at ektefelle eller barn skal kunne få transportert bagasje og utstyr til hytta.

Barn som er gamle nok til å kjøre snøscooter selv vil dermed på tilsvarende måte kunne benytte snøscooter til hytta uten at mor eller far er med. Jeg mener videre at barna må omfattes av begrepet ”nærmeste familie” også etter at de er blitt voksne, og at det samme må gjelde deres ektefeller/samboere og barn, slik at også disse kan kjøre på hytteeiers tillatelse. Slik vil voksne barn med egen familie ha mulighet til å bruke foreldrenes hytte vinterstid selv om foreldrene ikke er med.

SPØRSMÅL NR. 449

Innlevert 3. desember 2010 av stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr

Besvart 10. desember 2010 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«Høyesterett har opphevet en dom mot en bosnisk krigsforbryter på bakgrunn av en vurdering av tilbakevirkningsforbudet i GrL. § 97. Det er uakseptabelt at krigsforbrytere går løs i Norge uten at de får

sin straff og at Norge nå synes å ha blitt en frihavn for internasjonale krigsforbrytere.

Hva vil statsråden gjøre for at krigsforbrytere blir straffet, og vil statsråden sørge for at denne krigsforbryteren blir utvist fra Norge?»

Svar:

Jeg finner først grunn til å fremheve at Høyesteretts avgjørelse 3. desember 2010 gjaldt spørsmål om bestemmelsene i straffeloven § 2005 om folkemord og krigsforbrytelser kunne gis tilbakevirkende kraft. Dette mente et flertall på 11 dommere ville være i strid med Grunnloven § 97. Disse bestemmelsene vil imidlertid gjelde fullt ut for lovbrudd som har funnet sted etter vedtakelsen i mars 2008.

Dernest vil jeg understreke at slike alvorlige for-gåelser som det var tale om i denne saken fremdeles vil være straffbare etter andre bestemmelser i norsk straffelovgivning. I tillegg er det slik at selv om bestemmelsene om krigsforbrytelser og folkemord ikke kan anvendes direkte, vil dette uansett være forhold

som kan trekkes inn som skjerpende omstendigheter ved en straffutmåling. Etter mitt syn innebærer dommen dermed ikke at Norge blir noe "fristed" for krigsforbrytere.

Når det gjelder spørsmålet om utvisning, vil jeg først peke på at Høyesteretts dom 3. desember 2010 ikke innebar noen endelig avgjørelse for tiltalte. Saken skal nå undergis videre behandling av Høyesterett, og det er ikke naturlig for meg å forskuttere konsekvensene av en sak som ennå ikke er avsluttet.

Jeg finner likevel grunn til å peke på at tiltalte i den aktuelle saken ble norsk statsborger i 2001, jf. avsnitt 21 i Høyesteretts dom. Etter utleveringsloven § 2 er det ikke adgang til å utlevere norske statsborgere til fremmed stat.

SPØRSMÅL NR. 450

Innlevert 3. desember 2010 av stortingsrepresentant Tord Lien

Besvart 20. desember 2010 av olje- og energiminister Terje Riis-Johansen

Spørsmål:

«I NRKs Debatten 02.12.10 hevdet APs finanspolitiske talsmann Torgeir Micaelsen at regjeringen var positive til å bygge flere gasskraftverk, og at forlengelse av konsesjonen på Skogn var et nylig bevis på det. Samtidig avviste han at flere gasskraftverk kan bygges fordi regjeringen er forpliktet av klimaforliket til å redusere nasjonale CO₂-utslipp.

Hva vil en realisering av gasskraftkonsesjonen på Skogn bety for gjennomføring av klimaforliket og for norske Klimamål i 2020?»

Svar:

Olje- og energidepartementet har nylig innvilget Industrikraft Midt-Norges søknad om fire års utsettelse av tidspunkt for idriftsettelse av kraftvarmeverket på Skogn og forlengelse av konsesjonens varighet med fire år. Departementet har tatt stilling til søknaden etter energiloven. Selskapets utslippstillatelse er ikke endret. Forhold vedrørende denne er miljøvernmyndighetenes anliggende.

Søknaden som er innvilget er en forlengelse av en allerede eksisterende konsesjon. Industrikraft Midt-Norge har hatt endelig konsesjon etter energiloven for bygging og drift av kraftvarmeverket helt siden 2001, og har to ganger tidligere fått utsatt tidspunkt

for idriftsettelse og forlengelse av konsesjonens varighet. Forlengelsen av energikonsesjonen innebærer derfor ingen ny politikk fra Regjeringens side.

Hvorvidt og hvordan Industrikraft Midt-Norge ønsker å gå videre med prosjektet er usikkert. Selskapet har sett på ulike utforminger av prosjektet underveis, samtidig som prosjektet ikke har blitt realisert i perioden de har hatt konsesjon.

I henhold til klimaforliket med Høyre, Kristelig folkeparti og Venstre er det realistisk å ha et mål om å redusere de innenlandske utslippene med 15-17 millioner tonn innen 2020 i forhold til referansebanene slik den er presentert i nasjonalbudsjettet for 2007, når skog er inkludert. Dette målet står ved lag.

Klimakurrapporten presenterer en oppdatert referansebane blant annet basert på perspektivmeldingen. I referansebanen er det lagt til grunn en videreføring av dagens virkemiddelbruk i miljøpolitikken. Klimakurrapporten gjør detaljert rede for hva som er inkludert og ikke inkludert i utslippsframskrivningene. Klimamålet gjelder for innenlandske utslippsreduksjoner i 2020. Det er de samlede nasjonale utslippsreduksjoner som vil bestemme måloppnåelsen.

Jeg vil vise til Nasjonalbudsjettet for 2011, hvor det er gjort en vurdering av kostnadsanslagene i Klimakur 2020. Klimakur 2020 og Nasjonalbudsjettet for 2011 viser at kostnadsanslagene som omfatter en

betydelig del av mulige utslippsreduksjoner har økt siden 2007-analysen.

Jeg vil i tillegg vise til at Regjeringen satser stort på utvikling, testing og demonstrering av ulike teknologier for fangst, transport og lagring av CO₂. Målet er at CO₂-håndtering skal bli et viktig tiltak for å redusere utslippene av klimagasser og samtidig tilret-

telegge for en bærekraftig bruk av energi i en verden hvor energietterspørselen er økende.

Regjeringen har en sterk klimapolitisk satsing nasjonalt og internasjonalt, og er en pådriver i de internasjonale klimaforhandlingene. Det er en viktig målsetting for Regjeringen å videreføre dette arbeidet i årene fremover.

SPØRSMÅL NR. 451

Innlevert 3. desember 2010 av stortingsrepresentant Vigdis Giltun

Besvart 13. desember 2010 av fungerende arbeidsminister Rigmor Aasrud

Spørsmål:

«Retten til å stå på liste hos en fastlege gjelder kun de som er bosatt i en norsk kommune.

Hvordan mener statsråden at IA-arbeidet og forholdet "arbeidsplassen-NAV-legen" skal fungere i bedrifter med mange utenlandske ukependlere når de ikke har en fast lege å forholde seg til i Norge?»

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til Dokument nr. 15:373 (2010-2011) hvor statsråden uttaler følgende " Etter trygdereglene i EØS-avtalen har en slik arbeidstaker rett til helsetjenester både i bostedslandet Sverige etter svenske regler og i arbeidslandet Norge etter norske regler som om vedkommende var bosatt her. Følgelig behøver ikke vedkommende å returnere til bostedslandet Sverige for å kunne motta helsetjenester." Etter hva jeg forstår kan da de som er bosatt i andre land med avtale velge selv om de benytter en lege i hjemlandet eller i Norge.

I forbindelse med reforhandlingene av IA-avtalen våren 2010 ble fastlegens rolle trukket frem som en viktig faktor for å hjelpe flere til å være helt eller delvis på jobb selv om de har et helseproblem. Jeg kjenner ikke til at statsråden ikke har forhandlet frem avtaler med utenlandske legeföreninger, og hvis dette ikke er gjort kan det virke som om det blir tilfeldig hvordan IA-arbeidet følges opp i de tilfeller arbeiderne velger en lege i bostedslandet. Så lenge man har en fastlegeordning kan det være vanskelig for personer som ikke er blant leges faste pasienter å få time eller å få nødvendig oppfølging.

Viktige deler av IA-arbeidet er blant annet dialogmøtene hvor fastlegens kompetanse er viktig og

hvor legen også kan være en tredjeperson utover det medisinskfaglige. Krav til oppfølgingsplan etter 4 uker hvor legen får vite om mulighetene på arbeidsplassen er også viktig, og graderte sykemeldinger er en løsning for å opprettholde den enkeltes kontakt med arbeidsplassen. Hvis f.eks. svensk leger sykemelder kan det herske usikkerhet om legen skal benytte det svenske eller det norske regelverket som i dag er forskjellig.

Svar:

I IA-avtalen og tilknyttet protokoll av 24. februar 2010 ble det lagt vekt på behandlende sykmelders rolle i sykefraværarbeidet.

Avtalen om et mer inkluderende arbeidsliv inngås mellom Regjeringen ved arbeidsministeren og de største arbeidsgiver- og arbeidstakerorganisasjonene. Den norske legeförening er ikke avtalepart, og det finnes således ikke framforhandlet avtale verken med norsk eller utenlandsk legeförening. Legers og andre sykmeldende behandles medvirkningsansvar er derimot forankret i folketrygdloven og arbeidsmiljøloven.

Når det gjelder oppfølging av sykmeldte bosatt i utlandet, er det utfordringer knyttet til praktisering av sykefraværmodellen slik den framgår av IA-avtalen. Dette gjelder også innhenting og tolkning av medisinske opplysninger og mulighetene for ønsket samhandling mellom de viktigste aktørene i sykefraværarbeidet, nemlig arbeidstaker, arbeidsgiver og sykemelder. Arbeids- og velferdsdirektoratet vil i løpet av første kvartal 2011 utarbeide en handlingsplan med tiltak på dette området.

SPØRSMÅL NR. 452**Innlevert 3. desember 2010 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 10. desember 2010 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«Fremskrittspartiet støttet implementering av 2003/59/EF av 15. juli 2003 om grunnleggende kvalifikasjoner og periodisk etterutdanning for yrkessjåfører, men ønsker i motsetning til regjeringspartiene en minimumsløsning. Tall fra NLF viser nå at transportbransjen får årlige kostnader på minimum 207 millioner til etterutdanning av sjåfører, hvorav 110 mill. i produksjonstap.

Hva vil statsråden gjøre for å forhindre frafall av norske sjåfører samt sikre næringen konkurransedyktige rammevilkår på linje med resten av Europa?»

Svar:

Direktivets hensikt er å bedre trafikksikkerheten, sikre at sjåførene har de nødvendige kvalifikasjonene til å utøve person- eller godstransport i yrkesmessig sammenheng, samt fremme rekruttering og sikre om dømmet til sjåføreryrket. Direktivet skisserer to modeller for å erverve grunnleggende kvalifikasjoner, men skisserer kun en modell for etterutdanningen. Denne modellen er felles for hele EU. Når det gjelder grunnutdanningen vil jeg for ordens skyld bemerke at i tillegg til å innføre den fullstendige grunnutdanningen på 280 timer, ble det i yrkessjåførforskriften åpnet for å gjennomføre en komprimert grunnutdanning på 140 timer.

Tallene fra NLF antas å vise forbundets beregning av de samlede kostnader ved gjennomføring av

opplæringen. Jeg vil imidlertid peke på at en bedre opplæring også har en svært positiv innvirkning på kostnadsbildet ved eksempelvis mer effektiv kjøring, mer miljøvennlig kjøring, bedring av sjåførenes arbeidsmiljø, helse m.m. Det er dermed for tidlig å kunne gi et nøyaktig bilde av kostnader og gevinster, ettersom etterutdanningen for de første bussjåførene skal være gjennomført i løpet av 2011. For godssjåførene må første pulje ha gjennomført etterutdanningen i løpet av 2012.

Da det er tilsvarende krav om etterutdanning i samtlige EU-land, er det ikke grunnlag for å si at de norske kravene til etterutdanning medfører forskjellsbehandling i forhold til Europa for øvrig.

Jeg kjenner til at det er uro blant tungbilaktørene over at det synes som 2010 vil gi en nedgang i antall førerprøver for de tyngre klasser sett i forhold til 2009. Det har imidlertid alltid vært svingninger i elevtallet og det er ikke like enkelt å ha noen entydig forklaring på denne variasjonen. Hvorvidt innføring av krav om grunnutdanning og etterutdanning for yrkessjåfører har betydning i den sammenheng kan ikke sies med sikkerhet. På generelt grunnlag er det likevel ikke uvanlig at man ved innføring av nye opplæringskrav, og større endringer for øvrig, ser en kortvarig nedgang i antallet førerprøver.

Rekrutteringen til sjåføreryrkene er imidlertid noe jeg er opptatt av, og jeg vil følge utviklingen i antallet nye yrkessjåfører utover i 2011.

SPØRSMÅL NR. 453**Innlevert 3. desember 2010 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 10. desember 2010 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«Samferdselsdepartementet har gitt 12 byer beskjed om at de kan vedta datokjøring som avhenger av om siste siffer i bilens registreringsnummer er oddetall eller partall, for å begrense lokale forurensing. Samtidig har Regjeringen bidratt til svevestøv og NO_x i byene gjennom en skyhøy engangsavgift som hindrer utskifting av bilparken, en avgiftsomlegging

som favoriserte dieslbiler, og økt vedfyring som følge av høye strømpriser grunnet manglende kraftutbygging.

Har statsråden regnet på konsekvensene?»

BEGRUNNELSE:

Det er i stor grad regjeringens skyld at det nå er så mye lokal forurensing i byene. Regjeringen har

nemlig fått store deler av Norges befolkning til å bytte ut bensinbilene med dieslbiler som lager svevestøv og NO_x, etter at de endret avgiftssystemet i statsbudsjettet for 2007. Norges Astma- og Allergiforbund var den gang sterkt kritiske, og har fått rett. Det har heldigvis kommet krav om partikkelfilter siden den gang, men det er fortsatt mange biler uten et slikt filter. Partikkelfilter for dieslbiler hjelper mot sot og svevestøv, men bensinbiler er fortsatt vesentlig renere.

En ting er sikkert, og det er at nye biler forurensner mindre enn gamle biler, og at den norske bilparken er blant de eldste i hele Europa. Bilavgiftene må ned, og dette vil også gjøre føre til en likere behandling av diesel- og bensinbiler. I Fremskrittspartiets alternative statsbudsjett for 2011 gikk vi inn for å redusere engangsavgiften med 2952 millioner kroner, dvs. nesten 3 mrd. kroner. Dette er et viktig miljøtiltak.

Når strømmen er dyr, velger folk å fyre med ved, noe som fører til mye sot og annen lokal forurensning.

Høye strømpriser som følge av manglende kraftutbygging fører dermed til økt forurensning i byene.

Man kan ikke forvente at en Sp-statsråd ivaretar byenes interesser, noe vi blant annet ser i saken om krav om universell utforming av leiligheter som hindrer nybygging i byene, men det hadde vært interessant å få høre hvilke beregninger som er gjort i Samferdselsdepartementet knyttet til de økonomiske konsekvensene av den foreslåtte datokjøringen.

Svar:

Omleggingen av engangsavgiften i 2007, hvor CO₂-utslipp erstattet slagvolum som et av beregningsgrunnlagene, og endringer i engangsavgiften i senere budsjetter har bidratt til en betydelig nedgang i gjennomsnittlig CO₂-utslipp fra nye personbiler. I 2006 var gjennomsnittlig CO₂-utslipp fra nye personbiler 177 g/km, mens det hittil i år er 140 g/km. Dette er en reduksjon på over 20 pst. Omleggingen i 2007 har antageligvis bidratt til å øke andelen nye biler med dieselmotor. Andelen dieslbiler var imidlertid sterkt økende også før omleggingen i 2007, og andelen har stabilisert seg på om lag samme nivå som de landene med høyest dieselandel i EU. Jeg vil minne om at alle medlemmene på Stortinget sluttet seg til Regjeringens forslag om å erstatte slagvolum med CO₂-utslipp som et av beregningsgrunnlagene i engangsavgiften, mens det var noe uenighet om nivået på avgiftssatsene.

Tidligere vurderinger av lokal forurensning fra bilparken har vist at det er store forskjeller i utslippene av NO_x og partikler mellom nye og eldre dieselbi-

ler. Forskjellene i utslippene mellom nye dieslbiler og nye bensinbiler er betydelig mindre enn tidligere. Dette skyldes bl.a. EURO-kravene, som angir maksimalt tillatt utslipp fra nye bensin- og dieslbiler for flere ulike stoffer, deriblant utslipp av NO_x og partikler. EURO-kravene har blitt gradvis strengere med årene og vil sikre at utslippene fra nye biler holdes lave i fremtiden.

Tiltak for å redusere de lokale utslippene bør derfor rettes mot de eldste dieselbilene. Regjeringen har gjennomført flere tiltak for å redusere utslipp som forårsaker lokalforurensning, spesielt gjelder dette utslipp av partikler. Fra 2008 ble det innført en høyere årsavgift for dieslbiler uten fabrikkmontert partikkelfilter. I 2008 ble det også innført en midlertidig forhøyet vrakpant på 5 000 kroner, en økning på 3 500 kroner, for de kjøretøyene med høyest utslipp av NO_x og partikler. Dette omfattet hovedsakelig eldre dieslbiler. Tiltaket bidro til at mange forurensende biler ble tatt ut av bilparken. Det kan også nevnes at Finansdepartementet vil vurdere nærmere en veiavgift for tunge kjøretøy, se omtale i budsjettet for 2011. En slik avgift kan bidra til å redusere den lokale forurensning forårsaket av tunge kjøretøy.

Problemene med lokal forurensning er størst i store tettsteder og byer. Vinteren 2010 var det bl.a. overskridelser av grenseverdiene etter forurensningsforskriften for NO₂ i Bergen og flere andre norske byer. Dette kan tilsi at de mest effektive tiltakene for å redusere slik forurensning bør være lokalt avgrenset. Samferdselsdepartementet har nettopp foretatt en ny vurdering av vegtrafikklovens § 7 annet ledd, og konkluderer med at regionvegkontor og kommuner har hjemmel til å iverksette midlertidige kjøreforbud og andre trafikkregulerende tiltak i perioder med svært dårlig luftkvalitet. I tillegg kan det nevnes at tiltak som piggdekkavgift, som eksempelvis er innført i Oslo, er et godt og målrettet tiltak mot svevestøv. Det er også innført miljøfartsgrenser på deler av hovedvegnettet.

Det er opp til den enkelte kommune og regionvegkontoret å vurdere hvilke typer tiltak som skal gjennomføres for å klare kravene etter forurensningsforskriften. Det er ikke vanlig å beregne kostnaden knyttet til hvert enkelt tiltak for å oppnå forskriftsbestemte krav da det er en forutsetning at forskrifter skal følges. Da forurensningsforskriftens luftkvalitetsbestemmelser i sin tid ble vedtatt ble de økonomiske og administrative konsekvensene av forskriften beregnet på vanlig måte av Klima- og forurensningsdirektoratet, daværende Statens forurensningstilsyn.

SPØRSMÅL NR. 454**Innlevert 3. desember 2010 av stortingsrepresentant Laila Dāvøy****Besvart 15. desember 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«I ordinær spørretime onsdag 1. desember 2010 understreket statsråden at anbud i Helse Vest og Helse Sør-Øst innen hhv rusbehandling og psykisk helsevern var forbeholdt ideelle aktører. Dette unntaket i lovverket er ikke benyttet i anskaffelsen av rehabiliteringstjenester i Helse Sør-Øst som nå pågår. Her har flere kommersielle aktører fått avtale.

Vil statsråden sørge for at Helse Sør-Øst trekker konkurransegrunnlaget, og legger det ut kun for ideelle aktører?»

BEGRUNNELSE:

Ideelle aktører innen helse-, omsorg- og barnevernstjenester bidrar med stort engasjement og har kompetanse på det de holder på med, og de tar ikke utbytte.

Flere kommersielle aktører innen disse sektorene eies av finansielle investorer, og mange er registrert i såkalte skatteparadis, det vil si stater der skattene er lave, eller ikke-eksisterende, og hvor det tilbys fullt hemmelighold for selskapsstrukturer og eierforhold.

I 2009 viste undersøkelser gjort av den svenske avisen Dagens Nyheter at Sveriges fire største omsorgsselskaper var eid av investeringsselskaper, også kalt risikokapitalselskaper. Disse selskapene var registrert i skatteparadis som Gernsey, Jersey og Luxemburg. Alle disse selskapene opererer nå i Norge, ett av dem har fått avtale med Helse Sør-Øst om rehabiliteringstjenester.

Etter at kostnader for drift er dekket, betaler selskapene skatt i Norge på overskuddet, og ofte blir overskuddet etter skatt reinvestert i selskapet.

Hvis det betales ut utbytte vil dette også bli skattet. Smutthullet oppstår når selskapet, eller deler av selskapet, blir solgt. Hvis eierne av selskapet er registrert i et annet land, vil pengene for salget bli overført til det landet. Problemet er at skatteparadis ikke gir godt nok innsyn. Dermed har selskapet muligheter til å skjule penger, og selskapet unngår samtidig å betale skatt.

Svar:

I 2003 ble det besluttet å overføre finansierings- og bestilleransvaret for opptrenings- og rehabiliteringsinstitusjonene til de regionale helseforetakene, og det ble lagt opp til at det skulle inngås avtaler fra driftsåret 2006. På grunnlag av omstillings- og overgangsutfordringer, ble det gjort endringer i forskrift

om offentlige anskaffelser, slik at anskaffelser av tjenester på dette området fikk visse lempninger i prosedyrekrav m.v. Dette var en utvidelse av det unntaket som allerede var etablert for ideelle institusjoner, siden en så at dette ikke var tilstrekkelig for å sikre en god overgang for de aktuelle opptrenings- og rehabiliteringsinstitusjonene. Blant annet så en at det for enkelte institusjoner ville være usikkert hvorvidt de var omfattet av forskriftens begrep "ideelle".

Begrepet "ideelle organisasjoner" er ikke definert i forskrift om offentlige anskaffelser, og det finnes lite veiledning om virkeområdet for bestemmelsen. Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet har skrevet kommentarer til hva som kan defineres som ideelle organisasjoner i en tolkningsuttalelse av 14. april 2005. Dersom virksomheten er en stiftelse, vil dette være et sentralt moment. Det kan ikke utelukkes at andre organisasjonsformer, for eksempel aksjeselskap, også kan karakteriseres som ideelle organisasjoner. Det vil her være et sentralt moment om virksomheten har et kommersielt formål. Det vil si om den skal drives med profitt som formål og generere økonomisk overskudd. Hvis det ikke skal deles ut overskudd, men overskuddet skal "reinvesteres" inn i virksomheten igjen eller benyttes til å drifte og tilby humanistiske og sosiale tjenester, tilsier dette at virksomheten er ideell. Dersom virksomheten eies av en frivillig organisasjon, vil virksomheten gjerne være ideell. Dersom virksomheten har et samfunnsnyttig formål og eier ikke tar ut overskudd, kan dette tyde på at den er ideell, selv om den ikke eies av en frivillig organisasjon, men for eksempel en familiebedrift.

Ved overføring av bestilleransvar og finansieringsansvar for tilbudet i de private opptreningsinstitusjonene til de regionale helseforetakene, var eierforholdene ulike. Enkelte institusjoner var eid av en frivillig organisasjon, enkelte institusjoner var eid av en stiftelse, noen institusjoner var aksjeselskap og noen institusjoner var familiebedrifter. Det var vanskelig å skille mellom hvilke institusjoner som kunne defineres som ideelle og hvilke institusjoner som ikke kunne defineres som ideelle. Dette er også situasjonen i dag.

Når det gjelder spørsmålet om eventuell avlysning av pågående konkurranse, så er dette et klart rettslig spørsmål. I utgangspunktet kan ingen tvinges til å inngå avtale, og man kan derfor alltid avlyse en konkurranse så lenge avtale ikke er inngått. Det kan imidlertid oppstå et erstatningsansvar ved en eventu-

ell avlysning. Erstatningsansvaret reguleres i forskrift om offentlige anskaffelser §§ 13-1 og 22-1. Der bestemmes det at "oppdragsgiver kan avlyse konkurransen med øyeblikkelig virkning dersom det foreligger saklig grunn". Hvis saklig grunn foreligger, kan

det derfor ikke kreves erstatning. Når det er valgt å gå ut med konkurranse til både ideelle og private virksomheter, er det neppe en saklig grunn for avlysning at private kommersielle virksomheter vinner deler av anbudet.

SPØRSMÅL NR. 455

Innlevert 3. desember 2010 av stortingsrepresentant Jørund Rytman

Besvart 8. desember 2010 av utenriksminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«Israel opplever for tiden en stor brannkatastrofe, og mer enn 40 mennesker fryktes omkommet.

Har israelske myndigheter i den forbindelse kontaktet Norge for å få ulike former for assistanse i forbindelse med storbrannen, og vil utenriksministeren uavhengig av en ev. henvendelse tilby nødvendig hjelp?»

BEGRUNNELSE:

Torsdag natt ble det sendt hjelp fra Storbritannia, Frankrike, Romania, Hellas, Spania, Kypros, Aserbajdjan og Russland. Det har nå også blitt sendt hjelp fra Egypt, Jordan, Bulgaria og Tyrkia. President Obama har uttalt at USA også vil hjelpe Israel med skogsbrannen som så langt har krevd over 40 menneskeliv. I følge internasjonal media håper statsminister Benjamin Netanyahu om internasjonal hjelp,

og utenriksminister Avigdor Lieberman har bedt israelske ambassadører i Europa ta kontakt med de respektive myndighetene for å be om hjelp.

Svar:

Israel anmodet Norge om internasjonal assistanse til slukningsarbeidet fredag 3. desember. Israels statsminister Benjamin Netanyahu kontaktet statsminister Jens Stoltenberg og anmodet om norsk støtte.

Regjeringen besluttet å sende et norsk helikopter for å bistå i brannslukningsarbeidet. Tilbudet ble meget positivt mottatt.

Søndag 5. desember meddelte imidlertid israelske myndigheter at de ikke lenger hadde behov for det norske bidraget siden brannen var under kontroll.

Det er dypt tragisk at et så stort antall mennesker har omkommet i brannen. Regjeringen har sendt sine medfølte kondolanser til Israel.

SPØRSMÅL NR. 456

Innlevert 3. desember 2010 av stortingsrepresentant Jørund Rytman

Besvart 15. desember 2010 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«Ifølge Finansavisen 25. november er det toll på pærer lenge etter at den norske pæresesongen er over. Dette for å beskytte norske epler.

Mener Finansministeren dette er en forsvarlig praksis, og eksisterer det flere tilfeller av tollbeskyttelse mot substituttvarer eller tollbeskyttelse av nor-

ske landbruksvarer som strekker seg utover den norske sesongen for de enkelte landbruksproduktene?»

BEGRUNNELSE:

Ber om å få oppgitt proveny på hhv. fjerning av beskyttelsestoll for epler på pærer. Ber også om proveny isolert sett for beskyttelsestoll for epler på pæ-

rer som løper utover norsk pæresesong. Ber videre om finansministerens anslag på hvor mange færre norske epler som konsumeres dersom beskyttelsestollen for epler fjernes på pærer.

Svar:

Svaret er utarbeidet i samarbeid med landbruks- og matministeren. Ved årets jordbruksoppgjør ble målprisordningen for pærer drøftet mellom avtalepartene. I Prop. 133 S Jordbruksoppgjøret 2010 – endringer i statsbudsjettet for 2010 m.m. heter det:

”Partene er videre enige om at pærer tas ut av dagens målprisordning. Landbruksmyndighetene vil heretter benytte den ordinære tollsatsen for pærer i perioden 11. august – 30. november, med åpning for tollnedsettelse til minstesats når sesongen for norske epler er over.”

Pærer ble således tatt ut av målprissystemet fra 1. juli 2010. Dette innebærer en friere prisdannelse i markedet for pærer innenfor det gitte importvernet. Statens landbruksforvaltning administrerer importvernet for pærer i henhold til føringene gitt i Prop. 133 S., dvs. at tollnedsettelse til minstesats først gis når det ikke lenger er norske epler på markedet. Bakgrunnen for at dette spørsmålet kom opp var erfaringen om at tollnedsettelse for pærer før 1. desember

bidro til en betydelig prisforskjell mellom importerte pærer og norske epler i handelen senhøstes og at dette påvirket muligheten for omsetning av norske epler.

Også for andre likeartede produkter blir administreringen av tollvernet sett i sammenheng. Et eksempel er issalat og annen hodesalat, der tollen på hodesalat følger issalat. De samme vurderingene er gjort for kepaløk i forhold til rødløk. EU og Sveits trekker også inn substitusjonseffekter i sin forvaltning av importvernet.

Pærer hører under tolltariffens varenummer 08.08.2012 og 08.08.2021. Inntektene fra toll på pære varierer betydelig fra år til år, så det er ikke mulig å gi noe presist anslag på provenytapet hvis denne tollene fjernes helt eller delvis. Basert på deklart toll i årene 2004-2009 kan en fjerning av all toll på pærer anslås å gi et provenytap på rundt 25 mill. kroner årlig. Fjernes toll for pærer i perioden hvor det ikke er salg av norske pærer kan provenytapet på svært usikkert grunnlag anslås til å ligge i størrelsesorden 20 mill. kroner.

Ifølge Statistisk sentralbyrå utgjorde avlingen av epler i 2009 13 769 tonn. Jeg har imidlertid ikke noe godt anslag på hvor mye omsetningen av dette volumet ville blitt redusert dersom tollene på pærer ble fjernet i tiden hvor det ikke er salg av norske pærer.

SPØRSMÅL NR. 457

Innlevert 3. desember 2010 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter

Besvart 14. desember 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Det er en kjent sak at enkelte veteraner fra utenlandsoppdrag sliter med å komme tilbake til det sivile samfunn. Så langt undertegnede kjenner til foreligger det pr i dag ingen ordninger for traumatiserte veteraner som har behov for helhetlig behandling. Dette til tross for at private aktører på området har tatt kontakt med Forsvaret for å tilby slike opplegg.

Vil helseministeren ta initiativ om at det snarest kommer på plass et helhetlig tilbud til veteraner som har behov for dette?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede har ikke oversikt over alle private aktører som driver innenfor dette området men kjenner til at blant annet Løvetann har tilbydd Forsvaret

og Helsedirektoratet et prøveprosjekt på 3 mnd for 12 veteraner som sliter med å komme tilbake til et normalt liv. Tilbakemeldingene har imidlertid så langt vært negative og blant annet begrunnet med at det ikke er satt av penger til denne målgruppen. Siden det er mange veteraner som allerede har ventet alt for lenge på profesjonell hjelp er det viktig at Statsråden tar tak i dette snarest slik at et tilfredsstillende tilbud kan etableres så fort som mulig.

Svar:

De senere år er det iverksatt en rekke tiltak for å bedre ivaretagelsen av veteraner og deres pårørende. For å utvikle gode modeller for helhetlig oppfølging, vil det som nevnt i St.meld. nr. 34 (2008-2009) ”Fra vernepliktig til veteran” Om ivaretagelse av perso-

nell før, under og etter deltakelse i utenlandsoperasjoner, etableres et prøveprosjekt for samhandling mellom Forsvaret og en forsvarskommune. Prosjektet vil ha overføringsverdi til andre kommuner.

Den sivile helsetjenesten har ansvar for å yte tjenester til veteranene og deres familier på lik linje med befolkningen forøvrig. Veteranene har de samme rettigheter som alle norske borgere gjennom hele livet. En spesiell rettighet for personell som har tjenestegjort i utenlandsoperasjoner, er at de har rett til oppfølging fra Forsvaret i ett år etter endt tjeneste. Disse endringene i forsvarspersonelloven trådte i kraft i innværende år.

Helsetjenesten og Forsvaret har overlappende ansvar for oppfølgingen. Helsetjenesten har det helhetlige ansvaret under hele forløpet, mens Forsvaret har et spesielt ansvar det første året. Alle veteraner kan når som helst ta kontakt med Forsvaret for å få råd og veiledning dersom de opplever å ha helseplager som kan relateres til tjenesten, også etter det første året hjemme.

I tillegg til at hjelpen som tilbys skal være helhetlig, er det også viktig at den er kunnskapsbasert. For å styrke kunnskap og kompetanse om vold og traumatisk stress, ble Nasjonalt kunnskapssenter om vold og traumatisk stress (NKVTS) etablert i 2004. Senteret skal samarbeide med regionale ressursmiljøer, relevante kliniske miljøer, forskningsinstitusjoner og faginstanser innen volds- og traumefeltet, og drive forsknings- og undervisningsarbeid om blant annet traumer som deltakere i utenlandsoperasjoner kan oppleve.

Jeg vil be Helsedirektoratet – i samarbeid med NKVTS – vurdere behovet for ytterligere forskningsinnsats på området. På bakgrunn av dette vil jeg vurdere det fremtidige ressursbehovet for NKVTS.

De regionale ressursentre om vold, traumatisk stress og selvmordsforebygging (RVTS) skal bidra til bedre og mer helhetlige tjenester. Sentrene er en

sentral ressurs for å styrke kompetansen på og forbedre samhandling og koordinering i behandlingen av soldaters mulige traumer og sorgreaksjoner. Sentrene skal bistå det utøvende tjenesteapparatet med informasjon, veiledning og kompetansebygging. De skal bidra til å etablere nettverk mellom relevante samarbeidspartnere i regionen, herunder Forsvaret. I samarbeid mellom FSAN og RVTS-Øst, er det utarbeidet en opplæringspakke i militærpsykiatri for leger og psykologer. Formålet er å sikre at denne gruppen tilbys adekvat helsehjelp både i de kommunale og de spesialiserte helsetjenestene. Opplæringspakken er pilotert i år. De regionale helseforetakene vil i 2011 bli pålagt å påse at denne opplæringen gjennomføres. Også fastleger, som har en sentral og koordinerende rolle i oppfølging av veteraner som trenger helsehjelp, kan delta i opplæringen.

For å sikre et godt helsetilbud til alle, må vi ha en sterk offentlig helsetjeneste der sykehusene i det vesentlige er eid og drevet av det offentlige, med private virksomheter og spesialister med avtale som nyttige samarbeidspartnere. Regjeringen vil at sykehus eid og drevet av frivillige organisasjoner skal sikres gode vilkår gjennom avtaler med det offentlige. Det er de regionale helseforetakene som ut i fra sitt sørge-for-ansvar må vurdere hvilke behov for spesialisthelsetjenester befolkningen i deres region har, herunder om det er behov for å inngå avtaler med private institusjoner om kjøp av tjenester.

St.meld. 34 ble laget bl.a. for å sikre best mulig ivaretagelse av forsvarets personell før, under og etter tjenestegjøring i utenlandsoperasjoner. Meldingen vil bli fulgt opp gjennom en handlingsplan som utarbeides i et samarbeid mellom involverte departementer, etater og veteran- og arbeidstakerorganisasjoner, og som regjeringen vil legge frem våren 2011. Handlingsplanen vil samle både igangsatte og nye tiltak for å styrke veteranenes rettigheter, anerkjennelse og oppfølging.

SPØRSMÅL NR. 458**Innlevert 6. desember 2010 av stortingsrepresentant Torgeir Trældal****Besvart 10. desember 2010 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Vil statsråden gripe inn og pålegge Narvik kommune å oppfylle de kravene ROS-analysen påpeker, slik at bedrifter og innbyggere kan få en god brannberedskap?»

BEGRUNNELSE:

Narvik kommune innstiller til reduksjon i brannberedskapen i kommunen ved å fjerne kalsinert beredskap og nedleggelse av Bjerkvik brannstasjon. I henhold til Risiko- og Sårbarhetsanalyse (ROS-analysen) for sitt dekningsområdet. Sammen med krav til innsatstider danner analysen grunnlag for dimensjonering av brannvesenet i kommunen. Hvis Narvik Bystyre vedtar det fremlagte forslag i saksframlegget vil ikke brannmannskapene nå de objekter som krever 10 minutter innsatstid etter 1530, som for eksempel Narvik sykehus og opptil flere sykehjem. Ved tilsyn i juni 2009 ga DSB et avvik på at kommunen ikke hadde etablert tilstrekkelig rømningsveier i 82 bygninger i Narvik uten bruk av brannvesenets høydemateriell. Avviket vil med vedtak i bystyret ikke bli lukket, noe som er brudd på brannloven.

Svar:

Det er et kommunalt ansvar å etablere og drive brannvesen som skal ivareta forebyggende og beredskapsmessige oppgaver, jf. brann- og eksplosjonsvernloven § 9. Kommunen skal organisere og dimensjonere brannvesenet slik at det tilfredsstiller både kravene i forskrift om organisering og dimensjonering av brannvesen (dimensjoneringsforskriften) og den avdekkede risiko- og sårbarhet som brannvesenet er forventet å kunne håndtere.

Kravene til innsatstid reguleres i dimensjoneringsforskriften § 4-8. Her fremgår at:

”Til tettbebyggelse med særlig fare for rask og omfattende brannspredning, sykehus/sykehjem mv., strøk med konsentrert og omfattende næringsdrift og lignende, skal innsatstiden ikke overstige 10 minutter.

Innsatstiden kan i særskilte tilfeller være lengre dersom det er gjennomført tiltak som kompenserer den økte risiko. Kommunen skal dokumentere at dette er gjennomført.”

Kravene til beredskap for høyderedskap (stigebil/lift) reguleres i dimensjoneringsforskriften § 5-5. Her fremgår at:

”I kommuner der brannvesenets snorkel- eller stigebil er forutsatt å fungere som påbudt rømningsvei etter bygningslovgivningen, skal vognfører ha samme beredskap som vaktlaget for øvrig.”

Dersom Narvik kommune ønsker å endre beredskapen ved å legge ned stasjoner og endre vaktordninger, må kommunen sørge for at kravene i dimensjoneringsforskriften og forholdene som er avdekket i risiko- og sårbarhetsanalysen, ivaretas. Dette gjelder både kravet til innsatstid og kravet til etablering av beredskap for stigebil, når kommunen har forutsatt at denne skal fungere som rømningsvei.

Innsatstiden og beredskap på høydemateriell kan ikke endres uten at dette kompenseres gjennom tiltak i de objektene som utløser kravet til innsatstid og beredskap for høydemateriell.

For å sørge for den nødvendige brannsikkerhet for innbyggerne i landets kommuner har den nasjonale brannmyndighet, Direktoratet for samfunnssikkerhet(DSB), tilsynsansvaret overfor kommunenes brannvesen. Etter brann- og eksplosivloven kan DSB benytte reaksjonsmidler som pålegg, tvangsmulkt og tvangsgjennomføring overfor kommuner som ikke ivaretar de brannsikkerhetsmessige forpliktelser de har i forhold til innbyggere.

SPØRSMÅL NR. 459**Innlevert 6. desember 2010 av stortingsrepresentant Harald T. Nesvik****Besvart 15. desember 2010 av nærings- og handelsminister Trond Giske****Spørsmål:**

«Statsråden uttalte til Dagens Næringsliv 19.10.10 at det ikke var noe poeng i å selge aksjer i Statkraft for å investere de i utenlandske finansmarkeder. Det poenget deler undertegnede. Samtidig har statsråden uttalt, blant annet på Vestlandskonferansen, at han ønsker mer kinesisk kapital til Norge.

Hvorfor ser statsråden bort fra at frigjort kapital fra Statkraft, eller "frisk" kapital fra oljefondet, kunne blitt reinvestert i norske bedrifter fremfor å ønske kinesisk kapital til Norge?»

Svar:

Særlig på grunn av utvinningen av olje og gass har Norge i dag betydelige kapitalressurser. Vi ønsker at fremtidige generasjoner skal få ta del i dette, og vi ønsker ikke at for stor bruk av petroleumsformuen skal føre til en overoppheting av økonomien. Derfor følger vi handlingsregelen. Overskuddet investerer vi dels hjemme og dels i utlandet; hjemme i form av investeringer i utdanning, forskning, infrastruktur m.m. og også i form av mer finansielle inves-

teringer; i utlandet gjennom bl.a. Statens pensjonsfond utland (SPU). Det er derfor ikke noe behov for å selge eierandeler i Statkraft eller andre selskaper for å få tilgang til kapital.

Statens eierskap i Statkraft ligger fast. Statkraft forvalter betydelige norsk naturressurser i form av vannkraft, og henter gjennom dette inn en grunnrente. Dette er ikke en eierposisjon som regjeringen ønsker å selge, verken helt eller delvis. Det øvrige statlige eierskapet bør være om lag som i dag.

Norske bedrifter kan være tjent med å investere i Kina. Tilsvarende kan utenlandske virksomheter være tjent med å investere i Norge. Investeringsmotivene kan være mange og sammensatte, som f.eks. å få tilgang til kunnskap og kompetanse; komme inn på markeder for innsatsfaktorer, produkter og tjenester; og å drive forretningsutvikling og restrukturering. Slike prosesser er i utgangspunktet nødvendige for å oppnå økt verdiskaping. Det bidrar også til nye forretningsmuligheter. Som stor investor i mange andre land, bør vi også ønske utenlandske investeringer i Norge velkommen.

SPØRSMÅL NR. 460**Innlevert 6. desember 2010 av stortingsrepresentant Laila Marie Reiertsen****Besvart 14. desember 2010 av fungerende arbeidsminister Rigmor Aasrud****Spørsmål:**

«Vil statsråden gå inn for å gjøre noe i forhold til endringer i loven og regelverket om hvordan yrkesskader skal praktiseres i den nærmeste fremtid?»

BEGRUNNELSE:

Det er store urettferdigheter når det gjelder kvinner og yrkesskader. Det å få yrkesskadeerstatning i de såkalte trøste og bære yrkene er nærmest umulig. Selv om man vet at tunge løft som går på bekostning en rygg som kanskje er sliten fra før skje dette ofte. I andre yrker er det mye enklere å komme i betraktning for en yrkesskade. Eksempel er om man arbei-

der på et kontor og en gjør en forflytning av et møbel og blir skadet blir man ofte dekket og det inngår som en yrkesskade. Men altså det å flytte mennesker gir ikke samme uttelling. Dette må en hevde er diskriminerende ovenfor et likestillingsperspektiv da det arbeider mange kvinner i denne sektoren. Samt at også andre belastninger både på det fysiske og det psykiske plan burde vært tatt med i en yrkesskadesammenheng. En kan også nevne det som har skjedd i forhold til tannhelsesekretærene.

Svar:

I dag er det to spor på yrkesskadeområdet; folketrygdlovens særregler ved yrkesskader og yrkesska-

deforsikringsloven. Arbeids- og velferdsetaten trefte vedtak etter folketrygden, mens arbeidsgivers skadeforsikringsselskap avgjør krav om erstatning under yrkesskadeforsikringen. Til sammen sikrer ordningen skadelidte full erstatning. Arbeidsdepartementet har ansvaret for folketrygdloven, mens yrkesskadeforsikringsloven hører under Justisdepartementet.

Bakgrunnen for yrkesskadereglene er at de skal fange opp den særlige risikoen for skader og sykdommer som skyldes arbeidet. Det er en risiko som arbeidsgiver kan motvirke eller forhindre, og gir incentiver til forebygging. Reglene gjelder for både kvinner og menn. Arbeidsgiver finansierer yrkesskadeordningen og bør som et utgangspunkt ikke svare erstatning for skader og sykdommer som ikke er en realisering av yrkesrisikoen.

Det er to sentrale vilkår for rettigheter som yrkesskadd etter dette regelverket; yrkesskade eller yrkessykdom.

Som yrkesskade regnes alle skader, sykdommer og dødsfall forårsaket av arbeidsulykke. Dette begrepet tolkes på samme måte i folketrygdloven og yrkesskadeforsikringsloven. Etter yrkesskadeforsikringsloven kan imidlertid også skader som ikke skyldes arbeidsulykke godkjennes som yrkesskade, hvis skaden er forårsaket av "påvirkning fra skadelige stoffer eller arbeidsprosesser". Det følger av praksis at arbeidsulykkesbegrepet tolkes liberalt i forbindelse med håndtering av personer. Også skader etter løft i helse- omsorgssektoren kan godkjennes som yrkesskader.

I tillegg kan en rekke nærmere angitte sykdommer likestilles med yrkesskade. Disse følger av en forskriftet om yrkessykdommer – den såkalte yrkessykdomslisten. Den består primært av sykdommer som vanligvis settes i sammenheng med skadelig påvirkning fra arbeidsmiljøet. Muskel- og skjelettplager er imidlertid ikke inkludert. Per i dag er det ikke er tilstrekkelige medisinske holdepunkter for at slike lidelser forårsakes av påkjenninger over tid fra arbeidsmiljøet. Listen gjelder både for folketrygdloven og yrkesskadeforsikringsloven. Etter yrkesskadeforsikringsloven kan imidlertid sykdommer som ikke står på yrkessykdomslisten også godkjennes, dersom de skyldes "påvirkning fra skadelig stoffer eller arbeidsprosesser". Muskel- og skjelettlidelser er likevel holdt utenfor denne "sikkerhetsventilen" i henhold til forarbeidene.

Arbeids- og velferdsetatens saksbehandling i forbindelse med krav om ytelser ved yrkesskader og yrkessykdommer bygger på reglene i forvaltningsloven, og Arbeids- og velferdsetaten treffer vedtak basert på de vilkårene folketrygdloven oppstiller. Er skadelidte ikke enig i avgjørelsen fra Arbeids- og velferdsetaten kan han eller hun få overprøvd både saks-

behandling, bevisvurdering og lovanvendelse. Vedtaket kan påklages til NAV Klageinstans. Klageinstansens vedtak kan påankes til Trygderetten, og lovligheten av Trygderettens kjennelser kan prøves direkte for lagmannsretten.

Dagens ordning har blitt kritisert, og det er særlig pekt på tre forhold: For det første at det er to ulike regelsett, for det andre at ordningen forvaltes i to ulike organisatoriske løp, hhv. av Arbeids- og velferdsetaten og forsikringsselskapene, og for det tredje innholdet i visse regler om hva som gir rett til erstatning. For sistnevnte har kritikken særlig gått på at muskel- og skjelettlidelser som utvikler seg over tid, ikke gir rett til erstatning.

Regjeringen har i flere år utredet muligheten for omlegging av yrkesskadeområdet, bl.a. med sikte på å trygge arbeidstakernes rettigheter, og fordi dagens organisering ikke gir tilstrekkelig svar på de utfordringer morgendagens arbeidsliv står overfor. Regjeringen har hatt på høring et forslag som skal svare på disse utfordringene. Sentralt i høringsforslaget står at dagens to regelverk samles i én lov, nye regler om yrkessykdommer, og at en uavhengig enhet i offentlig regi skal avgjøre krav om erstatning etter den nye loven.

Når det gjelder regelverket innebærer høringsforslagets en forenkling på et komplisert rettsområde, og søker å gi et robust og framtidsrettet svar på kritikken mot dagens system. Det legges også opp til at arbeidslivets parter kan få muligheten til å bidra til utformingen av framtidens yrkessykdomsregelverk. En involvering av partene vil også kunne legge til rette for økt forskning på sammenhengen mellom arbeid og sykdom, for eksempel i typiske kvinnedominerte yrker. Det foreslås videre at skader som oppstår akutt i forbindelse med løft av personer skal kunne godkjennes som yrkesskade, selv om det ikke foreligger arbeidsulykke.

Høringsforslaget til ny organisatorisk modell skal sikre viktige hensyn som rettssikkerhet, likebehandling og effektivitet, samtidig som det skal legge til rette for et system godt tilpasset et arbeidsliv i endring.

Som ledd i arbeidet med en ny yrkesskadeordning, satte Regjeringen i 2008 ned et utvalg som har vurdert om dagens yrkessykdomsliste i tilstrekkelig grad fanger opp sykdommer som klart skyldes forholdene på arbeidsplassen. Yrkessykdomsutvalget har revidert listen, og med bakgrunn i omforent faglig erkjennelse foreslås i NOU 2008: 11 Yrkessykdommer tre nye sykdomsgrupper inkludert på den: visse muskel- og skjelettlidelser, posttraumatisk stresslidelse (PTSD) og fusterskader. Utvalget finner at det per i dag ikke er tilstrekkelig faglig grunnlag for å føre nakke- og ryggliidelser opp på en ny yrkessykdomsliste. Det kommer også med forslag om unn-

taksregler for sykdommer som ikke fyller vilkårene for å stå på listen ("sikkerhetsnett").

Yrkessykdomsutvalgets forslag til ny yrkessykdomsliste er hørt parallelt med regjeringens framlegg

til ny organisering av yrkesskadeområdet. Høringen viser at det er delte synspunkter i begge spørsmål.

Regjeringen arbeider for tiden med å følge opp høringen.

SPØRSMÅL NR. 461

Innlevert 6. desember 2010 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen

Besvart 20. desember 2010 av olje- og energiminister Terje Riis-Johansen

Spørsmål:

«I NRK Debatten 02.12.10 hevdet APs finanspolitiske talsmann Torgeir Micaelsen at dagens regjering ønsker flere gasskraftverk under forutsetning av at de renser CO₂-utslippene fra oppstart. Noe annet ville utfordre klimaforliket. Regjeringen har gitt Skogn forlenget konsesjon for et gasskraftverk uten rensing. Et slik kraftverk vil skape betydelige konsekvenser for regjeringens Nasjonale CO₂-mål.

Kan statsråden bekrefte at regjeringen ønsker å realisere et gasskraftverk på Skogn uavhengig av om de ødelegger regjeringens CO₂-mål?»

Svar:

Olje- og energidepartementet har nylig innvilget Industrikraft Midt-Norges søknad om fire års utsettelse av tidspunkt for idriftsettelse av kraftvarmeverket på Skogn og forlengelse av konsesjonens varighet med fire år. Departementet har tatt stilling til søknaden etter energiloven. Selskapets utslippstillatelse er ikke endret. Forhold vedrørende denne er miljøvernmyndighetenes anliggende.

Søknaden som er innvilget er en forlengelse av en allerede eksisterende konsesjon. Industrikraft Midt-Norge har hatt endelig konsesjon etter energiloven for bygging og drift av kraftvarmeverket helt siden 2001, og har to ganger tidligere fått utsatt tidspunkt for idriftsettelse og forlengelse av konsesjonens varighet. Forlengelsen av energikonsesjonen innebærer derfor ingen ny politikk fra Regjeringens side.

Hvorvidt og hvordan Industrikraft Midt-Norge ønsker å gå videre med prosjektet er usikkert. Selskapet har sett på ulike utforminger av prosjektet underveis, samtidig som prosjektet ikke har blitt realisert i

perioden de har hatt konsesjon.

I henhold til klimaforliket med Høyre, Kristelig folkeparti og Venstre er det realistisk å ha et mål om å redusere de innenlandske utslippene med 15-17 millioner tonn innen 2020 i forhold til referansebanene slik den er presentert i nasjonalbudsjettet for 2007, når skog er inkludert. Dette målet står ved lag.

Klimakurrapporten presenterer en oppdatert referansebane blant annet basert på perspektivmeldingen. I referansebanen er det lagt til grunn en videreføring av dagens virkemiddelbruk i miljøpolitikken. Klimakurrapporten gjør detaljert rede for hva som er inkludert og ikke inkludert i utslippsframskrivningene. Klimamålet gjelder for innenlandske utslippsreduksjoner i 2020. Det er de samlede nasjonale utslippsreduksjoner som vil bestemme måloppnåelsen.

Jeg vil vise til Nasjonalbudsjettet for 2011, hvor det er gjort en vurdering av kostnadsanslagene i Klimakur 2020. Klimakur 2020 og Nasjonalbudsjettet for 2011 viser at kostnadsanslagene som omfatter en betydelig del av mulige utslippsreduksjoner har økt siden 2007-analysen.

Jeg vil i tillegg vise til at Regjeringen satser stort på utvikling, testing og demonstrering av ulike teknologier for fangst, transport og lagring av CO₂. Målet er at CO₂-håndtering skal bli et viktig tiltak for å redusere utslippene av klimagasser og samtidig tilrettelegge for en bærekraftig bruk av energi i en verden hvor energietterspørselen er økende.

Regjeringen har en sterk klimapolitisk satsing nasjonalt og internasjonalt, og er en pådriver i de internasjonale klimaforhandlingene. Det er en viktig målsetting for Regjeringen å videreføre dette arbeidet i årene fremover.

SPØRSMÅL NR. 462**Innlevert 6. desember 2010 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen****Besvart 20. desember 2010 av olje- og energiminister Terje Riis-Johansen****Spørsmål:**

«I NRK Debatten 02.12.10 hevdet APs finanspolitiske talsmann Torgeir Micaelsen at denne regjeringen har realisert ENØK eller ny kraftproduksjon tilsvarende "3-4 ganske store gasskraftverk".

Kan statsråden gi et regnskap over realiserte prosjekter innen ENØK, vannkraft, vindkraft, bioenergi, osmosekraft, gasskraft, tidevann, og annet (spesifiser), som er gjennomført under rød-grønt styre, og som reflekterer energimengden fra 3-4 ganske store gasskraftverk?»

Svar:

Gjennom Enova er det i perioden 2006 til 2009 kontraktsfestet om lag 8,3 TWh/år (korrigert for kanselleringer) i økt energiproduksjon eller spart energi. Det vises til tabell 8.2 i Prop. 1 S (2010-2011) for mer detaljer om status i de ulike prosjektene som har fått tilsagn av Enova. Det vises også til omtale av ledetider i kapittel 8.3.3.

I perioden 2006-2009 er det i tillegg satt i produksjon nye vannkraftprosjekter tilsvarende om lag 3,2 TWh/år. Det er også igangsatt nye vindkraftprosjekter tilsvarende om lag 400 GWh/år i ny produksjon. To gasskraftverk med en samlet installert kapasitet som kan produsere til sammen om lag 5,8 TWh elektrisitet er også satt i drift i perioden.

SPØRSMÅL NR. 463**Innlevert 6. desember 2010 av stortingsrepresentant Jørund Rytman****Besvart 15. desember 2010 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«Nærings- og handelsdepartementet har meddelt at regjeringen vil styrke egenkapitalen i Statkraft med 14 mrd. kr. Ifølge Statkraft betyr det en investeringsramme på 82 mrd. kroner (pga. lån). Av de 82 mrd. skal 25 % (20,5 mrd. kr) investeres i Norge.

Mener finansministeren at norsk økonomi vil være uberørt av statlige investeringer på 20,5 mrd kroner utover regjeringens budsjett, eller mener han at det kan få uheldige konsekvenser som økt press i norsk økonomi som økt inflasjon, økt rente osv.?»

Svar:

Regjeringen vil styrke egenkapitalen i Statkraft med 14 milliarder kroner. Statkraft kan med dette realisere en investeringsplan på om lag 82 milliarder kroner, hvorav om lag 25 pst. er planlagt i Norge. Planen for de nye investeringene er i sin helhet knyttet til satsing på miljøvennlig fornybar energi i Norge og internasjonalt.

Forslaget avslutter en lang prosess om de videre rammene for selskapet som går tilbake til styrets an-

modning fra februar 2009 om en styrking av kapital-situasjonen i selskapet.

Med bakgrunn i en ny vurdering av kapitalbehovet ba styret om et kapitalinnskudd på 14 milliarder kroner. Kapitalinnskuddet følger opp ambisjonen fra Soria-Moria-II-erklæringen om at Statkraft skal videreutvikles som en motor innen fornybar energi.

Staten har eierandeler i flere selskaper. Det er styrene i selskapene som vedtar ulike disposisjoner i selskapene. Som det fremgår av St.meld. nr. 13 (2006-2007) har staten utformet egne hovedprinsipper for godt eierskap. Disse prinsippene retter seg mot alle statlige selskaper enten de er heleide eller deleide. Dette er prinsipper som er i tråd med allment aksepterte eierstyringsprinsipper.

Investeringer utført i selskaper der staten har eierinteresser inngår ikke i statsbudsjettets utgifter. De investeringene Statkraft vil foreta i Norge som følge av kapitalutvidelsen vil være en del av de samlede foretaksinvesteringene i norsk økonomi. Finansdepartementets anslag for utviklingen i foretaksinvesteringene i de årlige budsjettdokumentene støtter seg

bl.a. på innspill fra fagdepartementene og på investeringsstillinger utført av Statistisk sentralbyrå. Effekten av ulike investeringsprosjekter på aktivitet og sysselsetting i fastlandsøkonomien vil bl.a. avhenge av importinnholdet i de enkelte prosjektene.

Regjeringen legger handlingsregelen til grunn for budsjettpolitikken. Handlingsregelen legger til rette for en gradvis og forutsigbar innfasing av oljeinntektene i norsk økonomi til et nivå som er oppretthold-

bart over tid. Samtidig åpnes det for at man skal tilpasse bruken av inntektene til den økonomiske situasjonen. Finanspolitikken må virke sammen med pengepolitikken for å stabilisere den økonomiske utviklingen. Anslag for investeringer i foretakene inngår i den helhetlige vurderingen av utviklingen i norsk økonomi og er dermed en viktig del av beslutningsgrunnlaget i Regjeringens arbeid med de årlige statsbudsjettene.

SPØRSMÅL NR. 464

Innlevert 6. desember 2010 av stortingsrepresentant Borghild Tenden

Besvart 13. desember 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Kan statsråden garantere at regjeringen ikke vil gi grønt lys for nedbygging eller nedlegging av lokalsykehus før det er foretatt en uavhengig gjennomgang av samlet samfunnsregnskap og risikoendring for fødende og medisinske pasienter ved de strukturendringene helseforetakene har foreslått?»

BEGRUNNELSE:

Forslag om strukturendringer i sykehus-Norge er i stor grad styrt av hva som gir lavest kostnader for helseforetakene isolert sett, ikke for helse-Norge eller samfunnet som helhet. Ut fra et politisk synspunkt, er dette ikke tilstrekkelig beslutningsgrunnlag for så alvorlige avgjørelser som nedlegging av fødetilbud og/eller hele lokalsykehus. Dersom kostnadene med dette bare skyves over på kommunene, eller på næringsliv og pasienter i form av økt reisetid og flere fraværsdager på grunn av lang avstand fra helsetjenestene, må dette tas med i den politiske helhetlige vurderingen som regjeringen er pålagt å gjøre. Det er på samme måte avgjørende at folk kan ha trygghet for at for eksempel nedlegging av fødetilbud ikke gir økt risiko for de fødende, og at disse vurderingene skjer i regi av en instans som er uavhengig fra de helseforetakene som har direkte økonomisk gevinst av at en slik endring skjer.

Svar:

Regjeringsplattformen, Soria Moria II, stadfester at ingen lokalsykehus skal legges ned. Samtidig sier den blant annet at spesialisthelsetjenesten skal utvikles i en enda mer spesialisert retning, men med opp-

rettholdelse av dagens desentraliserte tilbud. Dette vil blant annet sikre nærhet til akutfunksjoner og fødetilbud, selv om slike tilbud ikke gis ved alle sykehus.

For å bedre kvalitet, organisering og struktur ba et enstemmig Storting ved behandlingen av St.meld. nr 12 (2009-2009) En gledelig begivenhet regionale helseforetak om å utarbeide regionale planer for svangerskaps-, fødsels- og barselsomsorg i samarbeid med berørte kommuner. Disse planene er for tiden til vurdering i departementet. I høringsdokumentet til Nasjonal helse og omsorgsplan fremgår det at de godkjente planene skal være en del av grunnlaget for Nasjonal helse- og omsorgsplan. Jeg vil legge den frem i form av en stortingsmelding våren 2011.

Vedtak og implementering av regionale planer skal derfor skje innenfor styringsmodellen, det vil si de signaler som følger av regjeringens plattform og Stortingets budsjettvedtak. Disse signalene formidles til de regionale helseforetakene gjennom oppdragsdokumentet og foretaksmøtet. Som det tydelig fremgår av regjeringens mål, skal Norge fortsatt ha en desentralisert sykehusstruktur, og lokalsykehusene skal videreutvikles for å ha en viktig funksjon i den helhetlige helsetjenesten også i fremtiden. For å sikre dette, skal det legges vekt på følgende:

Ved utforming av lokalsykehusstilbud og funksjonsdeling skal det legges vekt på befolkningsgrunnlag i sykehusets opptaksområde og geografiske forhold og reisetider til sykehuset samt til andre sykehus/større sykehus og samlet kapasitet i regionen.

I tillegg til dette vil demografiske faktorer (andel eldre/gamle, sosiale grupper med spesielle medisinske utfordringer), volum og kvalitet og lokal risiko-

og sårbarhetsanalyse (lokale forhold som veier, værforhold osv) legges til grunn ved utforming av lokalsykehus og funksjonsfordeling. Ved omstilling av sykehusstilbud må det legges til rette for gode prosesser

hvor lokale og samfunnsmessige hensyn spiller inn. Berørte kommuner i tillegg til brukere og ansatte i foretaket skal trekkes inn i arbeidet.

SPØRSMÅL NR. 465

Innlevert 6. desember 2010 av stortingsrepresentant Morten Høglund

Besvart 15. desember 2010 av nærings- og handelsminister Trond Giske

Spørsmål:

«EU vedtok nylig å liberalisere kravet om visum for taiwanske borgere ved innreise til EU og Schengen, og bærere av taiwanske pass kan snart reise visumfritt til 37 europeiske land. Taiwan er Norges femte største handelspartner i Asia, og handelen med Norge har vokst betydelig det siste året.

Hvilke positive ringvirkninger knyttet til økt bilateral handel, investeringer, turisme og utveksling ser statsråden for seg som følge av vedtaket, og vil Norge ta initiativ til å gjenopprette kontoret i Taipei?»

BEGRUNNELSE:

Statistikk fra Europakommisjonen viser at det ble utstedt over 175 000 Schengen-visum i Taiwan i fjor, og som følge av vedtaket om visumfrihet er antallet besøkende fra Taiwan til EU ventet å øke med over 30 pst. neste år. I følge EU-kommisær Cecilia Malmström vil liberaliseringen kunne utvide både bredden

og dybden i samarbeidet mellom EU-landene og Taiwan innenfor en rekke områder som handel, investeringer, turisme, kulturell utveksling og folk-til-folk samarbeid.

Svar:

Visumfritak gjør det enklere for bærere av taiwanske pass å besøke Norge. Erfaring viser at visumfritak fører til økt reisevirksomhet og økt kontakt mellom borgere. Vi kan derfor regne med at visumfritak i Schengen-området vil ha positive ringvirkninger for kontakten.

Norges Eksportråd opprettet et kontor i Taipei i 1989. Dette ble ledet av en norsk eksportutsending frem til 2002 da kontoret på grunn av begrenset interesse fra norsk næringsliv og endringer i Eksportrådets uteapparat, ble nedbemannet til en lokalansatt. Denne stillingen ble avviklet i 2004. Innovasjon Norge opplyser at de i dag ikke har planer om å opprette kontor i Taipei.

SPØRSMÅL NR. 466

Innlevert 6. desember 2010 av stortingsrepresentant Laila Dāvøy

Besvart 15. desember 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«For innbyggerne i Sogn og Fjordane er døgnopphold for rusbehandling blitt mer enn halvert fra 2008 til 2009, ifølge LPP Sogn og Fjordane. I 2008 var 40 døgnplasser i bruk i og utenfor fylket. I 2009 ble dette redusert til 18,5 plasser.

Hva er bakgrunnen for en så stor nedgang fra ett år til et annet?»

BEGRUNNELSE:

Tallet fra 2008 som det vises til, er hentet fra rusplanen for Helse Førde som ble vedtatt i juni 2009. Der står det at Helse Førde hadde benyttet ca 40 behandlingsplasser i 2008.

Tallet for 2009, er beregnet ut fra rapporten "Geografisk fordeling av rusbehandling". Der står det at befolkningen i Helse Førde har vært innlagt i

rusbehandling i 83 døgn pr 1000 innbygger. I fylket er det ca 81000 voksne innbyggere. Utafra dette er det blitt benyttet kun 18,5 plasser i 2009.

Svar:

Etter rusreformen i 2004 har tilbudene til rusmiddelavhengige generelt blitt betydelig bedre. Kapasiteten har økt og kvaliteten på tjenestene er styrket. Samtidig registrerer vi at flere bli henvist til behandling. I 2009 var det en økning i nyhenviste på landsbasis på 14 % sammenliknet med 2008. Disse tallene viser at aldri har så mange blitt henvist til rusbehandling som nå, og aldri har så mange fått behandling. Samtidig er det grunn til å understreke at vi fortsatt har mange utfordringer på rusfeltet. Ventetidene har steget de siste 2 årene, men har nå i 2. tertial 2010 gått ned med 7 dager.

På grunnlag av representanten Dāvøy sitt spørsmål har jeg mottatt en orientering fra Helse Vest RHF. Her fremkommer det at en betydelig andel av rusmiddelavhengige har fått behandling for sin rusmiddelavhengighet innen det psykiske helsevernet i Helse Førde sitt ansvarsområde. Pasienter med rusmiddelavhengighet mottar behandling, dels ved institusjonen på Tronvik (som er en spesialavdeling for rusbehandling), dels mottar de behandling på de øvrige om lag 60 DPS-sengene som finnes i helseforetaket.

For pasienter med rusmiddelavhengighet har det vært en økning i antall liggedøgn og polikliniske konsultasjoner i Helse Førde fra 2008 til 2009. Totalt antall liggedøgn for pasienter i behandling med en

rusdiagnose i rusinstitusjoner og det psykiske helsevernet har steget med 17 % fra 2008 til 2009. For polikliniske tjenester for den samme pasientgruppen har det vært en økning på 18 % for samme periode.

Videre er jeg orientert om at det også har vært en vekst i antall i liggedøgn for pasienter i Helse Førde sitt opptaksområde på institusjoner i hele helseregion Vest fra 2008 til 2009. Dette gjelder bruk av plasser i andre helseforetak i Helse Vest eller private institusjoner som Helse Vest har avtale med.

Helse Vest har videre orientert om at det foreligger tall for omfanget av bruk av plasser utenfor Helseregion Vest i 2009 for pasienter fra Helse Førde sitt opptaksområde. Det er imidlertid usikkerhet knyttet til tallene for 2008 som gjør en sammenligning vanskelig. Ut fra den informasjon som foreligger, er det likevel ikke grunn til å anta at det har vært større endringer.

Etter Helse Vest sin vurdering tilsier de forhold som er omtalt ovenfor at det samlet sett har vært en økning i antall pasienter fra Helse Førde sitt opptaksområde som har fått behandling for sin rusmiddelavhengighet fra 2008 til 2009.

Etter Helse Vest sin vurdering er det samlede tilbudet til rusmiddelavhengige i helseregionen blitt styrket betydelig de siste 3 årene. Gjennom den anskaffelsesprosessen som Helse Vest nå er i ferd med å slutføre, har jeg fått opplyst at det blir kjøpt tjenester fra private ideelle institusjoner på rusfeltet for om lag 254 mill. kroner, noe som representerer en økning på 24 mill. kroner i forhold til 2009.

SPØRSMÅL NR. 467

Innlevert 6. desember 2010 av stortingsrepresentant Laila Dāvøy

Besvart 16. desember 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Helse Førde har redusert driftsutgiftene betydelig innen psykisk helsevern i perioden 2005 til 2009, jf. tall fra SSB (tabell 06464). Selv om den polikliniske virksomheten har økt med ca. 1 000 konsultasjoner fra 2005 til 2009, har døgnoppholdene blitt redusert med ca 6700. Jeg er kjent med at ytterligere døgnplasser er nedlagt i 2010 og at flere planlegges avviklet.

Hva vil helseministeren gjøre for å få på plass tilbud som skulle vært bygget opp i opptrappingsplanperioden?»

Svar:

Jeg har bedt Helse Vest RHF om å redegjøre for status i psykisk helsevern i Helse Førde. Ifølge det regionale helseforetaket klarer Helse Førde å levere gode helsetjenester til befolkningen, også på området psykisk helsevern, til tross for enkelte ressursutfordringer.

Det fremgår av redegjørelsen fra helse Vest RHF at tilbudet innen psykisk helsevern i Helse Førde har vært i endring tråd med styringssignaler og i henhold til hva som regnes som moderne behandlingsprinsipper. Aktuelle stikkord her er desentralisert behand-

ling, styrking av DPS-funksjoner, økt poliklinisk virksomhet, ambulante tjenester og samhandling med kommuner og pasienter/brukere. Det fremheves forøvrig at tallet på sengeplasser i tjenesten bare er en del av det totale tilbudet til de aktuelle pasientgruppene.

Ifølge forskning som Helse Vest viser til, er omfanget av psykiske lidelser noe lavere i Sogn og Fjordane enn andre steder i landet. I tillegg til dette er erfaringene i Helse Førde at kommunene både faglig og ressursmessig er rimelig godt rustet til å ta hånd om viktige deler av omsorgen for denne pasientgruppen.

Rusbehandling, som hører til samme enhet i Helse Førde, har ifølge Helse Vest vært i sterk vekst, fra i stor grad å omfatte poliklinisk behandling til også å omfatte døgntilbud. Her har det vært en betydelig satsning, særlig ved institusjonen på Tronvik, som skal ytterligere forsterkes i 2011. Dette har medført at en del sengeplasser der har blitt overført fra ordinært psykisk helsevern til rusomsorg. Dette har også ført til at pasienter med blandingslidelser i noen grad har gått fra tradisjonelt psykisk helsevern og over til tverrfaglig spesialisert rusbehandling (TSB).

Det oppgis at gjennomsnittlig ventetid for priori-

terte pasienter var 32 dager i november 2010, som er en nedgang fra tilsvarende måned i 2009. Tilsvarende tall for uprioriterte pasienter er 86 dager i november 2010. Dette er lavest i Helse Vest. Det er registrert bare ett fristbrudd siste måned (ventende ved periodeslutt). Tallet på ventende pasienter innenfor den prioriterte gruppen er også gått ned fra 112 i nov. 2009 og til 102 i november 2010.

Når det gjelder sengeplasser er den samlede beleggsprosenten i underkant av 80 %. Det hevdes at denne ofte kan gå opp mot 85 % på avdelinger med akuttinntak utan at det regnes som faglig uforsvarlig. Ifølge Helse Vest var personellfaktoren i 2009 på 4,14, noe som er over landsgjennomsnittet på 3,40.

Innen psykisk helsevern for barn og unge har Helse Førde, til tross for rekrutteringsvansker for enkelte sentrale behandlergrupper, klart å komme over den ønskede dekningsgraden på 5 % som det eneste foretaket i Helse Vest. Tallet på fristbrudd i denne delen av tilbudet er også i ferd med å bli eliminert, ifølge redegjørelsen fra Helse Vest RHF.

På bakgrunn av situasjonsbeskrivelsen fra Helse Vest RHF, kan jeg ikke se at det skulle være grunnlag for å gripe inn overfor helseforetaket.

SPØRSMÅL NR. 468

Innlevert 6. desember 2010 av stortingsrepresentant Per Sandberg

Besvart 17. desember 2010 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«Hvor mye har de årlige utgiftene til den kongelige eskortetjenesten økt med de siste 4 år, og hvordan er Oslo politidistrikt kompensert for disse ekstrautgiftene?»

BEGRUNNELSE:

VG publiserte 4. desember at eskortetjenesten hadde oppbemannet fra 30 til ca 60 ansatte. En slik økning vil gi vesentlige økte driftsutgifter for avdelingen. Oslo politidistrikt har ansvaret for finansieringen, noe som igjen tilsier at Oslos befolkning får dårligere tilbud, dersom kongefamiliens behov øker.

FrP har tidligere tatt til ordet for at spesialtjenesten som Oslo politidistrikt har ansvaret for, sentralfinansieres, slik at ikke publikum i hovedstaden blir tilfeldig skadelidende. Jeg ønsker en kommentar fra Statsråden på denne løsningen.

Svar:

Oslo politidistrikt har som kjent eget kapittel over statsbudsjettet. Det fremgår av Prop. 1 S (2010-2011) at Oslo politidistrikt har enkelte særskilte hovedstadsoppgaver, inkludert Den kongelige politieskorten. Utgiftene til disse oppgavene må håndteres innenfor den til enhver tid gjeldende bevilgning for Oslo politidistrikt. Det innebærer at i den grad utgifter til enkelte oppgaver øker i omfang, vil andre oppgaver måtte nedprioriteres. Dette gjelder tilsvarende for andre statlige virksomheter. Eventuelt økte utgifter til prioriterte oppgaver, kan imidlertid ikke ses uavhengig av utviklingen i de generelle rammevilkår som stilles til disposisjon for Oslo politidistrikt. Jeg viser i denne forbindelse til at bevilgningen til Oslo politidistrikt i perioden 2006 til 2010 er økt med 464 mill. kr, fra 1,344 mrd. kr i 2006 til 1,808 mrd. kr i 2010. Bevilgningen for 2011 er på 1,894 mrd. kr.

Jeg har prioritert å øke opptaket på Politihøgskolen slik at det er mulig å øke antall polititjenestemenn i etaten. På grunn av lave opptak tidligere har det i perioden 2006 til 2009 ikke vært en økning av betydning i antall disponible polititjenestemenn. Bl.a. for å frigjøre polititjenestemenn til operativt arbeid ble det opprettet 460 nye sivile stillinger i 2009, hvorav Oslo politidistrikt fikk 100. Med ny særavtale om arbeidstidsbestemmelser som er gjort gjeldende fra 01.10.2009 ble det også enighet om å utvide arbeidstiden med en time per uke for om lag 9 000 ansatte fram til 01.08.2012. På landsbasis utgjør dette en ressursøkning på anslagsvis 230 årsverk. For Oslo politidistrikt utgjør det ca 45 årsverk.

Ifølge opplysninger fra Politidirektoratet var regnskapstallene for Den kongelige politieskorte på omlag 60 mill. kr i 2006. I 2009 ble det regnskapsført om lag 70 mill. kr. Utgiftsveksten skyldes i all hovedsak en økning i antall årsverk. Pr. 1. november 2010 er det ved Den kongelige politieskorte utgiftsført ca. 67 mill. kr.

I begrunnelsen for spørsmålet viser representanten Sandberg til at FrP tidligere har tatt til orde for at spesialtjenesten som Oslo politidistrikt har ansvaret for, sentralfinansieres, slik at publikum i hovedstaten ikke blir tilfeldig skadelidende. Representanten Sandberg ønsker en kommentar til en slik løsning.

Jeg vil i denne sammenheng vise til at innenfor en gitt ramme, vil en sentral finansiering av oppgaver nødvendigvis innebære at avsetningen må bygges opp ved å redusere bevilgningen til Oslo politidistrikt tilsvarende, eventuelt å redusere avsetningen til andre tiltak innenfor politi- og lensmannsetaten. Jo større usikkerheten er omkring utgiftsnivået, jo større må den sentrale avsetningen være. Det mener jeg vil innebære en mindre effektiv utnyttelse av de rammer som stilles til disposisjon for politi- og lensmannsetaten. Blant annet med utgangspunkt i ovennevnte er jeg ikke innstilt på å etablere en løsning der enkelte av oppgavene som Oslo politidistrikt har ansvaret for, finansieres sentralt. Det betyr ikke at det i vurderingen av de rammebetingelser som stilles til disposisjon ikke skal tas hensyn til de særskilte oppgaver som Oslo politidistrikt er satt til å løse.

Oslo politidistrikt har en politidekning som er betydelig høyere enn andre politidistrikter. Grunnen til dette er nettopp at distriktet i tillegg til de tradisjonelle politioppgavene bl.a. har landsomfattende oppgaver innen enkelte områder, har spesielle utfordringer som hovedstadspolitidistrikt og har ansvar for kongefamiliens sikkerhet.

SPØRSMÅL NR. 469

Innlevert 6. desember 2010 av stortingsrepresentant Per Sandberg

Besvart 10. desember 2010 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«Vil statsråden, ved en eventuell henvendelse fra danske myndigheter, etablere dialog/initiativ om ny granskning av Scandinavian Star ulykken?»

BEGRUNNELSE:

Danske myndigheter har nettopp oppfordret Norge til å granske ovennevnte ulykke slik at hendelsesforløp og skyld kan oppklares. Dette er andre gang i løpet av få år at danskene gjør en slik henvendelse hit.

Til tross for dette har det ikke kommet noen respons fra noen ansvarlig myndighet i Norge, noe jeg finner merkelig.

Pårørende og etterlatte etter ulykken vet fortsatt ikke hva som skjedde da skipet begynte å brenne. Det

som imidlertid er sikkert er at det fortsatt er mystiske omstendigheter som preger saken.

Spesielt i disse førjulstider vekker en slik sak sterke følelser hos nær familie av de forulykkede og det vil således være et riktig tidspunkt å annonsere at saken skal behandles på nytt.

Svar:

Scandinavian Star-ulykken ble gransket av et regjeringsoppnevnt utvalg som leverte sin rapport, NOU 1991: 1a, i januar 1991. Brannen ble også etterforsket av norske, danske og svenske myndigheter.

Justisdepartementet har ikke mottatt henvendelse fra danske myndigheter om en ny granskning av Scandinavian Star-ulykken. Dersom Justisdepartementet mottar en henvendelse vil det bli tatt stilling

til de spørsmål som eventuelt rettes til departementet. Ved en eventuell henvendelse om ny etterforskning vil påtalemyndigheten ved riksadvokaten være rett

instans til å vurdere fornyet etterforskning. Det tilligger ikke politiske myndigheter å fatte beslutninger i straffesaker.

SPØRSMÅL NR. 470

Innlevert 6. desember 2010 av stortingsrepresentant Harald T. Nesvik

Besvart 15. desember 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Romsdals Budstikke hadde 2. desember 2010 artikkel om bygging av nytt sykehus i Molde med følgende overskrift: "Penger først i 2018".

Står statsråden inne for dette eller står statsråden fast på styrevedtak i helseforetaket av 2006 om at oppstart av byggingen skal starte i 2012?»

BEGRUNNELSE:

Saken om lokalisering og bygging av nye Molde Sykehus har versert siden konsekvensutredningen utarbeidet av Helsebygg Midt-Norge ble fremlagt og sendt ut på høring våren 2006.

Det er i forbindelse med Statsbudsjettet for 2011 ikke lagt inn bevilgninger for bygging av nye Molde sykehus.

Helse- og omsorgsministeren har den siste tiden også blitt bedt om avklaringer på definisjonen av et lokalsykehus og hvilke funksjoner et lokalsykehus skal inneholde, dokument 15:933 (2009-2010) og dokument 15:240 (2010-2011).

Imidlertid lar statsrådens avklaringer vente på seg, noe Fremskrittspartiet mener er med på å trenere prosessen for funksjonsfordeling om hva sykehuset skal inneholde, og ikke minst oppstart av byggingen av nye Molde sykehus.

Svar:

De regionale helseforetakene har et helhetlig ansvar for å planlegge og prioritere nye investeringsprosjekter innenfor gjeldende rammebetingelser. Gjennom de årlige bevilgninger som Stortinget vedtar, blir de regionale helseforetakene tilført midler for å gjenanskaffe og vedlikeholde sykehusbygg og utstyr. I tillegg gir Stortinget lån til større investeringer for å sikre tilstrekkelig likviditet i byggefasen. Før eventuell lånebevilgning innvilges, er det en grunnleggende forutsetning at de regionale helseforetakene har økonomisk bæreevne til å håndtere investeringen.

Når det gjelder nye Molde sykehus, har styret i

Helse Midt-Norge RHF nå lagt fram en rapport for meg som viser at det regionale helseforetaket først vil ha økonomisk bæreevne til å gjennomføre denne investeringen omkring 2018. Det er så langt jeg kan se lagt grundige og gode analyser til grunn for disse beregningene som jeg ikke ser noen grunn til å overprøve.

Helse Midt-Norge har de siste årene gjort en betydelig innsats for å få kontroll på økonomien. Dette har vært helt avgjørende for å kunne gjennomføre den store utbyggingen ved St. Olavs Hospital. Deres Helse Midt-Norge nå skulle pålegges å gjennomføre en ny stor sykehusutbygging uten økonomisk bærekraft, ville dette på ny bringe regionen ut i et økonomisk uføre som på kort tid ville rive bort det gode økonomiske fundamentet som regionen gjennom målrettet arbeid har bygd opp de siste årene.

Når det gjelder spørsmålet om definisjon av lokalsykehus og hvilke funksjoner et lokalsykehus skal inneholde, vil jeg vise til det svaret jeg ga representanten Nesvik på spørsmål 240 av 12. november 2010 hvor jeg blant annet viste til at sykehusstrukturen og begrepet lokalsykehus har endret seg over tid. Det er ingen entydig definisjon av hvilke tilbud og hvilke personellgrupper et lokalsykehus skal ha. Det fremgår av regjeringens politiske plattform at spesialisthelsetjenesten skal utvikles i en enda tydeligere spesialisert retning. Dette reiser problemstillinger knyttet til arbeidsdelingen mellom kommunehelsetjenesten og spesialisthelsetjenesten, men også til arbeidsdelingen mellom sykehus. Regjeringen vil videreføre arbeidet med en bedre arbeidsdeling mellom sykehus. Dette kan bety at enkelte sykehus skal utføre andre oppgaver enn i dag, blant annet sett i sammenheng med samhandlingsreformen. I dette arbeidet legges det til grunn at dagens desentraliserte sykehusstilbud skal opprettholdes. Dette vil blant annet sikre nærhet til akuttfunksjoner og fødetilbud, selv om slike tilbud ikke gis ved alle sykehus. Ingen lokalsykehus skal legges ned. I noen tilfeller vil det bli bygd nye sykehus som erstatter flere gamle som ligger i

nærheten. Sykehusstruktur, herunder lokalsykehuse-nes fremtidige funksjon, inngår som et av temaene i høringsdokument til Nasjonal- helse og omsorgsplan for årene 2011-2015.

Jeg kan opplyse om at jeg parallelt med det arbeidet som pågår med nytt sykehus vil be styret i Helse

Midt-Norge RHF om å vurdere å organisere sykehuse- sene i Møre og Romsdal i et felles helseforetak - slik at man ser de ulike sykehusene i fylket mer i sammenheng. Det er naturlig å avvente denne vurderingen før en tar stilling til byggeløsning og større endringer i akutt- og fødetilbud.

SPØRSMÅL NR. 471

Innlevert 6. desember 2010 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande

Besvart 14. desember 2010 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Kan statsråden gi en oversikt over hvilke rundskriv, forskrifter, lovendringer mv. innen skolesektoren som har blitt innført siden den rødgrønne regjeringen tok over i 2005?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede ønsker en oversikt over hvilke statlige "pålegg" innen skolesektoren (grunn- og videregående skole) som har blitt innført av departement og underliggende organer siden den rødgrønne regjeringen tok over i 2005.

Det er ønskelig med en kvantitativ oversikt, samt en kortfattet beskrivelse av meningsinnholdet i de ulike rundskriv, forskrifter, lovendringer mv.

Svar:

Følgende lovendringer, forskriftsendringer og rundskriv for skolesektoren – grunnskole og videregående opplæring - er gjort siden Regjeringen Stoltenberg II overtok i 2005:

Lovendringer:

- Ot.prp. nr. 59 (2005-2006)
Gjaldt endringer i ansvaret for opplæring for elever i institusjoner
- Ot.prp. nr. 43 (2005-2006)
Gjaldt stans i godkjenning av private skoler (den såkalte "frysloven")
- Ot.prp. nr. 37 (2006-2007)
Gjaldt innføring av ny privatskolelov

- Ot.prp. nr. 41 (2006-2007)

Gjaldt følgende:

- lovregulering av reklame i skolen – i opplæringsloven og i privatskoleloven (kapittel 2)
- lovregulering av skoleeierens ansvar for at elevene får nødvendige trykte og digitale læremidler i videregående opplæring – i opplæringsloven og i privatskoleloven (kapittel 3)
- innføring av en bestemmelse i opplæringsloven om godkjenning av videregående skoler basert på mellomstatlige avtaler (kapittel 4)
- innføring av en bestemmelse om kollektiv ulykkesforsikring – i opplæringsloven og i privatskoleloven (kapittel 5)
- endringer i opplæringslovens bestemmelser om fag- og yrkesopplæringen (kapittel 6)
- Ot.prp. nr. 46 (2007-2008)
Gjaldt innføring av ny formålsparagraf i opplæringsloven. Tilsvarende ble forøvrig gjort i barnehageloven
- Ot.prp. nr. 54 (2007-2008)
Gjaldt følgende endringer i opplæringsloven:
 - krav om god informasjon om innholdet i opplæringen i bestemmelsen som fritar fra aktiviteter m.m. i opplæringen
 - nytt navn på faget kristendoms-, religions- og livssynskunnskap
 - fastsettelse av innholdet i faget blir flyttet til annet ledd i lovbestemmelsen
 - presisering av at opplæringen skal være objektiv, kritisk og pluralistisk
- Ot.prp. nr. 2 (2007-2008)
Gjaldt økonomisk ansvar for opplæring i barnevernsinstitusjoner m.v.

- Ot.prp. nr. 40 (2007-2008)
Gjaldt følgende endringer:
 - utvidelse av retten til videregående opplæring for voksne (kapittel 2)
 - endret plassering av bestemmelsen om tilpasset opplæring (kapittel 3)
 - innføring av rett til særskilt språkopplæring for minoritetsspråklige elever i videregående opplæring (kapittel 5)
 - utvidelse av mandatet til Foreldreutvalget for grunnskolen (kapittel 6)
 - utvidelse av retten til tegnspråkopplæring i grunnskolen (kapittel 7)
 - lovfesting av plikt for skoleeieren til å gi elever gratis frukt og grønnsaker (kapittel 8)
 - Ot.prp. nr. 87 (2008-2009)
Gjaldt innføring av ny voksenopplæringslov, hovedsakelig med regulering av studieforbund og nettskoler. Også bestemmelser om skoler som i dag er regulert i privatskolelovens kap. 6 A.
 - Ot. prp. nr. 55(2008-2009)
Gjaldt følgende:
 - lovfeste plikt i opplæringsloven og privatskoleloven til tidlig innsats i fagene norsk eller samisk og matematikk på 1.-4. årstrinn (kapittel 2)
 - endre bestemmelsen i opplæringsloven og privatskoleloven om organisering av elevene i grupper (kapittel 3)
 - lovfeste plikt i opplæringsloven og privatskoleloven til å utarbeide årlig rapport om tilstanden innenfor grunnskoleopplæring og videregående opplæring (kapittel 4)
 - presisere retten minoritetsspråklige elever har til utvidet tid i videregående opplæring i opplæringsloven (kapittel 5)
 - presisere plikten i opplæringsloven og privatskoleloven til å kartlegge kunnskapen minoritetsspråklige elever har i norsk (kapittel 6)
 - presisere plikten i opplæringsloven til foreldresamarbeid i grunnskolen og videregående opplæring (kapittel 7)
 - lovfeste hjemmel i opplæringsloven og privatskoleloven for forskrifter om rett og plikt til fysisk aktivitet i grunnskoleopplæringen (kapittel 8)
 - endre bestemmelser i privatskoleloven som gjelder private skoler som gir særskilt tilrettelagt opplæring for funksjonshemmede (kapittel 9)
 - lovfeste rett i opplæringsloven til refusjon for utgifter knyttet til opplæring i helseinstitusjoner (kapittel 10)
 - Prop. 95 L (2009-2010)
Gjaldt følgende:
 - i opplæringsloven og privatskoleloven: Lovfeste plikt for skoleeierne til å tilby elever på 1.-4. årstrinn leksehjelp (kapittel 2)
 - i opplæringsloven og privatskoleloven: Endre reglene om bortvising av elever (kapittel 3)
 - i opplæringsloven og privatskoleloven: Lovfeste rett til skyss for funksjonshemmede til og fra skolefritidsordningen (kapittel 4)
 - i privatskoleloven: Lovfeste plikt for private skoler til foreldresamarbeid (kapittel 5)
 - i opplæringsloven: Endre § 9-4 om lærebøker og andre læremidler (språknorm) (kapittel 6)
 - i opplæringsloven: Endre reglene om utlysning av stilling ved ansettelse av deltidsansatte med fortrinnsrett (kapittel 7)
 - i opplæringsloven: Endre betegnelsen kompetanse på lågare nivå til grunnkompetanse (kapittel 8)
 - i opplæringsloven: Innføre krav om politiattest ved ansettelse i musikk- og kulturskoler (kapittel 9)
 - i opplæringsloven § 13-7: Tekniske endringer i sjettedde ledd (kapittel 10)
- Forskrifter:
- Oversikt over forskrifter fastsatt av Kunnskapsdepartementet i perioden 1. januar 2006-31. desember 2006:
- Nye forskrifter:
- 23. juni 2006 nr. 724, forskrift til opplæringsloven.
Gjaldt innføring av ny forskrift til opplæringsloven.
 - 14. juli 2006, forskrift til friskoleloven.
Gjaldt innføring av ny forskrift til friskoleloven.
 - 19. desember 2006, forskrift om budsjett, regnskap, kontroll og revisjon for friskoler som får statstilskudd etter lov om frittstående skoler (økonomiforskrift til friskoleloven).
Gjaldt innføring av ny økonomiforskrift for friskoler.
- Oversikt over forskrifter fastsatt av Kunnskapsdepartementet i perioden 1. januar 2007–30. juni 2007:
- Endringsforskrifter:
- 6. juni 2007 nr. 601, forskrift om endring i forskrift 23. juni 2006 nr. 724 til opplæringsloven.

Gjaldt § 24-10 om overgangsregler for opplæring spesielt organisert for voksne i videregående opplæring.

- 29. juni 2007 nr. 833, forskrift om endring i forskrift 19. desember 2006 nr. 1503 om budsjett, regnskap, kontroll og revisjon for friskoler som får statstilskudd etter lov om frittstående skoler. Gjaldt diverse bestemmelser, mange av teknisk karakter fordi friskoleloven ble avløst av privatskoleloven.
- 29. juni 2007 nr. 847, forskrift om endring i forskrift 14. juli 2006 nr. 932 til friskoleloven. Gjaldt diverse bestemmelser, hovedsakelig fordi friskoleloven ble avløst av privatskoleloven.

Oversikt over forskrifter fastsatt av Kunnskapsdepartementet i perioden 1. juli 2007–31. desember 2007:

Endringsforskrifter:

- 3. juli 2007 nr. 879, forskrift om endring i forskrift til privatskoleloven. Gjaldt § 10-1a om økonomisk ansvar for utgifter til nødvendige trykte og digitale læremidler og digitalt utstyr.
- 3. juli 2007 nr. 880, forskrift om endring i forskrift til opplæringsloven. Gjaldt § 19-6 om økonomisk ansvar for utgifter til nødvendige trykte og digitale læremidler og digitalt utstyr.
- 9. juli 2007 nr. 884, forskrift om endring i forskrift til opplæringsloven og forskrift til privatskoleloven. Gjaldt diverse bestemmelser i kap. 3 om vurdering i grunnskolen og i kap. 4 om vurdering i videregående opplæring.

Oversikt over forskrifter fastsatt av Kunnskapsdepartementet i perioden 1. januar 2008–30. juni 2008:

Endringsforskrifter:

- 30. januar 2008 nr. 85, forskrift om endring i forskrift til opplæringsloven. Gjaldt § 19-7 om refusjon av utgifter til opplæring for elever i barneverninstitusjoner utenfor hjemfylket.
- 4. mars 2008 nr. 214, forskrift om endring i forskrift til opplæringsloven. Gjaldt § 2-1 om skolebasert vurdering, diverse bestemmelser i kap. 4 om vurdering i videregående

opplæring, § 5-14 om klage på bedømmelsen av fag- og svenneprøve og kompetanseprøve i videregående opplæring, § 6-40 om organisering for lærlinger og lære kandidater, diverse bestemmelser i kap. 11 om de særskilte reglene for fagopplæringen samt §§ 14-2 og 14-8 om krav til kompetanse ved ansettelse i undervisningsstillinger.

- 23. mai 2008 nr. 934, forskrift om endring i forskrift til opplæringsloven. Gjaldt § 1-14 om tilbud om fag fra videregående opplæring til elever på ungdomstrinnet.
- 17. juni 2008 nr. 591, forskrift om endring i forskrift til opplæringsloven og i forskrift til privatskoleloven. Gjaldt dispensasjon fra kravene til å få vitnemål grunnet lærerstreiken våren 2008.
- 18. juni 2008 nr. 608, forskrift om endring i forskrift til privatskoleloven. Gjaldt § 10-1 om tillegg til ordinære skolepenger for husleie og kapitalkostnader.
- 24. juni 2008 nr. 725, forskrift om endring i forskrift til opplæringsloven og i forskrift til privatskoleloven. Gjaldt innføring av bestemmelser om ulykkesforsikring for elever.

Oversikt over forskrifter fastsatt av Kunnskapsdepartementet i perioden 1. juli 2008–31. desember 2008:

Endringsforskrifter:

- 9. juli 2008 nr. 830, forskrift om endring i forskrift til opplæringsloven. Gjaldt diverse bestemmelser i kap. 11 om særskilte regler for fagopplæringen.
- 12. august 2008 nr. 924, forskrift om endring i forskrift til opplæringsloven og i forskrift til privatskoleloven. Gjaldt § 18-2 i forskrift til opplæringsloven om kommunen sitt ansvar for en ordning med gratis frukt og grønnsaker og tilsvarende i § 7 B-1 i forskrift til privatskoleloven.
- 12. september 2008 nr. 1070, forskrift om endring i forskrift til opplæringsloven. Gjaldt § 14-6 om krav til godkjenning før ansettelse av lærere med utdanning og praksis fra andre land, § 14-7 om søknad om godkjenning fra personer med utdanning og praksis fra andre land og behandling av slike søknader og ny § 14-8 om særlige vilkår

for å få godkjenning for ansettelse som lærer for statsborgere fra EØS-land og fra Sveits.

- 10. desember 2008 nr. 1467, forskrift om endring i forskrift til opplæringsloven. Gjaldt endringer i kap. 20 (overskriften) og § 20-1 om Foreldreutvalget for grunnopplæringen.
- 19. desember 2008 nr. 1526, forskrift om endring i forskrift til opplæringsloven og i forskrift til privatskoleloven. Gjaldt kapitlene om rådgivning i begge forskriftene.

Oversikt over forskrifter fastsatt av Kunnskapsdepartementet i perioden 1. januar 2009 til 30. juli 2009:

Ingen.

Oversikt over forskrifter fastsatt av Kunnskapsdepartementet i perioden 1. juli 2009–31. desember 2009:

Endringsforskrifter:

- 1. juli 2009 nr. 964, forskrift om endring i forskrift til opplæringsloven. Gjaldt hovedsakelig bestemmelsene om vurdering for grunnskolen, videregående opplæring og for voksne, dvs. utarbeidelse av helt nye kapitler 3 og 4.
- 1. juli 2009 nr. 965, forskrift om endring i forskrift til opplæringsloven. Gjaldt en endring om at elever i videregående opplæring våren 2009 kan fullføre etter læreplaner i reform 94.
- 1. juli 2009 nr. 1019, forskrift om endring i forskrift til privatskoleloven. Gjaldt vurdering i grunnskoler og videregående opplæring, dvs. utarbeidelse av et helt nytt kap. 3 om dette i forskriften.
- 9. juli 2009 nr. 995, forskrift om endring i forskrift til privatskoleloven. Gjaldt endringer i § 11-1 om inntak av voksne søkere uten rett.
- 30. juli 2009 nr. 1014, forskrift om endring i forskrift til opplæringsloven og i forskrift til privatskoleloven. Gjaldt innføring av bestemmelser om rett til fysisk aktivitet.

- 25. august 2009 nr. 1216, forskrift om endring i forskrift til opplæringsloven. Gjaldt § 19-6 om fylkeskommunen sitt økonomiske ansvar for utgifter til nødvendige trykte og digitale læremidler og digitalt utstyr.
- 31. august 2009 nr. 1217, forskrift om endring i forskrift til opplæringsloven. Gjaldt en teknisk justering i § 10-2 annet ledd om full skyssgodtgjørelse.
- 9. november 2009 nr. 1356, forskrift om endring i forskrift til privatskoleloven. Gjaldt innføring av et nytt kapittel 5 A om fritak fra opplæring.
- 4. desember 2009 nr. 1478, forskrift om endring i forskrift til opplæringsloven. Gjaldt endringer i § 19-7 om satser for refusjon av utgifter til opplæring for elever i barneverninstitusjoner utenfor hjemfylket og innføring av en ny § 19-8 om satser for refusjon av utgifter til opplæring av pasienter i institusjoner for rusmiddelavhengige og institusjoner innenfor psykisk helsevern utenfor hjemfylket.
- 22. desember 2009 nr. 1767, forskrift om endring i forskrift til opplæringsloven. Gjaldt § 16-1 om saksbehandlingsregler ved søknad om opprettelse av privat grunnskole.

Oversikt over forskrifter fastsatt av Kunnskapsdepartementet i perioden 1. januar 2010–30. juni 2010:

Nye forskrifter:

- 24. juni 2010 nr. 965, forskrift om diverse skoler etter voksenopplæringsloven kap. 4. Gjaldt innføring av en ny forskrift om diverse skoler etter voksenopplæringsloven kap. 4, dvs. skoler som er godkjent etter kap. 6 A i privatskoleloven.

Endringsforskrifter:

- 7. juni 2010 nr. 786, forskrift om endring i forskrift til privatskoleloven. Gjaldt diverse bestemmelser i kap. 2 A om krav til læreplanen og rett til fysisk aktivitet.
- 16. juni 2010 nr. 839, forskrift om endring i forskrift til opplæringsloven og i forskrift til privatskoleloven. Gjaldt § 23-3 i forskrift til opplæringsloven og § 3-38 i forskrift til privatskoleloven, begge om dispensasjon fra kravene til å få vitnemål grunnet streik våren 2010.

- 22. juni 2010 nr. 954, forskrift om endring i forskrift til privatskoleloven.
Gjaldt innføring av nytt kapittel 9 A om tilskudd til skoler som driver særskilt tilrettelagt opplæring for funksjonshemmede.
- 22. juni 2010 nr. 1023, forskrift om endring i forskrift om budsjett, regnskap, kontroll og revisjon for skoler med rett til statstilskudd etter privatskoleloven (økonomiforskrift til privatskoleloven).
Gjaldt endringer i §§ 2, 3, 6, 14, 15 og 19, bl.a. om budsjett, tidsfrist for innsendelse av dokumentasjon og rapportering.
- 30. juni 2010 nr. 1046, forskrift om endring i forskrift til opplæringsloven og i forskrift til privatskoleloven.
Gjaldt innføring av forskriftsbestemmelser om leksehjelp som nytt kap. 1A i forskrift til opplæringsloven og nytt kap. 2B i forskrift til privatskoleloven. Gjaldt også endringer i kap. 17 i forskrift til opplæringsloven om elevens rett til læremidler på egen målform samt noen mindre endringer om politiattest.

Oversikt over forskrifter fastsatt av Kunnskapsdepartementet i perioden etter 1. juli 2010:

Endringsforskrifter:

- 7. juli 2010 nr. 1081, forskrift om endring i forskrift til opplæringsloven og i forskrift til privatskoleloven.
Gjaldt bl.a. endringer om underveisvurdering, fritak fra vurdering med karakterer for elever med individuell opplæringsplan, føring av fravær i grunnskolen og i videregående opplæring samt førstegangsvitnemål. Det ble også innført egne forskriftsbestemmelser om foreldresamarbeid i grunnskolen og videregående opplæring.
- 22. august 2010 nr. 1143, forskrift om endring i forskrift til privatskoleloven.
Gjaldt tekniske endringer i kap. 2A om krav til læreplanen og retten til fysisk aktivitet.
- 14. september 2010, forskrift om endring i forskrift til privatskoleloven.
Gjaldt endringer i bl.a. § 2-1 om skolebasert vurdering og § 10-1 om tillegg til skolepenger for husleie og kapitalkostnader.
- 14. september 2010, forskrift om endring i forskrift om budsjett, regnskap, kontroll og revisjon for skoler med rett til statstilskudd etter privatskoleloven (økonomiforskrift til privatskoleloven).

Gjaldt endringer i § 7 om overføring av driftstilskudd til neste regnskapsår, i § 13 om grunnlaget for utregning av statstilskudd og i § 15 om rapportering av elevtall.

Læreplaner:

Det er også gjort en del endringer i læreplanverket. Dette er forskriftsendringer. Jeg vil likevel gi en egen oversikt over disse.

Samtlige læreplaner med unntak av læreplanene for grunnskolen og for de gjennomgående fagene i grunnopplæringen, er fastsatt etter at regjeringen Stoltenberg II overtok høsten 2005. Det gjelder samtlige programfag i videregående opplæring, med unntak av særskilte samiske fag (fastsatt av Sametinget). Fagene grunnleggende norsk for språklige minoriteter og morsmål for språklige minoriteter ble fastsatt i juli 2007.

1. Nye læreplaner

1.1 Religion, livssyn og etikk (RLE)

Læreplanen i det nye grunnskolefaget Religion, livssyn og etikk (RLE) ble fastsatt som gjeldende fra skoleåret 2008/09 og erstattet læreplanen i KRL. Den europeiske menneskerettsdomstolen (EMD) fastslo i dom av 29. juni 2007 at det norske faget kristendoms-, religions- og livssynskunnskap (KRL) og det rettslige rammeverket rundt faget, krenket den Europeiske menneskerettighetskonvensjonen. Som følge av dommen ble faget og det rettslige rammeverket rundt det endret slik at det er i overensstemmelse med Norges menneskerettslige forpliktelser.

1.2 Utdanningsvalg

Læreplanen i det nye faget Utdanningsvalg ble fastsatt på ungdomstrinnet fra skoleåret 2008/09. Faget Utdanningsvalg erstatter tidligere bestemmelser om lokal utarbeidelse av læreplaner i programfag til valg på ungdomstrinnet.

2. Endringer i læreplaner i videregående opplæring

2.1 Endringer i læreplaner for fellesfagene i videregående opplæring

– Matematikk

- endringer i fellesfaget matematikk i videregående skole, studieforberedende utdanningsprogram, fra og med skoleåret 2009/2010: Fellesfaget matematikk deles i studieforberedende utdanningsprogram i to separate fag, og det innføres eksamen etter Vg1.

– Alle fellesfag

- relevant for alle elever på alle utdanningsprogram:

Nye lærerplaner fastsatt 24. juni 2010 med justerte kompetansemål i fellesfagene norsk, engelsk, matematikk, naturfag og samfunnsfag. De nye planene er gjeldende fra 1.august 2010.

2.2 Endringer i læreplaner for yrkesfaglige utdanningsprogrammer

- Programområde Bygg- og anleggsteknikk, faget Fjell- og bergverksfaget, endring av kompetansemål fra 1.august 2009
- Programområde Bygg- og anleggsteknikk, Mallerfaget Vg3, endring av kompetansemål fra 10. september 2008.
- Programområde Design og håndverk, Gravørfaget, endring fra 1.august 2010. Faget er endret fra å bygge på Vg1 Design og gullsmedhåndverk til å bli et særløpsfag.

2.3 Endringer i læreplaner for studieforberedende utdanningsprogrammer

- Norsk, endring fra 1. august 2007: Elevene på Vg1 studieforberedende utdanningsprogram skal ha standpunktkarakter også i norsk sidemål. Ifølge endring i forskrift til opplæringsloven fra 1. august 2009 skal det i faget norsk gis halvårsvurdering ved avslutning av faget på Vg1 og Vg2. Standpunktkarakter skal ikke settes før ved avslutningen av faget på Vg3.
- Idrettsfag, endring fra 1. august 2010: Det er gjort endringer i fag- og tilbudsstrukturen ved at det er blitt obligatorisk på hvilket nivå de ulike felles programfagene skal tas.
- Nytt programområde, Språk, samfunnsfag og økonomi, endring fra 1. august 2008: Programområde for Språk, samfunnsfag og økonomi Vg2/Vg3 erstattet programområdene Språkfag Vg2/Vg3 og Samfunnsfag og økonomi Vg2/Vg3.
- Næringslivsøkonomi, endret læreplan fra 1. august 2008: Gjelder for programfag i programområdet for Språk, samfunnsfag og økonomi.

3. Endringer i læreplaner i grunnskolen

Læreplanen i norskfaget ble endret i 2008 og trådte i kraft fra skoleåret 2008/2009. Bakgrunnen for endringene i norskplanen var behovet for å styrke leseopplæringen og tydeliggjøre utvikling av leseferdigheter og lesestrategier i grunnskolen. Norskfaget ble i tillegg styrket med to uketimer på barnetrinnet.

Rundskriv fra departementet:

2006:

F-03-06 - Informasjon om innføring av Kunnskapsløftet

F-09-06 - Rundskriv om fag- og timefordeling i grunnopplæringen

F-12-06 - Rundskriv om fag- og timefordeling i grunnopplæringen

2007:

F-12-07 - Rundskriv om fag- og timefordeling i grunnopplæringen

F-13-07 - Informasjon om endringer i opplæringsloven og privatskoleloven

F-14-07 - Informasjon om endringer i friskoleloven (ny privatskolelov) m.v.

F-15-07 - Informasjon om endringer i opplæringen i faget Kristendoms, religions - og livssynskunnskap og om rett til fritagelse fra opplæring i skoleåret 2007-2008

F-16-07 - Styrking av rådgivning i videregående opplæring spesielt rettet mot ungdomstrinnet høsten 2007

F-18-07 - Sammenslåing av programområdet for språkfag og programområdet for samfunnsfag og økonomi

2008:

F-05-08 - Informasjon om endring i opplæringsloven § 13-2 og ny § 19-7 i forskrift til opplæringsloven (om refusjonssatser for utgifter til opplæring for elever i barneverninstitusjoner utenfor hjemfylket)

F-08-08 - Styrking av rådgiving i videregående opplæring spesielt rettet mot ungdomstrinnet

F-10-08 - Informasjon om endringer i opplæringsloven

F-12-08 - Innføring av Kunnskapsløftet - om fag- og timefordeling for grunnopplæringen, tilbudsstruktur m.m.

F-14-08 - Informasjon om endringer i opplæringsloven og privatskoleloven

2009:

F-10-09 - Informasjon om endringer i opplæringslovens formålsbestemmelse

F-12-09 - Informasjon om endringer i opplæringsloven og privatskoleloven

F-15-09 - Refusjon for opplæringskostnader. Informasjon om endringer i opplæringsloven § 13-3A, ny § 19-8 i forskriften og prisjusterte satser i forskriftens § 19-7

2010:

F-10-10 - Informasjon om endringer i opplæringsloven og privatskoleloven

Rundskriv fra Utdanningsdirektoratet:

2005:

Udir-23-2005 Fastsettelse av læreplan og retningslinjer for gjennomføring av svenneprøven i gjørtlerfaget, kurskode J096

Udir-22-2005 Fastsettelse av retningslinjer for gjennomføring av fagprøven i Brønnfaget, havbunninstallasjoner, kurskode J108

Udir-21-2005 Fastsettelse av retningslinjer for gjennomføring av fagprøven i faget fjernstyrte undervannsoperasjoner, kurskode CXX

Udir-20-2005 Kartlegging av leseferdighet 2. skoleår (utgått)

Udir-18- 2005 Ordninger ved organiseringen av avgangsprøver for elever i grunnskolen (utgått)

2006:

Udir-3-3006 Kartlegging av leseferdighet 2. trinn skoleåret 2006/2007 (utgått)

Udir-2-2006 Demonstrasjonsbedrifter. Invitasjon til nominering (utgått)

Udir-1-2006 Demonstrasjonsskular og demonstrasjonsskulturskular. Invitasjon til nominering (utgått)

2007:

Udir-4-2007 Informasjon om endringer i forskrift til opplæringsloven og i forskrift til privatskoleloven pr. 1. august 2007 (utgått)

Udir-3-2007 Forsøk etter opplæringsloven § 1-4 - delegasjon

Udir-2-2007: Demonstrasjonsskulturskoler. Invitasjon til nominering (utgått)

Udir-1-2007 Hovedprinsippene ved spesialundervisning og spesialpedagogisk hjelp – presisering av enkelte bestemmelser i opplæringsloven (utgått)

2008:

Udir-7-2008 Informasjon om plikten til å sørge for ulykkesforsikring for elever, lærlinger og lære-kandidater

Udir-6-2008 Rett til videregående opplæring for minoritetsspråklig ungdom (utgått, erstattet av Udir-7-2009)

Udir-5-2008 Rett til grunnskoleopplæring for barn og unge i asylmottak

Udir-4-2008 Informasjon om endringer i forskrift til opplæringsloven 1. august 2008 - kompetansekrav til lærere i grunnskolen

Udir-3-2008: Informasjon om endringer i forskrift til opplæringsloven pr. 5.mars 2008 (utgått)

Udir-2-2008 Forståelsen av gjeldende regelverk om voksnes rett til videregående opplæring etter opplæringsloven kapittel 4A

Udir-1-2008 Forsvarlig svømme- og livredningsopplæring i grunnskoleopplæringen

2009:

Udir-12-2009 Endringer i forskrift til privatskolelova: Fritak frå opplæring

Udir-11-2009 Rett til fysisk aktivitet

Udir-10-2009 Rett og plikt til opplæring for beboere/pasienter i barnevern- og helseinstitusjoner

Udir-9-2009 Eksamen i norsk, Vg3 studieførebuande utdanningsprogram og påbygging til generell studiekompetanse

Udir-8-2009 Kunnskapsløftet - erstattet av Udir-8-2010 Kunnskapsløftet

Udir-7-2009 Rett til videregående opplæring for minoritetsspråklig ungdom

Udir-6-2009 Retningslinjer for bruk av IKT/Internett i opplæringen for innsatte i kriminalomsorgen

Udir-5-2009 Særskilt tilrettelegging av sentralt gitt skriftlig eksamen i matematikk, kjemi, fysikk og biologi - erstattet med Udir-4-2010

Udir-4-2009 Rett til inntak til videregående opplæring og utvidet rett til videregående opplæring m.v.

Udir-3-2009 Særlege problemstillingar i samband med retten til skyss

Udir-2-2009 Retten til nødvendig rådgiving

Udir-1-2009 Trekkordning ved eksamen i Kunnskapsløftet

2010:

Udir-10-2010 - Kompetansekrav til undervisningspersonalet i montessoriskoler - retningslinjer

Udir-7-2010 Foreldresamarbeid i grunnskolen og videregående opplæring

Udir-9-2010 Elevens rett til læremiddel på eiga målform

Udir-6-2010 Informasjon om leksehjelp på 1.-4. årstrinn i grunnskolen

Udir-1-2010 Individuell vurdering i grunnskolen og videregående opplæring etter forskrift til opplæringsloven kapittel 3

Udir-3-2010 Bruk av alternative opplæringsarenaer i grunnskolen

Udir-8-2010 Kunnskapsløftet - fag- og timefordeling for grunnopplæringen og tilbudsstruktur i videregående opplæring

Udir-2-2010 Retten til et godt psykososialt miljø etter opplæringsloven kapittel 9a

Udir-5-2010 Om inntak av elever til private skoler med rett til statstilskudd - privatskoleloven § 3-1

Udir-4-2010 Retningslinjer for særskilt tilrettelegging av sentralt gitt skriftlig eksamen i matematikk, kjemi, fysikk og biologi

Jeg nevner forøvrig at Stortingets kontroll- og konstitusjonskomité halvårlig blir orientert om alle forskriftsendringer.

SPØRSMÅL NR. 472

Innlevert 6. desember 2010 av stortingsrepresentant Bent Høie

Besvart 17. desember 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Hva vil statsråden gjøre for å sikre en mer hensiktsmessig ordning for bestilling av pasientreiser?»

BEGRUNNELSE:

Fra 01. juli 2007 er det innført en ny ordning for bestilling av pasientreiser. Denne innebærer at pasienten selv ikke kan bestille en slik reise, men at legen eller fysioterapeuten som behandler pasienten må bestille reisen via Pasientreiser. Dette er tidkrevende for helsepersonell, fordi det er langt ventetid for å oppnå kontakt med kontoret for Pasientreiser. I tillegg innebærer ordningen at helsepersonellet må koordinere kontakt mellom pasient og transportør. Dette fremstår ikke som en hensiktsmessig bruk av helsepersonellens tid, og er heller ikke praktisk for pasientene.

Svar:

Tidligere utstedte behandlerne en papirrekvisisjon for anmodning om tilrettelagt pasientreise. Pasienten bestilte deretter reisen selv hos transportør eller pasientreisekontor. De regionale helseforetakene har utviklet og tatt i bruk et nasjonalt IKT-system (NISSY) for rekvirering og tilrettelegging av pasientreiser med drosje/turbil, Helseekspress og fly.

I løpet av 2011 vil den gamle papirrekvisisjonen være historie. Alle sykehus i Norge kan nå rekvirere og bestille pasientreiser elektronisk, og Norsk helsenett står for den tekniske løsningen. I løpet av 2011 vil de fleste fastleger ha samme mulighet som sykehusene, og for fysioterapeuter er det utviklet en faks-løsning. For behandlere som ikke har koblet seg til Norsk helsenett vil telefonnummer 05515 eller en ny "nødrekvisisjon" fungere som backup.

Såfremt behandler har koblet seg opp på Norsk helsenett, og i samarbeid med helseforetaket installert NISSY, skal det ikke lenger være nødvendig å

sitte i telefonkø til Pasientreisekontoret. Tidsbruken for å rekvirere elektronisk, vil ikke være mer enn å fylle ut en gammeldags manuell rekvisisjon.

Dersom behandlingstidspunktet er kjent av behandler, foretas det en elektronisk rekvirering og bestilling av pasientreise i samme operasjon. Hvis behandlingstidspunktet ikke er kjent, utsteder behandler en elektronisk rekvisisjon og ber pasienten selv ringe Pasientreisekontoret på landsdekkende telefonnummer 05515 for å bekrefte behandlingstidspunkt og avreisetid så snart dette er klarlagt gjennom for eksempel innkallingsbrev fra sykehus.

Helseforetakene tilstreber kort ventetid på telefonhenvendelser. Imidlertid kan utenforliggende forhold som dårlig fremkommelighet i trafikken, avvikling av store arrangementer og høytider, medføre at det enkelte dager er lengre svartid på telefon fordi mange ringer for å bestille eller etterlyse drosje.

Når det gjelder koordinering av reise mellom pasient og transportør, har vi fått en tilbakemelding fra Helse Sør-Øst RHF om at dette er en oppgave pasientreisekontorene skal ta seg av.

Administrasjon av pasientreiser er en krevende oppgave som utfordrer fag, logistikk og teknologi hos helseforetakene. Dette skyldes ikke minst de store volumer reisende, behandlere og transportører. Det er vår oppfatning at helseforetakene i tiden etter overtakelsen i 2004 har klart å holde fokus på å etablere effektive løsninger, også til det beste for pasienter og pårørende. Brukerrepresentanter har for øvrig deltatt i prosesser med å forbedre transporttjenesten og utvikle en god service overfor pasienter og pårørende.

Saksbehandlingssystemet NISSY er også nå tilrettelagt for utveksling av frikortinformasjon med Helseøkonomiforvaltningen (HELFO). Dette innebærer at pasientene fra 1.1.2011 slipper å ta vare på taksameterkvitteringer og billetter fra transportører for så å reise til det lokale NAV-kontoret for å få ut-

stedt frikort. Den nye ordningen innebærer at informasjon om betalte egenandeler overføres automatisk og elektronisk til HELFO.

Samlet sett fremstår tiltakene de regionale helse-

foretakene har foretatt som en forenkling for behandler og pasient og medfører bedre økonomisk kontroll for både helseforetakene og HELFO.

SPØRSMÅL NR. 473

Innlevert 6. desember 2010 av stortingsrepresentant Solveig Horne

Besvart 14. desember 2010 av kulturminister Anniken Huitfeldt

Spørsmål:

«Kina er ett av fokuslandene i utenriksministerens omdømmeforum. Taipei International Book Exhibition (TIBE) har vokst til å bli en av de største bokmessene i Asia, og representerer muligheter for markedsføring av Norge, kulturutveksling og promotering av norske forfattere og bøker overfor 23 millioner fastboende samt øvrige tilreisende til Taiwan.

På hvilken måte vil statsråden ta initiativ til at Norge er representert på TIBE 2011?»

BEGRUNNELSE:

Taiwan har over 9000 registrerte forlag og over 40 000 nye boktitler hvert år. I tillegg utgjør oversetting av internasjonale bøker over 20 pst. av markedet. TIBE representerer et betydelig potensial for markedsføring av Norge ettersom utstillingen tidligere har tiltrukket seg over 520 000 besøkende og 507 forlag fra over 58 land. Etter at Storbritannia og Irland i

fjor fjernet kravet om visum for bærere av taiwanske pass ved innreise til disse landene, og at EU den 25. november 2010 liberaliserte kravet tilsvarende for innreise til Schengen og 7 tilhørende land, vil bærere av taiwanske pass kunne reise til 37 europeiske land uten krav om visum. Dette vil kunne bidra til ytterligere muligheter for økt kulturell utveksling.

Svar:

Aktuelle deltakere på internasjonale bokmesser er først og fremst forlag samt foreninger og kulturorganisasjoner tilknyttet bokbransjen. Dette er i all hovedsak kommersielle aktører som Kulturdepartementet ikke yter tilskudd til og heller ikke kontrollerer på annen måte. Også hva gjelder tilskuddsmottakere på Kulturdepartementets budsjett, mener jeg spørsmålet om eventuell deltakelse på denne typen arrangementer er noe som klart faller inn under institusjonenes og organisasjonenes kunst- og kulturfaglige skjønn.

SPØRSMÅL NR. 474

Innlevert 6. desember 2010 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande

Besvart 14. desember 2010 av fornyings-, administrasjons- og kirkeminister Rigmor Aasrud

Spørsmål:

«Hva er bakgrunnen for at departementet velger å gå i gang med å utarbeide en egen ”norsk standardlisens for tilgang til offentlig data”?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede har registrert at Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet har utlyst en konkurranse for å lage en norsk standardlisens til å regulere tilgang og bruk av offentlige datasett, jf. bl.a. departementets blogg (data.norge.no). Det vises i denne

forbindelse til innlegget "Oppdrag #2: Norsk standardlisens for tilgang til offentlige data".

Det nevnes i innlegget at et utgangspunkt for lisensen kan være f.eks. Creative Commons-lisenser. Undertegnede er av den oppfatning at å bruke en eksisterende veletablert lisens som Creative Commons eller andre spesifikke lisenser for datasett vil være formålstjenlig, siden utarbeidelse av lisenser er en komplisert juridisk oppgave. Slike lisenser er også avhengig av tillit hos næringen og hos utviklere som ønsker å benytte slike datasett, noe eksisterende lisenser allerede har.

Undertegnede har forståelse for at det kan knyttes tekniske utfordringer til publisering av slik data, og at krav om mellomlagring o.l. kan dempe kapasitetsnivået på dataeiers tjenere, men ser ingen motsetning mellom en åpen og standardisert datalicens på den ene siden, og tekniske bruksvilkår i en tjeneste på den andre.

Undertegnede er også usikker på om den økonomiske rammen til prosjektet er realistisk, og er bekymret for at dette bare vil være nok til å gjøre et ufullstendig arbeid som kan gi problemer i fremtiden.

I tillegg er det bekymring knyttet til om lisensen vil være juridisk holdbar, om den får nødvendig aksept og spredning, og om den kan brukes til å begrense tilgang til offentlige datasett ved at dataeiere kan legge til klausuler på egen hånd.

Svar:

Viderebruk av offentlige data har et stort verdiskapingspotensial, og det er viktig for meg at offentlige data gjøres tilgjengelig på en måte som sikrer at dataene faktisk kan brukes. Generelt ønsker regjering

at data gjøres tilgjengelig på en så fri og åpen måte som mulig, selv om det ikke alltid lar seg gjøre. Uavhengig av om data er fritt tilgjengelig eller om det finnes restriksjoner på bruk, er det imidlertid avgjørende at det finnes klare og tydelige vilkår for bruk av dataene. Det er utgangspunktet for at departementet har satt i gang arbeidet med en norsk standardlisens for offentlige data.

Det enkleste svaret på spørsmålet om hvorfor vi trenger en slik lisens, er at det ikke finnes noen slik lisens i dag. Creative Commons-lisensene er tilpasset åndsverk, og verken Open Government License eller Open Database License er tilstrekkelig testet opp mot norsk rett. Vi trenger derfor en kvalitetssikret, norsk lisens for offentlige data, som fungerer godt både for databaser og for sanntidsdata.

Denne lisensen skal i så stor grad som mulig være i overensstemmelse med andre lisenser, slik at det normalt skal være mulig å kombinere en database lisensiert med den norske standardlisensen og et verk lisensiert med en Creative Commons-lisens.

Dette vil være en frivillig lisens. Med det mener jeg at hver enkelt dataeier selv bestemmer om man vil bruke den eller ikke. Likevel mener jeg at en slik norsk standardlisens kan bidra til å redusere det totale antallet lisenser, fordi dataeiere slipper å utvikle sine egne lisenser i like stor grad, slik Avinor, Statens kartverk og Meteorologisk institutt har måttet gjøre fordi det ikke har eksistert noen norsk standardlisens.

Oppdraget går utelukkende ut på å lage den første versjonen av en slik standardlisens. Å sette sammen en enkel, første versjon av en norsk standardlisens for tilgang til og bruk av offentlige data anser jeg som et relativt lite oppdrag.

SPØRSMÅL NR. 475

Innlevert 7. desember 2010 av stortingsrepresentant Arne Sortevik

Besvart 15. desember 2010 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa

Spørsmål:

«Både FrP og AP har gjennom spørsmål via finanskomiteen til FIN forsøkt å få oversikt over bompengegjelden, spesifikt gjeld pr. 31.10.2010. I to svar fra FIN blir det oppgitt to ulike beløp vedr. samlet bompengegjeld pr. 31.12.2009; hhv 15,1 mrd. kr. og "omlag" 17 mrd.kr. Jeg går ut fra at SD har full oversikt over så vel gjeld som bruk, finansierings- og innkrevingskostnader.

Kan statsråden avklare hva som er samlet gjelde i bomselskapene pr. 31.12.2009, forventet innbetaling og bruk i 2010, og forventet gjeld pr 31.12.2010?»

BEGRUNNELSE:

Samferdselsdepartementet forebereder alle saker med bompengefinansiering før de behandles av Stortinget.

Jeg går ut fra at SVV gjennom sitt tilsyn med bompengeselskapene løpende følger innbetalinger, bruk av midler og gjeldsutvikling og at SD derfor kan gi et langt mer presist svar på bompengeselskapenes faktiske gjelde pr. 31.12.2009 og forventet gjeld 31.12.2010.

Svarene fra FD som avviker med 1,9 mrd.kr. er på ingen måte betryggende.

Jeg viser til de to svarene med ulike beløp.
Samferdselsdepartementet forebereder alle.

Svar på spm. 235 fra Finanskomiteen/Fremskrittspartiets fraksjon av 06. okt. 2010

Vedr. bompengeselskapenes gjeld.

Hvor stor vil bompengeselskapenes gjeld være 31. desember 2010?

Spørsmålet har vært forelagt Samferdselsdepartementet, som har utarbeidet følgende svar:

"Bompengeselskapene gjør løpende låneopptrekk og nedbetalinger i løpet av året. Det foreligger derfor ikke noen samlet oversikt over bompengeselskapenes gjeld pr. 31. desember 2010. Pr. 31. desember 2009 var imidlertid bompengeselskapenes totale gjeld om lag 15,1 mrd. kr basert på bompengeselskapenes regnskaper for 2009."

Svar på spm. 3 fra Finanskomiteen/Arbeiderpartiets fraksjon av 15. nov. 2010

Vedr. provenytab ved fjerning av bompengoordningen.

Hva vil provenytabet være dersom man fjerner bompengoordningen for 2011, for NTP-perioden 2010-2019 som helhet og pr. år, og dersom man sletter all gjeld i alle bompengeselskaper?

Spørsmålet har vært forelagt Samferdselsdepartementet, som har utarbeidet følgende svar:

"I Prop. 1 S (2010-2011) er det lagt til grunn 3 450 mill. kr i bompenger til investeringer på riksvegnettet i 2011. I tillegg kommer evt. bompengeuttak fra prosjekter som blir vedtatt av Stortinget etter at budsjettproposisjonen er lagt fram. Av Prop. 1 S (2010-2011) går det videre fram at det er det lagt til grunn 616 mill. kr til drift av kollektivtransporten innenfor Oslopakke

3-området i 2011, inkl. mindre investeringstiltak for kollektivtransporten. Forventet bompengeuttak til investeringer på fylkesvegnettet og kommunalt vegnett vil først bli avklart gjennom fylkeskommunenes budsjetter for 2011.

I St.meld. nr. 16 (2008-2009) Nasjonal transportplan 2010-2019 er det lagt til grunn om lag 60 mrd. kr i bompenger til investeringer på riksvegnettet i tiårsperioden (2009-prisnivå). Årlig gjennomsnitt for hele perioden er om lag 6 mrd. kr. I tillegg kommer bompenger til investeringer på fylkesvegnettet og kommunalt vegnett og til drift av kollektivtransporten innenfor Oslopakke 3-området.

Pr. 31. desember 2009 var bompengeselskapenes totale gjeld om lag 17 mrd. kr, basert på bompengeselskapenes regnskaper for 2009. Bompengeselskapene gjør løpende låneopptrekk og nedbetalinger i løpet av året. Det foreligger derfor ingen samlet oversikt over gjelden på et senere tidspunkt."

Svar:

Jeg viser til at rammebetingelsene for bompengeselskapenes låneopptak i hovedsak fastsettes gjennom Stortingets behandling av bompengeproposisjoner, samt budsjett- proposisjoner og samleproposisjoner. Dette følges opp gjennom bompengeaftaler mellom Statens vegvesen og selskapene og videre ved at Statens vegvesen rekvirerer bompenger.

Pr. 31. desember 2009 var bompengeselskapenes totale gjeld om lag 17 mrd. kr, basert på bompengeselskapenes regnskaper for 2009. Bompengeselskapene gjør løpende låneopptrekk og nedbetalinger i løpet av året. Det foreligger derfor ingen samlet oversikt over gjelden på et senere tidspunkt.

Bompengeselskapenes regnskaper for 2009 viser at det ble innbetalt om lag 5,6 mrd. kr i bompenger i 2009, jf. Prop. 1 S (2010-2011), side 62. Dette gjelder samlet for riksveger, fylkesveger og kommunale veger. Kostnadene ved innkreving/drift var om lag 0,7 mrd. kr, mens finansieringskostnadene var om lag 0,4 mrd. kr. Det foreligger ikke en samlet oversikt over prognoser for innbetaling av bompenger i 2010. På bakgrunn av at flere nye, større innkreivingsordninger er startet opp, legges det til grunn at innbetalingene vil øke noe sammenlignet med 2009.

SPØRSMÅL NR. 476**Innlevert 7. desember 2010 av stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr****Besvart 15. desember 2010 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Norske pass er åpenbart en attraktiv handelsvare for de som trenger falske pass av forskjellige grunner. Mange pass blir sikker borte i hjemmene til folk slik som statsråden hevder, men det virker ikke troverdig at det skal være hovedgrunnen. Hvor grundig kontrollen er ved Schengens yttergrense varierer også fra land til land.

Spørsmålet er om det er gjort undersøkelser om flere pass blir borte hos nordmenn med en annen etnisk opprinnelse, og om det vurderes å innføre straffegebyrer for de som mister pass flere ganger?»

Svar:

For å få en oversikt over om det er noen få personer som mister mange pass, eller om det er mange personer som stort sett bare mister ett pass, har Politidirektoratet innhentet en oversikt fra Politiets data- og materielltjeneste over alle personer som er registrert med 4 eller flere tapte pass. Listen inneholder ca. 150 navn. 121 av disse har tapt 4 pass, 26 personer har tapt 5 pass, 1 har tapt 6 pass og 2 personer har tapt 7 pass. Ca. 6 % av disse personene har et navn som tyder på at vedkommende ikke er etnisk norsk. Dette stemmer overens med den undersøkelsen av statistikken fra 2009 som viser at i ca. 90 % av tapstilfellene er innehaver registrert med Norge som fødeland. Det er derfor ikke grunn til å tro at en stor andel av de tap-

te passene benyttes til "look alike"- misbruk for ulovlig innreise til Norge. Dette viste jeg for øvrig til i mitt svar av 22. november d.å. på et lignende spørsmål stilt av representanten.

På generelt grunnlag kan jeg si at det skal mye til før pass nektes utstedt. Dette henger bl.a. sammen med at pass er det eneste offentlig godkjente legitimasjonsdokumentet som utstedes i Norge. Passloven § 5 tredje ledd bokstav e, jf. § 7 første ledd bokstav e, har en hjemmel hvor pass kan nektes utstedt dersom "passet ikke oppbevares betryggende av passinnehaveren". Skal denne bestemmelsen brukes, må det foreligge tungtveiende hensyn. Det vil måtte bero på en konkret vurdering i det enkelte tilfelle om nytt pass skal nektes utstedt dersom det foreligger ett eller flere tilfelle av tap av pass. Det skal bl.a. ses hen til under hvilke omstendigheter passet er tapt og hvor lang tid det er gått mellom hvert tap.

Departementet er i gang med å se på ulike tiltak knyttet opp til problematikken tap og misbruk av pass, og bruk av passgebyret er ett av tiltakene som vil bli vurdert. Men jeg vil samtidig minne representanten om at det allerede er innført biometriske kjennetegn i norske pass, ansiktsfoto og fingeravtrykk. Dette gjør det i prinsippet umulig å misbruke passet ved grenseovergangsteder hvor biometrisk leseutstyr er montert. Vi er i gang med å utplassere slikt utstyr i Norge.

SPØRSMÅL NR. 477**Innlevert 7. desember 2010 av stortingsrepresentant Anders Anundsen****Besvart 21. desember 2010 av forsvarsminister Grete Faremo****Spørsmål:**

«Hva er status i arbeidet for å finne en permanent løsning hvor personopplysninger om ansatte i E-tjenesten ikke registreres slik at de er tilgjengelige for en større gruppe mennesker, og hvordan er personopplysningene håndtert i dag?»

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til brev fra Kontroll- og konstitusjonskomiteen datert 4. mai 2010 og forsvarsministerens svar datert 27. mai s.å. Bakgrunnen for korrespondansen var avsløringer i media om at personopplysninger om ansatte i E-tjenesten var registrert i det såkalte Aa-registeret og derved lett tilgjengelig for et stort antall mennesker.

I statsrådens svarbrev fremkommer det bla.:

"...gjør at Forsvaret nå i tett samarbeid med registrene finner andre løsninger for forsvarlig håndtering og forvaltning av informasjon knyttet til E-tjenesten."

Svar:

Innledningsvis presiseres det at Etterretningstjenesten ikke anser den aktuelle informasjonen som sikkerhetsgradert eller skjermingsverdig etter sikkerhetsloven, men unntatt offentlighet etter bestemmelsene i offentleglova.

Som det fremgikk av mitt brev til kontroll- og konstitusjonskomiteen av 27. mai i år, var det på dette tidspunktet innledet et godt og nært samarbeid mellom Forsvaret og de enkelte registrene for å finne frem til en god løsning for forsvarlig håndtering av informasjon om ansatte i Etterretningstjenesten.

Når det gjelder Arbeidsgiver-arbeidstakerregisteret, der nesten alle de aktuelle opplysninger om ansatte befant seg, er det funnet en løsning i samarbeid med NAV. Denne ble iverksatt fra sommeren 2010. Løsningen er midlertidig og avhengig av dispensasjon fra NAV. Slik dispensasjon blir gitt for ett år av gangen. Det pågår også et arbeid mellom Forsvaret og NAV med tanke på å finne en varig løsning. Denne vil mest sannsynlig komme på plass i forbindelse

med den planlagte innføringen av EDAG (Elektronisk dialog med arbeidsgivere) i 2014. EDAG er tenkt å legge til rette for en mer effektiv elektronisk dialog mellom NAV og arbeidsgiverne. Det er departementets klare målsetning at dette skal resultere i en permanent løsning for Forsvaret som tar høyde for behovet for å unnta opplysninger om enkelte grupper ansatte fra offentlighet, jf. offentleglova § 21.

Når det gjelder registeret i Skattedirektoratet, planlegger Forsvaret å løse dette i forbindelse med den årlige innrapporteringen av informasjon om lønns- og trekkoppgavene i januar 2011. Det er også funnet en tilfredsstillende løsning for håndtering av data i registeret til Statens pensjonskasse.

Hurtige og målrettede tiltak har vært nødvendige i denne saken, og det er godt å kunne konstatere at en tilfredsstillende løsning nå synes å komme på plass. La meg avslutningsvis understreke at dette er et arbeid som berører flere, og der et tett og godt samarbeid er påkrevd. Det er i den anledning svært positivt å merke seg at Forsvaret i sin tilbakemelding til departementet, opplyser å ha møtt velvilje hos alle aktører i denne saken.

SPØRSMÅL NR. 478

Innlevert 7. desember 2010 av stortingsrepresentant Ivar Kristiansen

Besvart 15. desember 2010 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa

Spørsmål:

«Kuldeperioden har medført at Rana Gruber får redusert tonnasje med malm settene ned til verk i Mo. Selskapet har av hensyn til sine kunder behov for å kjøre ekstra togsett med malm ned til verket på lørdager. Cargolink og Rana Grubers ansatte sier ja til å kjøre ekstrasett. Jernbaneverket sier NEI til å stille med EN ansatt på jobb som må til for å ekspedere togsettene, med de enorme konsekvenser dette har for Rana Gruber.

Vil statsråden sørge for at Jernbaneverket nå stiller opp slik at transporttjenesten kan fungere?»

BEGRUNNELSE:

I Rana Blad sist lørdag kan en lese en sak som dreier seg om hvordan et offentlig organ i ekstrem grad kan påvirke privat næringsliv i negativ retning. Selskapet Rana Gruber har i forkant av to helger søkt

å få kompensert for redusert tonnasje på malmsettene, og er forberedt på at dette også vil gjelde en tid fremover, slik at ekstra togsett kan transportere malm ned til verket i Mo i Rana. Årsaken til dette ekstra behovet er at selskapet har fått redusert tonnasje med malmsettene pga av en lang kuldeperiode. For å kunne produsere i tråd med kontrakter og markedsetter-spørsel har selskapet derfor hatt behov for å kjøre ekstrasett på lørdager pga kuldeproblemene. Cargolink, som kjører togene og Rana Grubers ansatte som må jobbe ekstra sier ja til å jobbe ekstra. Det gjør imidlertid ikke Jernbaneverket, som må stille med EN togekspeditør på Ørtfjell stasjon, noe de ikke klarer å oppfylle, fordi ingen kan eller vil arbeide overtid. Dermed kan ikke behovet for å få på plass ekstra togsett realiseres.

Dette betyr altså at EN (1) offentlig ansatt bidrar til milliontap for Rana Gruber. Den beskrevne situasjon vitner om en meget liten fleksibilitet og forståelse

se fra Jernbaneverkets side for næringslivets behov i ett av landets største industriclustre. Hvor en skulle tro at Jernbaneverket i langt større grad hadde forståelse for kundens etterspørsel og behov. Og som igjen gjør det nødvendig for næringslivet å vurdere andre alternativer for frakt der "just in time" prinsippet er bærende for et konkurranseutsatt næringsliv.

Svar:

Jernbaneverket har mangel på togekspeditører på Nordlandsbanen. I påvente av at det nye fjernstyringssystemet på Nordlandsbanen kan ferdigstilles har Jernbaneverket måttet hente inn togekspeditører fra andre deler av landet for å kunne betjene stasjoner på Nordlandsbanen i forhold til oppsatt ruteplan. Dette personalet er ikke like tilgjengelig for utkalling på fridager som personal med lokal tilhørighet. I tillegg kommer at personal med lokal tilhørighet får en desto større belastning med å avhjelpe betjeningsbehov som oppstår på kort varsel. Jernbaneverket forsøker å avhjelpe så godt det kan når det oppstår ekstraordinære situasjoner. På grunn av mangelen på

togekspeditører vil det kunne oppstå situasjoner hvor Jernbaneverket har problemer å innfri ønsker om ekstrabetjening. Dette er særlig problematisk ved for eksempel høy overtidsbelastning, ved ferieavvikling og ved sykdomsforfall blant personalet.

Jeg har fått opplyst fra Jernbaneverket at i inneværende ruteplanperiode har CargoLink fått tildelt togruter for 36 malmtog fra Ørtefjell til Mo i Rana pr. uke. I oktober ble 45 av disse togene innstilt og i november ble 25 tog innstilt på kort varsel, noe som gjør at Jernbaneverket ikke har muligheter for å om-disponere personalet til andre oppgaver. Jernbaneverket vil prøve å imøtekomme de behov Rana Gruber så godt det kan. Dette betinger at det gis varsel til Jernbaneverket på forhånd innen rimelig tid slik at de ansatte ikke må pålegges overtid utover det som er lovebestemt. Jernbaneverket vil ta kontakt med Rana Gruber for å få avklart hvordan varslingen må være. For øvrig kan jeg opplyse om at for å avhjelpe situasjonen på lengre sikt er Jernbaneverket i gang med å rekruttere mer personell til togekspeditørtjenesten på Nordlandsbanen.

SPØRSMÅL NR. 479

Innlevert 7. desember 2010 av stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten

Besvart 15. desember 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Hvordan har statsråden forsikret seg om at innbyggerne i Follo-kommunene og Alna bydel har et forsvarlig sykehustilbud når Ahus overtar ansvaret fra nyttår, og vil hun sørge for at Statens Helsetilsyn gjør en vurdering av forsvarligheten i forhold til personellmangelen i den foreliggende situasjon?»

BEGRUNNELSE:

Fra 3. januar 2011 overtar Akershus universitetssykehus ansvaret for å gi nødvendig helsehjelp til 160 000 innbyggere i Follo og Oslo-bydelen Alna, som i dag sogner til Oslo universitetssykehus. Det betyr at de trenger flere fagfolk. Men fremdeles blir legemangelen ved sykehuset betegnet som kritisk, ifølge Aftenposten 7.12.10. Å skaffe overleger ser ut til å være en kritisk faktor. En del av disse stillingene er vanskelige å rekruttere over hele landet, så man går nå bredere ut både i Norge og utenfor landets grenser for å få de legene man har behov for. I tillegg mangler sykehuset 35 overleger innen medisin, kirurgi og

røntgen, står 30 stillinger for intensivsykepleiere ubesatt. Det vises også til at sykehuset har en stor utfordring når det gjelder intensivsykepleiere. Man står igjen med cirka 30 ledige stillinger etter å ha rekruttert internt.

Svar:

Som representanten viser, til skal befolkningen i bydel Alna i Oslo og i Follokommunene overføres fra Oslo universitetssykehus HF til Ahus fra 2011. Samlet sett innebærer dette et redusert pasientgrunnlag for Oslo universitetssykehus HF på 160 000 mennesker og tilsvarende økt pasientgrunnlag for Ahus.

Tilpasset bemanning og kompetanse har vært en identifisert risikofaktor i prosessen.

Ifølge Helse Sør-Øst RHF var det behov for om lag 1.500 nye stillinger ved Ahus som konsekvens av det økte pasientgrunnlaget. Ahus har i løpet av høsten rekruttert og tilsatt personell i de fleste av stillingene. Helse Sør-Øst RHF opplyser at pr 10. desember mangler tilsetting i 17 overlegerstillinger, 11 sykeplei-

erstillinger og 5,5 spesialsykepleierstillinger. Totalt sett er det 600 legestillinger og 1 200 sykepleiestillinger ved Ahus, slik at de stillingene som ennå ikke er besatt, utgjør en marginal andel.

Helse Sør-Øst RHF har orientert meg om at Ahus og Oslo universitetssykehus HF løpende vurderer og treffer nødvendige tiltak for å sikre forsvarlighet i overføringen. Representanten ber meg sørge for at Staten helsetilsyn gjør en vurdering av forsvarligheten.

Kravet til forsvarlige helsetjenester er et virksomhetsansvar og følger av spesialist-helsetjenesteloven § 2-2. I tillegg har det enkelte helsepersonell ansvar for å yte forsvarlige tjenester (helsepersonelloven § 4). Virksomhetsansvaret innebærer blant annet at virksomheten har ansvar for å legge forholdene til rette slik at det enkelte helsepersonell kan utføre

sine oppgaver på en forsvarlig måte. Virksomheten skal herunder sørge for å ha et tilstrekkelig antall og kompetent personell.

Vurderingen er at Ahus vil håndtere det økte pasientgrunnlaget fra 2011. Dette betyr at øyeblikkelig hjelp overføres fra mandag 3.1.2011. Henvisninger av elektiv (planlagt) behandling overføres trinnvis, i takt med oppbemanningen på Ahus. Pasienter som er under aktiv behandling ved Oslo universitetssykehus HF, skal ferdigbehandles ved Oslo universitetssykehus HF. Pasienter med langvarige behandlingsforløp (kronikere) skal overføres til Ahus etter nærmere avtale innenfor de enkelte fagområdene.

Helse Sør-Øst RHF har forsikret meg om pasientene i hele hovedstadsområdet skal være sikret forsvarlige helsetjenester i forbindelse med overføringen av pasientgrunnlaget fra OUS til Ahus.

SPØRSMÅL NR. 480

Innlevert 7. desember 2010 av stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten

Besvart 15. desember 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Hvilke konsekvenser vil statsråden som øverste sykehuseier trekke av at politiet nå har besluttet å illegge Vestre Viken HF en foretaksstraff på 5 millioner kroner på grunn av triksingen med ventelister ved Sykehuset Asker og Bærum?»

BEGRUNNELSE:

Politiet har besluttet å illegge Vestre Viken HF en foretaksstraff på 5 millioner kroner som følge av ventelistesaken ved kirurgisk avdeling ved Sykehuset Asker og Bærum. I januar i år ble det kjent at pasienter ved Kirurgisk avdeling ved daværende Sykehuset Asker og Bærum ikke hadde blitt fulgt opp som de skulle. Pasienter hadde ikke blitt kalt inn til undersøkelser og kontroller, datoer for behandlingsfrist var endret og mange pasienter hadde heller ikke fått informasjon om hvilke rettigheter de hadde. Saken har vært etterforsket av politiet. Politiet har nå avsluttet etterforskningen og utferdiget et forelegg. Saken har også vært behandlet av Helsetilsynet, som har anmeldt saken og gitt politiet sin vurdering av saken. Politiet har ilagt Vestre Viken HF (Sykehuset Asker og Bærum) en foretaksstraff i form av en betinget bot

på 5 millioner kroner og satt frist for vedtakelse til 22. desember 2010. Begrunnelsen for foretaksstraffen er blant annet at ledende ansatte ved daværende Sykehuset Asker og Bærum i perioden fra 2004 til 2010 unnlot å etablere rutiner slik at pasientene fikk angitt frist for behandling og at alle pasienter fikk informasjon om rett til behandling, klagerett og rett til fritt sykehusvalg. I tillegg manglende ensartede rutiner i DIPS i forhold til oppfølging og kontroll av ventelister og frister.

Svar:

Ventelistesaken ved Vestre Viken HF, som representant Dagfinn Høybråten viser til, har jeg tatt på alvor fra første stund. Påstandene som ble fremsatt i januar om manipulering av behandlingsfrist, var av så alvorlig karakter at jeg valgte å ta tak i saken før det var avklart om påstandene var riktige. Dessverre har vi i ettertid fått dokumentert at påstandene som ble fremsatt stemte.

Fra det tidspunkt jeg ble kjent med påstandene i saken, har jeg hatt en tett dialog med Helse Sør-Øst RHF om oppfølging av saken. I tillegg har jeg som følge av saken iverksatt en rekke tiltak overfor alle de regionale helseforetakene.

For å avklare om hendelsene ved Vestre Viken helseforetak kunne være uttrykk for en generell systemsvikt, stilte jeg i foretaksmøtene med de regionale helseforetakene i januar i år krav om at alle helseforetakene skulle gjennomgå sine rutiner for håndtering av henvisninger. I denne gjennomgangen ble det ikke gjort funn som tilsa at det forelå systematisk manipulering av behandlingsfrist.

I forbindelse med ventelistesaken har det vært stilt spørsmål ved om pasientene får god nok informasjon fra sykehusene om frister og rettigheter. Jeg har derfor i brev presisert våre krav og forventninger om at det skal gis god og forståelig informasjon fra sykehusene om frister og rettigheter. Videre har jeg i brev av 20. september i år presisert helseforetakenes plikt til informasjon og forsvarlig behandling der helseforetakene ser at frist for behandling vil bli brutt. I slike tilfeller må helseforetakene søke å skaffe pasienten et annet tilbud innen fristen, og pasienten skal informeres om dette. I brev av 23. november 2010 har jeg bedt de regionale helseforetakene redegjøre for hvordan de sørger for at befolkningen tilbys helsehjelp innen fastsatt frist og for at pasientene gis nødvendig informasjon. Jeg følger også tett opp ventelistesituasjonen og fristbrudd ved de regionale helseforetakene. Fra nyttår vil jeg innføre månedlig oppfølging av ventetidsutviklingen i sykehus.

Etter enkelte uheldige hendelser knyttet til bruk av pasientadministrative systemer (DIPS) tidlig i sommer både ved Vestre Viken HF (Bærum sykehus) og Helse Bergen HF, tok jeg initiativ til en felles nasjonal gjennomgang av problemstillingene. Departementet gjennomførte et møte i juli hvor en igangsatte et felles arbeid blant de regionale helseforetakene. Den gjennomgangen som ble gjort, synliggjorde at en hadde behov for å styrke kontrollrutiner knyttet til forvaltning og bruk av de pasientadministrative systemene. Dette følges opp av Nasjonal IKT, som er de

regionale helseforetakenes samarbeidsforum på IKT-området.

Jeg er kjent med at Helse Sør-Øst RHF har hatt, og fortsatt har, en svært tett oppfølging av Vestre Viken HF for å forbedre kvaliteten og pasientsikkerheten ved håndtering av henvisninger og ventelister. Konsernrevisjonen i Helse Sør-Øst har hatt en sentral rolle i denne oppfølgingen, og det har vært rapportert til både departementet og Statens helsetilsyn om hvordan oppfølgingen har vært gjennomført. Jeg har fått bekreftet av Helse Sør-Øst RHF at etter at denne saken ble kjent, har ledere og ansatte i Vestre Viken lagt ned mye arbeid for å sikre gode rutiner og systemer slik at pasientene får god behandling og oppfølging til riktig tid. Helse Sør-Øst RHF har informert meg om at funn og tiltak i revisjonsrapporten skal spres til hele foretaksgruppen for blant annet å sikre at læringseffekten utnyttes med bakgrunn i erfaringene fra ventelistesaken ved Vestre Viken HF.

Etter at ventelistesaken ble avslørt er det blitt ansatt ny administrerende direktør ved Vestre Viken HF, og både klinikkdirektør for kirurgisk klinikk og avdelingsleder ved kirurgisk avdeling er skiftet ut. Nytt styre for Vestre Viken HF ble utnevnt den 13. september.

Styret for Vestre Viken HF drøftet politiets avgjørelse i sitt møte den 10. desember og besluttet å vedta forelegget. Det går også fram av styrets pressemelding at administrerende direktør vil foreta en nærmere vurdering av eventuelle ytterligere personalmessige konsekvenser som følge av denne saken.

Politiets beslutning om å ilegge Vestre Viken HF en betinget bot tar jeg til orientering, og jeg legger til grunn at Helse Sør-Øst RHF og Vestre Viken HF fortsetter arbeidet med å rette opp de feil og alvorlige mangler i pasientoppfølgingen som her er avdekket.

SPØRSMÅL NR. 481

Innlevert 7. desember 2010 av stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde

Besvart 15. desember 2010 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«Skatteyttere oppfattes i mange tilfeller som skattepliktige inntil det motsatte er bevist. Ikke minst er dette tilfellet i saker som berører skattlegging av fordel av bil. I enkelte tilfeller blir skatteinnkrever vel

ivrig i tjenesten. Ikke minst gjelder dette på mindre steder med stor grad av gjennomskiktighet.

Mener finansministeren at skatteinnkrever er i sin fulle rett til å bruke informasjon/observasjon innhentet på fritiden til å avgjøre forhold ved skattyters ligning?»

BEGRUNNELSE:

I et gitt brev fra skattemyndighetene til skattyter begrunner skattemyndighetene sin påstand med følgende moment:

"Dessutan har skatteoppkrevjar ved fleire høve observert at bilen er nytta privat, blant anna til handling på laurdagar."

Jeg ber også om å få opplyst hvilken eventuell hjemmel skattemyndighetene har til å innhente opplysninger om folks privatliv slik det går frem av eksempelet overfor.

Svar:

Enhver fordel vunnet ved arbeid er som utgangspunkt skattepliktig inntekt, jf. skatteloven § 5-1 og § 5-10. Privat bruk av arbeidsgivers bil eller annen yrkesbil representerer en slik fordel, jf. skatteloven § 5-10 og § 5-13. Det er ulike metoder for fastsetting av den skattepliktige fordel ved slik privat bruk. Både spørsmålet om hvilken metode som skal benyttes for verdsettelse, og beregningen av størrelsen på den skattepliktige fordel, vil kunne avhenge av hvordan bilen brukes privat. Derfor vil skattyters private bilbruk nødvendigvis være gjenstand for ligningsmyndighetenes vurdering.

Hvorvidt den private bruk av bilen er av et slikt omfang at den utløser skatteplikt, er et bevissspørsmål. Utgangspunktet i norsk skatterett er at ligningsmyndighetene fastsetter det faktiske grunnlag for ligningen etter en fri bevisbedømmelse av alle foreliggende opplysninger. Ligningsmyndighetene må legge til grunn det faktiske forhold som etter en samlet vurdering framstår som mest sannsynlig. Dette prinsippet har kommet til uttrykk i ligningsloven § 8-1.

Skattyteren har hovedansvaret for å gi de opplysninger som er nødvendig for å fastsette riktig ligning. Som regel vil ligningsmyndighetene derfor ta utgangspunkt i opplysningene skattyter har gitt i selvangivelsen. Ligningsmyndighetene har likevel plikt til å prøve alle opplysninger som foreligger, i utgangspunktet uavhengig av hvordan de er innhentet.

I representanten Tybring-Gjeddes spørsmål er det vist til at skatteoppkrever har gjort observasjoner av skattyters bil på lørdager, formentlig utenfor vanlig tjenestetid. Det framgår ikke hva som var foranledningen for denne observasjonen. Jeg bemerker at det er den statlige skatteetaten, og ikke den kommunale skatteoppkreveren, som fastsetter skattyters ligning. Skatteoppkreveren har likevel etter loven flere

kontrolloppgaver, hvor det kan komme fram opplysninger av betydning for skattyters ligning. Etter folketrygdloven § 24-5 skal skatteoppkreveren føre kontroll med at arbeidsgivere og andre sender meldinger og beregner arbeidsgiveravgift i samsvar med reglene og de pålegg som er gitt. Etter skattebetalingsloven § 5-13 skal skatteoppkreveren føre kontroll med at arbeidsgivere og andre som etter skattebetalingsloven har plikt til å foreta trekk, sender meldinger og foretar forskuddstrekk og utleggstrekk i samsvar med reglene og de pålegg som er gitt. Dersom skatteoppkreveren under slike kontroller også oppdager forhold av betydning for skattyters ligning, vil disse opplysningene sendes skatteetaten.

De aller fleste opplysninger for ligningen foreligger skriftlig. Men også muntlige opplysninger, blant annet fra skattyteren selv, kan inngå i vurderingen av ligningsgrunnlaget. Det samme gjelder visuelle observasjoner i tjenesten, for eksempel ved kontrollbesøk på en arbeidsplass eller ved befarig av et nytt byggekompleks.

Visuelle observasjoner på en tjenestemanns fritid vil være tilfeldige, og brukes i liten grad i ligningsarbeidet. Hovedgrunnen til det er at ligningsarbeidet i størst mulig grad bør baseres på systematisk innsamlet og bearbeidet kunnskap. Men det er ikke noe forbud mot å bruke slike fritidsobservasjoner i en samlet forvaltningsmessig bevisvurdering, og det bør heller ikke være det.

Enkelte slike observasjoner på fritiden kan ikke unngås, enten fordi de i seg selv er særlig iøynefallende, eller fordi de framtrer som sterkt avvikende fra hva skattyteren har anført. Når først observasjonen er gjort, kan det ikke være noe påbud om å overse den dersom den er interessant for det bevistema som skattemyndighetene skal ta stilling til ved ligningen. I det meget begrensede antall tilfeller der slike observasjoner svekker troverdigheten av skattyterens egne opplysninger, tilsier prinsippet om fri bevisbedømmelse at observasjonen inngår i denne bevisbedømmelsen. I en eventuell rettssak om ligningen vil det for øvrig være en fullt lovlig bevisføring at vedkommende tjenestemann avgir vitneprov om det observerte, dersom det er av interesse for ligningen.

Noen nærmere regulering av denne meget begrensede kilde til ligningskontroll ser jeg ikke behov for. De gjeldende regler i ligningsloven § 8-3 om varsel om fravik av selvangivelse gir skattyterne anledning til å imøtegå den bevisvurdering som ligger til grunn for varslet.

SPØRSMÅL NR. 482**Innlevert 7. desember 2010 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 16. desember 2010 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«EU-direktivet 2007/46/EF om godkjenning av kjøretøy er gjeldende norsk lov, jf. kjøretøyforskriftens § 6-3. Artikkel 24 i direktivet slår fast at Norge ikke kan nekte å godkjenne en bil som ville ha blitt godkjent i et EU land, blant annet på bakgrunn av den amerikanske FMVSS-standarden. Statens vegvesen nekter i mange tilfeller å følge reglene, noe som har ført til at bla. Nerland Autosalg ikke har fått levert biler til sluttbruker på nesten ett år.

Hva vil statsråden gjøre for å sikre at dette direktivet faktisk blir fulgt?»

BEGRUNNELSE:

Statens vegvesen har begrunnet avslag på godkjenning av enkeltbiler med at direktiv 2007/46/EF ikke er rettskraftig, mens de selv har henvist til direktivets artikkel 24 i sine enkeltgodkjenningsvedtak siden 30.11.2009.

I kjøretøyforskriftens § 6-3 henvises det til at annet ledd om EU-direktivet 2007/46/EF trer i kraft 29. april 2009. Direktivet henstiller det enkelte brukerland om å utarbeide en harmoniserende standard basert på alternative standarder som: EF, EØS, ECE, FMVSS, DOT og EPA. Poenget med dette kravet er å skape klarhet knyttet til hvilke standarder som anses likeverdige og derved sikre regelbrukerne forutsigbarhet og like konkurransevilkår. Denne standarden skal dertil offentliggjøres i god tid før 29.04.2009 og være grunnleggende ved nasjonal enkeltgodkjenning av kjøretøy i det enkelte land.

Norge har ikke etterkommet henstillingen hverken hva gjelder standard eller tidsfrist, men i stedet innførte Statens vegvesen den såkalte Regelmotoren ved innførsel av nye Autosys 30.11.2009. Regelmotoren er tuftet på det eldgamle 70/156 typegodkjenningsdirektivet fra 70-årene og omhandler bare EF/EØS-standarder, og utgjør dermed et tilbakeskritt i forhold til praksis og et brudd med direktivets krav til forutsigbarhet og like konkurransevilkår. Et ytterligere paradoks, er at veimyndighetene i lang tid har godtatt FMVSS-standard som fullgod for norske veier. Det samme har andre europeiske land, herunder våre nærmeste naboland. I forbindelse med innføringen av regelmotoren, kan det imidlertid se ut til at norske vegmyndigheter uten begrunnelse har forlatt denne praksisen til skade for norske forbrukere og næringsdrivende.

Det er etter vår mening maktmisbruk når man til de grader ignorerer henstillingen fra EU om å bidra

til harmonisering, og i stedet legger til grunn et gammelt direktiv som skulle utgå 29.04.2009 ved innførsel av det nye rammedirektivet 2007/46/EF. Norge har i liten grad etterkommet artiklene i dette nye direktivet, og dette forårsaker en del problemer for enkelte i bilbransjen. Man må få på plass en nasjonal-harmoniserende standard for enkeltgodkjenning, samt tilrettelegge for hvem som kan utøve den tekniske tjeneste som direktivet også krever. Denne tjenesten er en forutsetning for blant annet å kunne foreta nasjonale typegodkjenninger i Norge etter det nye direktivet.

Fremskrittspartiet er forøvrig svært positive til harmonisering av standarder og krav til kjøretøy, jf. blant annet mitt skriftlige spørsmål Dokument nr. 15:1209 (2008-2009) om godkjenning av europeiske minivarebiler.

Svar:

Jeg vil innledningsvis presisere at direktiv 2007/46/EF om godkjenning av kjøretøy ikke er innlemmet i EØS-avtalen og følgelig heller ikke er gjennomført i norsk rett. Dette fordi Norge har bedt om en tilpasningstekst til direktivet for å beholde enkelte av våre nasjonale tekniske krav for buss og ambulanse, med tanke på å opprettholde dagens trafikksikkerhetsstandard. I påvente av implementeringen av direktivet har Statens vegvesen Vegdirektoratet gjennom forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) § 6-3 nr. 1 åpnet for at Norge aksepterer EF-typegodkjenninger etter direktiv 2007/46/EF fra andre EØS-land. Bestemmelsen sikrer også at de tekniske krav som er gjengitt i rettsaktene som er nevnt i bestemmelsen kan benyttes ved enkeltgodkjenning i Norge. Utover dette gjelder de nasjonale regler for enkeltgodkjenning i Norge.

Direktiv 2007/46/EF artikkel 24 åpner for at det etter bestemte vilkår nasjonalt kan fastsettes alternative tekniske standarder ved enkeltgodkjenning av kjøretøy. Jeg får opplyst at Vegdirektoratet i forbindelse med en tidligere høring, har lagt opp til at alternative tekniske standarder som blir utarbeidet i EU til bruk ved enkeltgodkjenning, vil bli vurdert gjennomført også i Norge etter en forutgående høring og i forbindelse med implementeringen av direktiv 2007/46/EF. Vegdirektoratet presiserer også at det ikke er rettslig korrekt i forbindelse med vedtak om enkeltgodkjenning generelt å henvise til artikkel 24 i direk-

tiv 2007/46/EF. Vegdirektoratet vil følge opp dette overfor trafikkstasjonene.

Jeg viser videre til at det følger av EØS-avtalen at direktiv og forordninger må gjennomføres i norsk rett for å kunne gjøres gjeldende i Norge. Det ligger i dette at det bare er tekniske krav i direktiv og forordninger som fremgår av norsk forskrift som kan legges til grunn ved godkjenning av kjøretøy i Norge. Dette har den følge at endringsdirektiv- eller forordninger som er vedtatt i EU i etterkant av ikrafttreddelsen av direktiv

2007/46/EF i EU, ikke automatisk kan legges til grunn i Norge i forbindelse med godkjenning av kjøretøy.

Norge må avvvente EUs behandling av spørsmålet om tilpasningstekst til direktivet før direktiv 2007/46/EF kan gjennomføres i norsk rett. I mellomtiden vil jeg be Vegdirektoratet vurdere å finne tilfredsstillende praktiske og rettslig løsninger, i den grad en manglende implementering av de obligatoriske deler av direktivet er til hinder for godkjenning av kjøretøy i Norge.

SPØRSMÅL NR. 483

Innlevert 7. desember 2010 av stortingsrepresentant Anders Anundsen

Besvart 10. desember 2010 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«Vil statsråden bidra til at Fremskrittspartiets stortingsgruppe v/kontroll og konstitusjonsfraksjonen får svar på sin henvendelse om hjemmelsgrunnlaget for gjenopptakelse av Treholtsaken, og hvilken hjemmel mener statsråden Gjenopptakelseskommisjonen kan benytte for å gjenåpne en sak ut over bestemmelsene i straffeprosessloven?»

BEGRUNNELSE:

Kommisjonen for gjenopptakelse av straffesaker (heretter Gjenopptakelseskommisjonen) vedtok for en tid tilbake å ta opp Treholt-saken til ny behandling.

Gjenåpning av straffesak er betinget av at det fremmes begjæring fra en part, jf Straffeprosessloven § 389. Unntak fra hovedregelen gjelder i tilfeller hvor avgjørelsen som skal gjenopptas retter seg mot en avdød person, jf. straffeprosessloven § 394, annet ledd. Det er i tillegg krav til at det foreligger særlige grunner ved slik gjenopptakelse.

Da Gjenopptakelseskommisjonen siste gang vedtok å gjenoppta Treholtsaken eller bestemte sider av denne, forelå ikke begjæring hverken fra Treholt eller fra påtalemyndigheten. I brev fra Riksadvokaten fremgår det at "Det er ikke mulig for påtalemyndigheten nå å fremsette en formell begjæring om gjenåpning."

Det er naturligvis avgjørende for lovgiver å være tydelig på at det ikke skal forekomme forskjellsbehandling av saker som forelegges Gjenopptakelseskommisjonen. Derfor er det viktig å avklare hvilket hjemmelsgrunnlag Gjenopptakelseskommisjonen har benyttet når de har vedtatt å ta opp Treholtsaken til behandling.

Jeg tilskrev derfor Gjenopptakelseskommisjonen for å få vite hvilken hjemmel Gjenopptakelseskommisjonen benyttet i denne saken.

Gjenopptakelseskommisjonen har imidlertid avvist å besvare min henvendelse i brev av 23. november 2010 med den begrunnelse at det ikke blir redegjort for enkeltavgjørelser eller begrunnelsen for disse under behandling av en sak.

Som folkevalgt finner jeg det bemerkelsesverdig at Gjenopptakelseskommisjonen ikke vil bidra med informasjon som kan forsikre om at det ikke foregår en forskjellsbehandling av saker i Gjenopptakelseskommisjonen. Dersom slik forskjellsbehandling forekommer er det viktig at Stortingets partier gis anledning til å følge dette opp, eventuelt gjennom forslag om lovendring.

Spørsmålet dreier seg ikke om behandlingen av saken, men om hjemmel for at saken tas til behandling. Dette er et forhold en må anta at Gjenopptakelseskommisjonen har ferdigbehandlet og som ikke vil påvirke sakens videre behandling, med mindre saken er tatt opp i strid med lov.

Svar:

Gjenopptakelseskommisjonen er et fritt og uavhengig organ som Justisdepartementet eller statsråden ikke kan instruere i enkeltsaker. Jeg kan derfor ikke bidra til at Fremskrittspartiets gruppe v/kontroll og konstitusjonsfraksjonen får svar på sin henvendelse til Gjenopptakelseskommisjonen. Det er heller ikke riktig av meg som justisminister å kommentere en sak kommisjonen har til behandling. Jeg vil derfor ikke gå inn i de rettslige vurderingene som stortingsrepresentant Anundsen etterlyser i siste del av sitt spørsmål.

SPØRSMÅL NR. 484**Innlevert 8. desember 2010 av stortingsrepresentant Svein Flåtten****Besvart 16. desember 2010 av fiskeri- og kystminister Lisbeth Berg-Hansen****Spørsmål:**

«Ifølge regiondirektøren for Mattilsynet i Trøndelag og Møre og Romsdal gjengitt i Dagens Næringsliv 8/12-10, så søkes det svært mange dispensasjoner fra de nye luseforskriftene for oppdrettsnæringen.

Kan statsråden oppgi hvor mange dispensasjons-søknader det har kommet inn til Mattilsynet om dispensasjoner fra de nye forskriftene, og hvilken fordeling det er av søknader mellom de forskjellige regionene?»

Svar:

Artikkelen i Dagens Næringsliv den 8. desember henspeiler til behandling mot lakselus i lukkede behandlingsenheter etter forskrift om bekjempelse av lus i akvakulturanlegg (luseforskriften). For å besvare spørsmålet har jeg har innhentet informasjon fra Mattilsynet som har ansvaret for håndhevingen av regelverket tilknyttet lakselus, og følgelig er de som mottar søknader om dispensasjon.

Mattilsynet opplyser at de har mottatt i alt 16 søknader om dispensasjon etter luseforskriften i 2009 og 2010. Disse fordeler seg regionvis som følger:

Region Troms og Finnmark:	2 saker
Region Nordland:	3 saker
Region Trøndelag og Møre og Romsdal:	3 saker

Region Troms og Finnmark:	2 saker
Region Hordaland og Sogn og Fjordane: (derav en omhandlende 4 aktører)	2 saker
Region Rogaland og Agder: (derav to omhandlende totalt 10 anlegg)	6 saker

Mange av søknadene gjaldt dispensasjon fra krav om telling av lus (tellefrekvens og/eller antall produksjonsenheter det skal telles i), eller søknad om utsatt behandling, bl.a. begrunnet med lave lusetall eller med vær og strømforhold.

Mattilsynet oppgir at det er mottatt tre søknader om unntak fra kravet om badebehandling i lukket enhet, som trer i kraft 1. januar 2011. Én av disse er sendt inn i region Troms og Finnmark, mens de to øvrige er mottatt i region Rogaland og Agder. Sistnevnte søknader gjelder to selskap med i alt 10 lokaliteter.

Mattilsynets statistikk baserer seg på antall søknader som er registrert mottatt, og sier ingen ting om hvor mange henvendelser Mattilsynet har mottatt der spørsmålet om mulighet for dispensasjon er forelagt muntlig.

Jeg vil for øvrig også vise til mitt svar på spørsmål 1716 (2009-2010) fra representanten Nesvik, om innfasing av lukket behandlingsenhet ved badebehandling mot lus.

SPØRSMÅL NR. 485**Innlevert 8. desember 2010 av stortingsrepresentant Torbjørn Røe Isaksen****Besvart 16. desember 2010 av fungerende arbeidsminister Rigmor Aasrud****Spørsmål:**

«Mener statsråden det er rimelig at arbeidsmarkedsbedrifter selv må bære konsekvensene dersom det er manglende kommunikasjon mellom lokalledet og fylkesleddet i Nav, og er det en god praksis at allerede innvilgede tiltaksplasser avsluttes midt i året på kort varsel?»

BEGRUNNELSE:

I Romsdals Budstikke 2. desember d.å. kunne vi lese saken om arbeidsmarkedsbedriften Svanpro i Møre og Romsdal. I følge saken skal bedriften ha fått klarsignal fra sitt lokale NAV-kontor til opprettelse av en praksisplass for ungdom. Bedriften fikk så beskjed fra NAV i fylket om at refusjonen for plassen ikke kunne godkjennes.

Bedriften forteller også at NAV ønsket å utvikle ti tiltaksplasser, som etter kontrakten skulle være ut 2010, på kort varsel. Dette vedtaket ble etter et møte omgjort.

Både departementet og direktoratet skal ved tidligere anledninger ha blitt varslet om denne saken.

Svar:

Arbeidsmarkedsbedrifter er virksomheter som er etablert med sikte på å tilby personer med nedsatt arbeidsevne arbeidstrening, kvalifisering eller varig tilrettelagt arbeid. Arbeidsmarkedsbedriftene utgjør sammen med vekstbedriftene den delen av tiltaksvirksomheten som består av forhåndsgodkjente tiltaksarrangører som mottar faste tilskudd til dekning av utgifter knyttet til tiltak reservert for slike virksomheter. Tilskuddene for slike tiltak fastsettes årlig. Tilskuddene består bl.a. av lønnstilskudd og driftstilskudd som skal dekke utgifter til tilrettelegging, oppfølging og gjennomføring av tiltak. Basert på slik forhåndsgodkjenning inngås avtaler mellom NAV fylke og den enkelte virksomhet om gjennomføring av tiltaksplasser. Videre kan arbeidsmarkedsbedrifter også delta i ordinære anbudsprosesser for andre arbeidsrettede tiltak.

Noen tiltak og tilskuddssatser gjelder kun for tiltaksarrangører i ordinært arbeidsliv som ikke er godkjente arrangører for skjermede tiltak, for eksempel tiltaket arbeidspraksis i ordinær virksomhet. For deltakere med nedsatt arbeidsevne på arbeidspraksis i ordinær virksomhet skal grad av oppfølging, tilrettelegging mv. avgjøre om man skal innvilge høy sats inntil tre måneder eller lav sats.

Jeg forstår det slik at noe av bakgrunnen for stortingsrepresentant Isaksens spørsmål er et konkret tilfelle ved arbeidsmarkedsbedriften Svanpro AS i Møre og Romsdal, der NAV Eide høsten 2009 henviste en person til Svanpro AS for deltakelse i tiltaket

arbeidspraksis i ordinær virksomhet. Arbeids- og velferdsetaten har opplyst at bedriften da fikk tilsagn med høy tilskuddssats i inntil tre måneder. Tilsagnet ble etter en tid stanset, da det ble stilt spørsmål om dette var riktig bruk av tiltaket, som er beregnet på ordinære bedrifter, ikke skjermede. Tilsagnet ble først omgjort til lav sats, men etter et møte om saken frafalt bedriften kravet om dekning av utgifter, da de ikke har hatt opplæringsutgifter i forbindelse med gjennomføringen av tiltaket. I følge Arbeids- og velferdsetaten bekreftet daglig leder i møte mellom bedriften, ASVL og NAV Møre og Romsdal den 21. juni 2010 at dette er en oppgjort sak.

Stortingsrepresentanten stiller spørsmål om det er en god praksis at allerede innvilgede tiltaksplasser avsluttes midt i året på kort varsel. Jeg vil her presisere at NAV fylke forvalter arbeidsmarkedstiltakene, herunder tiltakene for skjermede virksomheter, innenfor gitte fullmakter, og styrer innretningen i henhold til brukernes behov og lokale behov i arbeidsmarkedet. Dette innebærer at fylket baserer seg på lokalt skjønn for å avgjøre hvilke arbeidsmarkeds tiltak som er mest hensiktsmessige å bruke innenfor gjeldende rammer og retningslinjer. Dette betyr også at det kan skje endringer i tiltakssammensetningen over tid. Ifølge Arbeids- og velferdsetatens retningslinjer skal endring i antall tiltaksplasser i arbeidsmarkedsbedrifter varsles 6 måneder på forhånd.

Regjeringen er opptatt av å sikre leverandørene stabile og forutsigbare rammebetingelser samtidig som det er viktig å ha fleksibilitet som gir muligheter for å justere tiltakssammensetningen når behovene tilsier det. I den forbindelse er det viktig å avklare forventninger og sikre god kommunikasjon mellom Arbeids- og velferdsetaten og tiltaksleverandører. Mitt inntrykk er at Arbeids- og velferdsetaten generelt har et godt og avklart samarbeidsforhold med arbeidsmarkedsbedrifter.

SPØRSMÅL NR. 486

Innlevert 8. desember 2010 av stortingsrepresentant Ulf Leirstein

Besvart 15. desember 2010 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«Vil finansministeren vurdere å endre regelverket for pant i bil med sikte på å gjøre refinansiering enklere og mindre kostbart, og hva er bakgrunnen for at reglene er slik som i dag?»

BEGRUNNELSE:

Jeg har fått tilbakemelding på at regelverket for å refinansiere billån er mye mindre fleksible enn for refinansiering av andre typer lån. Dette svekker konkurransen.

For å sikre konkurranse i bankmarkedet slik at alle skulle kunne bytte bank der det var mest lønnsomt å være kunde, vedtok Stortinget for noen år tilbake en lov som ga lånekunder rett til å bruke samme panteobligasjon på nytt dersom det gjaldt refinansiering av lån på samme beløp eller mindre beløp enn opprinnelig. Dette skjer med redusert tinglysningskostnad.

Når det gjelder bilfinansiering er reglene strenge og mindre fleksible. Lånebeløpet gis med salgspant i selve bilen. Pantet registreres i Brønnøysundregistrene, og man kan ikke etablere nytt pant i bilen uten at denne omregistreres.

Dette gir svekket konkurranse i markedet for bil-lån, og låntakerne (forbrukerne) låses i større grad inne i ett låneforhold.

Svar:

Panteloven hører under Justisdepartementets ansvarsområde, og spørsmålet er derfor overført til meg.

Panterett kan bare rettsgyldig stiftes hvis den har lovhjemmel. Adgangen til å avtale panterett der pantsetteren beholder rådigheten over panteobjektet (underpant) er begrenset. Adgangen til å etablere panterett etter reglene om håndpant er videre, men ulempen for pantsetteren er her at han fratas rådigheten over panteobjektet. Dette er ikke særlig praktisk for biler eller andre motorvogner.

Bakgrunnen for begrensninger i pantsettelsesad-

gangen er blant annet hensynet til usikrede kreditorer og til omkostninger ved eventuell konkursbehandling. Blir pantsettelsesadgangen for vid, blir det lite igjen til disse kreditorene. Gjennom begrensninger i muligheten for å etablere rettsvern begrenses samtidig pantsettelsesadgangen.

Næringsdrivende kan avtale underpant i motorvogner etter reglene om driftstilbehørspant, jf. § 3-4 flg., eller etter reglene om salgspant, jf. panteloven §§ 3-14 flg. For forbrukere kan underpant i motorvogn bare avtales etter reglene om salgspant.

Salgspant kan bare avtales "i forbindelse med salg av løsøre". Salgspanteretten kan bare etableres til dekning av selgerens krav på kjøpesummen (med visse tillegg) eller til dekning av lån som en tredjeperson yter til betaling av kjøpesummen. Panteretten må etter panteloven § 3-17 avtales senest samtidig med at salgstingen (her motorvognen) overleveres kjøperen. Det innebærer at det ikke kan stiftes panterett i motorvognen i etterkant av kjøpet, og panteretten kan heller ikke sikre krav som stiftes i ettertid. I juridisk teori er det i tråd med dette lagt til grunn at ny belåning av den solgte gjenstanden ikke kan skje, jf. Brækhus, Omsetning og kreditt, 3. utgave (ved Borgar Høgetveit Berg) s. 106. Panterett i motorvogn må for å få rettsvern i tillegg tinglyses i Løsøreregistret.

Ettersom reglene om begrensninger i adgangen til å etablere salgspant hviler på viktige hensyn, vurderer jeg ikke endringer i dette regelverket nå.

SPØRSMÅL NR. 487

Innlevert 8. desember 2010 av stortingsrepresentant Laila Marie Reiertsen

Besvart 16. desember 2010 av fungerende arbeidsminister Rigmor Aasrud

Spørsmål:

«Det er svært alvorlig at arbeidsledigheten blant ungdom fortsetter å stige. Dette sier noe om at gjeldende tiltak rettet mot denne gruppen ikke har hatt noen positive endringer i forhold til statistikken.

Vil statsråden se til Sverige i forhold bruk av "coachere" når det gjelder arbeidsledige, og da spesielt ungdom?»

BEGRUNNELSE:

Tallene fra Nav viser nok en gang at arbeidsledighet blant ungdom er dessverre stigende. Det viser seg da at en ikke har stor nok fokus på dette samt

handlekraft i forhold til tiltak. Dette er svært urovekkende. I Sverige i forbindelse med finanskrisen gikk man inn med "coachere" for nettopp gikk inn med en oppfølging på ulike plan nettopp for at den enkelte fikk den nærheten og tryggheten for egen situasjon som styrket den arbeidsledige på en god måte. Det er klart og selv om vi ikke er i finanskrisen så er våre ungdommer en stor og viktig ressurs der en ikke burde ha et valg i forhold til å prøve ut en del tiltak.

Svar:

Ungdom i alderen 20-24 år har generelt høyere ledighet enn andre aldersgrupper, og det er riktig at

den registrerte ledigheten har økt noe det seneste året. Dette gjelder imidlertid ikke kun for ungdom, men for arbeidsstyrken som helhet. Utviklingen i ledigheten blant ungdom skiller seg ikke fra utviklingen i ledigheten blant eldre aldersgrupper.

Når det gjelder det man i Sverige betegner som "coacher", ligner dette på den bistanden NAV tilbyr gjennom oppfølgingstiltaket. Tiltaket oppfølging er ment for personer som trenger personlig bistand for å få eller beholde arbeid, og som har et mer omfattende formidlings- og oppfølgingsbehov enn det NAV selv kan tilby. I likhet med den svenske "coach"-ordningen, kan oppfølgingstiltaket inneholde motivering, veiledning og bistand til å søke arbeid. Dersom det er behov for det, kan oppfølgingen også inneholde opp-

læring i arbeidsrelaterte og sosiale ferdigheter, og tilpasning og tilrettelegging av arbeid og arbeidssituasjon. Oppfølgingen kan fortsette også etter at personen har kommet i arbeid, dersom dette er nødvendig og hensiktsmessig for å beholde arbeidet. Oppfølgingstiltaket er tilgjengelig for alle grupper av arbeidssøkere, også ungdom.

Det er viktig å motvirke ledighet blant ungdom, spesielt av langvarig karakter. Dette er et sentralt mål for regjeringen. Ut fra den enkeltes individuelle behov benytter Arbeids- og velferdsetaten en rekke tiltak for ungdom, så vel som for andre grupper av ledige. Slik jeg kjenner den svenske "coach"-ordningen, mener jeg vårt oppfølgingstiltak allerede ivaretar de behovene den svenske ordningen er ment å dekke.

SPØRSMÅL NR. 488

Innlevert 8. desember 2010 av stortingsrepresentant Nikolai Astrup

Besvart 14. desember 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Styret i Oslo Universitetssykehus besluttet 17.2 å legge ned Aker sykehus. 18.2 uttalte statsråden at hun ville ta initiativ til å etablere annen medisinsk aktivitet på området, som f.eks. legevakt. Faglige råd tilsier at legevakt bør etableres der det finnes akuttkirurgi. I november uttalte Jan Bøhler og Nina Backe at Aker bør oppgraderes fra lokalsykehus til samhandlingsarena.

Vil statsråden oppgradere Aker; hva innebærer det og medfører det at OUS' vedtak om salg av eiendommen er tilsidesatt?»

BEGRUNNELSE:

Det er skapt usikkerhet rundt fremtidig aktivitet ved Aker sykehus. Statsråden har uttalt at hun ønsker medisinsk aktivitet på området, som for eksempel en storbylegevakt. Samtidig har statsrådens partifeller i Oslo Arbeiderparti skapt inntrykk av at sykehuset skal oppgraderes til en samhandlingsarena. Det er derfor behov for å få klarhet i om statsråden støtter denne oppgraderingen, hva en slik oppgradering innebærer og hva en eventuell samhandlingsarena består i.

Svar:

Som representanten er kjent med, er det gjennomført en sammenslåing av Ullevål sykehus, Rikshospitalet, Radiumhospitalet og Aker sykehus til

Oslo universitetssykehus HF. Sammenslåingen er etterfulgt av en endret oppgavefordeling mellom sykehusene. Lokalsykehusfunksjonene skal samles på Ullevål sykehus, mens de mer spesialiserte funksjonene skal samles på Rikshospitalet/Radiumhospitalet.

Fra 2011 skal befolkningen i Alna bydel og Follo-kommunene overføres fra OUS, Aker sykehus, til Ahus. Dette innebærer frigjorte arealer ved Aker sykehus. Jeg har forutsatt at deler av arealene ved Aker sykehus skal brukes til en samhandlingsarena mellom sykehusene i hovedstadsområdet og Oslo kommune. Et eventuelt salg av andre deler av eiendommen må forelegges meg og behandles i foretaksmøte. Dette følger av helseforetaksloven (§ 31).

En samhandlingsarena ved Aker sykehus innebærer at Aker sykehus i fremtiden skal tilby helsetjenester som ligger i grensesnittet mellom spesialisthelsetjenesten og kommunehelsetjenesten. Dette gjelder for eksempel tilbud til pasienter med rehabiliteringsbehov, livsstilssykdommer, kroniske lidelser, psykiske problemer og rusmiddelavhengighet, samt eldre med sammensatte lidelser og mennesker i livets sluttfase.

Oslo kommune er en avgjørende aktør for å utvikle et slikt tilbud. Rusakuten og legevakt er eksempler på gode samarbeidstiltak mellom spesialisthelsetjenesten og Oslo kommune. I foretaksmøtet i Helse Sør-Øst RHF 11. november 2011 forutsatte jeg at Helse Sør-Øst RHF og Oslo universitetssykehus HF

viderefører et godt og forpliktende samarbeid med Oslo kommune for videre å planlegge og konkretisere de fremtidige tjenestene ved Aker sykehus. Dette vil inkludere vurderinger av hvordan Oslo kommune vil organisere og plassere den fremtidige storbylegevakten. De impliserte parter er bedt om i fellesskap å utarbeide en forpliktende plan for Aker sykehus og skal innen 20. januar 2011 rapportere til meg om status i arbeidet.

SPØRSMÅL NR. 489

Innlevert 8. desember 2010 av stortingsrepresentant Karin S. Woldseth

Besvart 16. desember 2010 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«Kan utenriksministeren redegjøre for de kriterier som legges til grunn for vurdering av eventuelle nye statslån, hvordan disse kriteriene vurderes opp mot hverandre, og for vurderingsprosessen?»

BEGRUNNELSE:

Det vises til Dokument nr. 15:370 (2010-2011) Skriftlig spørsmål, som ble besvart 03.12.2010 av utenriksminister Jonas Gahr Støre. Der skriver statsråden:

"Som finansministeren orienterte om under finansdebatten, har det fra norsk side vært gjort klart at om det kommer en henvendelse fra Irland om bilateralt lån innenfor en IMF-ramme, vil vi selvsagt vurdere det seriøst. Som en solidaritetshandling har Norge tidligere stilt slike bilaterale lån til disposisjon for Island og Latvia, med en ramme på henholdsvis 480 og 378 millioner euro."

Som begrunnelse gis:

"Den internasjonale støttepakken for Irland skal hjelpe landet med å komme igjennom en svært krevende omstillingsperiode, og samtidig bidra til økonomisk og finansiell stabilitet i Europa. Slik stabilitet er viktig for økonomisk vekst og sysselsetting. Gjennom EØS-avtalen er Norge fullt integrert i EUs indre marked, med unntak for landbruks- og fiskerisektoren, og EU er vår viktigste handelspartner. Økonomisk og finansiell stabilitet i Europa er derfor også svært viktig for Norge og norsk økonomi."

I St.prp. nr. 47 (2008-2009) om fullmakt til å stille statsgaranti for lån fra Norges Bank til Seðlabanki Íslands og i Prop. 112 S (2009–2010) om lån fra den norske staten til den latviske staten er hovedbegrun-

En samhandlingsarena på Aker sykehus er en fremtidsrettet løsning, som gjør at fremtidige helseutfordringer kan møtes i et nyskapende og nært samarbeid mellom sykehusene og kommunen. Både besluttede og planlagte endringer ved Aker sykehus innebærer at sykehuset omstilles til en samhandlingsarena som skal komme hele hovedstadsbefolkningen til gode, i tråd med målene for samhandlingsreformen.

nelsen for å gi lån at Regjeringen legger "stor vekt på et tett nordisk samarbeid".

Det ville være interessant å høre om statsråden vurderer alle EU-land likt, eller om det er spesielle forhold (medlemskap av EURO-samarbeidet, grad av handel med Norge, avstand til Norge, eller annet) som vektlegges.

Svar:

I kjølvannet av finanskrisen har verden opplevd det sterkeste økonomiske tilbakeslaget siden andre verdenskrig. Samordnede mottiltak i mange land, sammen med støtte fra bl.a. Det internasjonale valutafondet (IMF) til de landene som ble hardest rammet, hindret trolig at krisen ble like dyp som i mellomkrigstiden. I flere tilfeller har tilleggs lån fra andre organisasjoner, som EU, og/eller bilaterale lån fra enkeltland spilt en avgjørende rolle for å sikre et kriserammert land tilstrekkelig finansiering. Selv om gjenopphentingen i internasjonal økonomi nå er godt i gang, er veksten moderat og usikkerheten fortsatt stor. Dette gjelder særlig for Europa, der tvil om enkelte lands evne til å betjene sin statsgjeld har skapt betydelig uro i finansmarkedene. Flere land har måttet be om finansiell hjelp fra IMF, EU, Den europeiske sentralbanken og andre. Faren for ytterligere spredning av uroen i finansmarkedene er fortsatt til stede.

Regjeringen legger vekt på at Norge, som et land med god orden i økonomien, bidrar i det internasjonale samarbeidet for å fremme økonomisk og finansiell stabilitet. Det er viktig med solidaritet overfor andre land som rammes av dyp krise. Men internasjonal økonomisk og finansiell stabilitet er også viktig

for Norge, siden vi i så stor grad påvirkes av utviklingen ute. Samtidig er det en norsk grunnholdning å støtte multilaterale institusjoner som IMF og Verdensbanken i deres arbeid.

På denne bakgrunn har Regjeringen lagt særlig vekt på å støtte opp under IMF's bistand til utsatte land. Norge v/Norges Bank var tidlig ute med å inngå en bilateral låneavtale med IMF for å sikre institusjonen tilstrekkelig utlånskapasitet under den globale krisen. Dette kommer i tillegg til de lånemidlene Norge har stilt til disposisjon for IMF gjennom vår ordinære IMF-kvot og deltakelse i den multilaterale innlånsordningen for IMF, "New Arrangement to Borrow" (NAB).

Videre var Norge raskt ute med å tilby Island lån i tilknytning til stabiliseringsprogrammet landet inngikk med IMF i november 2008, samtidig som vi la

vekt på å etablere et tett nordisk samarbeid om støtten til Island. Som representanten Woldseth viser til i sitt spørsmål, var et tett nordisk samarbeid også viktig for Norges tilbud om lån til Latvia, som er det andre landet i den nordisk-baltiske valgkretsen i IMF som har måttet be om lån fra IMF og andre.

En klar forutsetning for bilateralt kriselån fra Norge har hele tiden vært at dette skal skje innenfor et internasjonalt samarbeid, og at det skal være knyttet til et IMF-program. Dette ville også være en forutsetning dersom det skulle komme en forespørsel om lån fra Irland. Jeg mener det er viktig at Norge ikke stiller seg avvisende til eventuelle forespørsler fra land i våre nærområder som rammes av en dyp krise. Slike forespørsler vil imidlertid måtte behandles individuelt med utgangspunkt i situasjonen i det aktuelle landet.

SPØRSMÅL NR. 490

Innlevert 8. desember 2010 av stortingsrepresentant Eivind Nævdal-Bolstad

Besvart 17. desember 2010 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Foreligger det planer fra regjeringen som vil gi Seanse, senter for kunstproduksjon i Volda, en fast tildeling over statsbudsjettet?»

BEGRUNNELSE:

Siden starten i 2004 har Seanse hovedsaklig vært finansiert av Høgskulen i Volda og Møre og Romsdal fylkeskommune. Målet har vært å etablere Seanse som et statlig finansiert senter for kunstproduksjon.

Det har vært utydelige og misvisende signaler mellom Kunnskapsdepartementet og Kulturdepartementet, og i motsetning til foregående år, har man nå ikke bevilget midler til Seanse.

En rekke merknader fra Stortinget har støttet opp om prosjektet, og Høgskulen i Volda har også i sin budsjettprosess mot Kunnskapsdepartementet bedt om midler til senteret.

Høgskulen i Volda har det bredeste tilbudet i kulturfag på bachelor-nivå i Norge. Samarbeidet mellom Høgskulen i Volda og Seanse har skapt et stort kunstfaglig nettverk som spiller både en nasjonal og internasjonal rolle på feltet Arts in Education.

Seanse er et utmerket eksempel på hvordan en regional satsing fra Møre og Romsdal fylkeskommune og et faglig løft på Høgskulen kan lykkes. Derfor er

det svært uheldig at Regjeringen nå velger å ikke følge opp satsingen.

Svar:

Jeg viser til spørsmål fra representanten Nævdal-Bolstad om regjeringens planer for å gi Seanse en fast tildeling over statsbudsjettet. Seanse ble startet som et lokalt partnerskap mellom Møre og Romsdal fylke og Høgskolen i Volda, og har i første rekke hatt sitt nedslagsfelt i Møre og Romsdal. Jeg er selvsagt kjent med at det er ambisjoner om å utvide samarbeidet med andre fylker. Seanse har fra starten vært, og er fremdeles, et lokalt initiativ som det også bør være et lokalt ansvar å følge opp.

Seanse driver et viktig produksjonsarbeid rettet mot barn og unge. Kunnskapsdepartementet har derfor etter søknad bidratt med til sammen en million kroner i 2008 og 2009 til drift av senteret. Kunnskapsdepartementet og Kulturdepartementet er positive til å støtte Seanse videre med driftsmidler i 2011. Avklaring av eksakt beløp vil skje i nærmeste fremtid.

Jeg vil også benytte anledningen til påpeke at Kunnskapsdepartementet gjennom Utdanningsdirektoratet finansierer Nasjonalt senter for kunst og kultur i opplæringen som er lagt til Høgskolen i Bodø.

Det nasjonale senteret har et bredt mandat for å bidra til økt kvalitet i kunst- og kulturfagene i opplæringen, informere om utviklingsarbeid innenfor feltet og gi råd til departementet og direktoratet om blant annet læreplanutvikling. Seanse arbeider i større grad med

produksjoner innenfor ulike kunstformer rettet mot barn og unge. På den måten kan de to sentrene på flere måter utfylle hverandre. Jeg vet også at det nasjonale senteret i Bodø og Seanse ved flere anledninger har hatt et fruktbart samarbeid.

SPØRSMÅL NR. 491

Innlevert 8. desember 2010 av stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde

Besvart 15. desember 2010 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«Finansavisen refererer i dag til et forslag utarbeidet av Skattebetalerforeningen som gjør det mulig også for personlige sparere å benytte fritaksmetoden. Modellen har fått navnet KLAS, og innebærer at det opprettes et lukket kontosystem, og at transaksjoner innen dette systemet ikke utløser skatteplikt.

Kan statsråden bekrefte at forslaget har ligget til vurdering i FIN i nær 2 år, og vil statsråden sørge for at forslaget blir vurdert innført ifm. evalueringen av skattereformen?»

Svar:

Aksjonærforeningen har i samarbeid med Oslo Børs og Verdipapirsentralen utarbeidet et forslag om utsatt skatt på privatpersoners inntekt fra aksjeinvesteringer. Forslaget er av foreningen blitt kalt Konti for Langsiktig Aksjesparing (KLAS). Ordningen tar sikte på å la personlige aksjonærer foreta investeringer i aksjer innenfor en lukket innretning, uten at utbytte/gevinst på verdipapirene blir gjenstand for umiddelbar beskatning. Skatteplikten vil inntre først når skattyter tar midlene ut av innretningen. Model-

len tar sikte på samme skatterettslige behandling av privatpersoners investeringer direkte i aksjeselskap som av investeringer foretatt gjennom holdingselskap.

Finansdepartementet mottok et førsteutkast til forslag om KLAS i desember 2008. Et revidert forslag ble mottatt 22. mars i år. Departementet har vært i dialog med Aksjonærforeningen om saken. Jeg viser i denne forbindelse til møte i februar 2009 mellom foreningen og tidligere statssekretær Geir Axelsen, og møte i mars i år med statssekretær Roger Schjerva.

Når det gjelder den videre behandling av saken, viser jeg til mitt brev til Stortingets finanskomité av 12. februar 2010 som er vedlagt Innst. 203 S (2009-2010) Dokument 8:43 S. Avslutningsvis i dette brevet bemerker jeg at forslaget må ses i sammenheng med resultatet av evalueringen av skattereformen. Regjeringen vil i tråd med dette komme tilbake med en vurdering av forslaget i den melding om evaluering av skattereformen som skal legges fram før sommeren.

SPØRSMÅL NR. 492**Innlevert 8. desember 2010 av stortingsrepresentant Torgeir Trældal****Besvart 16. desember 2010 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«Statistisk sentralbyrå savner nær 2 000 svar på Landbrukstelling 2010, etter at andre og siste purrefrist gikk ut.

Hva vil statsråden gjøre slik at bønder svarer, og vil det være noen konsekvenser for bønder som ikke svarer?»

Svar:

Statistisk sentralbyrå gjennomførte en landbrukstelling sommeren i 2010. Slike tellinger har vært gjennomført hvert 10. år siden 1907. Årets telling var en fulltelling der alle landets 50 000 jordbruksbedrifter var med. Administrative registre og spørreskjema ble benyttet for å gjennomføre undersøkelsen. Ifølge Statistisk sentralbyrå har om lag 1 600 jordbruksbedrifter ennå ikke svart, etter at to purringer er sendt. Svarprosenten er likevel høy, nær 97 prosent, og på linje med resultatet i de to forrige landbrukstellingene.

Statistisk sentralbyrå er en faglig uavhengig institusjon administrativt underlagt Finansdepartementet. Statistisk sentralbyrå har hjemmel til å benytte oppgaveplikt og eventuelt tvangsmulkt ved innhenting av data til produksjon av offisiell statistikk. Landbrukstelingen 2010 er oppgavepliktig, og tvangsmulkt er vedtatt. I saker hvor det er spesielle årsaker til at svar ikke er innkommet, vil mulkt ifølge Statistisk sentralbyrå likevel ikke bli ilagt.

For å utarbeide statistikk med tilstrekkelig kvalitet er det viktig med høye svarprosent, jf. blant annet omtale i Prop 1 S. Svarprosentene for Statistisk sentralbyrås undersøkelser med oppgaveplikt er gjennomgående høye og stabile. I forberedelsene til Landbrukstelingen 2010 er det blitt lagt stor vekt på å sikre at denne tellingen gjennomføres med god kvalitet.

SPØRSMÅL NR. 493**Innlevert 8. desember 2010 av stortingsrepresentant Arve Kambe****Besvart 21. desember 2010 av fornyings-, administrasjons- og kirkeminister Rigmor Aasrud****Spørsmål:**

«I dag blir det gitt statlig rentekompensasjon til vedlikehold av kirkebygg. Når kirker bli brent ned oppstår det i dag mange problemstillinger som raskt må løses. Ett av dem knytter seg til finansiering av ny kirke ettersom en ny kirke må forholde seg til dagens regelverk, plan- og bygningslov, forsikringsbeløp og kommunale investeringsbudsjetter. I dag finnes det ingen støtteordning for erstatningskirker.

Vil statsråden ta initiativ til å f.eks. utvide rentekompensasjonsordningen for kirkebygg til denne type nybygg?»

BEGRUNNELSE:

Når kirker brenner ned til grunnen får mange menigheter store utfordringer. Mange er opptatt av å finne erstatningslokaler raskt og sikrer historier, bilder og eventuelle ting som er berget ut av kirkene.

Etter hvert må man også ta stilling til om, hvor, når og hvilken kirke som skal bygges til erstatning for den gamle. I det siste året pågår det tre slike prosjekter i Norge. Dette gjelder Våler, Hønefoss i Ringerike kommune og Kopervik i Karmøy kommune. Felles for alle er at det til slutt vil foreligge et forsikringsoppgjør. Men i svært mange tilfeller vil ikke oppgjøret dekke byggingen av en ny kirke. Grunnen til dette er ofte følgende;

- De eldre kirkene har ofte gravplassen like innpå kirkeveggen slik at det er vanskelig å benytte branntomten.
- Nye krav som eksempelvis universell tilgjengelighet samt en rekke bygningsmessige krav, gjør at den gamle tomten kan være for liten.
- I Hønefoss og Kopervik har det vært stor økning i befolkningsgrunnlaget, slik at det også blir krav om flere sitteplasser enn den gamle kirken hadde.

- Moderne krav og ønsker om en arbeidskirke, eventuelt en moderne kirke, kolliderer ofte med hva tilgjengelige midler etterpå fra forsikringsoppgjøret.

Det er ofte Kirkelig Fellesråd som vil være byggherre og mange vil være avhengig av private innsamlingsmidler og kommunale investeringsmidler for å realisert en ny kirke. Dermed havner nytt kirkebygg på lokale politiske prioriteringslister og vil måtte kjempe sammen med skoler, barnehager, veger og sykehjem om midler. Resultatet er usikkerhet om prosjektering, størrelse, beliggenhet og tidspunkt for når nytt bygg skal stå ferdig.

Det er gode erfaringer fra rentekompensasjonsordninger for skoler, omsorgsboliger og vedlikehold av kirkebygg.

Denne type kirkebyggsaker havner mellom mange stoler og ting tyder på at staten rimelig enkelt, og uten særlig provenyeffekt, vil kunne stimulere til raske reetablering av kirkebygg gjennom f. eks utvidelse av rentekompensasjonsmodellen. Eventuelt en ny ordning spesielt tilrettelagt for slike situasjoner. Det vil ha positiv effekt for alle involverte.

Kirker betyr mye for lokalsamfunnene og mange får økt fokus på hva de har mistet når en kirke har brent ned.

Jeg viser også til en henvendelse kirkebyggkonsulent Finn Bårdsen i Stavanger bispedømme har gjort til regjeringen i november 2010.

Jeg tror det er viktig at staten har et økt fokus på denne problemstillingen i fremtiden og inviterer statsråden til å ta initiativ i denne sammenheng i tråd med mine begrunnelser for spørsmålet.

Svar:

Det har det siste året dessverre vært flere kirkebranner, med tap av store verdier. Kirkene er viktige både som kulturminner og symbolbærere, og de har en sentral plass i våre lokalsamfunn som menighetskirker i aktiv bruk. Det er et stort tap vi påføres når en kirke ødelegges av brann.

Jeg er kjent med at det kan oppstå en differanse mellom det som utbetales i et forsikringsoppgjør ved kirkebrann og kostnader ved bygging av ny kirke. Forsikringsoppgjøret dekker gjenreisning av en bygning tilsvarende den som brant, mens menighet og lokalsamfunn ofte ønsker et mer kostbart kirkebygg med annen og bedre funksjonalitet – for eksempel med ulike møte- og forsamlingsrom, kontorer m.v. innpasset i bygget.

Hensikten med rentekompensasjonsordningen for kirkebygg er å stimulere til istandsetting av kirkebygg, utsmykning og inventar, det vil si å ta igjen et etterslep i vedlikeholdet. Ulike tilstandsrapporter viser at kirkene fortsatt har store istandsettingsbehov. Når vedlikeholds- og investeringsutgiftene til kirkebygg har hatt en vesentlig økning de seneste år, må dette særlig ses i sammenheng med rentekompensasjonsordningen.

Ut fra formålet med rentekompensasjonsordningen, åpner ikke regelverket for å innlemme kostnader ved gjenreisning etter kirkebrann i ordningen. Å innlemme nye formål i ordningen, slik representanten tar til orde for, må vurderes bl.a. i lys av konsekvensene og ellers i en budsjettmessig sammenheng.

SPØRSMÅL NR. 494

Innlevert 9. desember 2010 av stortingsrepresentant Arne Sortevik

Besvart 15. desember 2010 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa

Spørsmål:

«Stor gjennomgangstrafikk skaper stor trafikkbelastning på veinettet i Bergen. Det er anslått at det passerer 62.000 kjøretøy over Danmarks plass hvert døgn; de fleste kjører mellom nord og sør. Bergen trenger derfor et bedre ring-veisystem. En tunnel som fører trafikken under Danmarks plass kan være en viktig del av et velfungerende ringveisystem. Staten bør aktivt samarbeide med Bergen kommune for å

avklare, planlegge, bygge og finansiere bedre veiløsninger i Bergen.

Vil statsråden ta initiativ til et slikt samarbeid?»

Svar:

Det er allerede tatt et initiativ slik representanten etterspør. Statens vegvesen har fått ansvar for å gjennomføre en konseptvalgutredning (KVU) for "Regionpakke Bergen". KVU'en utføres på oppdrag fra

Samferdselsdepartementet. Arbeidet skjer i samarbeid med tolv kommuner: Bergen, Fjell, Sund, Øygarden, Askøy, Meland, Lindås, Radøy, Osterøy, Vaksdal, Samnanger og Os.

KVUen er en faglig utredning om alternative strategier for areal- og transportutvikling i Bergensområdet fram mot 2040. Konkrete tiltak på kort sikt skal vektlegges. Sammen med lokale høringsuttalelser og ekstern kvalitetssikring (KS1), vil KVUen gi grunnlag for en beslutning om transportutvikling i

Bergensområdet. Samtidig vil KVUen representere en faglig basis for videre arbeid med en mulig "regionpakke", et felles program for transporttiltak i Bergensområdet.

Statens vegvesen opplyser at KVU-rapporten etter planen vil være ferdig tidlig i 2011, og at det blant annet arbeides med et konsept for en ringvegløsning. Det vil ikke være grunnlag for å si noe nærmere om evt. prioritering av tunnel under Danmarks plass før KS1-prosessen er avsluttet.

SPØRSMÅL NR. 495

Innlevert 9. desember 2010 av stortingsrepresentant Elisabeth Røbekk Nørve

Besvart 20. desember 2010 av olje- og energiminister Terje Riis-Johansen

Spørsmål:

«Tussa nett har fått konsesjon til riving av 66 kV kraftledning Leivdal - Haugen og Straumshamn transformatorstasjon på Sunnmøre. Vedtaket vil få alvorlige konsekvenser for småkraftverk som dermed vil miste sin mulighet for å transportere kraft ut av området. Ved behandling av Innst. O. nr. 104 (2008-2009) vedtok Stortinget å innføre tilknytningsplikt.

Hvordan vil statsråden sikre tilknytningsplikten for de småkraftverk som vil miste sin tilknytning til kraftnettet ved sanering av Leivdal - Haugen?»

BEGRUNNELSE:

Vedtaket om konsesjon til sanering av 66 kV kraftledning Leivdal - Haugen og Straumshamn transformatorstasjon vil få alvorlige økonomiske konsekvenser for lokale grunneiere som har investert i småkraftproduksjon i det området som nå blir berørt av saneringen. Småkraftfeierne på Folkestad, i Høydalen og i Austefjorden får en årlig regning på minst

kr 200 000 årlig i økt nettap for å få kraft til Volda og nye kraftverk får en regning på kr 30 mill.

Svar:

Energiloven legger til grunn at alle nettselskaper har plikt til å knytte nye anlegg for produksjon av elektrisk energi til nettet. Hovedansvaret for nettutviklingen ligger hos nettselskapet. Nettselskapet skal avklare hvilken tilknytningsløsning som er mest hensiktsmessig innenfor det generelle kravet om en samfunnsmessig rasjonell drift og utvikling av nettet. Tilknytningsplikten innebærer at nettselskapene må utrede, omsøke og investere i nett ved behov, slik at kraftprodusentene kan knyttes til nettet.

Saken om sanering av denne kraftledningen til Tussa Nett er til klagebehandling i departementet. Jeg ber om forståelse for at jeg ikke kan gå nærmere inn på realiteten i saken så lenge denne behandlingen pågår.

SPØRSMÅL NR. 496**Innlevert 9. desember 2010 av stortingsrepresentant Laila Marie Reiertsen****Besvart 15. desember 2010 av fungerende arbeidsminister Rigmor Aasrud****Spørsmål:**

«Vil ministeren gjøre noe med at flere fastleger og spesialister blir overprøvd av NAV sine leger i utredninger og uttalelser om egne pasienter, som en har fulgt over lang tid, men som NAV-leger bare kjenner som saksdokument i en mappe?»

BEGRUNNELSE:

Dagens medisin melder om at fastleger og psykiatere som blir overprøvd av Nav-leger i saker om for eksempel uføretrygd. Dette sammen med flere henvendelser til meg selv fra både leger og pasienter gjør at en kanskje bør se på om en har rett saksbehandlingspraksis på området. Det kan da ikke være slik at pasienter som har hatt en fastlege over svært mange år, og som dermed kjenner dem, eller man har spesialister på enkelte diagnoser som er helt klar på diagnoser og behandling ikke blir vektlagt i behandlingen av saken. Det er ofte slik at pasienten er en sak i en mappe. Der man ikke har sett pasienten overhodet. Noe også TV2-dokumentaren om tannlegeassistentene viste. Da burde i alle fall det som ekspertene kommer med, og som har god kjennskap til pasienten, være det tungtveiende i forhold til saken. Men dette viser seg stadig at det ikke stemmer.

Svar:

En vurdering av om en har rett til uførepensjon skjer i henhold til folketrygdlovens kapittel 12. Hovedreglen er at man må ha vært medlem i folketrygden de siste tre årene fram til man ble ufør, og man må være mellom 18 og 67 år. Inntektsevnen må være varig nedsatt på grunn av langvarig sykdom, skade eller lyte, og den må være nedsatt med minst 50 prosent. Det er også et krav at sykdommen, skaden eller lytet er hovedårsaken til den nedsatte inntektsevnen. Man må ha gjennomgått hensiktsmessig medisinsk behandling og arbeidsrettede tiltak for å bedre inntektsevnen. Det betyr at man skal ha gjennomført til-

tak med siktemål om å prøve å komme tilbake til ordinært arbeid.

Det er Arbeids- og velferdsetaten som er tillagt avgjørelsesmyndighet etter folketrygdloven. Legenes oppgave er å være medisinsk sakkyndige. Legen skal bl.a. vurdere om det foreligger sykdom som gir arbeidsuførhet, muligheter for behandling og hvordan sykdommen vil utvikle seg (prognose). Ofte er det nødvendig med uttalelse fra én eller flere spesialister. Dersom legene har uttrykt tvil, vil etaten innhente synspunkter fra sine egne rådgivende leger.

Arbeids- og velferdsdirektoratet opplyser at det vanligvis følger flere legeerklæringer med søknader om uførepensjon. Dersom fastleger/spesialister mener at de blir "overprøvd" av etatens rådgivende overleger, vil det ofte skyldes at etaten vurderer legeerklæringen(ene) som mangelfulle og/eller at de eventuelt har sprikende konklusjoner. Fastlege /spesialist må kunne opplyse om på hvilket grunnlag de har stilt den aktuelle diagnose og gi en vurdering av funksjonsevne, arbeidsevne og prognose. I tilfeller der etaten mener at det mangler opplysninger, vil de be om utfyllende opplysninger og eventuelt om assistanse fra etatens rådgivende overleger for å få vurdert om saken er tilstrekkelig medisinsk opplyst. Det presiseres at Arbeids- og velferdsetatens rådgivende overleger utelukkende har en rådgivende funksjon, og at de ikke har noen vedtaksrett.

Det er ikke bare medisinske forhold som skal vurderes i forbindelse med en søknad om uførepensjon. Alle som ønsker eller trenger bistand for å komme i arbeid har rett til å få en arbeidsevnevurdering og eventuelt en aktivitetsplan. Formålet med en slik vurdering skal være å kartlegge den enkeltes ressurser og barrierer for å komme i arbeid og å avklare bistandsbehov og rett til livsoppholdsytelse.

Det er Arbeids- og velferdsetaten som skal vurdere alle lovens vilkår, og ta avgjørelsen på et samlet grunnlag.

SPØRSMÅL NR. 497**Innlevert 9. desember 2010 av stortingsrepresentant Frank Bakke-Jensen****Besvart 17. desember 2010 av landbruks- og matminister Lars Peder Brekk****Spørsmål:**

«Kan statsråden redegjøre for hjemmelen til at Mattilsynet i ulike saker prioriterer slik at forvaltningslovens bestemmelser er satt til side, i tilfelle hvilke sakstyper er dette, og ser ikke statsråden at dette er en situasjon som i tilfelle burde vært tatt opp i Stortinget, for eksempel i forbindelse med budsjettet?»

BEGRUNNELSE:

I Fiskaren 8. desember 2010 stod det om en sak der Koreaneren Henry Yoo har investert 40 millioner kroner i undersøkelser, anlegg og produksjonslinje for kongesnegl på Skjervøy. En søknad om midlertidig eksporttillatelse mottok Nordic Intermaritim aldri svar på. I svaret fra Fiskeri- og kystdepartementet fremgår det "Mattilsynet har mange utfordringer som har høyere prioritet enn kongesnegl og har derfor bare i begrenset grad hatt mulighet til å prioritere arbeid knyttet til mulig eksport av kongesnegl."

Forvaltningsloven sikrer private enkelte rettigheter i møte med offentlig saksbehandling, herunder krav til saksbehandlingstid og foreløpig svar.

Svar:

Det er ikke gjort unntak fra forvaltningsloven for Mattilsynets virksomhet, og loven skal i prinsipp ikke settes til side i forbindelse med Mattilsynets prioritering av saker. Dette betyr også at Mattilsynet har en plikt til å forberede og avgjøre saken uten ugrunnet opphold. Dersom det må ventes at det vil ta uforholdsmessig lang tid før en henvendelse kan besvares, skal Mattilsynet snarest mulig gi et foreløpig svar, jf. forvaltningsloven § 11a).

I dette konkrete tilfellet opplyser Mattilsynet at

de ikke kan se å ha mottatt en henvendelse vedrørende eksport fra Nordic Intermaritim. Dermed skal heller ikke Mattilsynet ha brutt forvaltningslovens § 11a).

De viktigste oppgavene for Mattilsynet er knyttet til målene om trygg mat, friske dyr og planter samt god dyrevelferd, selv om Mattilsynet også skal ivareta hensynet til markedsadgang i utlandet, jf. matloven § 1. Innenfor Mattilsynets rammer må tilsynet vurdere hvor mye ressurser de skal bruke på produkter som i utgangspunktet ikke tilfredsstiller vårt nasjonale eller EU sitt regelverk for trygge næringsmidler.

Det er et detaljert og omfattende regelverk knyttet til produksjon og omsetning av skjell, pigghuder og snegler. Produsenten har ansvaret for både å sette seg inn i regelverket og for å etterleve kravene i regelverket. Mattilsynet har som forvaltningsorgan som oppgave å informere og veilede om regelverket. Mattilsynet opplyser at de i forbindelse med denne saken har deltatt på flere møter og samlinger der det har vært informert om regelverket. Mattilsynets veiledningsplikt synes dermed å være oppfylt.

En rekke land krever at det utstedes en sunnhetsattest fra eksportlandet, der Mattilsynet godtgjør at varene oppfyller kravene etter det norske næringsmiddelregelverket. Hvis nivået av uønskede fremmedstoffer overstiger grenseverdien for næringsmiddelet, vil Mattilsynet heller ikke kunne utstede en slik attest.

Utover matlovens bestemmelser, skjer de overordnede føringene til Mattilsynet gjennom Prop. 1 S fra Landbruks- og matdepartementet. De tre matdepartementene, Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet legger normalt ikke føringer for hvordan Mattilsynet skal prioritere i enkeltsaker.

SPØRSMÅL NR. 498**Innlevert 9. desember 2010 av stortingsrepresentant Ib Thomsen****Besvart 17. desember 2010 av kulturminister Anniken Huitfeldt****Spørsmål:**

«Hvordan stiller statsråden seg til at det i TV2-avtalen foreligger et konkurransevidende påbud om å distribuere TV2 til en antatt "markedspris" for kabelselskapene, mens parabolselskapene er unntatt det samme påbudet?»

BEGRUNNELSE:

Et bærende prinsipp når en snakker om markeder er at disse reguleres av tilbud og etterspørsel. Markedspris er til enhver tid den prisen markedet er villig til å betale for en vare, og begrepet i seg selv er derfor avhengig av den dynamikken som skjer mellom tilbuds- og etterspørselssiden. Med én gang det gjøres inngrep i et marked, vil også markedsprisen som konsept settes på prøve.

Likevel er det altså dette som skjer på med statens avtale med TV2. Siden Kulturdepartementet fortsatt ønsker at en kommersiell allmennkringkaster skal være tilgjengelig i kabelnettet for TV videreføres også formidlingsplikten, men samtidig legges det føringer for at det nå er markedspris som skal betales - en "markedspris" i en situasjon uten dynamikk i verken tilbud eller etterspørsel, altså. I den samme situasjonen må parabolselskapene forhandle om formidling av kanalen, siden det ikke eksisterer formidlingsplikt i paraboldistribusjonen.

Alt dette gjør at kanalmarkedet blir et vridd marked, og hvor fastsettelsen av "markedspris" blir vanskeliggjort.

Svar:

Jeg vil først presisere at TV 2-avtalen verken inneholder et "konkurransevidende påbud om å distribuere TV2 til en antatt 'markedspris'" eller annen

form for regulering av prisen for retten til å formidle TV 2. Tvert imot har departementet i tilknytning til reguleringen av formidlingsplikt understreket at "forhandlinger mellom den kommersielle kringkasteren [dvs. TV 2] og kabelselskap (...) skal være gjenstand for frie forhandlinger mellom partene".

TV 2-avtalen forutsetter at TV 2 Hovedkanalen skal være formidlingspliktig i kabelnett. Formidlingsplikten ble fastsatt i kringkastingsforskriften § 4-2 gjennom kongelig resolusjon 3. desember 2010. Forskriften pålegger kabeleiere å formidle TV 2 "på markedsmessige vilkår". Foredraget til den kongelige resolusjonen gjør nærmere rede for dette begrepet. Her presiseres det at begrepet "markedsmessige vilkår" skal forstås slik at vilkårene så langt som mulig skal samsvare med det partene ville ha kommet frem til gjennom frie forhandlinger. Videre legger departementet til grunn at formidlingsplikten verken skal ha negativ innvirkning på vederlagets størrelse eller innebære en urimelig byrde for distributøren.

Departementet foreslo opprinnelig en plattformnøytral formidlingsplikt. Departementet kom imidlertid til at formidlingsplikten inntil videre fortsatt bare bør omfatte kabelnett, blant annet for å ivareta hensynet til at formidlingspliktreglene skal balansere interessene til den formidlingspliktige kringkasteren og distributøren. Flere forhold taler for at dette er hensiktsmessig. Departementet la primært vekt på at eventuelle tvister om vederlag kan bringes inn for Kabeltvistnemnda, hvis avgjørelser er bindende for partene. Tilsvarende nemndsordning eksisterer ikke for andre distribusjonsplattformer. Behovet for en effektiv tvisteløsningsmekanisme ble for øvrig påpekt av mange av høringsinstansene som uttalte seg om departementets opprinnelige forslag.

SPØRSMÅL NR. 499**Innlevert 9. desember 2010 av stortingsrepresentant Robert Eriksson****Besvart 16. desember 2010 av fungerende arbeidsminister Rigmor Aasrud****Spørsmål:**

«Undertegnede har blitt kontaktet av Bunadsaum AS. Bedriften er IA-bedrift og har en ansatt med kronisk sykdom. Sykdommen medfører et sykefravær på 4-5 dager per mnd. De har søkt og fått innvilget fritak for arbeidsgiveransvar i arbeidsgiverperioden. Slik ordningen praktiseres i dag må arbeidstakeren framlegge sykemelding ved hvert sykefravær. Dette oppleves som svært tungvint og ressurskrevende.

Vil statsråden gjøre endringer i dagens regelverk slik at man oppnår en forenklet praktisering av slike tilfeller?»

BEGRUNNELSE:

Bunadssaum AS er en liten bedrift i Nord-Trøndelag, som siden 2004 har vært IA-bedrift. De har en ansatt med kronisk sykdom, og har søkt og fått innvilget fritak for arbeidsgiveransvar i arbeidsgiverperioden. Medarbeiderens kroniske sykdom medfører et sykefravær på 4-5 dager per mnd, ofte 1 dag per uke.

Ved at man fikk innvilget et fritak av arbeidsgiverperioden trodde bedriften at dette skulle bidra til å forenkle hverdagen for både arbeidstaker og arbeidsgiver. Dessverre opplever bedriften at det motsatte skjer. Arbeidstakeren må nå, slik ordningen praktiseres, framlegge sykemelding ved hvert sykefravær. Bedriften uttrykker forståelse for at en arbeidsgiverperiode er på 16 dager. Men når et nytt sykefravær inntreffer de neste 16 dagene krever Nav sykemelding for hver enkel sykedag. Medarbeiderens kroniske sykdom innebærer hyppig enkeltdager og ikke sammenhengende fraværsdager.

I bedriftens søknad om fritak av arbeidsgiverperioden ligger det som begrunnelse et hyppig korttidsfravær. Ved innvilgelse ble det ikke opplyst om at 16 dagers regelen (frisk i 16 dager) fortsatt gjelder og det står heller ikke noe om dette i orienteringen i vedlagt søknadsskjema.

Undertegnede er klar over at Folketrygdloven slår fast at når en arbeidstaker har fått sykepenges i 16 dager (sammenhengende eller ved sammenlegging av perioden) og blir syk igjen før han/hun har arbeidet i 16 dager ikke kan bruke egenmeldingsdager.

Undertegnede er videre klar over at en arbeidstaker har mulighet til å bruke 24 egenmeldingsdager, når vedkommende arbeider i en IA-bedrift. Og at man mister denne muligheten når man får innvilget fritak i arbeidsgiverperioden for den kroniske syke medarbeideren.

Jeg håper også statsråden ser at en slik praktisering, hvor man må innhente sykemelding ved hvert sykefravær, kan oppfattes som unødvendig ressursbruk, og at dette kan virke byråkratisk og lite motiverende for bedrifter å ansette personer med kronisk sykdom. Spesielt med tanke på at dette gjelder tilfeller hvor den kroniske sykdommen er grundig dokumentert.

Jeg håper statsråden vil foreta en gjennomgang av dagens praktisering av ordningen og foreta nødvendige endringer slik at man oppnår et mer forenklet og smidig praktisering for både arbeidsgiver, arbeidstaker og for Nav, som skal administrere ordningen.

Svar:

Folketrygdloven har bestemmelser som sikrer arbeidstakerne rett til å benytte egenmelding ved fravær på grunn av sykdom i arbeidsgiverperioden. Arbeidsgiver står imidlertid fritt til å akseptere egenmelding for så mange dager han vil, innefor arbeidsgiverperioden. Dette gjelder også i tilfeller hvor arbeidsgiver er innvilget fritak i arbeidsgiverperioden for en kronisk syk medarbeider etter folketrygdloven § 8-20.

Fravær i arbeidsgiverperioden for personer med unntak etter § 8-20 skal dokumenteres med utfylt refusjonsskjema NAV 08-20.12, hvor arbeidstaker signerer på å ha vært fraværende i den aktuelle perioden og har mottatt det beløpet som arbeidsgiver krever refundert fra arbeids- og velferdsetaten. Arbeids- og velferdsetaten krever ikke at fravær i arbeidsgiverperioden skal dokumenteres med egenmelding eller sykmelding.

Når arbeidsgiverperioden på 16 dager er oppbrukt overtar trygden ansvaret for å yte sykepenges. Arbeidsuførheten skal da dokumenteres med legeerklæring eller av annet helsepersonell som er gitt slik rett. jf. folketrygdloven § 8-7 første ledd.

Jeg ser at i dette tilfellet vil arbeidstakeren raskt ha brukt opp arbeidsgiverperioden på grunn av hyppige fravær, og må da oppsøke lege for å dokumentere fraværet. Hvis bedriften forskutterer sykepenges etter utløpet av arbeidsgiverperioden må det sendes inn utfylt krav om sykepenges i stedet for utfylt refusjonsskjema NAV 08-20.12. Jeg kan ikke se at innsending av krav om sykepenges utgjør noen merbelastning for arbeidsgiver i forhold til utfylling og innsending av refusjonsskjema. For arbeidstaker vil det imidlertid innebære en merbelastning å måtte oppsø-

ke lege ved nytt sykefravær når arbeidsgiverperioden er oppbrukt. Jeg mener likevel at det fortsatt må være slik at det skal kreves dokumentasjon fra lege når

trygden har ansvaret for dekning av sykepenger. Jeg ønsker ikke å gå inn for en særordning for personer med kronisk sykdom i denne sammenheng.

SPØRSMÅL NR. 500

Innlevert 9. desember 2010 av stortingsrepresentant Siri A. Meling

Besvart 15. desember 2010 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Dalane videregående skole i Egersund søkte 01.09.2010 Utdanningsdirektoratet om mulighet til å tilby et forsøk hvor elever på VG2 Automatisering kan gå videre på VG3 Energioperatørfaget fra høsten 2011. Dette som et ledd i tilrettelegging for økt kompetanse innenfor energioperatørfaget. Skolen har ennå ikke fått svar på sin søknad på tross av signaler fra direktoratet om kort saksbehandlingstid, og dette kan medføre problemer i forhold til planlagt oppstart.

Kan statsråden love at direktoratet gir et raskt svar?»

BEGRUNNELSE:

08.12.2010 ble avtalen om et grønt sertifikatmarked sammen med Sverige undertegnet av de to lands energistatsråder. Dette medfører en forventning om ny fornybar energisatsing fremover. For å møte kompetansebehovet, har Dalane Videregående skole i Egersund planer om oppstart av et energioperatørfag som vil være viktig for å utdanne fagfolk til eksempelvis en vindmøllesatsing. Ønsket er at studiet skal kunne tilbys fra høsten 2011. Dessverre har saksbehandlingen i Utdanningsdirektoratet tatt lengre tid en forespeilt, slik at når Rogaland Fylkesting denne uken behandlet tilbudstrukturen for kommende skoleår, så kunne de ikke fatte vedtak om opprettelse av et slikt tilbud. Dalane Videregående Skole kunne søkt tidligere enn 1.september d.å., men ble oppfor-

dret av direktoratet til å søke 1. september med den begrunnelse at der ville være nok tid til saksbehandling i forhold til skolens behov for et raskt svar.

Svar:

Utdanningsdirektoratet mottok 1. september 2010 søknad fra Rogaland fylkeskommune om forsøk hvor elever på VG2 Automatisering kan gå videre på VG3 Energioperatørfaget fra høsten 2011. Søknaden støttes av regional ledelse i LO og NHO. Til hvert av de yrkesfaglige utdanningsprogrammene er det tilknyttet rådgivende organ. Direktoratet er godt i gang med behandlingen av søknaden og faglig råd for elektrofag behandlet saken 16. september 2010. Direktoratet har som målsetting at søknader om forsøk skal behandles innen tre mnd etter at alle nødvendige opplysninger i saken er mottatt. Direktoratets generelle krav til søknader om forsøk er gjort kjent i rundskriv Udir - 3 - 2007. Søknaden fra Rogaland fylkeskommune vil bli behandlet i henhold til overnevnte målsetting. Direktoratet er i ferd med å avslutte sin behandling av søknaden.

Det kan ha oppstått en misforståelse i forbindelse med datoen 1. september. Denne datoen har vært oppgitt som frist for søknad om endring i tilbudsstrukturen. Denne fristen gjelder ikke forsøk, som søknaden fra Rogaland omhandler, søknader om forsøk behandles fortløpende gjennom året.

SPØRSMÅL NR. 501**Innlevert 9. desember 2010 av stortingsrepresentant Terje Halleland****Besvart 20. desember 2010 av olje- og energiminister Terje Riis-Johansen****Spørsmål:**

«Regjeringen har endelig, etter 5 års utsettelse, fått på plass en avtale om grønne sertifikater med Sverige. Det gleder vi oss over. Regjeringen har vært tidlig ute med å slå fast at produsentens inntekter fra grønne sertifikater skal skattelegges.

Vil forbrukernes utgifter på grønne sertifikater belegges med mva.?»

Svar:

Om merverdiavgiftsplikten for elsertifikater vil jeg vise til at det i Olje- og energidepartementets høringsnotat av 8. desember 2010 om lov om elsertifikater er uttalt følgende:

”Omsetning av svenske elsertifikater er ansett avgiftspliktig etter merverdiavgiftslovgivningen i Sverige, se uttalelse fra Skatteverket 27. januar 2010. Etter en foreløpig vurdering antar Finansdepartementet at levering av elsertifikater mot vederlag vil anses som merverdiavgiftspliktig omsetning av tjenester etter den norske merverdiavgiftsloven, men vil ta endelig

stilling til spørsmålet så snart ordningens nærmere utforming er på plass. Hvis departementets foreløpige vurdering blir stående, innebærer det at det skal beregnes merverdiavgift med 25 pst. av det avtalte vederlaget for elsertifikatet.

Innføring av et felles elsertifikatmarked fra 1. januar 2012 kan reise flere skatte- og avgiftsrettlige problemstillinger. Finansdepartementet vil eventuelt komme tilbake til dette.”

Departementets foreløpige vurdering innebærer at de kraftprodusenter som får tildelt elsertifikater vil måtte beregne 25 pst. merverdiavgift ved omsetning av disse. Det vil normalt være nettleverandørene som vil kjøpe slike sertifikater. Som merverdiavgiftspliktige virksomheter vil de ha fradragsrett for merverdiavgift på sine anskaffelser til bruk i virksomheten. Det at slike elsertifikater er avgiftspliktige vil dermed ikke i seg selv medføre økte merverdiavgiftsutgifter for forbrukerne. Dersom nettverksleverandørens kostnader ved å anskaffe elsertifikater overveltes i kraftprisen til forbruker, vil det imidlertid bli beregnet merverdiavgift på denne prisøkningen.

SPØRSMÅL NR. 502**Innlevert 9. desember 2010 av stortingsrepresentant Bent Høie****Besvart 23. desember 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Hva vil statsråden gjøre for å hindre at endringer i takstene for fysikalsk rehabilitering svekker opptreningstilbudet til pasientene?»

BEGRUNNELSE:

Helsedirektoratet har besluttet å redusere takstene for enkelte former for poliklinisk rehabilitering med 75 % i inneværende år. Dette betyr et betydelig bortfall av inntekter for avdelinger innenfor fysikalsk medisin og rehabilitering i spesialisthelsetjenesten.

Det er tverrpolitisk enighet om å styrke tilbudet innenfor habilitering og rehabilitering. Det er imidlertid flere utviklingstrekk som trekker i motsatt retning. Regjeringspartienes vedtak om å avvikle refusjon for poliklinisk rehabilitering har faktisk ført til

nedlegging av opptreningstilbud i flere helseforetak. De regionale helseforetakene ble gitt i oppdrag å øke aktiviteten innen rehabilitering og habilitering med minst 1,5 prosent fra 2008 til 2009. Årsrapporten for 2010 fra Teknisk beregningsutvalg viser imidlertid en nedgang i rehabiliteringstilbudet i Helse Nord og i Helse Midt, og beregningsutvalget uttaler at det derfor ikke er noen indikasjoner på at kravet om aktivitetsvekst på 1,5 % er nådd for disse regionene. De øvrige to regionene kan ha hatt en slik vekst, men dette er usikkert i følge beregningsutvalget. Helse- og omsorgsministeren har også stilt krav overfor de regionale helseforetakene om at kjøp av opptreningsinstitusjoner skulle være på samme nivå i 2009 som i 2008. Dette kan bare dokumenteres innfridd for Helse Sør-Øst sitt vedkommende.

Det er svært alvorlig at rehabiliteringstilbudet på mange områder svekkes fremfor å styrkes, slik Stortinget har forutsatt. Det er derfor bekymringsfullt at det foretas endringer i finansieringssystemet som kan medføre en ytterligere svekkelse av tilbudet. Det er særlig alvorlig at dette rammer avdelinger for fysisk medisinsk og rehabilitering, i lys av at opptreningstilbudet nå legges om fra døgnbaserte til polikliniske tilbud. Det er viktig at Helse- og omsorgsministeren iverksetter tiltak som forhindrer at tilbudet svekkes, og som sikrer at tilbudet styrkes i tråd med Stortingets og statsrådets krav.

Svar:

I budsjettet for 2010 er ordningen som innebærer at enkelte helseforetak kan kreve takster og egenandeler etter takstsystemet for fysioterapeuter i kommunehelsetjenesten avviklet. Endringen skjer i forbindelse med at det tas i bruk et nytt felles DRG-/ISF-system som også omfatter somatisk poliklinikk fra 2010. I forbindelse med omleggingen er det overført 43 mill. kroner til basisbevilgningen til de regionale helseforetakene.

Denne aktiviteten ble ikke registrert og rapportert til Norsk pasientregister slik øvrig ISF-finansiert aktivitet i helseforetakene blir. Helsedirektoratet har anslått at ordningen utgjorde om lag 200 000 konsultasjoner på årsbasis.

Det reises her spørsmål om ikke også poliklinisk fysioterapi bør inkluderes i ISF. Jeg er enig i at det er viktig at finansieringssystemet i spesialisthelsetjenesten understøtter ønsket faglig utvikling og hensiktsmessig arbeidsdeling mellom helseforetak og kommuner.

Fysioterapi innen spesialisert rehabilitering inngår i dag i grunnlaget for beregning av DRG-poeng til regionale helseforetak når fysioterapeuter er en del

av et tverrfaglig team. Om lag 14 000 slike opphold er med i beregningsgrunnlaget for ISF i 2009 og som er videreført.

For å skaffe oversikt over omfanget av poliklinisk fysioterapi i helseforetakene, er det viktig at aktiviteten registreres og rapporteres. I ISF-regelverket for 2011 er det derfor stilt krav om at konsultasjoner hos fysioterapeut og poliklinisk fysioterapi i helseforetakene skal rapporteres til Norsk pasientregister.

I tillegg er det viktig å understreke at Nasjonal strategi for habilitering og rehabilitering forutsettes å bidra til at habilitering og rehabilitering får den posisjon i helse- og omsorgstjenesten som de overordnede helse- og velferdspolitiske mål tilsier. Dette krever både løpende oppfølging og et langsiktig utviklingsarbeid. Dette er presisert overfor de regionale helseforetakene i oppdragsdokumentet.

Det har vært en økning i midlene som de regionale helseforetakene har benyttet til kjøp av tjenester i private opptrenings- og rehabiliteringsinstitusjoner. I 2006 var forbruket 1 085 mill. kroner. I 2009 var forbruket 1 278 mill. kroner (inkl. midler under ordningen "Raskere tilbake"). I forbindelse med de regionale helseforetakenes kjøp av tjenester er det i økende grad stilt krav til kvalitet i tjenestene, noe som forutsettes å bidra til gode og relevante tjenester til de som trenger det, og at disse tjenestene blir sett i sammenheng med det øvrige helsetilbudet i regionen.

Ny framtidig kommunerolle er et av hovedgrepe- ne i samhandlingsreformen. At pasienters behov for koordinerte tjenester blir møtt, er et viktig siktemål med reformen. Samhandling og samarbeid er helt sentralt for å få til en god rehabiliteringsprosess for den enkelte. I fremtidens helsetjeneste vil det være viktig å vektlegge tverrfaglighet mer enn det som er gjort til nå. Samhandlingsreformen skal bidra til å styrke denne tilnærmingen.

SPØRSMÅL NR. 503

Innlevert 9. desember 2010 av stortingsrepresentant Afshan Rafiq

Besvart 16. desember 2010 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«Hva gjør statsråden for at barn og kvinner faktisk får den beskyttelsen og hjelpen de trenger i de flomrammede områdene i Pakistan?»

BEGRUNNELSE:

Statsråden besøkte 22.11.2010 flomofrene i Nowshera, midt i Pakistan. De var blant de første som ble rammet av flommen. Deler av Sindh-provinsen i sør er fremdeles dekket av flomvann.

Flommen er en av de største naturkatastrofene verden har sett i nyere tid. Nærmere 1800 mennesker har så langt mistet livet og over 20 millioner mennesker er rammet. Blant disse trenger nærmere 11 millioner mennesker nødhjelp. Nå går de en kald vinter i møte.

Norge har gitt 400 millioner til redningsarbeidet etter flommen. I denne sammenheng er barn og kvinner særlig sårbare grupper, og det er viktig å sikre at hjelpen når frem til disse.

Svar:

Jeg vil takke representanten Rafiq for spørsmålet som belyser viktigheten av beskyttelse for kvinner og barn i Pakistan etter flomkatastrofen.

I denne sammenheng vil jeg vise til omtalen i Prop. 10 S (2010 – 2011) "Hjelp til flomofre i Pakistan" kapittel 5, hvor det poengteres at sårbare grupper som kvinner og barn er særlig utsatt og skal gis beskyttelse og assistanse. For å sikre at dette faktisk skjer i landsbyene og i leirene i Pakistan, er det viktig at alle organisasjoner som mottar norsk støtte legger et kjønnsperspektiv til grunn. Dette er et krav Utenriksdepartementet stiller til alle tilskuddsmottakere av humanitær bistand.

Kvinner og barn er alltid blant de mest sårbare

gruppene for overgrep, misbruk og vold. I Pakistan har Norge bevisst konsentrert den humanitære bistanden rundt organisasjoner som retter innsatsen inn mot kvinner og barn. Da jeg besøkte Pakistan i november, så jeg blant annet hvordan Flyktninghjelpen legger kjønnsperspektivet til grunn når de bistår befolkningen i Nowshera.

Blant våre sentrale samarbeidspartnere i Pakistan er UNFPA (FNs befolkningsprogram) som har et spesielt fokus på kvinners reproduktive helse. UNFPA leder også koordineringsarbeidet for å forhindre kjønnsbasert vold i Pakistan. Dette er et voksende problem etter flommen, og UNFPA bistår menn og kvinner med tiltak for å redusere faren for overgrep.

UNICEF (FNs barnefond) har et naturlig fokus på barn. Gjennom målrettede tiltak innen utdanning gir de barn tryggere omgivelser til å bearbeide traumer etter flommen. Regjeringen har derfor gitt et tilskudd til UNICEF på 73 millioner kroner. UNICEF bistår også med rent vann og sikre sanitære forhold til store deler av Pakistan.

I tillegg har Norge øremerket midler til Pakistans nasjonale katastrofemyndighet som nylig har etablert en Gender and child cell som skal arbeide for å bedre beskyttelsen av disse sårbare gruppene ved katastrofer.

SPØRSMÅL NR. 504

Innlevert 9. desember 2010 av stortingsrepresentant Afshan Rafiq

Besvart 15. desember 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Kan statsråden forsikre at overføringen av nye pasienter til Ahus fra nyttår er forsvarlig og at behandlingskapasiteten vil være så god at alt vil være trygt og sikkert for pasientene, og hvordan ser statsråden på anmodningen om utsettelse av pasientoverføringen fra gruppelederne for bystyrepartiene i Oslo?»

BEGRUNNELSE:

Mandag 3. jan. 2011 skal Akershus Universitetssykehus (Ahus) overta ansvaret for 160 000 nye pasienter, noe som vil by på store utfordringer all den tid mange viktige nye stillinger ikke er besatt. Ahus mangler f.eks. 35 overleger og 30 intensivsykepleiere.

Overføringen av pasienter til Ahus fra nyttår er

blant annet et resultat av den svært omstridte nedleggelsen av Aker Universitetssykehus. Her har helseministeren og ledelsen i Helse Sør-Øst valgt å se bort ifra at et samlet bystyre i Oslo gikk imot å nedlegge Aker i sin nåværende form. Gruppelederne for bystyrepartiene i Oslo ber helseministeren utsette overføringen av de nye pasientene til bemanningssituasjonen på Ahus er blitt bedre.

Svar:

I spørsmål til skriftlig besvarelse tar representanten Rafiq opp mange av de samme problemstillingene som representant Høybråten har gjort. Svarene på de to spørsmålene (488 og 504) er derfor til dels like lydende.

Som representanten viser, til skal befolkningen i bydel Alna i Oslo og i Follokommunene overføres

fra Oslo universitetssykehus HF til Ahus fra 2011. Samlet sett innebærer dette et redusert pasientgrunnlag for Oslo universitetssykehus HF på 160 000 mennesker og tilsvarende økt pasientgrunnlag for Ahus.

Tilpasset bemanning og kompetanse har vært en identifisert risikofaktor i prosessen.

Ifølge Helse Sør-Øst RHF var det behov for om lag 1 500 nye stillinger ved Ahus som konsekvens av det økte pasientgrunnlaget. Ahus har i løpet av høsten rekruttert og tilsatt personell i de fleste av stillingene. Helse Sør-Øst RHF opplyser at pr 10. desember mangler tilsetting i 17 overlegestillinger, 11 sykepleierstillinger og 5,5 spesialsykepleierstillinger. Totalt sett er det 600 legestillinger og 1 200 sykepleierstillinger ved Ahus, slik at de stillingene som ennå ikke er besatt, utgjør en marginal andel.

Helse Sør-Øst RHF har orientert meg om at Ahus og Oslo universitetssykehus HF løpende vurderer og treffer nødvendige tiltak for å sikre forsvarlighet i

overføringen. Det har vært fremmet forslag om utsettelse av pasientoverføringen – men vurderingen er at Ahus vil håndtere det økte pasientgrunnlaget på en forsvarlig måte fra 2011. Dette betyr at ”øyeblikkelig hjelp” overføres fra mandag 3.1.2011. Henvisninger av elektiv (planlagt) behandling overføres imidlertid trinnvis, i takt med oppbemanningen på Ahus. Pasienter som er under aktiv behandling ved Oslo universitetssykehus HF, skal ferdigbehandles ved Oslo universitetssykehus HF, mens pasienter med langvarige behandlingsforløp (kronikere) skal overføres til Ahus etter nærmere avtale innenfor de enkelte fagområdene.

Helse Sør-Øst RHF har forsikret meg om pasientene i hele hovedstadsområdet skal være sikret forsvarlige helsetjenester i forbindelse med overføringen av pasientgrunnlaget fra Oslo universitetssykehus HF til Ahus.

SPØRSMÅL NR. 505

Innlevert 10. desember 2010 av stortingsrepresentant Oskar J. Grimstad

Besvart 20. desember 2010 av olje- og energiminister Terje Riis-Johansen

Spørsmål:

«Mener statsråden dermed at energiregnskapet for et gasskraftverk ikke påvirkes av lokalisering i forhold til råstoffets opprinnelse og kraftforbrukernes lokalisering, og ser ikke statsråden at økt grunnlastproduksjon i Norge kunne øke Norges mulighet til å være Europas batteri med vannkraften?»

BEGRUNNELSE:

Det vises til statsrådets svar på Dokument nr.15:334 (2010-2011). Statsråden skriver at han er uenig i premisset for spørsmålet. Dette svaret fremstår som ufullstendig.

Svar:

Det vises til mitt svar på dokument nr. 15: 334 (2010-2011).

Norges kraftforsyning er nesten utelukkende basert på vannkraft, med over 30 000 MW installert vannkraftkapasitet. Sammenstilt med de europeiske landenes sammensetning av kraftproduksjonen, som

i stor grad er basert på varmekraft, gir dette grunnlag for gjensidig lønnsom kraftutveksling.

Når det gjelder energiekspport, vil vannkraftens evne til produksjon være sterk avhengig av tilsigene. Det er svært stor variasjon fra år til år, og de våteste årene har mer enn dobbelt så mye nedbør som de aller tørreste. For eksempel var vannkraftproduksjonen i 2003 106,1 TWh, mens den to år senere var 30 TWh høyere. Tilsigs- og temperaturvariasjoner har stor betydning for hvilken kraftutveksling som realiseres fra år til år, og vil relativt sett også ha større betydning enn et eventuelt nytt gasskraftverk.

Gasskraftproduksjonen kan inngå som grunnlastproduksjon, men det er stor usikkerhet knyttet til driftstiden til et gasskraftverk. Faktorer som gasspris, kraftpris og kvotepris på CO₂ vil løpende påvirke beslutningen om kraftverket skal produsere eller ikke. Det er derfor ikke gitt at eiere av et eventuelt gasskraftverk vil velge å kjøre kraftverket som grunnlastproduksjon og på denne måte øke Norges mulighet til å være Europas batteri.

SPØRSMÅL NR. 506**Innlevert 10. desember 2010 av stortingsrepresentant Oskar J. Grimstad****Besvart 16. desember 2010 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim****Spørsmål:**

«Hva gjøres med problemet mårhunden representerer i den norske faunaen?»

BEGRUNNELSE:

Levende mårhund er fanget i Norge og er av mange vurdert som svært skadelig for mennesker og norsk fauna som bærer av bendelorm og rabies. Videre utgjør den en stor fare spesielt i våtmarksområder der den kan ødelegge fuglelivet fullstendig i slike områder. Det er kjent at mårhunden er svartelistet og derved jaktbar, men dette fremstår som lite målrettet dersom dette er eneste tiltak for å fjerne denne uvelkomne arten i norsk fauna.

Svar:

Både norske og svenske forvaltningsmyndigheter vurderer situasjonen med innvandrende mårhund som alvorlig. Direktoratet for naturforvaltning la i 2008 fram en handlingsplan mot mårhund. Målsettingen med handlingsplanen er så langt råd å hindre innvandring av mårhund til Norge. I de tilfeller der individer påvises, skal disse forsøkes tatt ut så raskt som mulig.

Handlingsplanens viktigste tiltak er:

- Sammenstille og bygge opp kunnskap om forekomster og utbredelse av mårhund i Norge.
- Koordinere informasjonsflyt.
- Kartlegge potensielle innførselsveier til Norge.
- Etablere et system for tidlig varsling når arten observeres.

- Gjennomgå erfaringer fra beskatningsmetoder i andre land, engasjere og skolere personell, samt sikre uttak av mårhund når arten er påvist.
- Overvåke mårhund i form av kontinuerlig registrering av spor, eventuelt i kombinasjon med feller, i samarbeid med svenske myndigheter.
- Øvrig samarbeid med svenske og finske myndigheter om tiltak.
- Forskning, herunder genetiske undersøkelser, forskning på spredningsadferd og etablering av database med informasjon om materiale hentet fra døde mårhunder.

Statens naturoppsyn har en viktig rolle når det gjelder kartlegging og uttak av mårhund. Alle meldinger meldes til Statens naturoppsyn, som så følger opp meldingene. I 2010 har de mottatt og fulgt opp 43 konkrete meldinger bare i Sør-Trøndelag.

1. september 2010 ble det iverksatt et stort EU-Life prosjekt med Sverige, Finland og Danmark som deltakere, med totalbudsjett på i underkant av 43 mill kr. Norge er med på å finansiere prosjektet, og er representert i styringsgruppen for prosjektet. Hensikten er å hindre etablering/utrydde mårhund fra Sverige og Danmark samt å sørge for at innvandring fra Finland til Sverige minimaliseres. Norge tilgodeses direkte gjennom den innsats som gjøres i prosjektet, og virkemidlene er lik de som er nevnt i den norske handlingsplanen. Direktoratet har også stilt ROVBA-SEN til disposisjon for prosjektet for datalagring og administrasjon av feltarbeidet.

SPØRSMÅL NR. 507**Innlevert 10. desember 2010 av stortingsrepresentant Gunnar Gundersen****Besvart 15. desember 2010 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«I Rendalen ble en bjørn skutt i det skytteren mener var nødverge. Mannen er dømt for ved uaktsomhet og feilvurdering av nødverge å ha forvoldt ett freddet rovdyr skade. Han har mistet retten til jakt i to år, fordi han kjørte etter ulv og filmet dem, men retten har også sagt at det ikke er nødvendig med rettighetstap eller jaktforbud som følge av skyteepisoden. Politiet har imidlertid opprettet forvaltningssak for å frata mannen alle våpen.

Dette minner om dobbeltstraff, så mener statsråden at politiets sak er berettiget?»

BEGRUNNELSE:

Dommen som er avsagt i saken gir ingen indikasjoner på at retten mener at mannen er uskikket til å ha våpen, snarere tvert i mot. Retten sier klart at den ikke ser det som nødvendig med rettighetstap. Retten dømte mannen til tap av jaktrett i 2 år, men dette var ikke knyttet til saken om nødverge eller bruk av våpen, det var for den påståtte ulvejagingen med bil og dette er ikke endelig avgjort.

Politiets forvaltningssak settes i et ekstra betenkelig lys av TV2's innslag for en stund siden der SNO forfølger ulv i helikopter. Det bør være åpenbart at helikopterforfølgelse må oppleves langt mer stressende for et dyr enn forfølgelse fra bil. Bil kommer man unna ved å forlate vegen, det gjør man ikke med helikopter.

I sum minner dette mye om dobbeltstraff og forfølgelse. Det er en ressursbruk fra politiets side som ikke møter forståelse hos allmennheten.

Svar:

Innledningsvis kan jeg på generelt grunnlag vise til våpenloven § 10 som regulerer tilbakekall av vå-

penkort og skytevåpen. Dersom innehaveren av et våpenkort ikke lenger fyller kravene til edruelighet eller pålitelighet eller dersom han av særlig grunner kan anses som uskikket til å ha skytevåpen, plikter politimesteren å tilbakekalle våpenkortet. Våpenkortet kan videre tilbakekalles dersom vedkommende ikke lenger har behov eller annen rimelig grunn til å ha skytevåpen, eller dersom han på grunn av sykdom eller lignende ikke lenger er i stand til å sørge for en sikker oppbevaring eller bruk av skytevåpenet. Sistnevnte følger av våpenforskriften § 103.

Det sentrale skjønnsstema ved tilbakekall av våpenkortet er innholdsmessig det samme som for å gi tillatelse, herunder om det foreligger forhold som tilsier at vedkommende ikke er pålitelig i forhold til det å ha skytevåpen. Det mest praktiske grunnlag for tilbakekall er at vedkommende blir domfelt for en straffbar handling som har betydning for vedkommendes pålitelighet. Dersom våpenkortet blir tilbakekalt innebærer dette at skytevåpenet straks må leveres inn til politiet.

Men jeg ber om forståelse for at jeg ikke kan kommentere eller gå inn i den konkrete saken det er vist til, da dette er en pågående forvaltningssak. På generelt grunnlag kan det vises til at et enkeltvedtak kan påklages til det forvaltningsorgan (klageinstans) som er nærmest overordnet det forvaltningsorgan som har truffet vedtaket (underinstansen), jf. forvaltningsloven § 28 første ledd. Enkeltvedtak truffet av politimesteren i eller i medhold av våpenloven kan påklages til Politidirektoratet, jf. våpenforskriften § 99. Politidirektoratets vedtak er da endelig og kan ikke påklages, jf. også forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

For øvrig kan det vises til den generelle adgangen til å bringe forvaltningsavgjørelser inn for Sivilombudsmannen eller de alminnelige domstoler.

SPØRSMÅL NR. 508**Innlevert 10. desember 2010 av stortingsrepresentant Gunnar Gundersen****Besvart 17. desember 2010 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«Ved bokettersyn ble 3 trafikkskoler ilagt etter-skuddsbetaling av mva, fordi de hadde ansatt regnskapsfører i en hel administrativ stilling hos den ene trafikkskolen og fordelt kostnaden på de 2 andre gjennom å viderefakturere 1/3 av kostnaden på hver. Kjøreinntekter er ikke momspiktig i trafikkskolene og trafikkskolene måtte etter bokettersynet ansette regnskapsføreren i 3 1/3-stillinger. Dette er tungvint og uhensiktsmessig for begge parter.

Vil statsråden ta initiativ slik at denne åpenbare urimeligheten kan rettes opp?»

BEGRUNNELSE:

En enklere hverdag for småbedriftene har lenge vært et hett tema. Dette er ett eksempel på hvordan det skapes mye ekstraarbeid i bedrifts-Norge og økt usikkerhet for den ansatte og det må kunne gjøres noe med.

Svar:

Jeg ber om forståelse for at jeg ikke kan gå inn i en konkret sak som det vises til i spørsmålet. På generelt grunnlag vil jeg likevel knytte noen merknader til merverdiavgiftsregelverket på dette området.

Merverdiavgiften er en transaksjonsbasert avgift, og den vanligste aktiviteten som utløser avgiftsplikt er omsetning. For at det skal kunne sies å skje en omsetning må varen eller tjenesten leveres mot vederlag. Det innebærer at det må foreligge en gjensidig bebyrdende avtale mellom to eller flere parter, dvs. ytelse mot motytelse.

Dersom de alminnelige vilkår for merverdiavgiftsplikt er oppfylt, vil alle ytelser som overføres mellom to eller flere virksomheter (selvstendig rettssubjekt) mot vederlag, utløse plikt til å beregne merverdiavgift. Dette gjelder selv om virksomhetene i ulik grad er samarbeidende.

Som unntak fra dette utgangspunktet har merverdiavgiftsloven åpnet for at en eller flere virksomheter på visse vilkår kan fellesregistreres. En av virkningene av fellesregistrering er at det ikke skal beregnes merverdiavgift av transaksjoner mellom virksomhetene som inngår i registreringen. Merverdiavgiftsloven stiller bestemte vilkår for fellesregistrering. Utenfor disse tilfellene vil hovedregelen om avgiftsplikt gjelde.

Dersom en virksomhet driver både avgiftspliktig aktivitet og ikke-avgiftspliktig aktivitet, skal det beregnes merverdiavgift av omsetningen i den avgiftspliktige delen av virksomheten. Motstykket til dette er at den næringsdrivende har rett til fradrag for inngående merverdiavgift på anskaffelser til bruk i den avgiftspliktige delen av virksomheten.

Som det framgår ovenfor er omsetningsbegrepet i merverdiavgiftsloven en grunnleggende forutsetning for merverdiavgiftsplikt. Merverdiavgiften er en viktig inntektskilde for staten, og av hensyn til merverdiavgiftssystemet effektivitet er det viktig at systemet fungerer mest mulig nøytralt. Av denne grunn bør også avgiftsbelastningen være den samme uansett om tjenester anskaffes fra nærstående virksomheter eller fra uavhengige tilbydere.

SPØRSMÅL NR. 509**Innlevert 10. desember 2010 av stortingsrepresentant Knut Arild Hareide****Besvart 15. desember 2010 av utenriksminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«Den iranske pastoren, Yourcef Nadarkhani, er dømt til døden i Iran for frafall fra Islam.

Hva vil utenriksministeren gjøre for å bidra til å stoppe gjennomføringen av dommen og motarbeide en slik menneskerettsstridig lovgivning som kan gi grunnlag for en slik dom?»

BEGRUNNELSE:

Nadarkhani er blitt dømt til døden etter at han skal ha fornektet islam. Han er medlem av Church of Iran ministry og pastor for en menighet med rundt 400 medlemmer i byen Rasht nord i Iran, ifølge International Campaign for Human Rights in Iran. Dommen skal ha blitt bekreftet i Irans 11. rettsdistrikts strafferett for anker i Gilan-provinsen den 22. september. Søndag ble dommen anket til Irans høyesterett.

Dødsdommen skjerper situasjonen for kristne i den islamske republikken. Den siste kjente henrettelsen av en kristen pastor skal ha skjedd for 20 år siden da Hossein Soodmand ble arrestert, anklaget for frafall og for å ha fornærmet islam. Han ble hengt i desember 1990.

Den iranske straffeloven slår ikke fast dødsstraff for å konvertere fra islam, men også den islamske sharia-loven blir brukt i dommer. Et forslag om å innføre dødsstraff for konvertering i straffeloven har gått gjennom førstebehandling i parlamentet, men er fremdeles til vurdering.

Svar:

Norge følger menneskerettighetssituasjonen i Iran nøye, herunder situasjonen for religiøse minoriteter. Vi er sterkt bekymret for den alarmerende og forverrede menneskerettighetssituasjonen i landet. Jeg vil understreke at vi ofte tar opp så vel generelle som konkrete menneskerettighetsspørsmål både i bilaterale samtaler med iranske myndigheter, gjennom innlegg i FNs organer og i offentlige uttalelser.

Vi er kjent med opplysningene vedrørende Youcef Nadarkhanis situasjon og vi arbeider gjennom vår ambassade i Teheran med å få bekreftet denne informasjonen. Det er generelt sett vanskelig å innhente opplysninger rundt saker av denne typen, og en del av informasjonen som så langt er fremkommet om saken mot Nadarkhani er innbyrdes motstridende.

Den påståtte dødsdommen i en lokal domstol skal nå være anket inn for iransk høyesterett, og det er dermed uansett ikke umiddelbar fare for henrettelse. I henhold til iransk lov er ingen dødsdom endelig før den er stadfestet av høyesterett, og henrettelser kan ikke effektueres før de er godkjent av lederen for domstolsvesenet.

Uavhengig av diskusjonene omkring fakta i den saken, er det uakseptabelt at en person skal kunne dømmes til døden for frafallenhet. Dette er i strid med grunnleggende menneskerettigheter og åpenbart i strid med Irans internasjonale forpliktelser. Jeg viser særlig til artikkel 18 av FNs konvensjon om sivile og politiske rettigheter, som Iran har undertegnet.

Norge vil fortsette å følge menneskerettighetssituasjonen i Iran nøye og gjøre vårt syn kjent både direkte overfor iranske myndigheter og i internasjonale fora. Forholdene for religiøse minoriteter i landet vil fortsatt stå sentralt i dette arbeidet.

SPØRSMÅL NR. 510**Innlevert 10. desember 2010 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 16. desember 2010 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim****Spørsmål:**

«I forbindelse med et boligprosjekt på øya Skåtøy i Kragerø, har fylkesmannen lagt inn innsigelse mot utbygging av et bryggeanlegg. Det var tverrpolitisk enighet om å tillate utbyggingen. Innsigelsen forverrer muligheten til å få folk til å bosette seg på Skåtøy når man ikke har mulighet til å få seg en egen båt plass.

Mener statsråden at begrunnelsen til fylkesmannen i Telemark er i tråd med regjeringens retorikk om lokaldemokrati og ønske om mer makt til kommunene?»

Svar:

Med hjemmel i plan- og bygningsloven har berørt statlig og regionalt organ adgang til å fremme innsigelse til forslag til kommuneplanens arealdel og reguleringsplan i spørsmål som er av nasjonal eller vesentlig regional betydning. Innsigelsesadgangen er således en del av den planprosess som kommunene må forholde seg til.

Dersom kommunen og innsigelsesorganet ikke kommer til enighet etter megling, vil saken måtte sendes departementet for endelig avgjørelse.

Slik saken nå står, kan departementet derfor ikke gå nærmere inn på realiteten i saken.

SPØRSMÅL NR. 511**Innlevert 10. desember 2010 av stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad****Besvart 21. desember 2010 av fungerende arbeidsminister Rigmor Aasrud****Spørsmål:**

«Fra nyttår trår den nye pensjonsreformen i kraft, og med større konsekvenser for unge enn det dagens alderspensjon har. I en undersøkelse gjennomført for Nav sier bare 9 prosent i alderen 30-40 år at de har god kunnskap om hvordan levealdersjustering påvirker størrelsen på pensjonen deres og bare 27 prosent sier de har god kunnskap om hvordan de tjener opp alderspensjon.

Hva vil statsråden gjøre for å øke kunnskapsnivået og sikre at unge mennesker er klar over hvilke konsekvenser det har å utsette yrkesstarten?»

BEGRUNNELSE:

Når vi går bort fra dagens alderspensjon med 40 års opptjening og "besteårsregel" og over til en "alleårsregel" vil valg unge mennesker tar i forhold til yrkesstart større enn før. Mange unge velger å studere lenge og deltar i frivillig arbeid eller tar "pause-år" etter videregående skole. Da er det viktig at de vet hvordan deres pensjon også blir påvirket av dette. Undersøkelsen gjennomført av Opinionen for Nav viser at kunnskapsnivået er dramatisk lavt. Departementet må sikre at befolkningen er informert.

Svar:

I arbeidet med pensjonsreformen har regjeringen lagt stor vekt på at befolkningen skal gis god informasjon om det nye pensjonssystemet. Det skal gis nødvendig informasjon for å kunne ta i bruk internettbaserte selvbetjeningsløsninger, slik at den enkelte selv kan beregne sine pensjonsytelser ved hjelp av disse.

NAV har gjennomført og gjennomfører en rekke tiltak for å informere befolkningen om nye regler for alderspensjon. NAVs informasjonsaktiviteter første halvår i 2010 rettet seg i hovedsak mot de årskullene som vil ha mulighet til å ta ut fleksibel alderspensjon fra januar 2011, det vil si personer mellom 62 og 66 år. NAV har gjort jevnlig målinger for å følge utviklingen i befolkningens kunnskap omkring nytt regelverk for alderspensjon, og tallene viser at kunnskapen i de eldste målgruppene har økt betydelig.

I september i år gjennomførte NAV en undersøkelse som målte kunnskapen om de nye alderspensjonsregler blant yngre årskull. Undersøkelsen skulle måle kunnskapen i aldersgruppen 30-56 år før NAV startet sitt informasjonsløp rettet mot denne aldersgruppen. Beregninger viser at 95 prosent av persone-

ne i denne målgruppen blir eksponert for annonser i løpet av kampanjen. Hver person har i gjennomsnitt blitt eksponert 15 ganger for annonser i radio eller på nett. Annonnene på internett har hittil blitt vist over 35 millioner ganger, mens radioannonnene har hatt over 15 millioner lyttere. Hovedbudskapet er "Alle år teller" og det blir helt konkret pekt på at lange studier, friår, deltid og lengde på yrkeskarriere har konsekvenser for pensjonen.

Ungdom er på nett. Det er derfor etablert en egen kampanjeside (www.deterdinpensjon.no) med lett tilgjengelig informasjon om de nye pensjonsreglene. Siden oppstarten i mars 2010 har denne kampanjesiden hatt 350 000 treff. På tjenesten Din pensjon på nettsiden nav.no kan alle aldersgrupper gå inn og

sjekke egen pensjonsopptjening. Din pensjon har hatt 1,5 millioner innlogginger siden juni 2009. NAV har også etablert egne pensjonsprofiler på Facebook og Twitter. I tillegg utvikles det nå en applikasjon som tilgjengeliggjør regelinformasjon på smarttelefoner. FBI-sending om pensjon i slutten av oktober, som NAV samarbeidet med NRK om, var også rettet mot yngre aldersgrupper. FBI-sendingen 27. oktober hadde 580 000 seere.

Det vil bli gjennomført en ny undersøkelse i februar 2011 som vil måle kunnskap om ny alderspensjon. Resultatene fra denne undersøkelsen vil påvirke utformingen av de nye informasjonstiltakene som vil bli gjennomført våren 2011.

SPØRSMÅL NR. 512

Innlevert 13. desember 2010 av stortingsrepresentant Torgeir Trældal

Besvart 17. desember 2010 av landbruks- og matminister Lars Peder Brekk

Spørsmål:

«Vil statsråden påse at Mattilsynet nå trapper opp sine kontroller av restauranter og serveringssteder for å avdekke samt forebygge at vi som forbrukere kan unngå å kjøpe mat som kan være helsefarlig?»

BEGRUNNELSE:

VG hadde torsdag 9. desember 2010 en artikkel med følgende overskrift: "Hemmelige kjøttlagre avslørt".

Artikkelen inneholdt bilder fra Mattilsynet fra noen Oslo-restauranter som viste skjulte lagre der det ble oppbevart ulovlig kjøtt under uhygieniske forhold. Fremskrittspartiet er opptatt av mattrygghet og matsikkerhet ved matproduksjonen, men også ved tilberedning og servering av foredlet mat.

Svar:

Det faglige ansvaret for regelverk om og tilsyn med mattrygghet i restaurant- og serveringsbransjen tilligger Helse- og omsorgsdepartementet. Dette svaret er derfor utformet i samråd med Helse- og omsorgsdepartementet.

Innledningsvis vil jeg fremheve at mattryggheten i Norge i hovedsak er god. Selv om den generelle situasjonen er god, er det likevel betydelige utfordringer i visse bransjer. Enkelte deler av serveringsbransjen i Oslo er en av disse. Mattilsynet opplyser at de

har spesiell oppmerksomhet på de områdene hvor utfordringene anses størst, og setter inn sine ressurser her. Aksjonen overfor serveringsbransjen i Oslo er et eksempel på dette. Mattilsynet legger vekt på å målrette sitt tilsyn for å bruke ressursene på en effektiv måte.

Mattilsynets distriktskontor utfører et relativt omfattende tilsyn på serveringssteder i Oslo og har også høy oppmerksomhet på å avdekke smuglerkjøtt.

At Mattilsynet klarer å avdekke steder med slike klanderverdige forhold som beskrevet i avis- og nyhetsoppslag den siste tiden, kan tas som et tegn på at de lykkes i å bruke ressursene målrettet. Mattilsynet mener at det som er avdekket, ikke gir et representativt bilde av forholdene ved alle serveringsvirksomhetene i Oslo. Dette betyr også at det brukes mindre tilsynsressurser i de serveringsvirksomhetene der forholdene forventes å være gode.

Forut for et slikt målrettet tilsyn opplyser Mattilsynet at det er nedlagt mye forarbeid for å finne og avdekke de serveringsvirksomhetene som det er så viktig å få tak i. Ulike tips og grundige forberedelser, ofte i samarbeid med andre offentlige etater gjennom fellesaksjoner, gir konkrete resultater.

Ofte erfarer Mattilsynet at dersom en serveringsvirksomhet begår ulovligheter på ett område, så er det også ulovligheter på andre områder. Derfor ser Mattilsynet stor nytte av tverretattlig samarbeid med for eksempel politiet, tolletaten og brannvesenet. Når

det gjelder kjøttsmugling spesielt, har Mattilsynet et tett samarbeid med tolletaten.

Denne type serveringsvirksomheter er spesielt ressurskrevende å føre tilsyn med, med hyppige eierskifter, ulovligheter, useriøsitet og manglende matfaglig kompetanse. Relativt ofte avdekkes dårlige hygieniske forhold, skadedyr og kjøtt med ukjent opphav, ofte gjemt vekk på hemmelige lagre. I slike tilfeller reagerer Mattilsynet med strenge virkemidler som beslag og destruksjon av varene, stenging, virksomhetskarantene eller anmeldelse av den ansvarlige for virksomheten.

Mattilsynet opplyser at deres region Oslo, Akershus og Østfold i 2011 vil gjennomføre en informa-

sjons- og tilsynskampanje rettet mot utvalgte serveringssteder med mål om å heve kompetansen i virksomheten, slik at hygienen og regeletterlevelsen blir bedre.

Mattilsynet vil også i 2011 fortsatt ha fokus på ulovligheter i serveringsvirksomheter og smuglerkjøtt, i tett samarbeid med andre etater, noe som har vist å gi gode resultater.

Mattilsynets ressurser er ikke dimensjonert for å følge opp alle virksomheter like tett. Det er også viktig å understreke at ansvaret for å drive en serveringsvirksomhet i henhold til lover og regler som skal sikre mattrygghet for forbrukeren, tilligger virksomheten selv.

SPØRSMÅL NR. 513

Innlevert 9. desember 2010 av stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde

Besvart 17. desember 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Denne uken er det blitt kjent at Ahus ikke er forberedt på det økende antall pasienter som sykehuset vil få ansvaret for fra 1. januar 2011. I følge Aftenposten og andre medier mangler Ahus medisinsk ekspertise innenfor en rekke områder, noe som nødvendigvis vil måtte ramme pasientene gjennom enda lengre helsekøer.

Da denne situasjonen nå er almen kjent, vil statsråden utsette overføringen av nye 160 000 pasienter fra Follo og bydel Alna til Ahus, slik at pasientene ikke blir skadelidende?»

Svar:

I spørsmål til skriftlig besvarelse tar representanten Tybring-Gjedde opp mange av de samme problemstillingene som representant Høybråten og Rafiq har gjort. Svarene på de tre spørsmålene (488, 504 og 513) er derfor til dels likelydende.

Som representanten viser, til skal befolkningen i bydel Alna i Oslo og i Follokommunene overføres fra Oslo universitetssykehus HF til Ahus fra 2011. Samlet sett innebærer dette et redusert pasientgrunnlag for Oslo universitetssykehus HF på 160 000 mennesker og tilsvarende økt pasientgrunnlag for Ahus.

Tilpasset bemanning og kompetanse har vært en identifisert risikofaktor i prosessen.

Ifølge Helse Sør-Øst RHF var det behov for om

lag 1 500 nye stillinger ved Ahus som konsekvens av det økte pasientgrunnlaget. Ahus har i løpet av høsten rekruttert og tilsatt personell i de fleste av stillingene. Helse Sør-Øst RHF opplyser at pr 10. desember mangler tilsetting i 17 overlegestillinger, 11 sykepleierstillinger og 5,5 spesialsykepleierstillinger. Totalt sett er det 600 legestillinger og 1 200 sykepleierstillinger ved Ahus, slik at de stillingene som ennå ikke er besatt, utgjør en marginal andel.

Helse Sør-Øst RHF har orientert meg om at Ahus og Oslo universitetssykehus HF løpende vurderer og treffer nødvendige tiltak for å sikre forsvarlighet i overføringen. Vurderingen er at Ahus vil håndtere det økte pasientgrunnlaget på en forsvarlig måte fra 2011. Dette betyr at "øyeblikkelig hjelp" overføres fra mandag 3.1.2011. Henvisninger av elektiv (planlagt) behandling overføres imidlertid trinnvis, i takt med oppbemanningen på Ahus. Pasienter som er under aktiv behandling ved Oslo universitetssykehus HF, skal ferdigbehandles ved Oslo universitetssykehus HF, mens pasienter med langvarige behandlingsforløp (kronikere) skal overføres til Ahus etter nærmere avtale innenfor de enkelte fagområdene.

Helse Sør-Øst RHF har forsikret meg om pasientene i hele hovedstadsområdet skal være sikret forsvarlige helsetjenester i forbindelse med overføringen av pasientgrunnlaget fra Oslo universitetssykehus HF til Ahus HF.

SPØRSMÅL NR. 514**Innlevert 13. desember 2010 av stortingsrepresentant Torbjørn Røe Isaksen****Besvart 23. desember 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Hvordan vurderer statsråden beslutningen i Helse Sør-Øst om å avvike avtalen med Curato røntgen i Telemark, i lys av målene om å redusere ventetidene og utvikle bedre helsetilbud der pasientene bor?»

BEGRUNNELSE:

Som følge av en anskaffelsesprosess i Helse Sør-Øst avvikles det regionale helseforetakets avtale med Curato Røntgen i Telemark. Som følge av dette er det bare Telemark sykehus som har tilbudet om radiologi i Grenland. Ved dette sykehuset er ventetiden for en MR-undersøkelse 12 uker, i følge nettstedet fritt sykehusvalg. Når avtalen med Curato Røntgen avvikles, kan pasientene få betydelig økt ventetid for undersøkelser. Dette vil i så fall være i strid med Stortingets enstemmige krav om reduserte ventetider for pasientene.

Videre fører denne beslutningen til at pasienter i Grenland får betydelig økt reisevei dersom de ønsker å benytte et annet tilbud enn Sykehuset Telemark Skien, for eksempel for å redusere ventetiden for undersøkelse. Gjennom behandlingen av St.meld. nr. 47 (2008-2009), jf. Innst. 212 S (2009-2010) uttalte Stortinget en klar målsetting om å utvikle bedre helsetjenester der folk bor. En avvikling av avtalen med Curato Røntgen synes ikke å være i tråd med dette.

Svar:

Helse- og omsorgsdepartementet vil i oppdragsdokumentet for de regionale helseforetakene i 2011

stille krav om å øke behandlingsskapasiteten innenfor poliklinisk radiologi. Dette fremgår også av forslaget til statsbudsjett for 2011, hvor en legger opp til en aktivitetssøkning på om lag 4,5 %, og en økning av basisbevilgningen til Helse Sør-Øst på 23,9 mill. kroner for å redusere ventetiden innenfor poliklinisk radiologi.

Helse Sør-Øst RHF har, etter hva jeg har forstått, lagt opp til en økning både i egne helseforetak og gjennom kjøp av radiologi fra private leverandører. Tildelingene som er foretatt i forbindelse med anskaffelsen av polikliniske radiologitjenester, vil gi et økt tilbud til pasientene i regionen. Den samlede kapasiteten levert av private tilbydere i Helse Sør-Øst RHF er ved tildelingen økt med 14 % fra 2010 til 2011, og det regionale helseforetaket regner med at dette vil gi et godt bidrag til å redusere ventetidene på denne typen tjenester.

Resultatet av Helse Sør-Øst RHF's offentlige anskaffelse på radiologiområdet har medført et visst skifte av tilbydere, og det har derfor blitt noen endringer på lokaliseringen av radiologiinstitutter med avtale med Helse Sør-Øst RHF.

Jeg forutsetter at radiologitjenestene, også etter den aktuelle anskaffelsen, fortsatt har en geografisk tilgjengelighet som er tilfredsstillende. Helse- og omsorgsdepartementet har derfor i brev av 17. desember d.å. bedt Helse Sør-Øst RHF om en redegjørelse for deres planer for å sikre geografisk likeverdige tilbud til befolkningen i regionen, med en særlig beskrivelse av konkrete tiltak for befolkningen i og rundt Gjøvik, Romerike og Grenland.

SPØRSMÅL NR. 515**Innlevert 13. desember 2010 av stortingsrepresentant Bent Høie****Besvart 17. desember 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Har Helse- og omsorgsministeren i møte med Helse Midt Norge gitt uttrykk for at et ønsket resultat av prosessen rundt nytt sykehus i Molde er kun to sykehus i Møre og Romsdal?»

BEGRUNNELSE:

Gjennom de tillitsvalgte i Helse Nordmøre - Molde Sykehus har det kommet frem at Helse- og omsorgsministeren i interne møter med Helse Midt Norge skal ha gitt uttrykk for at prosessen rundt nytt sykehus i Molde bør ende opp med kun to sykehus i Møre og Romsdal. Dette skal angivelig ligge bak ønske om å slå sammen de to helseforetakene i fylke og utsette byggingen av nytt sykehus i Molde. Det registreres også at Helse- og omsorgsministeren og øvrig politisk ledelse i Helse- og omsorgsdepartementet ikke lenger bruker "nytt sykehus i Molde" som formulering når denne saken blir omtalt, men "nytt sykehus på Nord Møre og Romsdal".

Svar:

Ut fra spørsmålsstillingen til representant Høie kan det oppfattes som at jeg har en skjult agenda når det gjelder prosessen rund sykehusene i Nordmøre og Romsdal. Det har jeg ikke.

De regionale helseforetakene har et helhetlig ansvar for investeringer og drift. Dette innebærer at det er helseforetakene som innenfor gitte rammebetingelser skal prioritere og planlegge sine investeringsprosjekter. De regionale helseforetakene har ingen foreleggelsesplikt når det gjelder enkeltprosjekter, men for større prosjekter skal helseforetakene etter en viss tid i planprosessen – konseptfasenivået –

oversende resultater og vurderinger av de foreliggende planene til departementet. Konseptplaner for utbygging av nytt sykehus i Molde ble oversendt departementet i 2009. I mitt svar-brev av 11. mars i år ba jeg bl.a. om supplerende vurderinger knyttet til økonomisk bæreevne når det gjaldt de innsendte konseptplanene for nytt sykehus i Molde. I tillegg ba jeg det regionale helseforetaket om å utrede to tilleggsalternativer, et 0-alternativ og ett nytt felles sykehus i Nordmøre og Romsdal.

I de supplerende utredninger som ble oversendt departementet i november 2010 knyttet til økonomiske beregninger, oppsummerer Helse Midt-Norge at det ikke er handlingsrom til å gjennomføre utbyggingen gitt dagens rammebetingelser og regionens prioriteringer på investeringsområdet. Som ansvarlig statsråd kan jeg ikke gå inn for igangsetting av et nytt sykehus i Molde når Helse Midt-Norge selv gir uttrykk for at det ikke har økonomi til å gjennomføre investeringen nå.

Når jeg har bedt styret i Helse Midt-Norge om å vurdere alternative måter å organisere sykehusene i Møre og Romsdal på, slik at de ulike sykehusene i fylket sees mer i sammenheng – er det naturlig å avvente denne vurderingen før en tar stilling til byggeløsning og større endringer i akutt- og fødetilbud. Dette er helt i tråd med Soria Moria-erklæringen hvor regjeringen åpner for at enkelte sykehus skal kunne gjøre andre arbeidsoppgaver enn i dag, bl.a. sett i sammenheng med samhandlingsreformen. Videre legges det til grunn at sykehus skal gi et mer spesialisert tilbud, samtidig som det er lagt til grunn at dagens desentraliserte sykehusstilbud skal opprettholdes.

SPØRSMÅL NR. 516**Innlevert 13. desember 2010 av stortingsrepresentant Morten Ørsal Johansen****Besvart 17. desember 2010 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Når har statsråden tenkt til å respondere på de planene som foreligger ved Universitetet i Stavanger om etablering av et rettsgenetisk utdanningsløp som kan bidra til gjennomføring av DNA-reformen?»

Svar:

Universitetet i Stavanger (UiS) har i brev av 30.04.2009 orientert om etablering av og videre planer for et rettsgenetisk utdanningsløp ved universitetet i samarbeid med GENA. Justiskomiteen skal være orientert ved kopi av brevet. Jeg har oppfattet brevet som en orienteringssak.

Jeg minner om at universitetene sorterer under Kunnskapsdepartementet. Det er slik at universitetene selv beslutter fagretning og utdanningsløp innenfor de til enhver tid gjeldende rammer.

Under Stortingets behandling av Innst.O.nr.23 (2007-2008) pekte justiskomiteen på universitetsmiljøet i Tromsø i forhold til å anlegge et utdanningsløp og et rettsgenetisk analysemiljø. Etter ønske fra Stortinget er det for 2009 og 2010 bevilget midler til forberedelse av et nytt DNA-analyseinstitutt ved Universitetet i Tromsø. Bevilgningen er foreslått videreført i statsbudsjettet for neste år.

SPØRSMÅL NR. 517**Innlevert 13. desember 2010 av stortingsrepresentant Morten Ørsal Johansen****Besvart 17. desember 2010 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Hva er målet for Rettsmedisinsk Institutt's saksbehandlingstid for 2011?»

Svar:

Saksbehandlingstiden for 2011 vil bli regulert i en SLA-avtale (tjenestenivåavtalen) mellom Rettsmedisinsk institutt (RMI) og politiet. Et uttalt mål fra RMI er å få saksbehandlingstiden ned til rundt 4 uker for 80 % av sakene.

Ifølge Politidirektoratet har nåværende SLA-avtale mellom politiet og RMI et krav om at 80 % av sporprøvene skal analyseres innen 3 måneder (90 dager). De prioriterte sakene skal saksbehandles fortløpende. Personprøvene skal saksbehandles innen 10 dager. I tillegg kommer saksbehandlingen ved DNA-registrene på Kripas og verifiseringen av eventuelle registertreff ved RMI (5 dager).

SPØRSMÅL NR. 518**Innlevert 13. desember 2010 av stortingsrepresentant Solveig Horne****Besvart 17. desember 2010 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Mener statsråden det er akseptabelt at ansatte ved Rettsmedisinsk Institutt selger private tjenester i konkurranse med andre private aktører og sin egen arbeidsplass, og i hvilken grad benyttes RMIs laboratorium og fasiliteter til slik virksomhet?»

Svar:

Jeg viser til spørsmål til skriftlig besvarelse nr 518 fra stortingsrepresentant Solveig Horne om det er akseptabelt at ansatte ved Rettsmedisinsk institutt (RMI) selger private tjenester i konkurranse med private aktører og sin egen arbeidsplass, og i hvilken

grad RMIs laboratorium og fasiliteter benyttes til slik virksomhet. RMI er en del av Universitetet i Oslo og spørsmålet besvares derfor av undertegnede.

I tråd med Statens personalhåndbok punkt 7.1.1.4, jf. punkt 10.13, kan arbeidstakere ved RMI ikke inneha bistillinger, bierverv, styreverv eller andre lønnede oppdrag som kan hemme eller sinke deres ordinære arbeid ved RMI med mindre det foreligger særskilt pålegg eller tillatelse. RMI har overfor departementet skriftlig redegjort for at de ikke er kjent med at ansatte ved RMI selger private tjenester i konkurranse med private aktører og egen arbeidsplass.

SPØRSMÅL NR. 519**Innlevert 13. desember 2010 av stortingsrepresentant Solveig Horne****Besvart 17. desember 2010 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Hvordan er status for restansene på sporsaker ved Rettsmedisinsk Institutt nå ved utgangen av 2010, og vil målet om fjerning av disse nås?»

Svar:

Jeg viser til omtalen av restansesituasjonen i revidert nasjonalbudsjett for 2010, jf. Prop. 125 S (2009-2010) og Prop. 1 S (2010-2011). Ved utgangen av 2009 var det om lag 2 560 sporsaker som ikke var påbegynt. RMI har i samarbeid med politiet fra januar 2010 gjennomført et prosjekt for å redusere restansene. Alle sakene som var i restanseprosjektet er avsluttet. Parallelt med nedbygging av disse restansene må nye saker behandles. Saker som står i kø har imidlertid kommet ned på et tilnærmet normalt nivå (en

måneds tilgang), som er en forutsetning for å nå målet om fire uker for 80 % av sakene. Saksbehandlingstiden var ca 160 dager for 4 måneder siden og har nå kommet ned i ca 70 dager. Målsettingen om fire uker er ikke nådd ennå. Det skyldes at det fremdeles sendes ut gamle saker som trekker den gjennomsnittlige behandlingstiden opp. Saksbehandlingstiden har vært bekymringsfull, men jeg er tilfreds med at det nå går rette veien.

For saker som ønskes prioritert enten pga fengselsfrister eller av etterforskningshensyn, følges etablert rutine med umiddelbar oppstart og rask tilbake melding til oppdragsgiver, ofte muntlig så snart som resultatene foreligger eller ved at det utferdiges foreløpige rapporter. I alle saker der tidsfrister er oppgitt, er disse overholdt.

SPØRSMÅL NR. 520**Innlevert 13. desember 2010 av stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr****Besvart 17. desember 2010 av forsknings- og høyere utdanningsminister Tora Aasland****Spørsmål:**

«Rettsmedisinsk Institutt selger DNA analyser i konkurranse med private aktører.

Er denne aktiviteten i lovlig i henhold til reglene om offentlig støtte i EØS-regelverket?»

Svar:

Jeg viser til spørsmål til skriftlig besvarelse fra representanten Hans Frode Kielland Asmyhr om Rettsmedisinsk institutts salg av DNA-analyser er lovlig i henhold til reglene om offentlig støtte i EØS-regelverket. RMI er en del av Universitetet i Oslo og spørsmålet besvares derfor av undertegnede.

Rettsmedisinsk institutt (RMI) utfører DNA-analyser som rekvireres av domstolene eller NAV. Det følger av reglene om fastsetting av endring av farskap i barnelova, at det offentlige skal dekke kostnadene

til slike DNA-analyser. I NOU 2009: 5 Farskap og annen morskap legges det til grunn at det ikke er krav om at anskaffelsen av DNA-analyser må konkurransetsettes, og at ordningen med RMI som eneste leverandør av DNA-analyser i farskapssaker, er hensiktsmessig.

RMI utfører også i begrenset omfang DNA-analyser for private. Departementet har fastsatt egne retningslinjer for oppdragsfinansiert aktivitet ved universiteter og høyskoler. Oppdragsfinansiert aktivitet kan ikke subsidieres med statlig bevilgning, alle direkte og indirekte kostnader ved oppdrag skal være dekket. Jeg forutsetter at RMI legger disse retningslinjene til grunn når de utfører oppdrag for andre. Departementet vil følge opp dette overfor Universitetet i Oslo.

SPØRSMÅL NR. 521**Innlevert 13. desember 2010 av stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr****Besvart 17. desember 2010 av forsknings- og høyere utdanningsminister Tora Aasland****Spørsmål:**

«Hvor mye tid bruker de ansatte ved Rettsmedisinsk Institutt som sakkyndige i retten, og hvem tilfaller eventuelle honorarer for dette arbeidet?»

Svar:

Jeg viser til spørsmål til skriftlig besvarelse fra stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr om hvor mye tid de ansatte ved Rettsmedisinsk institutt (RMI) bruker som sakkyndige i retten og hvem tilfaller ev. honorar fra dette arbeidet. RMI er en del av Universitetet i Oslo og spørsmålet besvares derfor av undertegnede.

Antall ganger de ansatte ved RMI møter i retten vil variere, og blant annet være avhengig av sakstype og hvor stor betydning RMIs undersøkelser har for saken. RMI opplyser at rettspatologene gjennomsnittlig har 100 rettsoppmøter per år, fordelt på p.t. syv personer, og tiden som går med i retten er i snitt

en time per sak. I større og mer komplekse saker er tiden gjerne noe lengre. Oppmøter i retten knyttet til biologiske sporundersøkelser, såkalte sporsaker, har de siste par år vært rundt 40, fordelt på p.t. fem personer, og tidsforbruket i retten en halv til en time per sak. Også i disse sakene avhenger tidsforbruket i stor grad av hvor omfattende sakene er. I tillegg til rettsoppmøtene kommer tid til forberedelse og ev. reise-fravær. Telefonavhør for retten er heller ikke medregnet.

Ansatte ved RMI som er oppnevnt av retten som sakkyndige, møter i retten som privatpersoner, ikke som ansatte ved RMI. RMI opplyser at dette arbeidet skjer utenfor tjeneste i RMI, og honorarene for arbeidet tilfaller den enkelte. De personer i RMI som er oppnevnt som rettssakkyndige må avspasere eller registrere annet fravær fra RMI når de møter i retten. Instituttet opplyser at denne praksis er oppe for revisjon.

SPØRSMÅL NR. 522**Innlevert 13. desember 2010 av stortingsrepresentant Per Sandberg****Besvart 17. desember 2010 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Hvor mange av de DNA-prøver som politiet leverer inn til Rettsmedisinsk Institutt blir ubrukelige på grunn av lang saksbehandlingstid hos RMI?»

Svar:

Jeg har forelagt spørsmålet for Rettsmedisinsk Institutt (RMI) og Politidirektoratet. Verken RMI eller Politidirektoratet er kjent med at DNA-prøver har blitt ubrukelige på grunn av lang saksbehandlingstid hos RMI.

SPØRSMÅL NR. 523**Innlevert 13. desember 2010 av stortingsrepresentant Per Sandberg****Besvart 17. desember 2010 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Statens Kriminaltekniske laboratorium i Sverige offentliggjør regelmessig statistikk vedr. DNA-saker og treff med sporregisteret.

Når skal Rettsmedisinsk Institutt offentliggjøre tilsvarende statistikk?»

Svar:

Jeg vil for ordens skyld gjøre oppmerksom på at DNA-registeret og undersøkelser av biologiske spor i Sverige er lagt til én og samme organisasjon (SKL) under politiet. I Norge er registeransvaret plassert i

Kripos, mens det er RMI som undersøker biologiske spor og framstiller DNA-profiler til registeret. Politidirektoratet samordner i dag månedlig statistikk om DNA-saker og registeret fra henholdsvis RMI og Kripos. Jeg vil i samarbeid med Politidirektoratet vurdere nærmere hvordan det kan legges til rette for offentliggjøring av statistikk innenfor området.

Avslutningsvis vil jeg minne om at RMI sorterer under Universitetet i Oslo og Kunnskapsdepartementet. Det er ikke opp til meg å pålegge RMI å offentliggjøre statistikk innenfor RMIs ansvarsområde.

SPØRSMÅL NR. 524**Innlevert 13. desember 2010 av stortingsrepresentant Elisabeth Aspaker****Besvart 21. desember 2010 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«I debatten om Utdanningsdepartementets budsjett torsdag 9. desember uttaler Kunnskapsministeren i et replikkordskifte: "Det som er brukt på etter- og videreutdanning i løpet av de siste fem årene, er 4 mrd. kr. Det er et spleiselag mellom staten og kommunene og lærerne selv."

Kan departementet redegjøre for hvor mye staten, kommunene og lærerne har bidratt med i dette spleiselaget, og hva er statens kostnad til kjøp av videreutdanningsplasser ved universiteter og høyskoler fra 2009?»

Svar:

I replikkordskiftet i Stortinget 9. desember viste jeg til hvordan stat, kommuner og lærerne selv satser på etter- og videreutdanning.

Representanten Aspaker er spesielt opptatt av statens kostnad for kjøp av videreutdanningsplasser ved universitet og høyskoler fra 2009.

Fra studiestart høsten 2009 fram til nå er det overført 150 mill kroner til utvikling og frikjøp av studieplasser for videreutdanning ved universitet og høyskoler. Statens andel av vikarutgifter har i samme periode vært 270 mill kroner.

Når det gjelder beløpet 4 mrd kroner, som jeg benyttet i replikkordskiftet 9. desember, omfatter det både etter- og videreutdanning over en 5-års periode og baserer seg på grunnbevilgningene fra staten på kap 226 med 375 mill kroner pr år f.o.m. 2006 tom 2008 og økningen til 400 mill pr år fra 2009. Særskilte kampanjer og prioriteringer som lesesatsingen fra 2008-2010 er også inkludert. Den statlige andelen beløp seg til ca 140 mill. kroner. Skoleeiers og lærernes egne bidrag estimeres i "spleiselaget" til å utgjøre ca 50 %.

For siste avsluttede studieår, videreutdanning 2009/2010 og etterutdanning i 2009, viser Rambøll analyse (2010) at det ble rapportert fra skoleeiere at 782,6 mill kroner ble benyttet til etter- og videreut-

danning, hvorav staten bidro med 43 % og skoleeier med 57 %.

Jeg vil minne om at disse overføringen fra staten, og spesielt tallene for videreutdanningssatsingen fra 2009, er direkte relatert til strategien Kompetanse for kvalitet, som partene har vedtatt. Denne strategien sikrer studier innen prioriterte områder, som gjør at lærere får formalisert utdanning i fagene med minst 30, og inntil 60 studiepoeng. Rapporteringen fra Rambøll Analyse (2010) viser at deltakerne er gjennomgående svært fornøyde både med studiekvaliteten, eget utbytte og tilrettelegging ved egen skole. Denne videreutdanningen vil fortsette, men vil bare utgjøre en mindre del av det totale bildet. Det gjennomføres både etter- og videreutdanning i stort omfang ved universitet og høyskoler i samarbeid med skoleeiere og lærere i regionen. Her kan form og innhold ofte "skreddersys" i forhold til behov, og gjennomføres ved den enkelte skole. Et samarbeid mellom skoleledelse og fagmiljø om arbeid med klasseledelse ved egen skole kan være et godt eksempel på slik kompetanseutvikling. Slik etterutdanning kan, for enkelte i kollegiet, stimulere til videre studier og studiepoeng.

Poenget i denne sammenhengen er at det samlede beløpet til etter- og videreutdanning for lærere de siste 5 årene, som jeg refererte til i debattordskiftet, er lavt estimert, og kan være langt høyere enn 4 mrd kroner dersom læreres egen innsats i form av tidsbruk og skoleeieres tilrettelegging ble omregnet i konkrete kroner.

De erfaringene vi har med etter- og videreutdanning de seinere åra er nedfelt i litt ulike strategier for etter- og videreutdanning, og tildelingene har også endret karakter over tid. Vi er nå i ferd med å legge om søke- og opptakssystemet for videreutdanningsstudiene. Dette vil bidra til å gi oss bedre mulighet for sammenligninger av påmelding, fagfordeling og gjennomføring over tid for hvordan behov og kostnader kommer til uttrykk og fordeles.

SPØRSMÅL NR. 525**Innlevert 13. desember 2010 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 22. desember 2010 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«113 vogntog har i vinter laget kaos på veiene i Nordland og Sør-Troms, og ifølge NRK 12.12.10 er det vogntogkaos nesten tre ganger om dagen. En opp-telling i Midtre Hålogaland i nov. viste at over 70 prosent av vogntogene som havner i grøfta, er utenlandske. Mange er dårlig skodd.

Hva vil statsråden gjøre for å øke trafikksikkerheten knyttet til utenlandske trailere, og vil statsråden vurdere å innføre forbud i enkelte perioder og på enkelte strekninger mot vogntog som ikke er skodd for norske vinterforhold?»

BEGRUNNELSE:

Jeg tok opp et tilsvarende spørsmål med statsråden i spørretimen onsdag 13. januar 2010, der jeg stilte spørsmål om en mulig ordning der utenlandske sjåfører må dokumentere kunnskap om vinterkjøring, kjettinger og fjelloverganger. Statsråden svarer at:

"Samferdselsdepartementet har ved flere høve bedt Vegvesenet gjera seg best mogleg nytte av eksisterande heimlar i vegtrafikklova til å leggja ned midlertidig bruksforbod for køyretøy som ein ser ikkje er tilstrekkeleg utrusta for aktuelle føretilhøve. Det er ikkje slik at eit køyretøy må stå fast før politiet eller Vegvesenet kan halda det tilbake. Dersom køyretøyet etter tenestemennene si vurdering ikkje er sikra tilstrekkeleg veggrep, f.eks. som følgje av at dekkja ikkje er eigna for føretilhøva, eller at kjettingen er av for dårleg kvalitet, vil ein kunna halda køyretøyet tilbake."

Til tross for dette, viser det seg at problemene ikke blir mindre, men tvert imot ser tendensen ut til å være at stadig flere utenlandske trailere får problemer på norske vinterveier. Det må derfor iverksettes tøffere tiltak for å ivareta sikkerheten også til alle andre som ferdes på veiene.

Svar:

Ifølge Statens vegvesens rapporter har det fra 1. oktober og frem til 15. desember 2010 vært 62 hendelser som har medført stenging av veg og/ eller bilberging som skyldes tunge kjøretøy på riks- og fylkesveger i region nord. I 22 av disse 62 hendelsene har utenlandske kjøretøy vært involvert, noe som tilsvare ca 30 % av det totale antallet tilfeller.

Etter Statens vegvesens oppfatning er årsakene til slike hendelser kombinasjoner av uegnede kjøretøy (akselkombinasjoner), dårlige dekk/kjettinger, og/eller manglende kunnskap om vinterføreproblematikken hos føreren. Disse elementene gjelder for både norske og utenlandske kjøretøy.

Statens vegvesen har i alle år hatt fokus på å håndtere problemer i vinterhalvåret innenfor de rammebetingelsene som til enhver tid gjelder, og har også over tid opparbeidet seg erfaring med vinterkontroller.

Det er iverksatt konkrete tiltak for å forhindre at tunge kjøretøy skaper problemer i vintertrafikken. Det skal bl.a. settes fokus på dette som kontrolltema. Statens vegvesen kontrollveiledning legger opp til at det skal nedlegges bruksforbud etter vegtrafikkloven hvis kjøretøy ikke er egnet til å kjøre på vinterføre. I alvorlige tilfeller kan også anmeldelse være aktuelt.

I region nord er det i tillegg lagt til rette for at det skal være kommunikasjon mellom de som har ansvar for drift og vedlikehold av vegene og utekontrollen, slik at det kan reageres raskt ved trafikkproblemer knyttet til bilberging.

Det er nå bestemt at Statens vegvesen skal ha mulighet til å fjerne kjøretøy som hindrer fremkommelighet. Dette vil gjøre det lettere for vegvesenet å rydde opp i tilfellene som allerede har oppstått.

SPØRSMÅL NR. 526**Innlevert 13. desember 2010 av stortingsrepresentant Øyvind Vaksdal****Besvart 23. desember 2010 av nærings- og handelsminister Trond Giske****Spørsmål:**

«Når har regjeringen til hensikt å følge opp sine løfter om å skape rammevilkår som styrker den langsiktige verdiskapingen i industrien, slik at nedbygging av norsk industri som vi nok en gang ser på Karmøy, stopper opp?»

BEGRUNNELSE:

Store deler av norsk industri sliter med dårlig lønnsomhet og derav manglende vilje til å investere i Norge. Spesielt kraftforedlende industri finner det vanskelig å drive lønnsomt her i landet.

Et eksempel på dette er Norsk Hydro som i fjor la ned store deler av sin aluminiumsproduksjon på Karmøy samtidig som investering samme sted ble utsatt eller i verste fall skrinlagt. Selskapet åpnet i stedet nylig et stort aluminiumsverk i Qatar. I disse dager er det i gjennom pressen blitt kjent at man nå også vil nedlegge pressverket samme sted, noe som medfører at ytterligere nær 100 ansatte mister jobben i tillegg til de over 400 som mistet jobbene i fjor.

Årsaken til at Norsk Hydro og andre selskaper ikke lenger finner det interessant å drive eller investere i Norge er sammensatt. Generelt dårlige rammebetingelser med særnorske avgifter og utslippskrav, byråkrati og skjemavelde medvirker til denne utviklingen. Et høyt kostnadsnivå i tillegg til mangel på kraft til konkurransedyktig pris er også viktige elementer som bidrar til at investeringene flyttes ut av landet.

Norsk aluminiumsindustri er i dag den minst forurensende og den mest energieffektive i verden. Til tross for dette ser det ut til at regjeringen har som målsetting å utfase denne i Norge. Aluminium er etterspurt i dagens marked internasjonalt og vil etter all sannsynlighet være etterspurt i mange år fremover. Ved nedleggelse i Norge vil investeringer og produksjon derfor bli flyttet til steder der man har begrensede eller ingen krav til utslipp, og der man får kraft til konkurransedyktig pris uten å ta hensyn til på hvilken måte kraften produseres.

Det må vel også snart gå opp for regjeringen at dette som for noen kan se ut som god miljøpolitikk, egentlig virker mot sin hensikt. Norge mister betydelig verdiskaping og mange arbeidsplasser, samtidig som vi bidrar til økte utslipp internasjonalt.

Regjeringspartiene lovet før valget i 2005 at de skulle skaffe industrien nok kraft til konkurransedyktig pris bare man kom i regjering. Nå mer enn fem år senere har regjeringen har ikke vært i stand til å leve-

re noe av dette. Resultatet er nedbygging av kraftforedlende industri, tap av verdiskaping og arbeidsplasser.

Undertegnede utfordret nærings- og handelsministeren i skriftlig spørsmål 21. juni i år (Dokument nr. 15:1498 (2009-2011)) på om regjeringen var positiv til at vi fortsatt skulle ha industriproduksjon i Norge og hva han i tilfelle ville bidra med for at industrien fortsatt skulle finne det interessant å investere og drive i Norge.

I sitt svar skriver statsråden at regjeringen vil skape rammevilkår som styrker den langsiktige verdiskapingen i industrien, og hevder videre bl.a. at man vil gjennomfører særlige tiltak for å styrke krafttilgangen til den kraftintensive industrien.

Det er vel liten tvil om at regjeringen dessverre har gjort det stikk motsatte siden den tiltrådte i 2005.

Svar:

Regjeringen legger til rette for at industrien skal videreutvikle seg i Norge og at Norge skal være et godt land å drive næringsvirksomhet i. Regjeringen la fram omfattende tiltak for å redusere virkningene av finansuroen. Vi har kommet igjennom finansuroen med den laveste ledigheten i Europa, og norsk industri har klart seg bedre enn i de fleste andre europeiske land.

Vi har vært gjennom et par år som har vært krevende for mange bedrifter. Men nå peker pilene oppover, og mulighetene for vekst synes gode i tiden framover.

Vekstutsiktene i norsk økonomi beskrives i Nasjonalbudsjettet for 2011 som lovende. Både Norges bank og SSB har blitt mer optimistiske i sine anslag for norsk økonomi gjennom året. SSBs nye økonomiske analyser fra 2.12.2010 er mer optimistiske nå enn senest i september. Vekstanslaget for industri og bergverk er oppjustert til om lag 3 pst. i 2011 og 2012. Ifølge NHOs økonomibarometer for fjerde kvartal venter NHO-bedriftene en bedring i markeds-situasjonen i 2011.

Regjeringens ansvarlige budsjettpolitikk kommer også kraftintensiv industri til gode, og vi har iverksatt en rekke tiltak for å styrke krafttilgangen til industrien.

Det felles el-sertifikatmarkedet med Sverige med oppstart første januar 2012 vil innebære en storstilt utbygging av ny fornybar energi fram til 2020. Totalt kommer det nye el-sertifikatsystemet til å gi 26,4 TWh fra 2012 til 2020, fordelt på 13,2 TWh i hvert

land. Det er en produksjon som tilsvarer om lag 8 gasskraftverk. Samtidig støtter vi energieffektivisering i industrien gjennom Enova. Siden 2001 har industrien mottatt til sammen 1 milliard kroner til energieffektiviseringsprosjekter gjennom Enova.

For å understøtte inngåelsen av kommersielle kraftavtaler etablerer vi nå en garantiordning for kraftintensiv industris kraftkjøp. Vi har også etablert en tilskuddsordning for industribedrifter som danner konsortier for felles innkjøp av kraft.

Rammevilkårene på klimaområdet er viktig for industrien. Mitt utgangspunkt er at vi skal ivareta regjeringens mål om utslippsreduksjoner på en best mulig måte, fortrinnsvis uten at dette fører til at norsk og europeisk industri flytter til land uten utslippsforpliktelser. Med dette utgangspunktet følger vi nøye med på arbeidet med revidert kvotedirektiv i EU og vurderer hvordan direktivet skal implementeres i Norge.

SPØRSMÅL NR. 527

Innlevert 13. desember 2010 av stortingsrepresentant Laila Dævøy

Besvart 17. desember 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Helse Sør-Øst skriver 6. desember på sine hjemmesider at de mener det er nødvendig med en kapasitetsøkning innen kjøp fra private institusjoner og er derfor i gang med å forberede en selvstendig, separat direkteanskaffelse som tar sikte på å gi et forsterket tilbud for psykisk syke. Etter anskaffelse i Helse Vest er det bekymring for at pasientgruppen 30 til 50 år ikke vil få fullgod rusbehandling.

Vil statsråden be Helse Vest forberede en selvstendig, separat direkteanskaffelse for å styrke tilbudet til denne gruppen?»

BEGRUNNELSE:

På Askøy Blå Kors klinikk vil 30 døgnplasser gå tapt. I følge Fritt sykehusvalg.no er ventetiden til døgnbehandling på denne klinikken 31 uker. Til tross for at Helse Vest eventuelt vil bygge opp egen kapasitet, vil jeg tro at det i Helse Vest er behov også for disse behandlingsplassene. I fjor brukte Helse Vest 46 millioner kroner på gjestedøgnplasser i forbindelse med pasientrettighetsbrudd. For inneværende år er det estimert 70 millioner kroner på gjestedøgnplasser. Det er forventet en ytterligere kraftig økning neste år når døgnplassene ved Blå Kors faller bort. Gjestedøgn er dyrere enn å inngå avtaler med institusjoner om faste plasser, og blir et dårligere tilbud for pasientene.

Svar:

Som helse- og omsorgsminister har jeg ansvar for at forholdene legges til rette for at alle pasienter skal få de tjenestene de har rett til eller behov for innen spesialisthelsetjenesten. Når det gjelder rusmiddel-

avhengige, er dette en pasientgruppe som ofte har sammensatte lidelser, og som jeg i særlig grad er opptatt av får de tjenestene de har behov for.

Rusfeltet har siden 2005 blitt styrket med om lag 1 mrd. kroner. En betydelig del av dette har gått til styrking av tilbudene til rusmiddelavhengige i spesialisthelsetjenesten. Tall fra 2009 og 2010 viser at aldri har så mange blitt henvist til rusbehandling, og aldri har så mange fått behandling for sine rusproblemer. Samtidig har vi registrert en økning i ventetidene til rusbehandling i 2008 og 2009. Dette bildet er i endring slik at ventetidene nå er på vei ned.

Som kjent skal Regjeringen etter planen legge frem en stortingsmelding om ruspolitikken i løpet av 2011. Denne meldingen vil også innholde en drøfting av tjenestene til rusmiddelavhengige og hvordan disse kan innrettes på en best mulig måte med tanke på fremtiden.

Det er de regionale helseforetakene selv som må vurdere hvilke behov for spesialist-helsetjenester befolkningen i regionen har behov for. Dersom befolkningen i regionen har behov som ikke kan dekkes ved de tjenester som egne helseforetak kan levere, kan slike tjenester kjøpes av private tjenesteytere. Forutsetningen for slike kjøp er at de foretas i tråd med regelverket for offentlige anskaffelser. Som helse- og omsorgsminister har jeg ikke mulighet til å instruere helseforetakene om å foreta spesielle anskaffelser.

I forbindelse med representanten Dævøy sitt spørsmål er jeg blitt orientert av Helse Vest RHF. Av denne orienteringen fremgår det at tilbudet til rusmiddelavhengige i hele helseregionen vil bli styrket gjennom den anskaffelsesprosessen som nå er i slutfasen. Gjennom denne anskaffelsen styrker Helse

Vest de polikliniske tjenester med om lag 25 prosent sammenlignet med tall fra 2009. I tillegg kjøpes det nye ambulante og utadrettede tjenester tilsvarende 1870 konsultasjoner. Det blir dessuten en økning i antall dagplasser fra 9 til 18 plasser, samt 7 nye døgnplasser, slik at Helse Vest samlet sett vil kjøpe i alt 173 døgnplasser i denne anskaffelsesrunden. Totalt vil Helse Vest bruke 254 mill. kroner på denne prosessen, en økning på 24 mill. kroner fra 2010.

I orienteringen fra Helse Vest fremkommer det videre at det i Helse Bergen HF på kort sikt fortsatt vil være behov for gjestepasientplasser også etter at de nye avtalene trer i kraft. Helse Vest vil derfor vurdere behovet for å bygge opp tilbudet ytterligere i regi av helseforetakene eller å gjennomføre en sup-

plerende anskaffelse blant private leverandører i henhold til lov om offentlige anskaffelser. Helse Vest vurderer begge alternativer, eller en kombinasjon av disse. Jeg er orientert om at Helse Vest også tidligere har gjennomført supplerende anskaffelser blant private ideelle leverandører og inngått såkalte "etterbruk-avtaler". Dette er avtaler der helseforetakene betaler for den direkte bruken av behandlingsplassene.

Etter Helse Vest sin vurdering vil ikke tilbudet til pasientgruppen mellom 30 og 50 år bli svekket med bakgrunn i denne anskaffelsesrunden, men det understrekes at man i denne runden har gitt særlig oppmerksomhet til en videreutvikling av tilbudet til yngre pasienter opp til 25 år.

SPØRSMÅL NR. 528

Innlevert 13. desember 2010 av stortingsrepresentant Laila Dåvøy

Besvart 17. desember 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«En trygg pasientbehandling ved Oslo Universitetssykehus (OUS) krever felles og integrert dataløsning for alle sykehusene som inngår. Den valgte "kliniske arbeidsflate" er betydelig forsinket og forsinker integrering av pasientbehandlingen. Etter det jeg har fått vite, vil OUS få levert en midlertidig, ikke fullverdig løsning i januar en gang.

Når vil det valgte systemet bli tatt i bruk?»

BEGRUNNELSE:

I valget av løsning har HSØ ikke villet bruke et fungerende system som var utviklet og driftet ved to av sykehusene. Dette systemet brukes i dag av flere utenlandske sykehus. De kjøpte i stedet et nytt system.

Helse Sør Øst har bestemt at OUS skulle få det nye systemet først. Planen var å få dette i drift fra 1. juni 2010, noe som var nødvendig med tanke på fusjonens tidsplan. Det valgte systemet er ikke på plass, og vil måtte føre til problemer for behandlingsregimet. Det er viktig å få vite om OUS vil få et fullverdig pasientadministrativt system som forventet, og i henhold til kontrakten.

Svar:

Hovedhensikten med innføring av "klinisk arbeidsflate" ved Oslo Universitetssykehus (OUS) er bl.a. å legge til rette for at pasienter med opphold på

flere sykehus i foretaket kan få et best mulig tilbud. Helse Sør-Øst RHF har informert meg om at innføringen av klinisk arbeidsflate ikke minst er et viktig tiltak i forhold til best mulig pasientsikkerhet.

Helse Sør-Øst har opplyst at leveransedato til Oslo universitetssykehus er satt til 15. januar 2011, men understreker at ytterligere forsinkelser ikke kan utelukkes. Den IKT-løsningen som innføres i januar vil kunne brukes fullt ut av alle enheter innen Oslo universitetssykehus og vurderes å gi en tilfredsstillende løsning for brukerne frem til hele løsningen er på plass. Helse Sør-Øst understreker at forsinkelsen ikke på noe tidspunkt har medført fare for pasientene ved OUS. Løsningen som nå nærmer seg implementering vil, ifølge det regionale helseforetaket, gi bedre pasientsikkerhet og høyere kvalitet.

OUS skal etter planen foreta en gradvis innføring av klinisk arbeidsflate frem mot en fullverdig løsning i 2013. Det er så langt ikke registrert forhold som kan forsinke dette. Til orientering er det parallelt med utviklingen av klinisk arbeidsflate etablert felles pasientadministrativt system ved de ulike enhetene ved OUS.

Innføringen av nye IKT-systemer ved våre sykehus er en krevende utfordring, og det vil av og til forekomme forsinkelser i forhold til oppsatte prosjektplaner. Jeg har likevel full tillit til at denne prosessen har den nødvendige prioritet slik at dette viktige prosjektet kan innføres så raskt som mulig.

SPØRSMÅL NR. 529**Innlevert 13. desember 2010 av stortingsrepresentant Ingebjørg Godskesen****Besvart 17. desember 2010 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Er det hensiktsmessig å ta et førerkort fra en person som har sittet ved rattet i en ulykke, to og et halvt år etter ulykken, når begrepet allmennpreventivt hensyn brukes så lang tid etter ulykken?»

BEGRUNNELSE:

Det hender at yrkessjåfører kommer opp i alvorlige ulykker, som ender i så tragiske omstendigheter at det får dødelig utfall.

En del ganger kan det være ulykker som blir kalt uaktsomt drap. Dvs. at sjåføren kan bli tiltalt for uaktsomt drap. Mens man venter på at saken skal komme opp, kan denne personen fortsette sitt yrkesaktive liv, og bruke bilen. Tenker spesielt på yrkessjåfører.

Når så saken kommer opp etter 2 til 4 år, kan dommen også medføre at sertifikatet blir fratatt sjåføren for flere år, i tillegg til andre straffer. Da mister også personen, dersom dette er en yrkessjåfør, også arbeidet sitt i tillegg til de straffer domstolene bestemmer.

Sertifikatet blir fratatt personen, og man bruker begrepet allmennpreventivt hensyn som grunn. Det er kommet en del henvendelser på akkurat dette, og det undres over hvordan man kan frata personer sertifikatet etter så lang tid med denne begrunnelse.

Svar:

Tapsinstituttet har etter sin inngripende karakter i seg selv både allmennpreventiv og individualpreventiv virkning, samtidig som det følger av vegtrafikkloven at rettighetstap for den enkelte kun kan fastsettes "dersom hensynet til trafikksikkerheten eller allmenne hensyn ellers krever det." Nærmere regler om fastsettelse av tap av førerett er gitt i tapsforskriften. Jeg må understreke at den skjønnsmessige vurderingen av om det i det enkelte tilfellet er grunnlag for - og hensiktsmessig - å fastsette tap av førerett, tilligger domstolene.

Tap av førerett forutsetter, i de saker representanten Godskesen tar opp, at en person faktisk ilegges straff for uaktsom føring av motorvogn som har medført dødsfall. Ved overføringen av kompetansen til å fastsette tap av førerett fra politiet til domstolene blir straffeprosessens rettssikkerhetsgarantier gitt anvendelse også i disse sakene, og muligheten til å fastsette en samordnet og rimelig reaksjon ble derav bedre ved overføringen. Domstolene får gjennom behandlingen av straffesaken mer inngående kjennskap til lovovertrедelsen og gjerningsmannens personlige forhold som grunnlag for fastsettelsen av rettighetstapet.

I denne vurderingen vil også tidsaspektet inngå. Jeg ber om forståelse at jeg i den saken som det vises til ikke kan foreta en vurdering av om dette var en adekvat reaksjon fra domstolens side.

SPØRSMÅL NR. 530**Innlevert 13. desember 2010 av stortingsrepresentant Ivar Kristiansen****Besvart 17. desember 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Mener statsråden at det ikke er behov for habiliteringstilbudet til barn ved Valnesfjord Helsesportsenter?»

BEGRUNNELSE:

Valnesfjord Helsesportsenter har siden 1982 drevet tilbud om rehabilitering for mange pasientgrupper. Senteret gir blant annet et habiliteringstilbud til

barn med funksjonsnedsettelse og deres familier. Videre gis det tilbud om rehabilitering til pasienter med hjerte- og lungesyke, revmatikere og overvektige. Senteret har også gitt tilbud om arbeidsrettet rehabilitering innenfor ordningen "raskere tilbake".

Valnesfjord Helsesportsenter driver forskning, utdanning og utviklingsarbeid på rehabiliteringsområdet, og gir brukerne et tverrfaglig tilbud. Fra 2011 skal senteret være et nasjonalt kompetansesenter for habilitering av barn.

Valnesfjorden helsesportsenter har hatt avtale med Helse Nord, men deler av avtalen er ikke forlenget som følge av en anbudskonkurranse. Dette gjelder blant annet habiliteringstjenester til barn. Det er imidlertid åpenbart at det er behov for de tjenestene som senteret tilbyr, i tillegg til andre tiltak som har vunnet frem i anbudskonkurransen. I nasjonal handlingsplan for habilitering av barn og unge (Helsedirektoratet, 2009) framkommer at Helse Nord har lavest volum pr. innbygger på tjenesten. Det må derfor stilles spørsmål om Helse Nord har sørget for tilstrekkelig kapasitet i habiliteringstilbudet til barn. Det fremstår også som paradoksalt at et av landets fremste kompetansemiljø 'ikke lenger skal få gi et opptreningstilbud til barn med Cerebral Parese og/ barn med muskelsykdom.

Svar:

Som vist til i mitt svar i brev til Stortinget av 12.11.2010 var hensikten med overføring av bestillingsansvar og finansieringsansvar til de regionale helseforetakene å utvikle et bedre tilbud til befolkningen, og legge til rette for tettere samhandling mellom sykehus og de private opptrenings- og rehabiliteringsinstitusjonene. I Oppdragsdokument 2008 er det bl.a. presisert at Helse Nord RHF skal videreutvikle og styrke barnehabiliteringstjenestene. I Oppdragsdokument 2010 er det vist til Handlingsplan for habilitering av barn og unge, og at det forutsettes at de regionale helseforetakene følger opp tilrådingene i handlingsplanen.

Helse Nord RHF opplyser at en mener det er behov for habiliteringstilbud for barn også i kommende avtaleperiode, og i konkurransegrunnlaget for denne anskaffelsen ble det ikke foretatt reduksjoner i anslått behov for denne tjenesten. For en del andre tjenester ble det i kravspesifikasjonen angitt hvilke tilbud som skulle gis større vekt, og hvilke som skulle ha mindre omfang i kommende avtaleperiode.

I kravspesifikasjonen er det lagt vekt på at rehabiliteringstilbudet skal ha høy kvalitet og holde spesialisthelsetjenestenivå. Konkurransen som var utlyst var inndelt i 35 ytelser som det kunne leveres tilbud på. Institusjonene som leverte tilbud ble evaluert i forhold til tilbudt kvalitet, pris og tilgjengelighet. Kvalitet vektlegges noe høyere enn de øvrige tildelingskriteriene. Videre vil pris vektlegges høyere enn tilgjengelighet. Helse Nord RHF forbeholdt seg retten til å velge kombinasjon av tilbydere som samlet dekker ulike behov for pasientene, jf. ansvar for å sørge for et behandlingstilbud i hele helseregionen, jf. spesialisthelsetjenesteloven § 2-1a.

Totalt ble det lagt opp til en ramme på om lag 175 mill. kroner pr. år, noe som tilsvarer en økning på 8,5

mill. kroner fra 2010-nivå. Helse Nord RHF har dermed økt sitt innkjøp fra private rehabiliteringsinstitusjoner. Økt krav til kvalitet, endret vurdering av behov for ulike ytelser, og krav om tilbud til ekstra hjelpetrengende pasienter, vil innebære endringer i forhold til hva som i dag kjøpes. De enkelte institusjoner har også levert ulike tilbud. Evalueringen med utgangspunkt i fastsatte tildelingskriterier kan gi et annet resultat enn dagens avtaler, ut fra hva som er tilbudt av kvalitet, pris og tilgjengelighet. Helse Nord RHF viser til at det er naturlig og riktig at det skjer endringer.

Helse Nord RHF presiserer at Valnesfjord Helse-sportssenter er en viktig aktør innen rehabilitering i regionen, og har også fått tildelt om lag 30 prosent av den samlede regionale økonomiske rammen. For dette skal de yte om lag 17 prosent av det samlede volumet målt i antall pasientdøgn.

Valnesfjord Helse-sportsenter har fått tildelt følgende ytelser:

- overvekt voksne
- overvekt barn og unge
- habilitering – intensiv trening voksne
- habilitering – intensiv trening barn og unge
- hjerneslag i kronisk fase
- hjerte- karsykdommer voksne
- KOLS
- multipel sklerose, yngre
- post-polio
- CP barn (multifunksjonshemmede)
- muskel-skjelettlidelser
- inflammatoriske revmatiske lidelser voksne
- barn med revmatiske lidelser
- ikke-inflammatoriske revmatiske lidelser
- rehabilitering med utdanning og arbeid som mål

Av oversikten ovenfor framgår at Valnesfjord Helse-sportssenter er tildelt ytelsen habilitering – intensiv trening barn og unge, ytelsen Cerebral Parese (multifunksjonshemmede) og ytelsen inflammatoriske revmatiske lidelser for barn. Dette utgjør samlet 2 528 døgn pr. år. I tillegg kommer tilbud innen ytelsen overvekt barn og unge.

Valnesfjord Helse-sportssenter nådde ikke opp i konkurransen om ytelsen Muskelsyke barn og Cerebral parese for barn (unntatt multifunksjonshemmede). Dette utgjør samlet 322 døgn pr. år.

Totalt sett har Valnesfjord Helse-sportssenter blitt tildelt hoveddel av tilbud til barn og unge i regionen.

Som det går fram ovenfor benytter Helse Nord RHF tjenester ved Valnesfjord Helse-sportssenter i stor grad, også når det gjelder tilbud til barn og unge.

SPØRSMÅL NR. 531**Innlevert 14. desember 2010 av stortingsrepresentant Arne Sortevik****Besvart 22. desember 2010 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«2010 ser ut til å bli et år med svært mange alvorlige trafikkulykker i Hordaland. Hele 22 personer har hittil omkommet i trafikken, like mange som i 2008. Tallet har steget nesten årlig f.o.m. 2005 da det var 10 dødsulykker. Fredag 10.12.2010 var det dødsulykke både på E39 og på E16. Veinettet over hele fylket var preget av svært vanskelige og til dels lite sikre kjøreforhold.

Hva gjøres via SD og SVV for å gjøre Europaveier, riksveier og fylkesveier i Hordaland sikrere for veibrukerne?»

Svar:

Regjeringen har som mål at det ikke skal forekomme ulykker med drepte og hardt skadde i transportsektoren. Nullvisjonen legger grunnlaget for den norske transport- politikken, og forutsetter et langsiktig, systematisk og målrettet arbeid av alle aktører som påvirker sikkerheten i vegsystemet.

Den statlige innsatsen til trafikkisikkerhet har blitt trappet opp de senere årene, og det er gjennom St.meld. nr. 16 (2008-2009) Nasjonal Transportplan 2010-2019 (NTP) lagt opp til en fortsatt høy innsats. Når det gjelder trafikkisikkerhetsinvesteringer (Program- område Trafikkisikkerhetstiltak) er det prioritert nær en fordobling i planperioden 2010-2013 sammenliknet med det som ble lagt til grunn i NTP 2006-2015. Videre er det forutsatt en ytterligere økning av den årlige innsatsen med 50 prosent fra perioden 2010-2013 til perioden 2014-2019.

Trafikkisikkerhetsarbeidet i Hordaland følger føringene fra NTP og Statens vegvesen sitt handlingsprogram. I tillegg gir Hordaland fylkeskommune sitt handlingsprogram føringer for trafikkisikkerhetssatsingen i fylket. For riksvegene er hovedprioriteringene strakstiltak etter bl.a. trafikkisikkerhetsinspeksjon, der sikring av sideterreng på spesielt ulykkesutsatte veger utgjør den største posten, midtrekkverk på de

mest trafikkerte og ulykkesutsatte vegene, samt noen kryssutbedringer og planskilte kryssinger.

For fylkesvegnettet er det utarbeidet egne tiltaksplaner for perioden 2010-2013 der det er skilt mellom Bergensprogrammet og kommunene utenom Bergen. Også på dette vegnettet er strakstiltak etter trafikkisikkerhetsinspeksjon en stor post. Her er fotgjengersikring høyt prioritert med sikring av gangfelt som fartsdemping, belysning, universell utforming, siktutbedring og signalregulering av gangfelt som de vanligste tiltakene. Her prioriteres særlig steder som er ulykkesutsatt og steder der fartsnivået er høyt. I tillegg blir det bygd flere nye gang- og sykkelveger. Noe av trafikkisikkerhetsmidlene blir også prioritert til utbedring av ulykkespunkt og ulykkesstrekninger, vegbelysning, samt til nye punkter med automatisk trafikk kontroll (ATK) og fartsvisningstavler.

Veginvesteringer vil gi et viktig bidrag til å redusere tallet på drepte og hardt skadde, men investeringer alene er på langt nær nok dersom en skal nå etappemålet i NTP 2010-2019 om 1/3 reduksjon i antall drepte og hardt skadde innen 2020. Statens vegvesens analyser av dødsulykker viser at høy fart har medvirket til om lag halvparten av dødsulykkene, mens ruspåvirkede førere har vært innblandet i noe over 20 prosent av ulykkene. Mer enn 40 prosent av omkomne personer i bil har ikke brukt bilbelte. Dette viser at det er store utfordringer knyttet til trafikantenes atferd og holdninger.

Statens vegvesen har i samarbeid med Trygg Trafikk, politiet, Helsedirektoratet og Utdanningsdirektoratet utarbeidet en nasjonal tiltaksplan for trafikkisikkerhet på veg for perioden 2010-2013. Planen viser 152 trafikkisikkerhetstiltak som de 5 aktørene vil gjennomføre i planperioden 2010-2013, hvorav 79 tiltak er rettet mot trafikantene. Dette gjelder i stor grad nasjonale tiltak, med positiv virkning for hele vegnettet.

SPØRSMÅL NR. 532**Innlevert 14. desember 2010 av stortingsrepresentant Borghild Tenden****Besvart 22. desember 2010 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«Samferdselsminister, Liv Signe Navarsete, sa til Stortinget i 2007, at vannforvaltningsplanene trolig vil få direkte konsekvenser for bruk av kjemikalier på norske veger, og de miljøskadelige effektene er vel-dokumenterte.

Hvorfor øker da forbruket av salt på norske veger?»

BEGRUNNELSE:

Det er godt dokumentert at salt har skadevirkninger på miljøet. I foregående vintersesong ble det i alt brukt 201 000 tonn salt på norske veier.

Det Svenske Vegverket reduserte sitt saltforbruk på veinettet i perioden fra 2000 til 2005, samtidig som antall ulykker i vintermånedene gikk ned. Det kan derfor godt tenkes at saltmengden kan reduseres uten at dette går på bekostning av trafikksikkerheten. Rapporteringen rundt hvorvidt salt styrker trafikksikkerheten i forhold til f. eks måking, børstebil og oppvarmet sand er usikker og omstridt. Blant annet har SINTEFs rapporter om at salting reduserer trafikku-lykker vært kritisert. Etter den siste måneds avsløringer om offentliges "kjøp" av rapporter, er det grunn til å kreve bedre og mer uavhengig forskning av sammenhengene veisalt-trafikksikkerhet.

Bruk av salt er et billigere alternativ isolert sett, men iberegnet totalutgiftene til miljø- og bil- og betongskader, kan det tenkes regnestykket vil fortone seg omvendt.

I desember 2006 ble forskrift om rammer for vannforvaltningen vedtatt. Forskriften gir rammer for fastsettelse av miljømål som skal sikre en mest mulig helhetlig beskyttelse og bærekraftig bruk av vannforekomstene. På et skriftlig spørsmål i Stortin-

get i 2007 sa daværende samferdselsminister, Liv Signe Navarsete, at det ville bli laget forvaltningsplaner og tiltaksprogrammer for å sikre at miljømålene i vannforvaltningen blir oppfylt. Videre sa Navarsete: "Forvaltningsplanene vil trolig få direkte konsekvenser for bruk av kjemikalier på norske veger". Likevel har mengde saltbruk på norske veier økt fra 166000 tonn i 2007 til 201000 tonn i 2009.

Svar:

Statens vegvesen anvender salt som et virkemiddel for å øke sikkerheten og framkommeligheten på vegene. Salting anvendes på vegene med størst trafikk, det vil si veger med årsgjennsnittstrafikk over 1500 kjøretøy per døgn. I kaldere områder saltes det svært lite. Salting blir brukt for å hindre is og rim på vegen, og for at snøen ikke skal feste seg til vegbanen. Salt skal ikke brukes som et middel for å smelte snø.

På riks- og fylkesvegene brukes det i dag omtrent 200 000 tonn salt. Forbruket har økt de seneste årene. Økt trafikk, utbygging av nye firefelts veger, økte krav til framkommelighet og sikkerhet, og dermed flere saltede veger, er de viktigste forklaringene til at det har vært en økning i den samlede saltbruken.

Statens vegvesen har i flere år arbeidet med å redusere bruken av salt på de strekninger som saltes. God og rettidig brøyting, økt kompetanse i alle ledd og bedre utstyr og metoder er eksempler på tiltak. Statens vegvesen driver også et forskningsprosjekt om vegsalting; "SALT SMART". Prosjektet, som skal avsluttes i 2011, ble opprettet i 2007 for å finne ut av hvordan man kan redusere bruken av salt samtidig som man opprettholder god framkommelighet og trafikksikkerhet gjennom vinteren.

SPØRSMÅL NR. 533**Innlevert 14. desember 2010 av stortingsrepresentant Borghild Tenden****Besvart 23. desember 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Mener statsråden at enhver sinnslidelse, mental retardasjon eller personlighetsavvik som medfører nedsatt dømmekraft, impulskontroll eller adferdsforstyrrelser skal føre til førerkortinndragelse eller mener hun at sinnslidelser, som andre helsesituasjoner, skal vurderes individuelt ved vurderingen av om førerkort skal inndras?»

BEGRUNNELSE:

Som følge av tilpasning til nye EU-regler ble førerkortforskriften endret 16. juni 2010 med ikrafttredelse 1. juli 2010. I de nye helsekravene til førerkortforskriften står det at "Det må ikke være alvorlig sinnslidelse, vesentlig mental retardasjon eller personlighetsavvik som medfører nedsatt dømmekraft, impulskontroll eller adferdsforstyrrelser, som kan være farlige i trafikken." Undertegnede har forstått at dette tolkes slik at det nå settes klare grenser for hva slags sykdomstilfeller, behandling og medikamentbruk som fører til tap av førerkort for bil. Dette har ført til at mange føler seg urimelig behandlet. De nye forskriftene har svekket den individuelle vurderingen av den enkelte og behandler i stedet individer ut fra deres tilhørighet til en diagnosegruppe.

Leger har nå plikt til å melde fra til Fylkesmannen når de har pasienter som faller inn under en diagnose som ifølge forskriften kan miste førerkortet. Det betyr at taushetsplikten brytes selv om legene, etter et individuelt skjønn, mener at pasienten ikke utgjør en fare for trafikksikkerheten.

De nye gruppebaserte kriteriene for inndragelse av førerkort kan føre til behandlings- og undersøkelsesvegring, som igjen kan føre til dødsfall eller unødige lidelser for pasienter og pårørende. For eksempel skal man etter forskriften automatisk melde enhver pasient som går på antipsykotika. Det kan tenkes at mange pasienter vil slutte med medisiner for å «bevise» for seg selv og andre at de egentlig er friske, og det kan få mange uheldige konsekvenser.

Det virker som at innføring av de nye forskriftene er lite gjennomtenkte og vi trenger derfor en avklaring på dette spørsmålet.

Svar:

Ved vurdering av om førerkort skal inndras eller tilbakeleveres skal førerkortinnehavere med sinnslidelser behandles individuelt, på samme måte som førerkortinnehavere med andre lidelser.

Førerkortforskriften av 19. januar 2004 nr. 298 vedlegg 1 har bestemmelser om hvilke helsekrav som gjelder for de ulike førerkortklassene. Det er en lang rekke ulike helsetilstander som omtales i vedlegget, deriblant psykisk lidelser. Når en førerkortinnehaver ikke oppfyller helsekravene, skal vedkommende ikke kjøre. Hvis tilstanden antas å vare over 6 måneder, skal legen sende melding til fylkesmannen. Denne opplysningsplikten, som går foran taushetsplikten, er hjemlet i helsepersonelloven § 34.

Fylkesmannen sender melding til politiet hvis fylkesmannen finner at førerkortforskriftens helsekrav ikke er oppfylt, og politiet fatter da vanligvis vedtak om inndragning av førerkortet. Når førerkortforskriftens helsekrav igjen er oppfylt, vil vedkommende få førerkortet tilbake.

Selv om førerkortforskriftens helsekrav ikke er oppfylt, kan fylkesmannen med hjemmel i førerkortforskriften vedlegg 1 § 6 gi dispensasjon fra helsekravene. Det må da foreligge en personlig søknad, sammen med de medisinske og andre opplysninger som er nødvendige for å kunne vurdere om trafikksikkerhetsrisikoen er tilstrekkelig lav til at dispensasjon kan gis. Det er således alltid anledning til å kunne få en individuell vurdering.

Førerkortforskriften ble endret på enkelte punkter 1. juli 2010, i hovedsak som tilpasning til nytt førerkortdirektiv i EU. Førerkortforskriften vedlegg 1 § 2 nr. 4 lyder: "Det må ikke være alvorlig sinnslidelse, vesentlig mental retardasjon eller personlighetsavvik som medfører nedsatt dømmekraft, impulskontroll eller adferdsforstyrrelser, som kan være farlige i trafikken". Denne bestemmelsen ble ikke endret 1. juli 2010.

For at dispensasjonspraksis skal bli så lik som mulig over hele landet, har Helsedirektoratet med hjemmel i førerkortforskriften vedlegg 1 § 6 gitt fylkesmennene retningslinjer for behandling av førerkortsaker (IS-1348). Disse retningslinjene ble også revidert 1. juli 2010, og det ble da gjort endringer i kap. 13, som omtaler psykiske lidelser. Forskriften var ikke endret på dette punktet, men det var behov for å foreta noen klargjøringer. Disse var ikke ment som skjerping av helsekravene, men klargjøringene ble til dels oppfattet som skjerping, slik at direktoratet valgte å foreta ytterligere presiseringer i september 2010.

Helsedirektoratet har i retningslinjene (IS-1348) pkt. 13.2 gitt slike presiseringer om hva som omfattes av førerkortforskriftens krav:

”Med alvorlig sinnslidelse menes som regel en psykotisk tilstand. Forskriftens helsekrav er ikke oppfylt hvis det foreligger en kronisk psykotisk tilstand, eller det har forekommet flere psykotiske episoder. Hvis det har forekommet en enkeltstående psykotisk episode som har svekket kjøreevnen for mindre enn ett år siden, og det må antas at det er fare for nye psykotiske episoder, er ikke førerkortforskriftens helsekrav oppfylt. Hvis det har forekommet en eller flere psykotiske episoder som har svekket kjøreevnen, og det brukes antipsykotisk medikasjon for å forebygge slike episoder, er forskriftens helsekrav ikke oppfylt. Antipsykotiske medikamenter kan i seg selv ha innvirkning på kjøreevnen, uavhengig av om disse brukes for å forebygge nye psykotiske episoder eller ikke, se kap. 16.

Hvis det foreligger spesielle forhold som utløser en enkeltstående psykotisk episode, som for eksempel rusmiddelbruk, vil ikke forskriftens helsekrav være oppfylt før det er dokumentert fravær av den utløsende faktoren over lang tid, selv om den psykotiske episoden ligger mer enn to år tilbake i tid.

Psykiske lidelser kan gi ulike symptomer og gi nedsatt livskvalitet og arbeidsevne, men likevel være uten betydning for trafikksikkerheten. Det å være uføretrygdet pga. en psykisk lidelse betyr ikke at forskriftens krav ikke er oppfylt. Men hvis en ikke-psykotisk psykisk lidelse medfører personlighetsavvik, impulsivitet eller andre symptomer som nedsetter kjøreevnen og reduserer trafikksikkerheten, kan dette medføre at forskriftens helsekrav ikke er oppfylt. Dette kan for eksempel gjelde depressiv impulsivepreget suicidalitet.

Noen psykiske lidelser har et episodisk forløp, som bipolar affektiv lidelse, schizoaffektiv lidelse og tilbakevendende depressiv lidelse. Hvis lidelsen er av slik karakter at det har forekommet minst to episoder som har medført nedsatt dømmekraft, impulskontrollsvikt eller atferdsforstyrrelser som kan være farlige i trafikken, selv om disse episodene ikke har vært

av psykotisk natur, er ikke forskriftens helsekrav oppfylt.

Personlighetsavvik omfattes av forskriftens krav dersom det er holdepunkter for nedsatt dømmekraft, impulskontroll eller atferdsforstyrrelser som kan være farlige i trafikken.”

Disse presiseringene er utformet på samme måte som andre deler av retningslinjene: Ikke ved noen helseplager er det slik at spesielle diagnoser fører til inndragning av førerkort, men det legges ved alle typer helseplager vesentlig vekt på forhold som må antas å ha trafikksikkerhetsmessig betydning. Slik er det også ved psykiske lidelser. Det skal f.eks. ikke meldes ved enhver bruk av antipsykotika, men bare når antipsykotisk medisin brukes for å forebygge psykotiske episoder som har innvirkning på kjøreevnen. I dispensasjonssøknadene kan fylkesmennene utøve et individuelt skjønn basert på de medisinske og andre opplysninger som foreligger, mens det må være mindre rom for skjønn ved vurdering av om førerkortforskriftens helsekrav er oppfylt eller ikke.

Både ved psykiske lidelser og andre helseplager er det to hensyn som skal avveies mot hverandre: Hensynet til trafikksikkerheten (også medtrafikanter sikkerhet), og hensynet til den enkelte førerkortinnehavers rettsikkerhet (ved at det skal være gode og lovhjemlede grunner til å miste en opparbeidet rettighet som førerett).

Førerkortforskriftens bestemmelser og de utfyllende retningslinjene er utformet slik at begge disse hensynene kan ivaretas på en optimal måte, også når det gjelder psykiske lidelser.

SPØRSMÅL NR. 534

Innlevert 14. desember 2010 av stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten

Besvart 21. desember 2010 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Hva vil statsråden gjøre for å sikre at alle elever får et tilbud om leirskole i løpet av skoletiden?»

BEGRUNNELSE:

Leirskoleopphold er en viktig opplevelse for skoleelever. Det er derfor viktig at alle elever gis et slikt tilbud. Tilskuddsordningen til leirskoleopplæring som kommunene får fra staten skal stimulere kommunene til å gi alle elevene et leirskoleopphold i løpet av skoletiden. Likevel er det ikke alle skoler som

arrangerer leirskoler. Når trange utdanningsbudsjett skal vedtas, er dette et område hvor det er stor fare for kutt. I følge fylkesmannen i Rogaland var det 5500 elever av 6000 som i fjor reiste på leirskole i Rogaland. De kommende årene kan resultat bli at langt færre elever får sjansen til å reise på leirskole fra Rogaland.

Svar:

Den statlige, øremerkede tilskuddsordningen på Kunnskapsdepartementets budsjett (Kap 225 post

66) har som formål å bidra til finansiering av leirskoleopplæring. Dette tilskuddet skal bidra til å dekke lønnsutgiftene til lærerne under leirskoleopphold. Målet med ordningen er å stimulere kommunene til å gi alle elever et leirskoleopphold i løpet av den tiårige grunnskolen. Det øremerkede tilskuddet til leirskoleopphold for elevene ble fra og med 1.1.2004 lagt inn i rammetilskuddet til kommunene.

Kommunene har imidlertid ikke plikt til å tilby og elevene har ikke rett til leirskoleopphold. Etter opplæringsloven § 2-3 første ledd kan en del av undervisningstiden benyttes til leirskoleopplæring.

Dette betyr at det er kommunene selv som har ansvar for å finansiere eventuelle leirskoleopphold for elevene. Bak ordningen slik den er utformet ligger bl.a. prinsippet om kommunalt selvstyre.

Tall fra Grunnskolenes Informasjonssystem (GSI) viser at siden 2001 har om lag 10 prosent av alle elevene i grunnskolen planlagt å reise på leirskole i løpet av skoleåret. Ettersom grunnskolen til sammen utgjør 10 år, og om lag 10 prosent planleg-

ger å reise på leirskole hvert år, tyder dette på at de aller fleste får et tilbud i løpet av grunnskolen.

Her kan det naturligvis være forskjeller mellom kommuner. Når det gjelder Rogaland, som representanten Høybråten viser konkret til, viser tall for skoleåret 2009-10 at 5 574 av 58 943 elever reiste på leirskole. For inneværende skoleår er foreløpige tall 5 622 av 58 978 elever, altså en liten økning. Dette utgjør noe i underkant av 10 % av elevene (9,5 % begge år).

Jeg har forståelse for at det kan oppleves frustrerende at enkelte kommuner kutter i budsjettene slik at elever ikke får tilbud om leirskoleopphold. På grunn av den kommunale handlefriheten på dette området, oppfordrer jeg skoler, foreldre og elever som henvender seg til meg i slike tilfeller om å ta dette opp med politikerne i sin kommune.

Ut over dette er regjeringens viktigste bidrag å arbeide for gode rammebetingelser og en solid økonomi for kommunene.

SPØRSMÅL NR. 535

Innlevert 14. desember 2010 av stortingsrepresentant Ingebjørg Godskesen

Besvart 23. desember 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«For mennesker som bor på institusjon, er dette deres hjem, også når man bor der midlertidig. Mange er avhengig av rullestol og/eller hjelp for å komme seg inn og ut av institusjonsbygningen.

Mener statsråden at verdighetsgarantien fungerer når personalet forlaster av våre medmennesker som bor på institusjon, at de skal gå ut å røyke når grade-stokken viser mange kuldegrader, og hva vil statsråden gjøre med det?»

BEGRUNNELSE:

Stortinget har fastsatt den røykeloven som nå gjelder, med alt det denne loven medfører. Mye kan være til det beste for oss, men det finnes også enkelte skyggesider. Dette problemet jeg tar opp her, er noe av det.

På våre institusjoner rundt om i kommunene bor det mange eldre, syke og gamle. Noen bor fast på sykehjem/aldershjem, mens andre bor der over kort tid.

Mange av disse personer har røkt i en mannsal-

der, og selv om alle nok burde slutte å røyke, er det etter sigende ikke lett å få til.

På institusjonene er det røykeforbud, og man må gå ut for å røyke, men på mange institusjoner er det ikke tilrettelagt for dette, ved at det f. eks er laget en røykebu eller liknende. Til vanlig er dette ikke noe kjempestort problem, men i den senere tid har grade-stokken vist kuldegrader ned mot -20 C, også på Sørlandet.

Det å gå ut og røyke, eller bli fraktet ut i rullestol for så å bli forlatt mens man røyker, kan bli farlig for de personer som bor på institusjonene, og lite verdig. Vi vet alle hvor lett det er å bli forkjølet, få lungebetennelse med mer.

De mennesker som har henvendt seg til meg mener det burde være mulig å finne en løsning når det er ekstremkulde rundt om i landet, uten at de bryter loven. Verdigheten for enkeltmenneske burde stå høyt, særlig med den verdighetsgarantien det skryes av.

Svar:

Hovedregelen er at det ikke er tillatt å røyke i lokaler hvor allmennheten har adgang og heller ikke i møterom, arbeidslokaler og institusjoner hvor to eller flere er samlet, jf. tobakksskadeloven § 12 første ledd, første og andre setning. Det er imidlertid et unntak fra dette generelle røykeforbudet for "beboelsesrom i institusjoner", jf. § 12 første ledd tredje setning.

Helsedirektoratet har tidligere vurdert om institusjoner kan velge å innføre totalt røykeforbud innendørs i husreglement e.l., slik at det heller ikke blir tillatt å røyke på beboernes egne rom. Utgangspunktet er at retten til vern av privatliv står sentralt når loven gir adgang til å røyke på eget rom på institusjoner, spesielt på institusjoner som alders- og sykehjem hvor beboerne har opphold av mer permanent karakter.

Direktoratet har derfor konkludert med at det ikke kan innføres totalt røykeforbud på slike institusjoner. Dette betyr at beboere har rett til å røyke på sine egne rom.

Samtidig er det viktig at hensynet til de ansattes rett til et røykfritt arbeidsmiljø og de andre beboernes rett til et røykfritt bomiljø, respekteres. Dersom det røykes på beboelsesrom på institusjon, må det være opp til arbeidsgiver å avgjøre hvordan arbeidet på

disse rommene rent praktisk skal tilrettelegges. Arbeidsgiver må tilrettelegge arbeidet for å verne arbeidstaker mot passiv røyking. Det er viktig at det utvises skjønn i forhold til eventuelle konfliktsituasjoner, og at arbeidsgiver forsøker å løse situasjonen slik at den enkelte arbeidstakers ønsker og behov ivaretas best mulig.

For øvrig bør man søke å oppnå dialog med beboeren om at belastningsreduserende tiltak som utlufting e.l. utføres før arbeidstakere skal inn på det aktuelle rommet. Å komme frem til avtaler i forståelse med brukeren ansees som særlig praktisk og formålstjenlig.

Utviklingen i samfunnets holdninger på dette området går fort, spesielt etter innføringen av røykfrie serveringssteder. Det er derfor klart at terskelen for å tåle eksponering for passiv røyking generelt er blitt høyere de siste årene. I tillegg kan det mange steder være brannsikkerhetsmessige sider ved å tillate røyking på enkeltrom på institusjoner. Det er derfor ikke enkelt å finne gode og balanserte løsninger som tar hensyn til alle parter rettigheter. Men jeg har tillit til at den enkelte institusjon gjør det de kan for å tilrettelegge forholdene både for de ansatte og for beboerne.

SPØRSMÅL NR. 536

Innlevert 14. desember 2010 av stortingsrepresentant Arve Kambe

Besvart 22. desember 2010 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«I Haugesunds Avis den 14.12.10 fremkommer det at en elev mistet muligheten til å få vitnemål etter en administrativ feil. Eleven gikk de to første årene på privatskole, mens siste år ble fullført på Haugaland vdg. Årsaken oppgis å være at fagkretsen ikke er lik mellom privatskoler og offentlige skoler og at fritak for fag ikke alltid fanges opp slik at man ender opp med for få timer ved endt skolegang. Skolen oppgir at dette gjelder flere elever.

Hvordan vil statsråden sikre at det etableres rutiner for dette i overgang mellom skoler?»

BEGRUNNELSE:

Retten til å velge mellom offentlig og privat skole har sin hjemmel i Lov om private skolar med rett til

statstilskot. Formålet er å gi foreldre og elever mulighet til selv å velge andre enn offentlige skoler.

Private skoler skal drives etter læreplaner godkjent av departementet. Skolene skal enten følge den læreplanen som gjelder for offentlige skoler, eller læreplaner som på annen måte sikrer elevene jevn god opplæring, jf. opplæringsloven § 2-1 første ledd og § 3-4 første ledd.

I denne konkrete saken fikk eleven beskjed fra sin første skole at det ikke var nødvendig med tre timer naturfag i uken når hun begynte på ny skole ettersom hun allerede hadde tatt disse. Dette viste seg å være feil og den fylkeskommunale videregående skolen oppdaget heller ikke at eleven manglet disse timene før vitnemålet skulle utstedes. Resultatet ble at hun ikke fikk vitnemål, og må nå ta tre timers un-

dervisning hver uke for å sikre seg det vitnemålet alle parter trodde hun allerede hadde krav på.

Haugaland videregående skole innrømmer feilen, og legger også til at dette dessverre ser ut til å gjelde flere elever.

Jeg er bekymret for om skolene har de rette rutiner for å håndtere informasjon, karakterer og hvilke fag som er fullført eller påbegynt når elever melder overgang fra privat til offentlig skole, eller omvendt.

Det er grunn til å tro at denne saken ikke er enestående i landet og det er ikke heldig hverken for eleven, privatskolen eller den offentlige skolen at man mister progresjonen i utdanningsløpet basert på sviktende formalia som ikke kan lastes eleven.

Jeg vil anbefale statsråden å ta initiativ til at det utarbeides klare rutiner for overgangen mellom private skoler og elever, slik at krav til undervisningstimer, eksamensresultater, standpunktkarakter, hvilke krav som mangler og er oppfylt og annen relevant informasjon klart kommer frem i slike tilfeller.

I dette tilfellet blir det opplyst at eleven selv jobber i en matbutikk ved siden av å ta disse timene mens hun venter på å søke seg inn på et årsstudium på en høyskole.

I slike tilfeller som dette, hvor skolen har gjort en feil, bør skolene også tilby en raskere måte å få fullført faget på enn tre timer per uke, dersom elevene dette gjelder selv ønsker det. Det burde være mulig for en skole å tilby intensivkurs med eksamen kort tid etterpå, f. eks i sommerferien eller innen høsten starter slik at resultatet foreligger før opptak til høyere utdanning utløper.

Svar:

Som det vises til i spørsmålet vil fagsammensetting og progresjon i en privat skole kunne være annerledes enn ved en offentlig skole. En overgang mellom disse skoleslagene vil derfor kunne innebære at eleven for å få vitnemål etter fullført videregående opplæring vil måtte ta ekstra fag og timer etter et skolebytte. Det er viktig at de private skolene dette gjelder gir kommende og nåværende elever god informasjon om konsekvensene av den ulike progresjonen. Mottakerskolen skal på sin side gi eleven veiledning i hvilke tilpasninger som er nødvendige for at eleven skal kunne få vitnemål. Skoleeier har ansvar for at elevene får det opplæringstilbudet de har krav på i henhold til opplæringsloven.

Kravene til fagsammensetting følger av Læreplanverket for Kunnskapsløftet, herunder tilbudsstruktur og fag- og timefordeling. For at det skal være enkelt og sikkert å kontrollere om en elev har den nødvendige fagsammensettingen, er det utarbeidet en automatisert kontrollmotor som skolene har tilgang til. Ved å bruke dette programmet vil mottakerskolen få sikker kunnskap om eleven har tatt de nødvendige fagene, og eventuelt hvilke fag som mangler for at eleven skal kunne få vitnemål. Rutinene som spørsmålet etterlyser er således allerede etablert.

Jeg kjenner ikke til detaljene i denne saken, og heller ikke til årsaken til at feilen i dette tilfellet ikke er blitt oppdaget tidsnok. En forsinkelse i utdanningsløpet har store konsekvenser for den enkelte elev, og det er derfor viktig at skoleeier er sitt ansvar bevisst slik at denne type feil ikke forekommer.

Jeg vil tillegge at skoleeier kan bli erstatningsansvarlig dersom vilkårene for å pålegge erstatningsansvar er oppfylte.

SPØRSMÅL NR. 537

Innlevert 14. desember 2010 av stortingsrepresentant Linda C. Hofstad Helleland

Besvart 22. desember 2010 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«I Trondheim påstås det at virksomheten ved flere illegale nattklubber, drevet av bl.a. MC-klubber, har økt betydelig etter at skjenketidene ble innskrenket. Kommunens skjenkekontroll henviser til at de ikke har hjemmel for å kontrollere de illegale nattklubbene, og at de uten resultat har henvendt seg til politiet for å få politiet til å iverksette kontroll av

skjenkevirksomheten på disse illegale skjenkestedene.

Vil statsråden ta initiativ til å få iverksatt slike kontroller?»

BEGRUNNELSE:

Det er viktig at både kommunal skjenkekontroll og politiet har fokus på et ansvarlig vertskap i serve-

ringsnæringen for å redusere overskjenking, skjenking til mindreårige og utøvelse av vold. Det kan slå ut feil når alt fokus rettes mot den knappe tidelen av alkoholen som skjenkes i kontrollerte former på serveringsstedene, når man samtidig overser illegale skjenkesteder. For en tid siden hadde norske TV-kanaler fokus på internasjonale mc-klubber etablert i Norge som drev kriminell virksomhet. Det skal understrekes at mange mc-klubber driver en god og fullt lovlig virksomhet, men trusselen om ekspanderende internasjonale kriminelle nettverk tilsier et langt sterkere fokus fra politiets side også på den illegale skjenkevirksomheten som angivelig foregår. For serveringsbransjen er dette også viktig ut fra hensynet til en rettferdig konkurranse.

Svar:

En del av den organiserte kriminaliteten planlegges og utføres med basis i mer eller mindre velutviklede nettverk, herunder MC-klubber som definerer seg ut av det etablerte samfunnet. De kriminelle MC-gjengene baserer sin virksomhet på flere typer kriminalitet, - ofte i et miljø der aktørene opererer i gråsoner mellom lovlig og ulovlig virksomhet. Det er usikkert hvor stor andel av den organiserte kriminaliteten de kriminelle MC-gjengene står for i dag. Imidlertid viser veksten, organiseringen og samholdet på det kriminelle markedet at disse gjengene har et betydelig kriminelt potensial. For at Stortinget skal få anledning til en samlet drøfting av kampen mot organisert kriminalitet, herunder trusselen fra ekspanderende internasjonale, kriminelle nettverk, legger jeg nå fram en Melding til Stortinget (Meld. St. 7 (2010-2011)) med sikte på å styrke arbeidet mot denne kriminaliteten.

Bekjempelse av organisert kriminalitet, også kriminalitet som skjer med utgangspunkt i eller tilknytning til kriminelle MC-gjenger, har vært en prioritert oppgave for politiet i en årrekke og skal fortsatt være det. De kriminelle MC-gjengene skal følges gjennom politiets uro-virksomhet. Både alvorlige og mindre alvorlige lovovertridelser skal følges opp raskt og aktivt. Arbeidet mot den organiserte kriminaliteten MC-gjengene begår, er erfaringsmessig svært arbeids- og ressurskrevende. Dette forsterkes ytterligere ved at politiet i mindre grad får kjennskap til slike saker med mindre det utøves vold. Selv i slike tilfeller er det vanskelig å få fornærmede til å anmelde hendelsen. For å oppnå gode resultater en man derfor avhengig av at hele politidistriktet er informert. Samtidig må samarbeidet mellom og på tvers av politidistriktene videreutvikles. Det er nødvendig at man retter oppmerksomheten både mot en samlet bekjempelse av denne kriminaliteten og hvilke ressurser denne typen arbeid krever. Jeg ventet at nevnte stortingsmelding skal bidra til dette.

Når det gjelder tiltak for å kontrollere om det er etablert illegale nattklubber som følge av innskrenking av skjenketiden i Trondheim, herunder ulovlig skjenking ved slike steder, har jeg fått opplyst fra Politidirektoratet at politiet i Sør-Trøndelag etter innskjerpingen av skjenketiden i Trondheim den 1. oktober 2008, ikke har registrert noen straffesaker for ulovlig skjenking som kan knyttes til organisert, illegal nattklubbvirksomhet. Jeg er kjent med at det ved gjentatte anledninger har blitt hevdet fra utelivsnæringens side i Trondheim at det finnes ulovlige skjenkesteder. Det eksisterer imidlertid ingen opplysninger eller informasjon fra politiets operative kontrollvirksomhet som tyder på at det i Trondheim eksisterer illegale nattklubber eller andre ulovlige skjenkesteder. Politiet i Sør-Trøndelag har gitt uttrykk for at dette i så fall ville ha blitt kartlagt gjennom det arbeidet politiet utfører i tilknytning til den operative tjenesten og under etterforskningen av saker knyttet til ordensforstyrrelser, vold og rus. Politiet vil fortsatt ha høy oppmerksomhet knyttet til mulige etableringer av ulovlige skjenkesteder og illegale nattklubber.

Jeg har notert med tilfredshet at politiet i Sør-Trøndelag har arbeidet intensivt mot organisert kriminalitet knyttet til MC-gjenger, og at politiet kan konstatere en videre nedgang i anmeldt utelivsrelatert vold i sentrumskjernen i Trondheim etter innskjerpingen av skjenketiden i 2008. I 2009 var reduksjonen på 33,7 % sammenliknet med tall fra 2007. Hittil i år er reduksjonen på 37 % sammenliknet med 2007.

Jeg vil i denne sammenheng også nevne at politiet i Sør-Trøndelag ved Sentrum politistasjon har ansatt en polititjenestemann til aktivt å arbeide med "Ansvarlig vertskap" opp mot skjenkenæringen. Ansvarlig vertskap er et nasjonalt kursprogram for å forebygge overskjenking og skjenking til mindreårige, samt for å redusere rusrelatert vold i tilknytning til skjenking. Kursene i Ansvarlig vertskap holdes av politiet. Det skal gjennomføres 16 kurs for Trondheims skjenkenæring. Oppstart er 18.1.2011. Denne kursvirksomheten inngår i en klar og tydelig strategi fra politiet om at den utelivsrelaterte volden kan reduseres gjennom både tradisjonelt operativt politiarbeid og forebyggende arbeid. Dette vil på sikt styrke samarbeidet og dialogen mellom politiet og næringen samt skape en felles problemforståelse.

Politiets nasjonale innbyggerundersøkelse for 2010 viste at Sør-Trøndelag politidistrikt i måleperioden scoret høyest av alle landets politidistrikt i publikums inntrykk av etterforskning av den organiserte kriminaliteten. Dette er en observasjon publikum har gjort som Sør-Trøndelag politidistrikt selv kan bekrefte. Jeg setter pris på at det satses ressursmessig tungt på bekjempelse av organisert kriminalitet der, noe som også medfører kontinuerlig oppmerksomhet

mot MC-miljøene i Sør-Trøndelag generelt og Trondheim spesielt. Politiet mener at en oppblomstring av skjenkesteder eller nattklubber i regi av aktører knyttet til kriminelle MC-gjenger, derfor trolig raskt ville ha blitt oppdaget av politiet. For å følge opp den særskilte innsatsen mot de kriminelle MC-

gjengene vil det bli utarbeidet en ny rapport for politiets bekjempelse av disse for perioden 2011 til 2015 som erstatning for handlingsplanen fra 2003. Denne rapporten skal videreføre og legge rammene for politiets innsats på dette området framover.

SPØRSMÅL NR. 538

Innlevert 14. desember 2010 av stortingsrepresentant Gunnar Gundersen

Besvart 21. desember 2010 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«I Trondheim påstås det at virksomheten ved flere illegale nattklubber, drevet av bl.a. MC-klubber, har økt betydelig etter at skjenketidene ble innskrenket. Skatteetaten gjennomfører nå en kontroll mot kontantintensive næringer. Når skatteetaten blir spurt om de vil gjennomføre en tilsvarende kontroll rettet mot de illegale klubbene, er svaret at dette ikke er prioritert.

Kan statsråden innestå for dette, og vil han foreta seg noe for både å få oversikt over og stoppe den illegale virksomheten?»

BEGRUNNELSE:

Skatteetaten fokus på kontroll av kontantintensive bransjer er bra, men det blir åpenbart feil når man samtidig overser utviklingen av illegale serveringssteder. Sterk kontroll av serveringsstedene er viktig for å sikre både skattemoral og lik konkurranse mellom dem, men det å overse at det vokser fram illegale steder uten at bekjempelse av disse får 1. prioritet, er ikke akseptabelt. Hadde skatteetaten svart at de ikke kjente til illegal virksomhet, at dette var nytt for dem, men at de selvfølgelig ville ta kontakt med politiet for å avdekke eventuelle ulovligheter, ville det være forståelig. Men når de svarer at bekjempelse av illegale serveringssteder ikke har prioritet, så antyder det at de ikke vil gjøre noe med det de vet foregår. Det er ikke akseptabelt.

Svar:

Skattedirektoratet har opplyst at bakgrunnen for saken i Trondheim er et spørsmål fra en innehaver av en uteplass som deltok på et bransjemøte om skjenking i Trondheim, der også skatteetaten hadde et innlegg. Spørsmålet var ganske konkret angående to steder som visstnok driver illegale nattklubber. Svaret

fra skatteetatens representanter gjaldt generelt for saker skatteetaten arbeider med. Ordet prioritering ble nok brukt uten at dette var et bevisst ordvalg.

Ifølge Skattedirektoratet er dette det første konkrete tipset skatteetaten har fått om ulovlige nattklubber i Trondheim. Kommunens skjenkekontroll har vurdert at aktiviteten etter stengetid på det ene stedet (en studentforening) ikke rammes av skjenkebestemmelsene. Lokalene er først og fremst et sted for intern, ikke-skattepliktig aktivitet.

Når det gjelder Hells Angels og ev. andre MC-klubber som driver servering i egne klubblokaler, er dette litt vanskeligere å vurdere. Hvor stort omfanget er og i hvor stor grad gjestene er andre enn medlemmer og bekjentskaper, er åpne spørsmål. Det kan dermed stilles spørsmål om ikke dette også kan vurderes som en intern, ikke-skattepliktig aktivitet. Skatteetaten vurderer imidlertid sannsynligheten til å være stor for at det her er snakk om næringsvirksomhet.

Så langt har skatteetaten prioritert kontroll av spisesteder i Trondheim. Her finner skatteetaten overraskende mye omsetning som ikke er oppgitt. Dette gjør at skatteetaten også i 2011 prioriterer spisesteder høyt. Både internt og på det nevnte bransjemøtet var skatteetaten imidlertid tydelige på at skatteetaten i større grad også vil se på utesteder med inngangspenger og mye alkoholomsetning.

Når det gjelder såkalte illegale MC-klubber spesielt vil jeg vise til at oppfølgingen av disse først og fremst er et ansvar og en utfordring for politiet. Skatteetaten kan selvfølgelig støtte politiets arbeid både i tilknytning til konkrete aksjoner og ved å kunne anmelde skjenkestedene for brudd på skattelovgivningen. Med bakgrunn i politiets vurdering av det totale og alvorlige kriminalitetsbildet ved slike nattklubber har ikke skatteetaten konkrete planer om å gjennomføre egne, ordinære kontroller her.

I Trondheim er det for øvrig flere eksempler på at

skatteetaten har gjennomført kontroller på grunnlag av egne hjemler mot disse miljøene som et ledd i større undersøkelser som er koordinert og ledet av politiet. Disse eksemplene gjelder så langt ikke serveringsbransjen. Jeg vil avslutningsvis understreke at ”hel-

svarte” serveringssteder som ikke i stor grad er ”multikriminelle” er absolutt innenfor gruppen både i Trondheim og ellers i landet som vil oppleve økt oppdagelsesrisiko som følge av skatteetatens kontrollsatser.

SPØRSMÅL NR. 539

Innlevert 14. desember 2010 av stortingsrepresentant Peter N. Myhre

Besvart 10. januar 2011 av utenriksminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«I svar på budsjettspørsmål 600 fra Fremskrittspartiets fraksjon angående støtte til norske og internasjonale organisasjoner som driver virksomhet i Det palestinske området oppgis det kun hvilke norske organisasjoner som får støtte.

Kan statsråden bidra med en liste over hvilke palestinske organisasjoner som Norge samarbeider med og/eller gir støtte til, og hvor mye støtten er til hver organisasjon?»

BEGRUNNELSE:

Departementet svarer at Norge samarbeider med en rekke rettighetsbaserte organisasjoner innenfor områder som menneskerettigheter, demokratifremme, kvinners rettigheter, juridiske rettigheter, barns rettigheter og anti-korrupsjon, men det fremgår ikke av svaret konkret hvilke organisasjoner dette dreier seg om.

Svar:

I 2010 støttet Norge følgende palestinske organisasjoner (beløp i hele tusen kroner):

- Palestinian Central Bureau for Statistics (10 500)
- Women Legal Aid Center (2 000)
- Palestinian Independent Commission for Citizen's Rights (2 000)
- Aman Coalition (2 500)
- Tamer Institute for Community Education (1 700)

- Sabreen (4 000)
- Palestinian Council on Foreign Relations (900)
- Madar Palestinian Center for Israel Studies (2 000)
- Association of Women Committees for Social Work, Palestine (1 750)
- MUSAWA-Palestinian Center for the Independence of the Judiciary and the Legal Profession (800)
- Juzoor Foundation for Health and Social Development (700)
- Hebron Rehabilitation Committee (900)
- Welfare Association (1 612)
- Yabous Cultural Center (3 000)
- Al-Mezan Centre for Human Rights (1 000)
- Palestinian Centre for Human Rights (600)
- Al-Dameer Association for Human Rights (300)
- Notre Dame of Jerusalem Center (400)

Plantallene for Norges samlede støtte til Det palestinske området i 2011 er ikke fastlagt, og det er følgelig heller ikke inngått avtaler med palestinske organisasjoner om støtte for 2011. Langsiktighet og kontinuitet er imidlertid et viktig prinsipp i Norges engasjement. Det er derfor naturlig at samarbeid med en rekke palestinske organisasjoner videreføres i 2011.

Når det gjelder totalbistand og innretning viser jeg til svaret som ble gitt på budsjettspørsmål 600.

SPØRSMÅL NR. 540**Innlevert 15. desember 2010 av stortingsrepresentant Hans Olav Syversen****Besvart 23. desember 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Helse- og omsorgsdepartementet sendte i oktober 2010 en forespørsel til de regionale helseforetakene om oversikt over direktørers sluttpakker og oversikt over direktører som har beholdt sin topplederlønn ved overgang til annen stilling i de regionale og lokale helseforetakene de siste fem årene. I svaret fra Helse Sør-Øst inngår ikke tall fra Oslo Universitetssykehus og Vestre Viken HF.

I hvilket omfang har sluttpakker og opprettholdelse av lederlønn tross lavere stillinger vært praktisert i disse helseforetakene?»

BEGRUNNELSE:

KrF ba i september 2010 om en utredning fra Stortingets utredningsseksjon om oversikt over direktørers sluttpakker eller direktører som har beholdt topplederlønn og fortsatt jobber i hhv de regionale eller lokale helseforetakene. I svarene fra de regionale helseforetakene fremgår det at det er liten oversikt over dette, særlig i Helse Sør-Øst. I brev til departementet av 10.11.2010 skriver Helse Sør-Øst at dersom informasjonen som innmeldes i brevet ikke vurderes å være dekkende for hva som er etterspurt, bes det om at det i en eventuell ny bestilling blir gitt klare definisjoner og presiseringer på aktuelle data. Departementet bør presisere hvilken informasjon det er nyttig å ha oversikt over med hensyn til lønnspraksis i de regionale og lokale helseforetakene.

Svar:

Helse- og omsorgsdepartementet mottok 20. september 2010 en henvendelse fra Stortingets utredningsseksjon. I henvendelsen ba Stortinget om en oversikt over direktørers og andre ledeses sluttpakker og en oversikt over direktører og andre ledere som beholder sin lønn i forbindelse med overgang til annen stilling i foretakene – de fem siste årene. Helse og omsorgsdepartementet videreformidlet forespørselen til de regionale helseforetakene 4. oktober 2010, med frist for besvarelse innen 1. november 2010.

Som representanten viser til, ble det i Helse Sør-Øst RHF's svar orientert om at oversiktene som ble utarbeidet ikke omfattet Oslo universitetssykehus HF og Vestre Viken HF. Helse Sør-Øst RHF har nå orientert om at dette ikke er korrekt, og at oversiktene omfatter Vestre Viken HF.

Helse Sør-Øst RHF har videre orientert om at oversiktene beklageligvis ikke omfatter Oslo universitetssykehus HF. Det vises til at dette skyldes endringer i foretaksstruktur, ledelsesstruktur og arkiver, og at det er vurdert som for omfattende og tidkrevende manuelt å fremskaffe opplysningene innenfor den gitte tidsfristen. Oslo universitetssykehus HF vil igangsette et arbeid for å få fremskaffet opplysningene. Jeg må derfor be om å få komme tilbake med opplysningene så snart det lar seg gjøre.

Både de regionale helseforetakene og helseforetakene er egne rettssubjekter med arbeidsgiveransvar for sine ansatte. Dette innebærer at ansettelsesvilkårene for de ansatte, med unntak av administrerende direktør, besluttes i det enkelte foretak. Dette gjelder også beslutninger om videreføring av lønn ved overgang til annen stilling i foretaket. Ansettelsesvilkårene for administrerende direktør fastsettes av styret.

Som representanten kanskje er kjent med, har Nærings- og handelsdepartementet fastsatt retningslinjer for ansettelsesvilkår for ledere i statlige foretak. Gjennom retningslinjene har staten klargjort relevante prinsipper for ansvarlig og god lederlønnspolitik, både i forbindelse med fastsetting av lønn, pensjonsytelser og sluttvederlag for administrerende direktører og andre ledende ansatte. Retningslinjene omfatter de regionale helseforetakene, men har også vært praktisert i de underliggende helseforetakene.

Det er krav til at lønn, pensjonskostnader og sluttvederlag for administrerende direktør i de regionale helseforetakene og i helseforetakene skal fremgå av årsregnskapet. Helse- og omsorgsdepartementet redegjør for ansettelsesvilkårene til administrerende direktører i de regionale helseforetakene i Prop. 1 S. Helse- og omsorgsdepartementet har til vurdering om dette kravet ikke bare bør omfatte ansettelsesvilkårene til administrerende direktør, men også andre ledende ansatte, både i de regionale helseforetakene og i helseforetakene.

Tilleggssvar 7. februar 2011:

Oslo universitetssykehus HF

Nedenfor følger oversikt over sluttpakker og oversikt over ledere som har beholdt hele eller deler av sin lønn etter overgang til annen stilling i helseforetaket. Innhentning av informasjon har basert seg på manuelle gjennomganger av personalmapper i de ulike klinikkene.

Sluttpakker 2005 - 2009

	2005	2006		2007		2008		2009	
Spesifiseres på type leder		Antall avtalte sluttpakker	Kostnadsført ved realisering av sluttpakker	Antall avtalte sluttpakker	Kostnadsført ved realisering av sluttpakker	Antall avtalte sluttpakker	Kostnadsført ved realisering av sluttpakker	Antall avtalte sluttpakker	Kostnadsført ved realisering av sluttpakker
Direktør				1	588 000	1	627 000		
Direktør						1	378 000	1	379 000
Avdelingsleder nivå 2						1	448 000		
Avdelingsleder nivå 2								1	367 000
Avdelingsleder nivå 2						1	153 000	1	153 000
Avdelingsleder nivå 2						1	322 000		
Avdelingsleder nivå 3						1	77 000	1	77 000
Avdelingsleder nivå 3						1	511 000	1	511 000
Avdelingsleder nivå 3								1	85 000
Avdelingsleder nivå 3				1	77 000				
Avdelingsleder nivå 3						1	519 000		

Kostnader til direktører og andre ledere som har beholdt hel eller deler av lønn etter overgang til annen stilling i helseforetaket

2005 - 2009

	Kostnader knyttet til direktører og andre ledere som har beholdt sin lønn etter overgang til annen stilling i foretaket				
Spesifiseres på type leder	2005	2006	2007	2008	2009
<i>Tittel</i>					
Direktør			173 000	347 000	347 000
Direktør					156 000
Direktør					310 000
Direktør					0
Direktør					0
<i>Leder nivå 2</i>					
Leder nivå 2 (redusert til 80 % lønn)					351 000
Leder nivå 2					113 700
Leder nivå 2					90 000
<i>Leder nivå 3</i>					
Leder nivå 3	86 000	171 000	171 000	171 000	171 000
Leder nivå 3		97 000	97 000	97 000	97 000
Leder nivå 3				43 000	43 000
Leder nivå 3		0	0	0	0
Leder nivå 3		5 000	5 000	5 000	5 000
Leder nivå 3			0	0	0
Leder nivå 3				0	0
Leder nivå 3			39 000	39 000	39 000
Leder nivå 3					79 000
Leder nivå 3			22 000	22 000	22 000
Leder nivå 3					
Leder nivå 3	90 000	217 000	217 000	217 000	217 000

Leder nivå 4					
Leder nivå 4				30 000	81 000
Leder nivå 4					46 000
Sum		490 000	724 000	971 000	2 167 700

SPØRSMÅL NR. 541**Innlevert 15. desember 2010 av stortingsrepresentant André Oktay Dahl****Besvart 17. desember 2010 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Kan statsråden forvisse Stortinget om at situasjonen ved rettsmedisinsk kommisjon er løst ved utnevning av ny leder for psykiatrisk gruppe, og kan statsråden gi en tilbakemelding på hvilke tiltak regjeringen vil iverksette for å garantere for at det skjer en betryggende kvalitetsikring av psykiatriske vurderinger fremover?»

BEGRUNNELSE:

På NRK Dagsnytt ble det den 14.12.2010 opplyst om at regjeringen etter et opprinnelig initiativ fra Høyre har bidratt til at det er utnevnt ny leder for psykiatrisk gruppe i Rettsmedisinsk kommisjon, etter lengre tids konflikt som bidro til at tidligere leder gikk av. Dette har bidratt til mangel på kvalitetssikring av psykiatriske vurderinger i alvorlige straffesaker. Denne situasjonen har en klar parallell til situasjonen ved Rettsmedisinsk institutt og dets utfordringer, ved at det kan være grunn til frykte for rettssikkerheten.

Svar:

Jeg er glad for at vi nå har oppnevnt psykiater Karl Henrik Melle som ny gruppeleder i psykiatrisk gruppe i Den rettsmedisinske kommisjon. Vi har brukt tiden fra forrige leders fratreden godt og både kommisjonens leder og departementet har nøye undersøkt aktuelle kandidater til ledervervet i psykiatrisk gruppe før departementet oppnevnte Melle.

Den rettsmedisinske kommisjon er et uavhengig organ. Jeg har stor tiltro til at leder for kommisjonen og leder for psykiatrisk gruppe sammen vil håndtere situasjonen og at sluttbehandlingen av saker i psykiatrisk gruppe raskt vil komme i gang igjen.

Regjeringen er opptatt av at Den rettsmedisinske kommisjon skal ha riktige rammer for å utføre sitt arbeid på en måte som sikrer god kvalitet og effektiv behandling av saker.

Justisdepartementet er i ferd med å ferdigstille arbeidet med nye oppnevningrutiner til medlemmene i kommisjonen. Her ser vi også på rutiner for fratreden og tiltak for å hindre at saksbehandling stopper opp når en leder av ulike årsaker ikke kan utføre de pålagte oppgavene i kommisjonen.

SPØRSMÅL NR. 542**Innlevert 15. desember 2010 av stortingsrepresentant Snorre Serigstad Valen****Besvart 22. desember 2010 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«I forbindelse med Stortingets implementering av EUs returdirektiv i Norge, har barn krav på et tilfredsstillende omsorgstilbud ved utsendelse til hjemlandet. Etter min vurdering vil denne praksisen også måtte omfatte psykisk utviklingshemmede som i Norge får oppnevnt verge, samt andre grupper i liknende situasjoner.

Deler justisministeren min oppfatning av at mennesker som i Norge får oppnevnt verge bør få opphold i Norge dersom et tilfredsstillende tilbud ikke er tilstede i hjemlandet?»

BEGRUNNELSE:

Jeg har med stor bekymring fulgt saken til NN. NN er psykisk utviklingshemmet, har Downs syndrom og nefrotisk sykdom. Han har ikke språk, og lider av nyresvikt. Han er blitt utsatt for overgrep på institusjon i hjemlandet Albania.

NN vil ifølge albanske helsemyndigheter ikke kunne motta behandling i hjemlandet på grunn av kapasitetsmangel, og sykehusdirektør Luter Nuraj ved Vlora regionsykehus bekrefter i brev av 10. mars 2006 at tilbudet

”...can not be applied to the patients with IRK (normal), let alone to the patients with Dawn (sic.) syndrome”.

NN har lært tegn til tale i Norge, og har forklart gjennom tegn og peking hva han hadde blitt utsatt for i Albania. Kroppsspråket er ikke til å ta feil av når han peker på arr etter blant annet stikkskader, og omfattende seksuelt misbruk. Han prøvde også å forklare dette i retten, men dommeren kunne ikke feste lit til hans forklaring.

NN har ingen nær familie i Albania.

Det er min klare oppfatning at den praksis Stortinget har innført vedr. barns rettigheter ved utsendelse, også bør omfatte mennesker som i Norge har fått eller ville fått oppnevnt verge.

Svar:

I forbindelse med gjennomføringen av returdirektivet inntas en bestemmelse i utlendingsloven som slår fast at tvungen utsendelse av en enslig mindreårig bare skal skje til et familiemedlem, utnevnt verge eller til et annet forsvarlig omsorgstilbud. Bestemmelsen gjelder enslige mindreårige, og får ikke anvendelse for andre grupper.

Utlendingslovens bestemmelser om beskyttelse og opphold på grunnlag av sterke menneskelige hensyn gjelder imidlertid generelt. Loven slår fast at ingen skal returneres til umenneskelig eller nedverdiggende behandling, og åpner også for å gi oppholdstillatelse på grunn av sterke menneskelige hensyn (oppholdstillatelse på humanitært grunnlag). At søkeren tilhører en sårbar gruppe vil bli tillagt vekt i en slik vurdering, og det er uttrykkelig slått fast i utlendingsloven at blant annet helsemessige forhold kan utgjøre sterke menneskelige hensyn. Terskelen for å gi oppholdstillatelse på grunnlag av helsemessige forhold er imidlertid høy, noe som går frem av lovens ordlyd: Det kan blant annet legges vekt på om det foreligger ”tvingende helsemessige forhold som gjør at utlendingen har behov for opphold i riket”. I dette ligger det at utlendingsmyndighetene må vurdere ikke bare om vedkommendes helsesituasjon er tilstrekkelig alvorlig, men blant annet også om det foreligger et adekvat behandlings- og omsorgstilbud i hjemlandet. Om vedkommende har fått oppnevnt hjelpeverge er ikke i seg selv avgjørende, noe det etter min mening heller ikke bør være.

Som kjent ble det ved vedtakelsen av gjeldende utlendingslov som trådte i kraft 1. januar i år, foretatt en grundig vurdering av blant annet terskelen for å gi opphold på humanitært grunnlag, og jeg ser ikke behov for endringer i regelverket på dette området.

Jeg vil også tilføye at jeg har tillit til at Utlendingsdirektoratet (UDI) og Utlendingsnemnda (UNE) foretar grundige og forsvarlige vurderinger av den enkeltes situasjon, herunder vedkommendes muligheter for å få tilstrekkelig omsorg i hjemlandet.

SPØRSMÅL NR. 543**Innlevert 15. desember 2010 av stortingsrepresentant Øyvind Vaksdal****Besvart 4. januar 2011 av utenriksminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«Vil utenriksministeren bidra internasjonalt til å sette fokus på den økende usikkerheten og de svært vanskelige humanitære forholdene for de iranske flyktningene i Camp Ashraf i Irak?»

BEGRUNNELSE:

Den humanitære situasjonen for de iranske flyktningene i Camp Ashraf er svært vanskelig. Amerikansk tilbaketrekking fra området forsterker usikkerheten for iranerne i leiren og svekker stabiliteten i området.

I FNs generalsekretærs rapport til paragraf 6 til resolusjon 1936 (2010) datert 26. november, uttrykkes det bekymring for denne situasjonen og det fremgår også at UNAMI oppfordrer begge sider til å vise tilbakeholdenhet og at partene nå viser respekt for menneskerettigheter og humanitære standarder.

Det internasjonale samfunn må nå sette fokus på de forverrede forhold for flyktningene i Camp Ashraf og ta nødvendige grep, før dette utvikler seg til en humanitær katastrofe.

Svar:

Ashraf-leiren, som ligger nær grensen til Iran, ble opprettet i 1986 på initiativ fra Saddam Hussein. Innbyggerne er i hovedsak iranske statsborgere tilknyttet Mujahedin e-Khalq (MeK, også kjent som PMOI). Amerikanske styrker overlot ansvaret for sikkerheten i leiren til irakiske myndigheter i januar 2009. Etter at ble flere personer drept i sammenstøt mellom innbyggerne i leiren og irakisk politi i juli 2009 har leirens ledelse rettet sterk kritikk mot irakiske myndigheter. Omstendighetene rundt denne hendelsen er omstridte.

Vi forventer at innbyggernes sikkerhet blir ivarettatt. Norske myndigheter følger den humanitære situasjonen i Ashraf-leiren. Vi har flere ganger tatt opp dette med irakiske myndigheter og har mottatt redegjørelser via den irakiske ambassaden i Oslo, samt fra Iraks utenriksminister Zebari, senest under sistnevntes besøk til Norge. Vi vil fortsette å ta opp den humanitære situasjonen i leiren med irakiske myndigheter.

Norske myndigheter er også jevnlig i kontakt med FN, den internasjonale Røde Kors-komiteen (ICRC) og andre hjelpeorganisasjoner som besøker leiren. Vi deler bekymringen i FN-rapporten representanten refererer til, men tror likevel ikke at situasjonen i leiren går i retning av en humanitær katastrofe.

SPØRSMÅL NR. 544**Innlevert 15. desember 2010 av stortingsrepresentant Ulf Leirstein****Besvart 17. desember 2010 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«Hva vil finansministeren foreta seg i forhold til forslaget som diskuteres i EU om at alle banksikringsfondene i EU og EØS-landene skal forpliktes til å trå til ved en eventuell bankkollaps, hvis den nasjonale garantiordningen der ikke strekker til?»

BEGRUNNELSE:

Norske medier melder nå om et nytt forslag som man arbeider med i EU hvor man ønsker at det norske

Banksikringsfondet i framtiden skal kunne brukes av andre EU-land for å garantere respektive land sine banker. Altså at alle banksikringsfondene i EU og EØS-landene skal forpliktes til å trå til ved en eventuell bankkollaps, hvis den nasjonale garantiordningen der ikke strekker til.

Det går fram av et nytt forslag fra EU-kommisjonen som vil svekke garantiene for sparepengene i norske banker ytterligere. Fra før krever EU at Norge reduserer norske innskyteres garanti fra 2 millioner til 800.000 kroner dersom en bank går konkurs.

Viser til bl.a. denne nyhetssaken:

<http://www.abcnyheter.no/node/122503>

Etter undertegnedes oppfatning er det viktig at norske myndigheter engasjerer seg sterkt i denne saken, slik at dette ikke blir en realitet.

Svar:

EU vedtok vinteren 2009 direktiv 2009/14/EF om endring av direktivet om innskuddsgarantiordninger (direktiv 94/19/EF). På grunn av behovet for en hurtig prosess som følge av den da pågående finanskrisen, ble det fastsatt i direktivet at Kommisjonen i etterkant skulle foreta en grundigere gjennomgang av innskuddsgarantidirektivet, og som oppfølging av dette fremmet Kommisjonen den 12. juli 2010 nye forslag til endringer i innskuddsgarantidirektivet. Dette forslaget er nå til behandling i Rådet og Parlamentet.

Et av forslagene som Kommisjonen fremmet 12. juli 2010 er at de ulike landenes sikringsfond, i tillegg til egne midler, skal ha rett til å låne penger (opptil 0,5 pst. av samlede innskudd som omfattes av ordningen) av de andre sikringsfondene i EU-landene, dersom fondet selv ikke er i stand til å oppfylle sine forpliktelser (etter å ha krevd inn bidrag fra medlemsbankene). Det nye banktilsynet i EU (European Banking Authority) skal etter Kommisjonens forslag organisere låneordningen, og alle andre lands ordninger skal måtte bidra med utlån. Slike lån skal tilbakebetales innen 5 år, og forrentes med en rente tilsvarende «marginal lending facility rate» i den europeiske sentralbanken.

Forslaget om gjensidig låneadgang er et av flere forslag Kommisjonen har kommet med for å sikre at alle europeiske innskuddsgarantiordninger skal være i stand til å dekke sine forpliktelser. Hovedelementet i Kommisjonens forslag til regler om fondering er at sikringsordningene skal ha midler tilsvarende 1,5 pst. av alle innskudd som definisjonsmessig er omfattet av sikringsordningen («eligible deposits»), altså uavhengig av om beløpet fullt ut er dekket av sikringsordningen eller ikke. I tillegg skal sikringsfondene kunne kreve ekstrabidrag fra medlemsbankene på inntil 0,5 pst. dersom ikke dette er nok.

Forslaget om gjensidig låneadgang mellom sikringsordningene skal etter Kommisjonens forslag ikke tre i kraft før i 2020, etter at alle lands sikringsordninger er blitt fullt ut fondert (etter Kommisjonens forslag), slik det norske fondet er i dag.

Forslaget om at sikringsordninger i et land skal kunne låne fra andre lands ordninger har mange betenkelige sider, blant annet at risiko i et lands bank-system i en viss grad overføres til andre land. Jeg er kjent med at dette forslaget er omstridt også innad i EU. Blant annet har den svenske Riksdagen hevdet at forslaget strider mot proporsjonalitetsprinsippet og subsidiaritetsprinsippet i EU.

Jeg er skeptisk til forslaget om gjensidig låneadgang, og i lys av at dette er omstridt i EU, er det er langt fra sikkert at forslaget vil bli vedtatt. Mitt hovedfokus nå vil derfor fortsatt være å arbeide for å opprettholde den norske dekningsgrensen på 2 millioner kroner per innskyter per bank.

SPØRSMÅL NR. 545

Innlevert 15. desember 2010 av stortingsrepresentant Olemic Thommessen

Besvart 21. desember 2010 av kulturminister Anniken Huitfeldt

Spørsmål:

«Hvilke konkrete planer har regjeringen for videreutviklingen av Frivillighetsregisteret, og hvilke forenklingstiltak for frivillig sektor vil komme i 2011?»

BEGRUNNELSE:

I statsbudsjettet for 2011 står det en rekke steder at arbeidet med forenklingstiltak for frivillig sektor vil bli fulgt opp i 2011. Frivillighetsregisteret er en nøkkeloppgave i så måte. Regjeringen selv uttaler at

Frivillighetsregisteret skal bidra til å spare både organisasjonene og det offentlige for unødig byråkrati og dobbeltarbeid samt gi systematisk informasjon om frivillig sektor til bruk i politikkutforming og forskning. Det er videre etablert et brukerforum som skal sikre en systematisk dialog mellom Brønnøysundregistrene som registerorgan, og representanter fra frivillig virksomhet som brukere. Representanter fra frivilligheten etterlyser når endringer og forbedringer av frivillighetsregisteret skal komme. I den forbindelse er det nyttig for stortinget å få ta del i hvilke

tanker regjeringen gjøre seg om videreutvikling av frivillighetsregisteret bortsett fra inkludering av momskompensasjonsordningen.

Svar:

Som varslet i budsjettproposisjonen, vil Kulturdepartementet fortsette arbeidet med forenkling. Videreutviklingen av Frivillighetsregisteret vil bli sett i sammenheng med dette arbeidet.

I Stortingets behandling av statsbudsjettet fremhevet komiteens flertall barne- og ungdomsorganisa-

sjonenes særskilte utfordringer og ba departementet ta spesielt hensyn til disse i arbeidet med forenkling. Vi har på denne bakgrunn valgt å starte med utfordringene til barne- og ungdomsorganisasjonene.

Vi har invitert Landsrådet for Norges barne- og ungdomsorganisasjoner til å sitte i en arbeidsgruppe sammen med departementet. Arbeidsgruppens mandat skal utformes i samråd med Landsrådet for Norges barne- og ungdomsorganisasjoner. Det er sektoren selv som kjenner best hvilke utfordringer de står ovenfor.

SPØRSMÅL NR. 546

Innlevert 15. desember 2010 av stortingsrepresentant Olemic Thommessen

Besvart 22. desember 2010 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«Er hjemmelsgrunnlaget for å reagere ovenfor utøvere av digital mobbing tilstrekkelig ivarettatt i dagens lovverk, og hvilke sanksjoner kan iverksettes ovenfor utøvere av digital mobbing?»

BEGRUNNELSE:

Vi ser til daglig mange eksempler på til dels grove og uakseptable krenkninger av enkeltmennesker i diverse sosiale fora på internettet. Digital mobbing populært referert som nettmobbing, er et økende problem som krever fokus og nye tiltak. www.bruk-hue.com og skoleturneen som regjeringen har lansert er et godt eksempel på et forebyggende tiltak. Den teknologiske utviklingen på dette området skjer raskt og oppleves av mange som uhåndterbar da muligheten til å gripe inn for mange virker svært begrenset.

Svar:

Nye digitale verktøy gir barn gode muligheter for kommunikasjon. Men med stor frihet følger også stort ansvar, og den digitale medie verden stiller i så henseende ofte større krav enn barn og unge klarer å leve opp til. Mye blir sagt og gjort i den virtuelle verden som man ellers ville kviet seg for. Digital mobbing kan skje ved å sende ubehagelige eller truende meldinger enten via SMS, chat-programmer som MSN, e-post eller på sosiale nettsamfunn. Enkelte publiserer bilder eller video de selv har laget eller mottatt som viser et offer i en situasjon som kan være svært nedverdiggende, eller oppretter såkalte hatgrupper på nettsamfunn som for eksempel Facebook.

Slik atferd kan gi grunnlag for strafferettslige reaksjoner. Bestemmelsene i straffeloven 1902 §§ 227 om trusler og 390a om sjikane er særlig aktuelle. Førstnevnte bestemmelse rammer alle former for trusler, enten de er fremsatt ansikt til ansikt, per sms eller annet medium. Straffen er bøter eller fengsel inntil 3 år, men strafferammen kan utvides til 6 år dersom det foreligger særdeles skjerpende omstendigheter. Bestemmelsen i § 390a rammer den som ved skremmende eller plagsom opptreden eller annen hensynsløs atferd krenker en annens fred, og straffen er bøter eller fengsel inntil 2 år. I dom fra Hedmark tingrett 19. mars 2004 ble en 17 år gammel jente, etter å ha kalt en annen jente for "hore" i en chattekanal på nettet, idømt en bot på 4.500 kroner, subsidiert fengsel i 9 dager, med hjemmel i denne bestemmelsen. Retten mente at meldingen hadde karakter av offentlig sjikane og mobbing som ikke burde vernes gjennom ytringsfriheten.

Det er heller ikke, uten samtykke, tillatt å filme, ta bilder eller eksponere andre, for eksempel ved å legge bilder ut på nettet eller ved å sende disse videre, jf. åndsverksloven § 45 c og personopplysningsloven. Datatilsynet kan gi pålegg om at lovstridig behandling av personopplysninger skal opphøre, jf. personopplysningsloven § 46. Det kan for eksempel gå ut på at omtale på internett skal slettes. Datatilsynet kan også fastsette en tvangsmulkt dersom et pålegg etter § 46 ikke etterkommes, jf. personopplysningsloven § 47. Eksisterende bestemmelser om straff og sletting vil imidlertid, foruten en preventiv effekt, hovedsakelig ha relevans etter at handlingen er foretatt. På dette tidspunktet vil skaden, i form av

krenkelse av barnets privatliv, alt være skjedd. Regjeringen vurderer derfor å foreslå særregler om behandling av barns personopplysninger, jf. høringsnotat 3. juni 2009. Klarere regler vil kunne virke forebyggende, samt øke bevisstheten rundt behovet for å beskytte mindreårige.

Det gjøres for øvrig mye bra arbeid i kampen mot digital mobbing. Innsatsen mot mobbing er et felles ansvar og flere departementer har iverksatt tiltak. Stortingsrepresentanten nevner det forebyggende tiltaket brukhue.com. Videre har Datatilsynet lansert

tjenesten Slettmeg.no, hvor det gis råd og veiledning om hvordan å få slettet personopplysninger fra nett. Teknologirådet har lansert kampanjen "Du bestemmer", i samarbeid med Datatilsynet, Utdanningsdirektoratet, Senter for IKT i utdanningen og Medietilsynets Trygg bruk-prosjekt. Nettsiden inneholder blant annet quiz, filmsnutter og fakta om digital mobbing, samt oppgaver som skoleklasser kan løse. Slike tiltak er viktige for å bevisstgjøre barn og unge og forebygge digital mobbing.

SPØRSMÅL NR. 547

Innlevert 15. desember 2010 av stortingsrepresentant Line Henriette Hjemdal

Besvart 5. januar 2011 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«Jeg viser til St.meld. nr 15 (2003-2004) Om rovvilt i norsk natur, og Innst. S. nr. 174 (2003-2004). Østfold er et av de områdene som tar den største belastningen av rovdyrforliket siden fylket er innenfor ulvesonen, og i tillegg har mange grenseulver.

Mener statsråden at bestandsmålet er nådd når tre ynglende og helnorske familiegrupper er påvist innenfor ulvesonen, eller må det være fire før man kan beskatte ulver i denne sonen?»

Svar:

Gjeldende bestandsmål for ulv er tre helnorske ynglinger innenfor det nærmere avgrensede forvaltningsområdet for ynglende ulv, den såkalte ulvesonen. Det fremgår av rovviltforskriften at når bestandsmålet på tre helnorske ynglinger innenfor ulvesonen er nådd er det de regionale rovviltneemndene i region 4 (Østfold, Oslo og Akershus fylke) og region

5 (Hedmark fylke) som i fellesskap har forvaltningsmyndigheten for ulv i disse regionene, herunder myndighet til å vedta kvoter for lisens- og skadefelling. Direktoratet for naturforvaltning beholder imidlertid forvaltningsmyndigheten for ulv i norsk-svenske grenserevir, jf. rovviltforskriften.

Det er nå klart at vi i 2010 for første gang har nådd målet om tre helnorske ynglinger av ulv innenfor forvaltningsområdet for ynglende ulv. Ynglingene er registrert i henholdsvis Slettås-reviret og Kynna-reviret (begge i Hedmark fylke) og i Linnekleppen-reviret i Østfold. Det var en stund usikkert om Linnekleppen-reviret også strakk seg inn i Sverige, og således måtte defineres som et grenserevir. Ferske sporingsundersøkelser utført av Høyskolen i Hedmark gjennom det nasjonale overvåkningsprogrammet for rovvilt – Rovdata - har nå bekreftet at også ulveflokkene i Linnekleppen-reviret er helnorsk.

SPØRSMÅL NR. 548**Innlevert 15. desember 2010 av stortingsrepresentant Karin S. Woldseth****Besvart 17. desember 2010 av utenriksminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«Er det slik at også Norge kjente til at Kosovos statsminister hadde nære kontakter til organisert kriminalitet i hjemlandet, og hva vil utenriksministeren gjøre med disse påstandene?»

BEGRUNNELSE:

I forbindelse med en rapport i Europarådet kommer det frem, at den gjenvälgte statsministeren i Kosovo har hatt forbindeleser til organisert kriminalitet med illegalt salg av organer. Det er også kommet frem av rapporten at noen av de landene som anerkjente Kosovo visste om dette, gjennom sine secret service ansatte.

Svar:

Fra norsk side har vi tidligere ikke vært kjent med påstandene om at statsministeren i Kosovo har hatt nære kontakter til organisert kriminalitet. De påstander som fremkommer i Dick Martys rapport til parlamentarikerforsamlingen i Europarådet, er derfor nye for oss.

Som det fremgår av min pressemelding av 16. desember ser jeg med bekymring på de påstandene som nå fremkommer i rapporten. Det er viktig at disse påstandene blir skikkelig belyst og at fakta i saken kommer frem. I første omgang avventer vi behandlingen av rapporten i Parlamentarikerforsamlingen i Europarådet i slutten av januar.

SPØRSMÅL NR. 549**Innlevert 15. desember 2010 av stortingsrepresentant Jon Jæger Gåsvatn****Besvart 23. desember 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Hva slags helsetilbud mener statsråden denne pasienten skal kunne få, og mener statsråden at aldersgrense i seg selv er et fornuftig og absolutt kriterium i forhold til helsetilbud?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede har fått henvendelse fra en mann som har en BMI 54 (dødelig overvekt) vedkommende er 63 år og har fått beskjed om at han ikke kan få behandling i form av operasjon på grunn av alder. Vedkommende sitter i rullestol, så fysisk trening er i liten grad et alternativ. Det finnes et senter på Lanzarote som kan tilby trening for rullestolbrukere, men da må pasienten betale selv. Det er også mulighet for å kjøpe slankeoperasjon hos private tilbydere i Norge, men da må pasienten betale 138 000 kroner selv. Pasienten har ikke økonomi til å dekke slike kostnader selv. Undertegnede viser til sitt spørsmål 332 av 18. november d.å. og statsrådens svar.

Svar:

Jeg kjenner ikke den aktuelle saken som det henvises til i spørsmålet og kan heller ikke gå inn i enkeltsaker. Jeg vil imidlertid på generelt grunnlag påpeke at det er viktig at pasientene får god informasjon. Dette gjelder både om grunnsykdom og forhold av individuell karakter som det må tas hensyn til, når det skal foretas en vurdering av behandlingsform, herunder operasjon. I henhold til pasientrettighetsloven § 2-3 har man som pasient rett til fornyet vurdering av sin helsetilstand av spesialisthelsetjenesten.

Sykkelig overvekt er en kompleks tilstand, og tverrfaglig utredning og behandling i samarbeid med primærhelsetjenesten er viktige tiltak for å bidra til optimale og effektive behandlingsforløp for pasienten. Det er også viktig å støtte dem som har vektrelaterte helseproblemer til å etablere helsefremmende livsstrategier.

Helsedirektoratet har i 2009 utarbeidet en veileder for sykkelig overvekt. Alle pasienter som oppfyller forutsetningene for operasjon for fedme har krav på en vurdering for slik behandling. Pasienter over 60

år skal også kunne få operasjon etter en individuell vurdering. Dersom pasienten oppfyller gjeldende retningslinjer til operasjon, skal det foretas individuell vurdering i forhold til om man mener at pasienten medisinsk sett vil kunne tåle en slik operasjon, og om pasienten vil kunne klare å tilpasse sitt nye levesett og nye spisevaner etter operasjonen.

Det er viktig å understreke at ikke alle pasienter med sykelig overvekt vil være aktuelle for operasjon. Ifølge Helsedirektoratets prioriteringsveileder, kan pasienter med sykelig overvekt få tilbud om kirurgisk behandling når dette er faglig begrunnet, og etter en individuell vurdering. Sykelig overvekt i seg selv gir ikke rett til kirurgisk behandling. Jeg vil understreke at det er de samme kravene som må oppfylles for å få foretatt en fedmeoperasjon enten man betaler operasjonen selv, eller operasjonen gjøres i den offentlige helsetjenesten.

En interregional arbeidsgruppe med representanter fra de regionale helseforetakene og brukerrepresentanter utarbeidet i 2007 en rapport - "Utredning og behandling av sykelig overvekt i spesialisthelsetjenesten for voksne." Denne rapporten beskriver krite-

rier for indikasjon for behandling i spesialisthelsetjenesten, og skal legges til grunn for behandling av sykelig overvekt i helseforetakene. Det er slik at operasjon hos en del pasienter, uavhengig av alder, ikke kan anbefales på grunn av risiko for alvorlige komplikasjoner. Det er imidlertid den medisinske tilstanden med tilhørende operasjonsrisiko som skal legges til grunn for vurdering av behandlingsform, ikke alder alene. Dersom pasienter har fått avslag på søknad om kirurgisk behandling for sin sykelige overvekt, skal de regionale helseforetakene, som en del av sitt sørge-for-ansvar, gi pasientene et alternativt behandlingstilbud.

Jeg forutsetter at de regionale helseforetakene følger egne utarbeidede retningslinjer og Helsedirektoratets prioriteringsveileder for sykelig overvekt. Jeg vil i oppdragsdokumentet for 2011 be de regionale helseforetakene sørge for at pasienter med sykelig overvekt sikres et helhetlig og sammenhengende tilbud. I tillegg vil jeg be de regionale helseforetakene om å gjennomgå, og eventuelt øke kapasiteten for utredning og behandling av sykelig overvekt.

SPØRSMÅL NR. 550

Innlevert 15. desember 2010 av stortingsrepresentant Jon Jæger Gåsvatn

Besvart 21. desember 2010 av fungerende arbeidsminister Rigmor Aasrud

Spørsmål:

«Vil statsråden legge til rette for en økt bruk av gradering i attføring/trygdesaker slik at arbeidstakere i større grad kan få anledning til å utnytte sin reelle arbeidsevne?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede har fått henvendelse fra en person som har fått diagnosen Bechterew. Vedkommende er avhengig av regelmessig trening. Han har forsøkt seg frem og funnet ut at han kan klare å kombinere 80 % arbeid med den daglige treningen han har behov for. Vedkommende vil på nyåret passere grensen på 52 uker i forhold til sykmelding og har fått beskjed fra NAV at det ikke går an å være 20 % attført eller trygdet. Vedkommende har et sterkt ønske om å kunne arbeide 80 % så lenge han kan klare det, men dagens regelverk gir ham ikke den muligheten. I mange sammenhenger snakkes det om å utnytte arbeidskraften både lenger og bedre, men dagens system legger ikke til rette for det.

Svar:

Rehabiliteringspenger, attføringspenger og tidsbegrenset uførestønad ble fra 1. mars 2010 erstattet av arbeidsavklaringspenger.

Arbeidsavklaringspengene skal gi mottakerne økonomisk trygghet og legge til rette for at flere raske skal komme i arbeid. Arbeidsavklaringspenger gis derfor til personer som av helsemessige årsaker har fått sin arbeidsevne nedsatt med minst halvparten og som har behov for aktiv behandling, arbeidsrettede tiltak eller annen oppfølging fra Arbeids- og velferdsetaten for å bli i stand til å skaffe seg eller beholde arbeid som han eller hun kan utføre.

Det går fram av Ot.prp. nr. 4 (2008-2009) Om endringer i folketrygdloven og i enkelte andre lover (arbeidsavklaringspenger, arbeidsevnevurderinger og aktivitetsplaner) at departementet mente at utgangspunktet for en ny ytelse må være at alle mottakerne skal ha det samme inngangsvilkåret og at arbeidsevnen skal være redusert med minst halvparten når arbeidsavklaringspengene innvilges. Stortinget

sluttet seg til departementets vurderinger. Jeg har derfor ingen planer om å redusere inngangskravet for å få arbeidsavklaringspenger.

Jeg viser imidlertid til at det i regelverket for arbeidsavklaringspenger er lagt til rette for å stimulere personer som allerede mottar ytelsen til å øke ar-

beidsinnsatsen ved at arbeidsavklaringspengene først skal falle bort når mottakeren arbeider 60 prosent, og at arbeidsinnsatsen kan trappes opp til 80 prosent i inntil seks måneder for personer som er nær ved å komme i fullt arbeid.

SPØRSMÅL NR. 551

Spørsmålet ble trukket.

SPØRSMÅL NR. 552

Innlevert 15. desember 2010 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen

Besvart 6. januar 2011 av kommunal- og regionalminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«En gasspeis utnytter energien 100 %, noe som ville styrket energiforsyningen betydelig i en tid med høye strømpriser og lav magasinfylling. Den er brukervennlig og gir rask effekt. I Stavanger Aftenblad 15.12.10 pekes det på at byggforskriften i praksis innebærer et forbud mot gasspeis. Bakgrunnen er at minst 40 % av en boligs energibehov nå skal komme fra fornybare kilder utenom elektrisitet.

Er dette en tilsiktet effekt, eller vil statsråden se på regelverket for å kunne bruke mer norsk gass i Norge?»

Svar:

Spørsmålet berører i hovedsak krav om energibruk etter plan- og bygningslovgivningen. Olje- og energiministeren har derfor oversendt spørsmålet til besvarelse fra kommunal- og regionalministeren.

Regjeringen vil at det bygde miljø utformes ut fra hensynet til en bærekraftig utvikling. Et av målene i bygningspolitikken er å fremme lavere energibruk og å redusere klimagassutslipp fra bygg. Ny plan- og bygningslov stiller derfor krav om forsvarlig energibruk og gir en klar hjemmel for å styre de energikildene som kan brukes til hovedoppvarming. Energiforsyningskravet gjelder for nye bygg og ved hovedombygging. Den byggtekniske forskriften følger opp

loven ved å stille krav om at minimum 40 prosent av varmebehovet i bygg under 500 m² samt minimum 60 prosent av varmebehovet i bygg over 500 m², skal kunne dekkes av annen energiforsyning enn elektrisitet og fossilt brensel. Hvilken energiforsyning som installeres i tillegg, reguleres ikke. Forskriften inneholder med andre ord ikke noe forbud mot bruk av elektrisitet og fossilt brensel. Blant annet kan bruk av fossilt brensel, herunder naturgass i gasspeis, være viktig i den kaldeste perioden av året. Dette er med på å sikre forsyningssikkerheten. For øvrig legger forskriften ingen begrensninger på bruk av biogass.

Økt energiproduksjon fra fornybare energikilder, mer effektiv energibruk, redusert bruk av elektrisitet og fossilt brensel til oppvarming og økt bruk av vannbåren varme basert på fornybar energi er de sentrale elementer i norsk energiomleggingspolitikk. Omlegging er ønskelig både av miljø- og forsyningshensyn og fordi elektrisitet er høyverdig energi som i størst mulig grad bør beholdes el-spesifikke formål. Det gjelder for eksempel elektrisk utstyr og belysning. For oppvarming av bygg finnes det gode løsninger som ikke er basert på elektrisitet og fossilt brensel. Kravene til energiforsyning i byggteknisk forskrift bygger opp under mål i energipolitikken. Forskriften følger også opp tiltak og målsetninger i klimaforliket knyttet til plan- og bygningsloven.

SPØRSMÅL NR. 553**Innlevert 15. desember 2010 av stortingsrepresentant Robert Eriksson****Besvart 21. desember 2010 av fungerende arbeidsminister Rigmor Aasrud****Spørsmål:**

«Det er tidligere kjent at lokale Nav ledere i Kristiansand har valgt å si opp sine stillinger pga. regjeringens kutt i ressursene til de lokale Nav kontorene. Andre plasser i landet føler kommuneadministrasjonene at de blir overkjørt i drøftingene når stillinger skal reduseres.

Hvordan vil statsråden sikre at aktiviteten hos Nav lokalt kan opprettholdes på samme nivå som for 2010, og uten at store stillingskutt må gjennomføres?»

BEGRUNNELSE:

I Kristiansand har to lokal NAV ledere valgt å si opp stillingene sine i protest mot at regjeringen kutter i ressursene til de lokale NAV kontorene. I følge oppslag i media vil bevilgningene til Nav for 2011 føre til 160 færre stillinger, sammenliknet med 2010. I Bø i Nordland viser kommuneadministrasjonen til at de blir overkjørt og ikke tatt med i drøftingene når stillinger skal reduseres. Frustrasjonen er stor og lokale NAV ledere føler seg maktesløse når de ser at de ikke har mulighet til å følge opp brukere og oppgaver de er pålagt å løse. Slitasjen på de ansatte i førstelinjen på grunn av for lite ressurser kan føre til økt sykefravær og dårligere individuell oppfølging av brukere.

Svar:

Arbeids- og velferdsdirektoratet får tildelt en samlet ramme til drift av Arbeids- og velferdsetaten. Innenfor denne rammen og med visse føringer har di-

rektoratet selv ansvar for å fordele midlene slik at etaten kan nå målene som er satt. Arbeids- og velferdsetatens driftsbudsjett ble vesentlig styrket både i 2009 og i 2010. Fra saldert budsjett 2009 til saldert budsjett 2010 økte etatens driftsramme (kap. 605, post 01) med 1,1 mrd. kroner. Den styrkingen er i all hovedsak videreført i statsbudsjett for 2011.

Flere oppgaver er i samme tidsrom blitt flyttet ut av Arbeids- og velferdsetaten. Oppgaver knyttet til frikort og oppgjør for pasienttransport er flyttet fra Arbeids- og velferdsetaten til helseøkonomiforvaltningen (HELFO) og helseforetakene. Dette gir færre oppgaver og henvendelser til NAV-kontorene. Etatens driftsbudsjett er redusert som følge av dette.

Siden Arbeids- og velferdsetaten ble etablert i 2006 er også oppgaver flyttet fra NAV-kontorene til andre enheter i etaten. Disse endringene er gjennomført for at NAV-kontorene skal kunne konsentrere innsatsen om brukernære oppgaver, som veiledning og oppfølging med sikte på overgang til arbeid og aktivitet.

Nivået på arbeidsmarkedstiltakene er redusert fra 2010 til 2011. Når nivået på arbeidsmarkedstiltakene reduseres, reduseres også arbeidsmengden til etaten og driftsrammene til Arbeids- og velferdsetaten korrigeres for dette. Dette vil også ha virkning på resurstildelingen til NAV-kontorene.

Arbeids- og velferdsdirektoratet har opplyst at de arbeider ut fra at budsjetttrammene som følger av statsbudsjettet for 2011 ikke skal ha negative konsekvenser for Arbeids- og velferdsetatens samlede tjenesteyting og publikumsservice.

SPØRSMÅL NR. 554**Innlevert 15. desember 2010 av stortingsrepresentant Line Henriette Hjemdal****Besvart 22. desember 2010 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Hvor mange lærere i Østfold har benyttet seg av etter- og videreutdanningstilbud, og hva er årsaken til at tilbud som dette ved Høgskolen i Østfold ikke blir brukt?»

BEGRUNNELSE:

Senter for kompetanseutvikling ved Høgskolen i Østfold driver et kurs i pedagogikk, som dreier seg om grunnleggende regning.

Etter stor interesse for kursene i vår, har det i høst vært så få påmeldte at de har vært nødt til å avlyse hele kurset.

Samtidig er det kjent at åttende-klassingene fra Østfold, sammen med elevene fra Telemark, ligger på bunn av resultatlista fra de nasjonale prøvene i regning.

Lærere forteller at det er vanskelig på arbeidsplassen å få dra på slike regneopplærings-kurs, fordi det da må leies inn vikarlærere ved skolene.

Jeg mener det er liten tvil om at kursene har effekt. Hobøl kommune kan skilte med best resultat fra de nasjonale prøvene, av kommunene i Østfold. Til tross for at den lille kommunen har ligget svært dårlig an på denne resultatlista tidligere. De har valgt å benytte seg av kurs.

Responsen senteret har fått på kursene er veldig bra. Lærerne er ivrige, mottakelige og interesserte i å lære nye metoder i sin pedagogikk.

Svar:

Representant Line Henriette Hjemdal spør om hvor mange lærere som har benyttet seg av etter- og videreutdanningstilbud i Østfold. Hun ønsker også svar på hva årsaken er til at et kurs i grunnleggende regning ved Høgskolen i Østfold fikk for få søkere til å kunne starte opp i høst.

For inneværende skoleår, studieåret 2010/2011, viser tallene for opptak til videreutdanning i Østfold at

- 62 lærere benytter frikjøpte studieplasser
- 28 lærere benytter andre selvvalgte studieplasser

Videreutdanningen delfinansieres av staten blant annet ved at det gis forhåndstilsagn om dekning av 40 % av vikarutgiftene. Rapportering etter oppstart i høst viser at 64 % av den opprinnelige fullmakten til vikarmidler benyttes. Dette er om lag som landsgjennomsnittet, og viser ikke noe spesielt for Østfold i denne sammenhengen.

Videreutdanning i egen regi kommer i tillegg, og viser at åtte skoleeiere for grunnskolen rapporterer om 58 deltakere. Tallene for videregående opplæring viser at 60 lærere deltok i videreutdanning i skoleeiers egen regi.

Når det gjelder etterutdanning viser tallene for 2009 at Østfold ligger noe under landsgjennomsnittet når det gjelder andel grunnskoler som rapporterer å ha deltatt i etterutdanning i leseopplæring, regneopplæring og elevvurdering. Når det gjelder IKT i fagene deltar Østfold på linje med landsgjennomsnittet, men over når det gjelder veiledning av nyutdannede lærere og fagspesifikke kurs. Østfold har flest deltakere på elevvurdering, dernest i bruk av IKT i fagene. Når det gjelder videregående opplæring var det 760 deltakende lærer/rådgivere, og 3316 deltakere i fag- og yrkesopplæringen.

Deltakerundersøkelsen (Rambøll 2010) viste at Høgskolen i Østfold fikk gjennomgående svært god vurdering når det gjelder kvaliteten på studietilbudene fra lærerne som gjennomførte videreutdanningen. Vurderingen ligger over landsgjennomsnittet både når det gjelder deltakernes vurdering av samlingsbasert og nettbasert undervisning. Tilsvarende gjelder vurdering av tilrettelegging ved institusjonen, og faglige og fagdidaktisk innhold.

Når det gjelder avlysning av et kurs i høst i grunnleggende regning vises det til for lav påmelding som grunn for å avlyse. Dette dreier seg om et 2-dagers etterutdanningskurs, og inngår ikke i den statlig finansierte videreutdanningen. Høgskolen i Østfold opplyser at det er interesse blant lærerne for å følge denne type kurs, men at det er et problem for rektorer å finne tilstrekkelig med vikarer. Det var dette som var den årsaken til avlysningen i høst. Høgskolen og skoleeierne i Østfold samarbeider om disse etterutdanningstilbudene, og om å finne gode løsninger, og vil ta med vikarsituasjonen i de fremtidige vurderingene.

SPØRSMÅL NR. 555**Innlevert 15. desember 2010 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 22. desember 2010 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«Superbuss er et godt alternativ til bybane og trikk i norske byområder, fordi superbusskonsepter har vesentlig lavere investerings- og driftskostnader enn skinnegående løsninger. I Aftenposten Aften 15. desember 2010 kommer det frem at superbusser på 24 meter er under utprøving i både Oslo og Stavanger, men at en eventuell innføring av konseptet er avhengig av dispensasjon fra veimyndighetene siden maksimalt tillatt kjøretøylengde er 18,75 meter.

Vil statsråden bidra til å gi superbussene nødvendig dispensasjon?»

Svar:

Jeg er kjent med at det har blitt prøvekjørt busser med større lengde enn det som i dag generelt er tillatt, såkalte superbusser. Slike busser kan gi bedre kapasitet på sterkt trafikkerte bussruter, og kan være supplement eller alternativ til baneløsninger.

Vegdirektoratet, som har myndighet i første instans til å gi dispensasjon for å tillate bruk av slike busser, opplyser at de ikke har mottatt noen søknad om dispensasjon. Samferdselsdepartementet vil behandle en eventuell klage på vedtak fattet av Vegdirektoratet. Jeg kan derfor ikke si noe konkret om utfallet av en eventuell søknad, men vil generelt peke på at det vil være nyttig å se hvilke erfaringer man høster under utprøvingen, samtidig som det er viktig å sikre at bruken skjer innenfor rammer som ivaretar hensyn til trafikksikkerhet og fremkommelighet.

SPØRSMÅL NR. 556**Innlevert 16. desember 2010 av stortingsrepresentant Arne Sortevik****Besvart 22. desember 2010 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«Det er for lengst blitt vinterlige forhold igjen på landets veinett. Salting er i gang. Norge bruker fortsatt store mengder salt i arbeidet med å skape vintersikre veier. Jeg er kjent med SVV Forsknings- og utviklingsprogram Salt Smart som skal avsluttes i 2011. Men hovedfokus synes å være på reduksjon av miljøskader. Viktigere er det å få frem dokumentasjon på eventuelle effekt innen trafikksikkerhetsarbeidet.

Vil statsråden sørge for at det fremskaffes ny dokumentasjon på om veisalting gir sikrere veier og færre ulykker?»

Svar:

Det er riktig at Statens vegvesen for tiden gjennomfører et stort etatsprogram kalt Salt Smart. Gjennom dette programmet arbeides det for å oppretthol-

de god fremkommelighet og sikkerhet uten uakseptable miljøskader. Det arbeides kontinuerlig med å dokumentere trafikksikkerhetseffekter.

Transportøkonomisk institutt angir i sin trafikksikkerhetshåndbok at salting har en sikkerhetsmessig effekt på ca. 15 prosent, med variasjon fra 7 til 22 prosent for de ulike undersøkelsene. Det er også henvist til undersøkelser som viser at opphør av salting gjennom en hel vintersesong har gitt ulykkesøkning på i gjennomsnitt 12 prosent, med en variasjon på fra – 4 til + 30 prosent.

Jeg mener at det finnes dokumentasjon på den sikkerhetsmessige effekt av vegsalting, og at etatsprogrammet Salt Smart vil kunne frambringe ytterligere informasjon om innvirkningen på trafikksikkerheten. Jeg vil derfor nøye få vurdert effektene av programmet på framkommelighet, sikkerhet og miljø.

SPØRSMÅL NR. 557**Innlevert 16. desember 2010 av stortingsrepresentant Torgeir Trældal****Besvart 23. desember 2010 av landbruks- og matminister Lars Peder Brekk****Spørsmål:**

«Teknisk ukeblad har en notis, der de skriver: Etter at Mattilsynet ble opprettet ble mattryggheten dårligere. Det sier en rekke kilder innad i tilsynet til bladet NITO refleks. Lokale næringsmiddeltilsyn tok i sin tid prøver for 75 millioner kroner årlig. Mattilsynet bruker nå kun 10 millioner på dette.

Kan statsråden garantere at mattryggheten i Norge er like bra etter Mattilsynet ble opprettet?»

Svar:

Innledningsvis vil jeg fremheve at mattryggheten i Norge i hovedsak er god. Det er ikke holdepunkter for at mattryggheten i Norge samlet sett er svekket etter at Mattilsynet ble etablert.

Ansvar for at innsatsvarer og matvarer som produseres og omsettes oppfyller kravene i regelverket, ligger hos de enkelte virksomhetene som driver aktivitet i matproduksjonskjeden. For å sikre mattryggheten og ivareta hensynet til forbrukerne, fører Mattilsynet tilsyn med at virksomhetene etterlever regelverket.

Ettersom det er virksomhetene som har ansvaret for at de matvarene de produserer og omsetter er trygge, er det også virksomhetene som må ta ut eventuelle prøver som er nødvendige for å sikre dette. Mattilsynets tilsyn er basert på stikkprøvekontroll.

Det er riktig at Mattilsynet tar ut færre tilsynsprø-

ver enn det som ble gjort av de kommunale næringsmiddeltilsynene (KNT). Dette er en ventet utvikling sett i lys av ansvarsfordelingen mellom virksomheter og myndigheter.

Mattilsynet opplyser at analysekostnadene til tilsynsprøver ved de tidligere KNT ikke direkte kan sammenlignes med Mattilsynets utgifter til analyse av tilsynsprøver. Ifølge Mattilsynet var det blant annet tidligere tradisjon for at noen KNT analyserte vannprøver parallelt med vannverkene, mens dette i dag bare gjøres som stikkprøver. Videre ble deler av salmonellaprogrammet dekket over KNTs budsjetter.

I tillegg til tilsynsprøvene, gjennomfører Mattilsynet en rekke omfattende overvåkings- og kartleggingsprogrammer. En stor del av programmene er knyttet til mattrygghet. Dette gjelder både hygiene (f.eks. salmonella og campylobacter), fremmedstoffer, medisinrester og plantevernmidler. Mattilsynet oppgir at analyseutgiftene til overvåkings- og kontrollprogrammene utgjør 118 mill. kroner for 2010.

Mattilsynet opplyser at de er opptatt av å ha kompetanse på uttak og vurdering av tilsynsprøver. Mattilsynet har i 2010 derfor etablert et nettverk med representanter fra alle Mattilsynets regioner for uttak og vurdering av tilsynsprøver. Det er gjennomført kurs for nettverkets medlemmer i 2010.

SPØRSMÅL NR. 558**Innlevert 16. desember 2010 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande****Besvart 4. januar 2011 av fungerende arbeidsminister Rigmor Aasrud****Spørsmål:**

«Er statsråden enig med Utlendingsdirektoratet i at utlendingsloven § 23, jf utlendingsforskriften § 6-1 første ledd må tolkes slik at en håndballtrener som er utdannet idrettslærer fra universitetet i Zagreb verken er "faglært" eller innehar "spesielle kvalifikasjoner", og hva mener i så fall statsråden at "spesielle kvalifikasjoner" betyr?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede har blitt kontaktet av Røros idrettslag om et avslag på oppholdstillatelse for en håndballtrener fra Kroatia. Røros har i de siste årene satset på håndball som idrett og har i den forbindelse blant annet bygget en ny spillerhall med tre treningsflater. Det har imidlertid vist seg vanskelig å rekruttere høyt skolerte trenere. Røros har fått tak i NN fra Kroatia som er villig til å flytte til Norge for å trene

Røros for å bringe Røros til nye håndballhøyder. NN har nå fått avslag på sin søknad om oppholdstillatelse med begrunnelse i at han ikke oppfyller kravet i utlendingsloven § 23 og at Røros idrettslag ikke har et håndballag i 1. divisjon.

NN er utdannet idrettslærer fra universitetet i Zagreb, med spesialisering i håndball. Norsk håndballforbund har i forbindelse med søknaden sendt brev til UDI der de viser til at norsk håndball har hatt en sterk vekst de senere årene og har blitt den tredje største idretten i Norge. Håndballforbundet skriver at det har vist seg både nødvendig og ønskelig med tilsig av internasjonale spillere og trenere til norske klubber. Videre understreker Håndballforbundet at NN er en høyt utdannet og erfaren trener med solid spillerbakgrunn. De trekker også fram at Kroatia (og tidligere Jugoslavia) er en sterk ballnasjon.

Fra august 2002 ble det innført en årlig kvote for faglærte/spesialister. Kvoten ble satt til 5000 faglærte/spesialister. Til nå har aldri kvoten vært fylt opp.

I St.meld. nr. 18 (2007-2008) Arbeidsinnvandring kan vi lese følgende om spesialistkvoten:

”For å få tillatelse som faglært/spesialist må søkeren være fagutdannet. (...) Som et alternativ til fagutdanning, kan søkeren ha såkalte spesielle kvalifikasjoner. Dette dekker to tilfeller: For det første er spesielle kvalifikasjoner aktuelt innenfor yrker der det finnes en fagutdanning, men hvor søkeren ikke har slik fagutdanning eller bare har deler av fagutdanningen. Søkeren kan da anses som faglært dersom vedkommende har ervervet tilsvarende kompetanse gjennom tilstrekkelig praktisk erfaring, eventuelt i kombinasjon med en viss opplæring, på det aktuelle fagområdet. For det andre er spesielle kvalifikasjoner aktuelt når det dreier seg om en kompetanse som det ikke er mulig å oppnå gjennom formell utdanning og som derfor er ervervet

gjennom praktisk erfaring. Det vil bero på en konkret vurdering om søkeren kan sies å ha spesielle kvalifikasjoner.”

Svar:

Utlendingsdirektoratet har opplyst at vedtaket stortingsrepresentanten viser til er påklaget til Utlendingsnemnda. Jeg ønsker ikke å kommentere de konkrete vurderingene i saken så lenge den er under klagebehandling.

Utgangspunktet etter utlendingsloven § 23 og utledingsforskriften § 6-1 første ledd er at trenere kan få oppholdstillatelse dersom de er faglærte eller har spesielle kvalifikasjoner. For å anses som faglært må søkeren ha fagutdanning tilsvarende videregående skoles nivå, ha fagbrev eller ha utdanning fra høyskole eller universitet. Søkere som ikke har en formell fagutdanning, kan også anses å ha spesielle kvalifikasjoner dersom de har ervervet seg kompetanse tilnærmet lik nivået på slik utdanning eller slikt fagbrev gjennom praktisk erfaring på det aktuelle fagområdet, eventuelt i kombinasjon med en viss opplæring. Det følger av fast forvaltningspraksis at det må gjelde idrett på høyt nivå. I håndball vil det omfatte de to øverste divisjonene. Som hovedregel vil Utlendingsdirektoratet legge Norges håndballforbunds uttalelse til grunn for vurderingen av søkerens kompetanse.

Det er i tillegg et vilkår for oppholdstillatelse at trenerens kompetanse er relevant for det arbeidet som skal utføres. Arbeidstilbudet skal som hovedregel gjelde heltidsarbeid for én arbeidsgiver. Det er videre krav til at lønns- og arbeidsvilkårene ikke er dårligere enn etter gjeldende tariffavtale, regulativ eller det som ellers er normalt for vedkommende sted og yrke.

SPØRSMÅL NR. 559

Innlevert 16. desember 2010 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande

Besvart 22. desember 2010 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«Har statsråden en oversikt over hvor mange enslige mindreårige asylsøkere som har forsøkt å ta sitt eget liv i løpet av de siste to årene?»

Svar:

UDI fører ikke statistikk over selvmordsforsøk blant enslige mindreårige asylsøkere i mottak av personvernansyn. UDI har derfor heller ikke en tall-

messig oversikt over forekomst av psykiske lidelser blant enslige mindreårige i mottak. Det er den kommunale helsetjenesten som har ansvar for å gi oppfølging til enslige mindreårige i mottak som har behov for helsehjelp.

Hva som skal regnes som et selvmordsforsøk, er også et definisjonsspørsmål. I mottakene har det vært en del tilfeller av alvorlig selvskading uten at ungdommene det gjelder eller selve hendelsene defineres som suicidale av den kommunale helsetjenesten.

Både fra personalet i mottakene og fra litteratur vet vi likevel at mange av ungdommer i denne gruppen viser symptomer på angst, depresjon og posttraumatisk stresslidelse. De ungdommene som har psykiske problemer og blir identifisert av helsetjenesten

og/eller på mottakene skal få tilbud om psykologisk helsehjelp i kommunene. Utlendingsmyndighetene har ingen tall på hvor mange enslige mindreårige som benytter seg av et tilbud om psykologisk helsehjelp i vertskommunene.

SPØRSMÅL NR. 560

Innlevert 16. desember 2010 av stortingsrepresentant Svein Flåtten

Besvart 3. januar 2011 av fiskeri- og kystminister Lisbeth Berg-Hansen

Spørsmål:

«Statsråden skriver i svar på spørsmål 484 at Mattilsynet har mottatt bare 3 søknader om unntak fra kravet om lusebehandling ved badebehandling i lukket enhet som trer i kraft 01.11.10. Det må bety at enten er det galt som Mattilsynet hevder i DN 8/12 at storparten av oppdretterne ikke har slike anlegg, eller så har ikke storparten av oppdretterne søkt dispensasjon fra kravet om badebehandling i lukket enhet.

Hva vil statsråden gjøre for å bringe pålitelige fakta om dette til sin egen og Stortingets kunnskap?»

Svar:

Jeg er alltid opptatt av å overbringe Stortinget riktige opplysninger.

På bakgrunn av spørsmål 484 til skriftlig besvarelse ba jeg Mattilsynet om oversikt over hvor mange dispensasjonssøknader de hadde fått som følge av "de nye luseforskriftene". Mattilsynet oppga at det på daværende tidspunkt var kommet inn tre søknader knyttet til lukket behandling. To av søknadene omfattet til sammen 10 lokaliteter.

Jeg har også bedt Mattilsynet om nærmere opplysninger knyttet til spørsmål nr 560. Mattilsynet opplyser at de i tillegg til dispensasjonssøknadene har fått et stort antall henvendelser fra næringen knyttet til innføringen av krav til lukket behandling. Med bakgrunn i dette valgte Mattilsynets regiondirektør Bjørn R. Knudsen å ta opp saken i sitt innlegg på TEKMAR konferansen i Trondheim, for å presisere kravene i regelverket, herunder at behandling av lak-

selus i lukkede systemer er et krav fra 1. januar 2011. Dette synes jeg var både riktig og viktig.

I arbeidet med lakselusbekjempelsen er Mattilsynets innsats og troverdighet viktig. Lakselusforskriften, fastsatt 18. august 2009 – og senere endret, er myndighetenes viktigste redskap i dette viktige arbeidet. Jeg har understreket med all mulig tydelighet at jeg forventer at næringen iverksetter alle nødvendige tiltak for å få kontroll med lakselus og særlig resistent lakselus. Jeg har også understreket at jeg forventer at Mattilsynet, om nødvendig, gjør bruk av alle forskriftens virkemidler. Det er i den sammenheng viktig at Mattilsynet har god dialog med oppdretterne, og det er min vurdering at tilsynets klare holdning og kommunikasjon i denne konkrete saken legger et godt grunnlag for at næringen vil følge regelverket fra 1. januar 2011.

I fjor fikk jeg månedlige rapporter fra Mattilsynet om lakselussituasjonen og -utviklingen. I og med at lakselusbekjempelsen nå er over i en mer stabil fase, vil det i 2011 bli noe færre rapporteringer av denne typen, to hvert halvår. På det første rapporteringsmøtet i år, etter vinteravlusingen, vil det være naturlig at Mattilsynet bl.a. informerer om hvordan næringen har etterkommet det nye kravet om lukket lusebehandling. Samtidig er det innført krav om hyppigere innrapporteringer (ukentlige, mot tidligere månedlige) fra oppdretter av lusetall til Mattilsynet, slik at Mattilsynet vil sitte med mer oppdatert informasjon om lusestatus i anleggene.

SPØRSMÅL NR. 561**Innlevert 16. desember 2010 av stortingsrepresentant Per Roar Bredvold****Besvart 5. januar 2011 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«I noen kommuner har man foreslått å redusere, og evt. fjerne, eiendomsskatten etter hvor stor inntekt skatteyter har (fra arbeid, trygd, m.m.).

Mener finansministeren dette er lovlig, og en riktig fortolkning av eiendomsskatteloven?»

Svar:

Eiendomsskatten er en såkalt objektskatt. Det vil si at det som er gjenstand for skatt er den faste eiendommen som skattyter eier. Dette står i motsetning til subjektskattene, hvor det er en persons inntekt eller formue som er gjenstand for beskatning. Inntekts- og formuesforholdene hos eieren av den faste eiendommen som er gjenstand for eiendomsskatt er derfor i prinsippet irrelevante ved utskrivning av denne skatten.

Undersøkelser viser en sammenheng mellom inntekts- og formuesforhold på den ene siden og størrelse og verdi på bolig- og fritidseiendom. Dette innebærer at de som betaler mest i eiendomsskatt, gjennomsnittlig er de med den beste skatteevnen. Videre er det i eignedomsskattelova åpning for å bruke

bunnfradrag på bolig- og fritidseiendom, slik at det kan legges inn et sosialt element i beskatningen.

Eiendomsskattelova § 28 har en særskilt bestemmelse som gir adgang for kommunene til å sette ned eller ettergi skatten dersom særlige grunner gjør at det vil være særdeles urimelig om hele skatten ble innkrevd. Bestemmelsen oppstiller svært strenge vilkår for at eiendomsskatt skal kunne nedsettes eller ettergis. Forarbeidene til bestemmelsen, Ot. prp. nr. 44 (1974-1975), legger til grunn at den bare skal anvendes rent unntaksvis. Bestemmelsen åpner ikke for at kommunene kan foreta en generell nedsetting eller frafallelse av eiendomsskatten for enkelte typer grupper skattytere, for eksempel minstepensjonister. En vurdering av nedsettelse eller frafallelse må gjøres konkret i hvert enkelt tilfelle. På den annen side må kommunene kunne utarbeide interne, generelle retningslinjer for behandling av denne typen saker, typisk for å sikre likebehandling. Dette kan for eksempel være i form av veiledende beløpsgrenser mht. inntekt og formue og andre forhold som bør inngå i vurderingen av individuelle nedsettelser.

SPØRSMÅL NR. 562**Innlevert 16. desember 2010 av stortingsrepresentant Per Roar Bredvold****Besvart 7. januar 2011 av nærings- og handelsminister Trond Giske****Spørsmål:**

«En del norske firmaer flytter hele eller deler av sin virksomhet til utlandet pga. bedre inntjening m.m. Et eksempel er Sperre Støperi i mitt hjemfylke Hedmark.

Har statsråden noen strategi for at næringslivet ikke forsvinner til utlandet?»

Svar:

Regjeringen arbeider for størst mulig verdiskaping i norsk økonomi slik at lønnsomme næringer får utvikle seg. God omstillingsevne, kunnskap og god evne til å se mulighetene i markedet er avgjørende for norsk næringsliv for å lykkes internasjonalt og på

hjemmemarkedet. Stadig større deler av norsk industri og næringsliv er utsatt for internasjonal konkurranse. Forutsigbarhet i rente- og valutautviklingen er vesentlig for disse virksomhetene. En ansvarlig økonomisk politikk er derfor avgjørende for en positiv utvikling i norsk næringsliv.

Regjeringen legger til rette for at næringslivet skal videreutvikle seg i Norge og at Norge skal være et godt land å drive næringsvirksomhet i. Regjeringen la fram omfattende tiltak for å redusere virkningene av finansuroen. Vi har kommet igjennom finansuroen med den laveste ledigheten i Europa, og norsk næringsliv har klart seg bedre enn i de fleste andre europeiske land.

Selv om Norge har vært skjermet for mange virk-

ninger av finansuroen, vet vi at industrien møter utfordringer i mange markeder. Noen sektorer har en krevende etterspørselssituasjon med overkapasitet som resultat.

Jeg har stor forståelse for at det er tungt for de som mister arbeidsplassene sine, slik som ved Sperre Støperi i Hedemark. Jeg forventer at bedriften samarbeider med arbeidsmarkedsmyndighetene for å bistå de berørte med å finne ny jobb.

Utenlandske virksomheter ønsker i mange tilfeller å investere i Norge. På samme måte kan norske bedrifter være tjent med å investere i utlandet. Investeringsmotivene kan være mange og sammensatte,

som for eksempel å få tilgang til kunnskap og kompetanse; komme inn på markeder for innsatsfaktorer, produkter og tjenester; og å drive foretningsutvikling og restrukturering. Slike prosesser er i utgangspunktet nødvendig for å oppnå økt verdiskaping. Det bidrar også til nye foretningsmuligheter.

Regjeringen legger stor vekt på å ha en løpende dialog med næringslivet om hva som er en god næringspolitikk. Dialogen og innspill fra næringslivet vil også i fremtiden være viktige bidrag i utformingen av næringspolitikken. Regjeringen vil føre en politikk som tar vare på og utvikler Norges konkurransefortrinn og bidrar til fortsatt vekst i hele landet.

SPØRSMÅL NR. 563

Innlevert 16. desember 2010 av stortingsrepresentant Hans Olav Syversen

Besvart 23. desember 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Jeg viser til at Norge har endret praksis slik at hornhinner ikke lenger kan benyttes ved donorkort eller der pårørende blir spurt om organdonasjon generelt. Så vidt vites er Norge alene i Europa om en slik praksis, noe som også innebærer at Norge i større grad må importere hornhinner. Utafra spørreundersøkelser ser det heller ikke ut til at befolkningen ser annerledes på donasjon av hornhinner enn av andre organer.

Vil statsråden revurdere dagens praksis?»

Svar:

Ordningen med donorkort innebærer ikke juridiske forpliktelser. Ordningen administreres i sin helhet av Stiftelsen Organdonasjon, som via apotek, helseinstitusjoner o.a. distribuerer brosjyrer med donorkort. Donorkortets utforming og innhold er altså en sak for stiftelsen å avgjøre. Helse- og omsorgsdepartementet støtter stiftelsens virksomhet økonomisk, og i forbindelse med "donasjonsdagen" har jeg uttrykt min støtte til det arbeidet som gjøres på området. Å bruke donorkortet vil være en måte å bevisstgjøre den enkelte om donasjonsspørsmålet, samtidig som det er informasjon til pårørende. Uavhengig av dette, må spørsmålet om donasjon av organer fra avdøde alltid tas opp med avdødes pårørende. En aksept

fra pårørende er avgjørende for om organdonasjon til transplantasjon blir realisert.

Hornhinner defineres ikke som organer. Virksomhet knyttet til donasjon og transplantasjon av disse reguleres gjennom forskrift av 7. mars 2008 om krav til kvalitet og sikkerhet ved håndtering av humane celler og vev. Det kreves samtykke fra pårørende for uttak av både hornhinner og organer, men arbeidet med de to områdene organiseres forskjellig. Organtransplantasjon er transplantasjon av organ med blodgjennomstrømning og krever spesiell medisinerings for ikke å bli avstøtt. Inngrepet må skje innen et visst antall timer. Hornhinnetransplantasjon er transplantasjon av vev, er ikke koplet til blodsirkulasjon, krever ikke medisinerings og kan skje 1- 2 døgn etter uttak. I oppdragsdokument til regionale helseforetak har departementet bedt om at virksomhet knyttet til donasjon av hornhinner organiseres atskilt fra organdonasjon.

De regionale helseforetakene har fått i oppdrag å etablere egne rutiner for å innhente samtykke til hornhinnedonasjon i samarbeid med Helsedirektoratet.

Regjeringen har nedsatt et lovutvalg for å gjennomgå lovgivningen i tilknytning til transplantasjon, obduksjon av lik m.v. Forhold knyttet til donasjon og transplantasjon av hornhinner blir også vurdert i denne sammenheng.

SPØRSMÅL NR. 564**Innlevert 16. desember 2010 av stortingsrepresentant Ib Thomsen****Besvart 21. desember 2010 av forsknings- og høyere utdanningsminister Tora Aasland****Spørsmål:**

«Viser til den senere tids medieoppslag knyttet at studenter ved Teaterhøgskolen blir kastet ut dersom de deltar i produksjoner. Undertegnede er av den oppfatning at studenter som deltar i produksjoner som er tilknyttet sin utdanning medfører kompetanseoppbygging som er unik for vedkommende.

Vil statsråden se på muligheten for å tilpasse utdanning ved Teaterhøgskolen på en slik måte at også studenter som blir gitt roller i betydelige produksjoner blir gitt mulighet til dette uten å miste studieplassen?»

BEGRUNNELSE:

Viser til den senere tids medieoppslag knyttet at studenter ved Teaterhøgskolen blir kastet ut dersom de deltar i produksjoner. Undertegnede er av den oppfatning at studenter som deltar i produksjoner som er tilknyttet sin utdanning medfører kompetanseoppbygging som er unik for vedkommende.

Det er viktig at man legger til rette for at fantastiske talenter blir gitt mulighet til å medvirke i store og tunge produksjoner, uten at dette medfører tap av studieplass. Det er, slik jeg ser det, en styrke for norsk kultur, film og teater, dersom talentfulle studenter blir gitt en fleksibilitet i forhold til de muligheter de har til å utøve sitt talent, samtidig som man studerer ved Theaterhøgskolen.

Det bes på denne bakgrunn om en redegjørelse fra statsråden, knyttet til hva hun mener om disse problemstillingene, samt hva hun eventuelt har tenkt å foreta seg.

Svar:

Jeg viser til spørsmål til skriftlig besvarelse om tilpassing av utdanning ved Teaterhøgskolen ved Kunsthøgskolen i Oslo (KHiO) slik at studenter som blir gitt roller i betydelige produksjoner får muligheten til å ta slike uten å miste studieplassen.

Styret for KHiO fastsetter studieplan for det faglige innholdet i studiene, herunder bestemmelser om obligatoriske kurs, praksis og lignende og om vurderingsformer, jf. universitets- og høyskoleloven § 3-3 tredje ledd. KHiO skal sørge for at kandidatenes kunnskaper og ferdigheter blir prøvet og vurdert på en upartisk og faglig betryggende måte. Mellom institusjonen og studenter som tas opp til studier av 60 studiepoengs omfang eller mer, skal det utarbeides en utdanningsplan, jf. § 4-2. Utdanningsplanen skal inneholde bestemmelser om institusjonens ansvar og forpliktelser overfor studenten, og studentens forpliktelser overfor institusjonen og medstudenter. Departementet legger til grunn at utdanningsplanen vil være viktig for å gi studentene en oversikt over studiets innhold og hva som kreves med hensyn til progresjon m.m. Departementet mener det er viktig at det i slike utdanningsplaner klart fremgår forhold som er særlig viktig for studentene, slik som henvisninger til studieplan, eksamensforskrifter og veiledningstjenester. Der en student kan miste sin studierett, for eksempel på grunnlag av manglende progresjon, er det viktig at studenten er gitt opplysninger om de vilkår som oppstilles for dette.

KHiO har utarbeidet slik plan for utdanning i teater og skuespillerfag, og opplyser å ha klare retningslinjer for mulighet til å søke permisjon. KHiO viser til at mye av utdanningen er basert på obligatorisk deltagelse, da oppsetting av stykker forutsetter at hele klassen deltar. Dersom enkelte skulle være fraværende, vil dette kunne gå ut over medstudentene og deres studieprogresjon. KHiO vil derfor ikke gi fri fra obligatorisk undervisning for å legge tilrette for at studenter kan gjøre profesjonelt, betalt arbeid.

Departementet har ikke myndighet til å overprøve KHiOs faglige vurderinger på dette området, men forutsetter at studentene på fritiden og i ferier gjerne kan ta roller og medvirke i produksjoner.

SPØRSMÅL NR. 565**Innlevert 16. desember 2010 av stortingsrepresentant Harald T. Nesvik****Besvart 4. januar 2011 av fiskeri- og kystminister Lisbeth Berg-Hansen****Spørsmål:**

«Det har kommet kritikk fra de som fangster vågekval mot de soneinndelinger som er foretatt i forbindelse med regulering av neste års fangst. Dette relaterer seg særlig imot at det ikke er mulig å kunne foreta den mest effektive fangsten i Svalbard-sonen da det gis kvoter innenfor hver enkelt sone, dette til tross for at det er liten tvil om at det er samme bestand man jakter på.

Vil statsråden vurdere å fjerne soneinndelingen med kvoter i hver enkelt slik at en oppnår en mest mulig effektiv fangst?»

Svar:

Norge har under skiftende regjeringer fastsatt kvotene for norsk hvalfangst på bakgrunn av det regelverket som vitenskapskomiteen til Den internasjonale hvalfangstkommisjonen, IWC, har anbefalt. Dette regelverket, kjent som den reviderte forvaltningsplan (RMP), omfatter både størrelsen på kvoten for de seksårige forvaltningsperiodene og bruken av forvaltningssoner.

Ifølge vitenskapskomiteen i IWCs foreslåtte regler (RMP), skal kvotene beregnes for seks år av gangen. Overføring av "ubrukt" kvote til etterfølgende år kan skje innenfor slike seksårsperioder, men ikke

mellom dem. I 2008 godkjente IWCs vitenskapskomite nye bestandstall for vågehval i de områdene Norge driver fangst. Året 2009 var det første året i en ny seksårsperiode (2009-2014).

Siden 2009 og 2010 var de første årene i inneværende seksårsperiode ble kvotene ikke fordelt på forvaltningssoner. Hvalfangerne kunne ta hval der de fant det hensiktsmessig. Allerede etter to år av seksårsperioden ser vi at dette har skapt problemer. Fangstene har vært altfor store i sonen ved Svalbard både i 2009 og 2010. For de resterende fire årene av inneværende seksårsperiode gjenstår bare 260 hval i dette området, d.v.s. 65 hval pr år.

I forrige fangstperiode ble store deler av fangsten tatt i andre forvaltningssoner enn Svalbardområdet. Jeg legger derfor til grunn at fangerne også i 2011 vil kunne tilpasse fangsten slik at begrensningen i Svalbardområdet ikke vil medføre vesentlige problemer for fangerne og at friheten til å fange fritt i de øvrige fangstområdene dermed brukes.

Soneinndelingen av de norske fangstområdene vil, helt eller delvis, kunne tas opp til vurdering i IWCs vitenskapskomite når denne forvaltningsperioden utløper i 2014. Om og hvordan dette eventuelt skal gjøres er det for tidlig å ha noen mening om på det nåværende tidspunkt.

SPØRSMÅL NR. 566**Innlevert 16. desember 2010 av stortingsrepresentant Harald T. Nesvik****Besvart 23. desember 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Vi har bak oss en lengre opptrappingsplan innen psykisk helse der man hadde som målsetting å få til et langt bedre behandlingstilbud innen psykiatrien. Dette dreide seg både om å gi flere pasienter raskere tilgang til hjelp og ikke minst få på plass flere fagpersoner og en bedre ressursutnyttelse. Det ser dessverre fortsatt ut for at denne sektoren fortsatt sliter med lange ventetider og for dårlig ressursutnyttelse.

Hva vil statsråden foreta seg for blant annet å utnytte bedre den ressurs som ligger i avtalespesialistene?»

BEGRUNNELSE:

Det finnes fortsatt en rekke avtalespesialister innen psykiatrien som kun har små avtalehjemler til tross for at behovet for fagpersonell er meget stort. Dette gjelder både psykologer og psykiatere. Dette skjer i en tid med fortsatt lange ventetider og det faktum at ordningen med avtalespesialister er meget kostnadseffektiv. I Midt Norge kan det se ut som om man har lagt seg på en meget restriktiv ordning vedrørende avtalehjemler, og de som taper på det er pasientene. I Ålesund er det blant annet et senter med tre psykologer med avtalehjemler på 100 %, 40 % og

20 %. Her er det blant annet søkt om utvidelse av hjemler slik at pasientene får et bedre tilbud og flere kan få hjelp uten å være avhengig av størrelsen på lommeboka. Jeg ber om at statsråden setter seg inn i denne saken slik at avtalehjemlene kan utvides og ressursene utnyttes best mulig til det beste for pasientene. Det er også grunn til å påpeke at det bør igangsettes et arbeid for å kunne se på kostnadene knyttet til avtalespesialistene og det antallet pasienter disse behandler og sykehusenes kostnader per pasient innen sine tilbud overfor tilsvarende pasienter.

Svar:

Avtalespesialistene utgjør en verdifull del av spesialisthelsetjenesten. I 2008 sto denne gruppen for 1 170 årsverk. Halvparten av årsverkene var innen somatiske fagfelt og halvparten innen psykisk helsevern – fordelt på psykiatere og spesialister i klinisk psykologi. I 2007 utførte somatiske legespesialister omkring 2,1 millioner polikliniske konsultasjoner – eller 35 pst. av all poliklinisk aktivitet i somatisk spe-

sialisthelsetjeneste det året. Også innen psykisk helsevern bidrar avtalespesialistene betydelig.

Gjennom opptrappingsplanen har det vært stort fokus på å kunne gi tilbud til de alvorligst syke pasientene, som i praksis må få sitt tilbud fra offentlige klinikker. Det synes imidlertid samtidig å være et ikke ubetydelig behov for polikliniske tjenester som kan ytes fra privatpraktiserende spesialister.

Det er de regionale helseforetakene som oppretter avtalehjemler og som må foreta de nødvendige prioriteringer mellom ulike typer tjenestetilbud på bakgrunn av de overordnede føringer som gis gjennom statsbudsjett og styringsdokumenter. Fra departementets side gis det tydelige styringssignaler om at ventetider skal ned og fristbrudd fjernes.

Det arbeides for øvrig med å få på plass medisinsk rapportering fra avtalespesialistene etter samme system som for somatisk poliklinisk behandling på sykehus. Dette vil legge til rette for å kunne sammenligne aktivitet og pasientsammensetning hos avtalespesialistene med aktiviteten ved helseforetakenes poliklinikker.

SPØRSMÅL NR. 567

Innlevert 16. desember 2010 av stortingsrepresentant Sylvi Graham

Besvart 21. desember 2010 av fungerende arbeidsminister Rigmor Aasrud

Spørsmål:

«Hva er årsaken til at Nav ikke kan benytte skjønn i fastsetting av tidspunkt for nedsatt arbeidsevne med minst 50 pst., når et medlem er i 100 pst. arbeid med pensjonsgivende inntekt på et tidspunkt hvor det utsettes for en uforskyldt og invalidiserende trafikkulykke?»

BEGRUNNELSE:

Grunnlaget for beregning av arbeidsavklaringspenger fastsettes ut fra medlemmets pensjonsgivende inntekt, jf. § 3-15, i året før arbeidsevnen (jf. § 11-5) ble nedsatt med minst halvparten.

Ved ett tilfelle har et medlem med lang yrkeserfaring, tidligere mottatt rehabiliteringspenger som følge av en ulykke. Etter friskmelding er vedkommende tilbakeført til fulltidsarbeid. Etter 7 måneders arbeid etter tilbakeføring, utsettes medlemmet for en invalidiserende trafikkulykke under ferieopphold i utlandet. Når beregningsgrunnlaget skal fastsettes, tas det ikke hensyn til at medlemmet er erklært friskt og har vært i arbeid, men ut fra tidligere trygdehisto-

rikk. Tidspunktet for når arbeidsevnen er nedsatt med minst 50 pst. settes til før første ulykkestilfelle, og beregningsgrunnlaget for ny trygdeytelse tar dermed ikke hensyn til hverken friskmelding, arbeidsevne eller det faktum at medlemmet var i full stilling på nytt ulykkestidspunkt.

Med andre ord, medlemmet er erklært 100 pst. arbeidsfør, deretter som følge av invalidiserende trafikkulykke, nedsettes arbeidsevnen med minst 50 pst.. Dersom ulykken hadde skjedd fem måneder senere, altså i januar året etter tilbakeføring til arbeid, ville beregningsgrunnlaget etter Folketrygdloven § 11-15, vært pensjonsgivende inntekt fra året i arbeid, og ikke i forhold til tidligere trygdehistorikk.

Når årsaken til nedsatt arbeidsevne ligger i et ulykkestilfelle som her beskrevet, synes det åpenbart at det enten i lovverket eller gjennom praksis i Nav, mangler et element av skjønnsmessig tilnærming.

Med tanke på den forholdsvis store inntektsforskjellen dette kan utgjøre i enkelttilfeller synes dette urimelig.

Svar:

Arbeidsavklaringspenger gis til personer som pga. sykdom, skade eller lyte har fått arbeidsevnen redusert med minst halvparten. Grunnlaget for beregningen av ytelsen er den pensjonsgivende inntekten personen hadde i kalenderåret før arbeidsevnen ble satt ned. Grunnlaget skal likevel fastsettes ut fra gjennomsnittet av den pensjonsgivende inntekten i de tre siste kalenderårene før samme tidspunkt, dersom dette gir et høyere grunnlag. Det eneste unntaket gjelder for personer som har fått arbeidsevnen redusert som følge av en yrkesskade eller yrkessykdom. I slike tilfeller skal grunnlaget for beregning av arbeidsavklaringspengene ikke settes lavere enn antatt årlig ar-

beidsinntekt på skadetidspunktet. Personens trygdehistorie har derimot ingen betydning for fastsettingen av grunnlaget.

Arbeids- og velferdsetaten må ofte bruke skjønn for å fastsette tidspunktet da arbeidsevnen ble nedsatt med minst halvparten. Etaten har imidlertid ikke anledning til å utvise skjønn mht. hvilke års pensjonsgivende inntekt som skal inngå i grunnlaget for beregningen av arbeidsavklaringspengene. Jeg viser til at det er administrativt enkelt å legge til grunn ferdig lignet inntekt og at dette prinsippet sikrer lik behandling av brukerne. Departementet har derfor ingen planer om å foreslå endringer i fastsettelsen av grunnlaget for arbeidsavklaringspenger.

SPØRSMÅL NR. 568

Innlevert 16. desember 2010 av stortingsrepresentant Ivar Kristiansen

Besvart 22. desember 2010 av forsvarsminister Grete Faremo

Spørsmål:

«Det er blitt kjent at det nå planlegges å redusere beredskapen ved kystradarstasjonene. I en tid med økt nasjonal og internasjonal skipstrafikk langs norskekysten og høy lufttrossaktivitet, kan neppe reduksjon av kystradarstasjonenes beredskap være i tråd med det uttrykte mål om å styrke overvåkning og kontrollberedskapen.

Hva er begrunnelsen for at det nå iverksettes redusert beredskap, og vil statsråden ta initiativ til å forhindre redusert kontroll- og overvåkningsberedskap langs norskekysten?»

Svar:

Som en del av det pågående arbeidet med å ytterligere effektivisere Forsvarets virksomhet, vurderes en rekke tiltak for å justere aktiviteten ved de ulike avdelingene. Ett av flere tiltak er revisjon av det tekniske driftskonseptet for Kystradarkjeden. Det er per i dag ikke tatt stilling til hvorvidt en slik endring vil bli gjennomført, og det vil bli foretatt en vurdering av eventuelle operative og personellmessige konsekvenser. I dette arbeidet vil det tas hensyn til at kystradarene er viktige for den samlede overvåkningen av kysten. Hva angår tiltak som vil kunne innebære eventuelle personellmessige endringer, vil disse i så fall måtte drøftes med arbeidstakerorganisasjonene.

SPØRSMÅL NR. 569**Innlevert 16. desember 2010 av stortingsrepresentant Frank Bakke-Jensen****Besvart 22. desember 2010 av forsvarsminister Grete Faremo****Spørsmål:**

«Hva vil fiskeri- og kystministeren gjøre for å hindre en redusert beredskap ved kystradarstasjonene med de farlige konsekvenser en redusert beredskap kan få for bl.a. fiskeflåten?»

BEGRUNNELSE:

Det er blitt kjent at det nå iverksettes en kraftig reduksjon i beredskapen ved kystradarstasjonene. Bl.a. vil heldøgnsberedskap fjernes i tillegg til at også helgevaktordning reduseres eller fjernes. Dagens 24 timers beredskap skal halveres til 12 timer pr. døgn, og stasjonene skal stå ubemannede i helgene. Langs en lang norsk kystlinje med tidvis værharde forhold, er det svært vanskelig å forstå at kontrollen og overvåkingen av båt/skips og lufttrafikken nå skal reduseres. I høst har man i media sett oppslag om skipstransporter av radioaktivt avfall langs norske-

kysten. Dette i tillegg til økt aktivitet innen fiskeri og energinæringen gjør at dette virker bekymringsfullt.

Svar:

Som en del av det pågående arbeidet med å ytterligere effektivisere Forsvarets virksomhet vurderes en rekke tiltak for å justere aktiviteten ved de ulike avdelingene. Ett av flere tiltak er revisjon av det tekniske driftskonseptet for Kystradarkjeden. Det er per i dag ikke tatt stilling til hvorvidt en slik endring vil bli gjennomført, og det vil bli foretatt en vurdering av eventuelle operative og personellmessige konsekvenser. I dette arbeidet til det tas hensyn til at kystradarene er viktige for den samlede overvåkingen av kysten. Hva angår tiltak som vil kunne innebære eventuelle personellmessige endringer, vil disse i så fall måtte drøftes med arbeidstakerorganisasjonene.

SPØRSMÅL NR. 570**Innlevert 16. desember 2010 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen****Besvart 5. januar 2011 av olje- og energiminister Terje Riis-Johansen****Spørsmål:**

«Statsråden skriver i svar på spørsmål 447 (2010-11) at produksjonskostnadene ved de mobile gasskraftverkene er avhengig av den til enhver tid gjeldende gassavtale som Statnett har på kraftverkene. "Disse avtalene er ikke offentlige." I NRK Debatten 1. desember hevdet APs finanspolitiske talsmann Torgeir Michaelsen at han hadde sett regnestykkene for anleggene. Det må bety at han har hatt innsyn i kontrakter som egentlig er hemmelig.

Hvordan vil statsråden sikre at hele Stortinget får tilsvarende innsyn?»

Svar:

Statnetts reservekraftverk utgjør energireserver til bruk i svært anstrengte kraftsituasjoner (SAKS) hvor risikoen for rasjonering vurderes å være høy.

I statsråd 17. desember ble det dessuten vedtatt å

gi Statnett dispensasjon fra vilkårene i anleggskonsepsjonene for bruk av de mobile reservekraftverkene. Samtidig ble utslippstillatelsene midlertidig endret. Begge vedtak er gjeldende for uke 1-20 i 2011. Dispensasjonen og den midlertidige endringen av utslippstillatelsene gjør at anleggene også kan tas i bruk ved eventuelle feil og i vanskelige driftssituasjoner og dermed være med å motvirke tvangsmessig utkobling av forbruk.

Statnett opplyser at marginalkostnadene knyttet til kjøring av reservekraftverkene består av følgende komponenter:

1. Personalkostnader (ut over vanlig beredskap) knyttet til kjøring av kraftverkene
2. Gasskostnader
3. Kostnader knyttet til vannforbruk til NO_x-rensing
4. Kostnader knyttet til NO_x/CO₂-utslipp

Det er gasskostnadene som utgjør den klart største kostnadskomponenten i marginalkostnadene. Denne kostnaden er høyere på Tjeldbergodden enn på Nyhamna.

Gasskontraktene mellom Statnett og Statoil er imidlertid en kommersiell avtale mellom to aktører og er på grunn av konkurransemessige forhold unntatt offentlighet. Verken jeg eller departementet har hatt innsyn i gasskontraktene.

Reservekraftverkene vil kun være tilgjengelige for den systemansvarlige i svært anstrengt kraftsituasjon og i vanskelige driftssituasjoner, og vil på denne måten være utenfor det ordinære markedet. Som jeg opplyste i svaret på spørsmål 447, vil derfor driften av reservekraftverkene være uavhengig av kostnadene. Kostnadene for å kjøre kraftverkene er således ikke en del av Statnetts beslutningsgrunnlag for å starte verkene.

SPØRSMÅL NR. 571

Innlevert 16. desember 2010 av stortingsrepresentant Vigdis Giltun

Besvart 22. desember 2010 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa

Spørsmål:

«Handikappheisen på jernbanestasjonen i Fredrikstad har stort sett vært ute av drift siden den var ny i 2006. Dette viser at kravet om tilgjengelighet for alle ikke følges opp på en tilfredsstillende måte av Jernbaneverket.

Vil statsråden sørge for Jernbaneverket nå prioriterer nødvendige utbedringer i undergangen, og sørger for at heisen skiftes ut eller repareres snarest så funksjonshemmede kommer seg fra en perrong til en annen uten å benytte taxi?»

BEGRUNNELSE:

Heisen ble bygget i 2006 og stanset første gang etter kun tre ukers drift. Vannskader sies å være en del av årsaken til skaden. Etter en tid ble det gjort forsøk på å reparere skaden, og heisen var i virksomhet i en periode på to måneder.

I denne perioden ble tre elever fra en skoleklasse sittende fast og heisen ble stengt for kontroll. En uke senere ble to pensjonister som var dårlige til bens sittende fast halvveis over bakken, og andre reisende varslet om hendelsen. Antallet hendelser som følge av feil ble ikke loggført så lenge det ikke oppsto skader, men heisen fungerte ikke som den skulle. Dette er nå ca. halvannet år siden.

Da Fredrikstad er en stasjon med mange reisende, hvorav det daglig er flere som har problemer med å gå trappene, kan det ikke aksepteres at det ikke igangsettes utbedringsarbeid for å forhindre vannskade, og reparasjon av heisen raskt når det oppstår feil.

Heiskontrollen har rapportert en liste på 29 punkter over mangler, og heisen har gått fra å være godkjent da den ble montert i 2006 til å være ikke god-

kjent i 2010. Heiskontrollen har også endret sine krav til godkjenning de siste 4 årene.

Jernbaneverket trodde restaureringen av tunnelen og heisen kom på mellom 2 og 2,5 millioner kroner. Nå er summen oppe i over tre millioner. Våren 2009 skulle en løsning være rett rundt hjørnet, men de avtalte datoer for ferdigstillelse er overskredet gjentatte ganger.

De som rammes av dette er alle som har problemer med å gå i trappene og undergangen for å komme fra den ene perrongen til den andre. I enkelte tilfeller har personer blitt fraktet i taxi fra den ene siden til den andre, og det er også tilfelle der en passasjer ikke kom med toget, men måtte ta taxi etter toget og gå på i Råde. Det snakkes mye om universell utforming, og det minste man burde kunne forvente er at det settes av midler til å reparere eller skifte ut heisen raskt når skade oppstår. Jeg viser for øvrig til omtalen av saken i Fredrikstad blad 10. og 13. desember.

Svar:

Jeg legger stor vekt på at stasjonene er trygge og mest mulig tilgjengelige for alle brukergrupper, og dette er et anliggende Jernbaneverket er vel kjent med og skal følge opp. Jernbaneverket beklager at det har vært langvarige problemer med å holde handikappeisene på Fredrikstad stasjon i den stand som brukerne kan forvente. Arbeidet med å rehabilitere heisene beregnes å være ferdig i løpet av desember i år. Jernbaneverket informerer også om at det vil i tillegg bli etablert overvåking av person- tunnelen under sporene for å holde bedre oversikt over driften av heisene, slik at nødvendige tiltak ved eventuelle avvikssituasjoner kan bli iverksatt.

SPØRSMÅL NR. 572**Innlevert 16. desember 2010 av stortingsrepresentant Afshan Rafiq****Besvart 7. januar 2011 av fungerende barne-, likestillings- og inkluderingsminister Tora Aasland****Spørsmål:**

«Hvilke konkrete tiltak vil statsråden sette i verk for å fjerne fattigdommen blant barn i Norge?»

BEGRUNNELSE:

Fattigdomsåret 2010 er snart over. Likevel øker antallet fattige barn i Norge. 100 000 norske barn lever under fattigdomsgrensen, en økning på minst 50 000 barn de siste fem årene, ifølge Fafo. Regjeringen har ved flere anledninger anerkjent dette som et problem.

Svar:

Stortingsrepresentanten har helt rett i at regjeringen ser alvorlig på problemene knyttet til barnefattigdom. Det er svært alvorlig at flere barn lever i husholdninger med lav inntekt, og det er et sentralt mål å bekjempe barnefattigdom i regjeringens politiske plattform, Soria Moria II.

Fattigdom påvirker barns oppvekst på en negativ måte. Det svekker deres muligheter til å utnytte sine ressurser og påvirker deres trivsel, trygghet og utviklingsmuligheter. Regjeringen kombinerer derfor et bredt forebyggende perspektiv med tiltak for økt fordeling, å redusere fattigdom og bedre levekårene for de vanskeligst stilte. De målrettede tiltakene som er iverksatt som et ledd i regjeringens handlingsplan mot fattigdom, videreføres i hovedsak i 2011. Tiltakene er knyttet til de tre delmålene i handlingsplanen om at alle skal gis muligheter til å komme i arbeid, at alle barn og unge skal kunne delta og utvikle seg, og å bedre levekårene for de vanskeligst stilte.

Regjeringens langsiktige strategi er å bidra til en mer rettferdig inntektsfordeling. I 2008 satte regjeringen ned Fordelingsutvalget for å få mer kunnskap om hvilke forhold som bidrar til økonomiske forskjeller i Norge. Utvalget la i sin analyse vekt på at økonomiske forskjeller forsterker seg over tid, herunder at fattigdom går i arv. Fordelingsutvalget anbefaler å satse mer på barnetrygden som en universell ordning, tiltak innenfor oppvekst- og utdanningsområdet og tiltak for å øke inkluderingen i arbeidsmarkedet. Regjeringen tar sikte på å legge fram en stortingsmelding om fordelingspolitikken våren 2011. Regjeringens strategi for å forebygge og bekjempe fattigdom vil inngå og problemstillinger knyttet til barn og unge vil bli spesielt vektlagt i meldingen.

Vi må i første rekke legge til rette for at barnefamiliene har en trygg sosial og økonomisk situasjon.

Innsatsen mot barnefattigdom må derfor innholde satsing på både gode velferdsordninger, forebyggende tiltak som sikrer gode oppvekst- og levekår for alle barn og unge og tiltak for å styrke foreldrenes arbeidstilknytning og mer målrettede tiltak.

Livsoppholdsytelsene i folketrygden gir en allmenn og rettighetsbasert sikkerhet mot inntektstap i ulike situasjoner. Regjeringen økte derfor i 2010 minsteytelsen for rehabiliteringspenger, attføringspenger og tidsbegrenset uførestønad fra 1,97 til 2 G og økte overgangsstønaden for enslige forsørgere fra 1,97 til 2 G fra 1. mai 2010.

Hva gjør regjeringen spesielt i 2011

Ordningen med forskottering av barnebidrag vil fra 1. mai 2011 bli endret ved at inntektsgrensen for å motta forskott med høyeste sats økes. Hevingen av inntektsgrensen vil være viktig for enslige forsørgere, og styrke økonomien til de familiene som trenger det mest. Fra samme dato vil også grensen for gebyrfritak ved fastsettelse og endring av barnebidrag bli hevet til samme nivå som grensen ved maksimalt forskott. Det er et mål at endringene skal virke forebyggende på foreldres vanskelige økonomiske situasjon generelt, men også mot barnefattigdom spesielt.

Stortinget har vedtatt budsjettet for 2011 med en fortsatt styrking av barnehage og skole. En fullt utbygd barnehagesektor med god kvalitet gir barn gode og mer likeverdige oppvekst- og læringsvilkår. Gode barnehagetilbud reduserer sosial ulikhet og bedrer norskkunnskapene for minoritetsspråklige barn.

Enkelte områder i større bysamfunn har særskilte levekårsutfordringer av et slikt omfang at det er behov for mer målrettede tiltak. Regjeringen har inngått langsiktige samarbeidsavtaler med Oslo kommune om felles områdesatsinger for å bedre levekårene i flere bydeler. Forsøksordningen med gratis kjernetid i barnehage er en del av dette arbeidet. Den videreføres i 2011 og utvides til også å omfatte områder i Drammen og Bergen. Regjeringen har også en særskilt satsing rettet mot barn, unge og familier berørt av fattigdomsproblemer gjennom storbymidlene. Midlene fordeles til tiltak som bidrar til inkludering av barn og unge i ferie-, fritids- og kvalifiseringstiltak i byer og bydeler med stor andel fattige barn. I 2010 ble det fordelt om lag 31,5 mill kroner på 184 tiltak. Innsatsen videreføres i 2011.

Barn med innvandrerbakgrunn er overrepresentert blant barn som lever i husholdninger med vedvarende lavinntekt. En av de viktigste årsakene til dette

er at foreldrene har svak tilknytning til arbeidslivet. Regjeringen har derfor iverksatt enkelte ordninger som er spesielt rettet mot kvalifisering av ulike grupper innvandrere. Noen grupper er gitt rett og plikt til opplæring i norsk og samfunnskunnskap og introduksjonsprogrammet skal bidra til at nyankomne innvandrere raskt kommer seg over i arbeid eller ordinær utdanning. Forsøket "Ny sjanse" er et målrettet kvalifiseringstiltak ovenfor kvinner fra utvalgte landgrupper med spesielt høy arbeidsledighet. Alle disse tiltakene vil bli videreført i 2011. Bevilgningen til dekning av kommunenes merutgifter til kvalifiseringsprogrammet øker med om lag 65 mill. kroner i 2011.

Virkemidler som hindrer utstøting og sikrer inkludering av ungdom i arbeidslivet er et sentralt innsatsområde i arbeidet mot fattigdom. I statsbudsjettet for 2011 er det derfor bevilget midler til tiltak for økt fullføring i videregående opplæring (175 mill. kroner) innenfor følgende områder: Kvaliteten på ungdomstrinnet skal styrke og overgangen fra ungdomstrinn og videregående skal sikres. Det vil bli lagt opp til yrkesretting av videregående opplæring og økt tilskudd til lærlinger med særskilte behov. Samarbeidet mellom oppfølgingstjenesten og arbeids- og velferdsforvaltningen skal styrkes.

Alle landets fylkeskommuner og utvalgte kommune deltar nå i et partnerskap med Kunnskapsdepartementet, Arbeidsdepartementet og Barne- like-

stillings- og inkluderingsdepartementet for å øke gjennomføringsgraden i videregående skole. Dette partnerskapet heter "Ny GIV" og omfatter to store prosjekter. Det ene prosjektet handler om å sikre overgangen mellom ungdomsskole og videregående skole. Det andre prosjektet handler om å styrke samarbeidet mellom skoler, den fylkeskommunale oppfølgingstjenesten (OT), fagopplæringen og NAV. Vi trenger et bærekraftig, strukturert og målrettet system for samarbeid ovenfor ungdom som faller utenfor arbeidsliv og utdanning. Disse ungdommene skal motiveres til å gå tilbake til videregående opplæring eller til arbeid. Veien dit kan for noen unge gå gjennom deltakelse i praksisnære opplæringsløp. Fylker og NAV skal samarbeide om å kombinere opplæringselementer med arbeidspraksis. Oppfølgingen av frafallselever skal komme i gang tidligere og det skal gjøres en ekstra innsats overfor unge som har vært lenge utenfor opplæring og/eller arbeid.

Å bedre vanskeligstilte barns situasjon og styrke deres egne ressurser, slik at de på sikt kan ivareta seg selv og møte samfunnets forventninger og ansvar, er en viktig del av arbeidet med å forebygge fattigdom. Barnevernsbarn er spesielt utsatt, og kommer ofte fra familier som er vanskeligstilte når det gjelder blant annet økonomi, helse, utdanning og arbeid. Derfor er vedtaket om å øremerke 240 millioner til det kommunale barnevernet i 2011 også et viktig grep i regjeringens innsats mot barnefattigdom.

SPØRSMÅL NR. 573

Innlevert 16. desember 2010 av stortingsrepresentant Jan Tore Sanner

Besvart 5. januar 2011 av utenriksminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«I en pressemelding fra 8. juli 2010 uttrykte utenriksministeren glede over at "kubanske myndigheter vil sette fri 52 politiske fanger", og fremhevet Norges rolle. Siden den gang har mange politiske fanger akseptert frihet under forutsetning av et liv i eksil. 12 politiske fanger nektet å reise i eksil, men ble allikevel lovet frihet 7. november. De sitter fortsatt fengslet. Det gjelder blant andre: Oscar Biscet González og Josè Ferrer Garcia.

Hva vil utenriksministeren gjøre for å bidra til at de kan få tilbake sin frihet?»

Svar:

Norske myndigheter følger nøye med på den nasjonale dialogen som siden i våres har pågått mellom den katolske kirken på Cuba og kubanske myndigheter om frigivelse av fanger. Etter at de første politiske fangene ble løslatt i juli i fjor, har over 50 reist til Spania sammen med sine familier. Alle disse har overfor den spanske ambassaden i Havanna bekreftet skriftlig at de forlater Cuba av egen fri vilje. Av nevnte fanger tilhører 41 den gruppen av 52 fanger som representanten Sanner nevner i sitt spørsmål, hvilket tilsier at det fortsatt gjenstår å løslate 11 av de som ble fengslet våren 2003. Løslatelsen av det store

antallet politiske fanger på Cuba i 2010 er en positiv utvikling som jeg fortsetter å si meg tilfreds med. Vi har ikke mottatt noen signaler verken fra den katolske kirken, den spanske ambassaden på Cuba eller kubanske myndigheter om at ikke også de gjenværende 11 fangene vil bli løslatt. Jeg legger derfor til grunn at den pågående prosessen vil resultere i at også de vil

bli løslatt om ikke lenge, og jeg synes foreløpig ikke det er grunnlag for å spekulere i noe annet utfall. Norge fortsetter å holde nær kontakt med alle de sentrale aktørene i denne prosessen. Vi står fast ved vår oppfordring om at alle politiske fanger må løslates uten betingelser, jf. også mitt brev til deg om denne saken 13. august i fjor.

SPØRSMÅL NR. 574

Innlevert 17. desember 2010 av stortingsrepresentant Elisabeth Røbekk Nørve

Besvart 23. desember 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Vil Regjeringen holde sitt løfte om å bygge et nytt sykehus i Molde eller ikke når det er økonomisk grunnlag for investeringen?»

BEGRUNNELSE:

Både statsminister Stoltenberg og de tidligere Helse- og omsorgsministrene Sylvia Brustad og Bjarne Håkon Hanssen har lovet at det skal bygges nytt sykehus i Molde. Helse- og omsorgsministeren har i brev til Helse Midt Norge av 8. desember 2010 bedt Helse Midt om å revurdere de foreliggende planene for bygging av nytt sykehus på Eikrem i Molde, i lys av behovet for å sikre rekruttering og robuste fagmiljø. Også under statsrådens besøk i Molde 14. desember uttalte hun at andre alternativ enn de foreliggende planene må utredes. I spørretimen 15. desember uttalte Statsminister Stoltenberg at Regjeringen har hatt som målsetting å starte bygging i Molde i 2012. Under en debatt i Aktuelt 14. desember sa Statssekretær Robin Kåss at løftet om å bygge nytt sykehus står ved lag. Dette må i så fall innebære at det skal bygges et sykehus i Molde, slik Statsministeren og de nevnte statsråder tidligere har gitt klart uttrykk for. Det er uholdbart at statsråden nå har sådd tvil om sykehus tilbudet i hele regionen. Det er et sterkt behov for å klargjøre om Helse- og omsorgsministeren mener at løftene om bygging av sykehuset på Eikrem i Molde skal gjennomføres når det er økonomisk grunnlag for investeringen, eller om sykehuset kan bli lokalisert et annet sted i fylket.

Svar:

Som helseminister er jeg svært opptatt av det skjer oppgradering av norske sykehus. Derfor ble det også i statsbudsjettet for 2011 lagt til rette for igangsetting av tre nye byggeprosjekter i henholdsvis Østfold, Stavanger og Bergen, hvor det ble gitt opptil 50 pst låneramme til de enkelte prosjektene.

Ansvar for helseforetakene har for å planlegge og prioritere investeringsprosjekter forutsetter at prosjektene planlegges innenfor helhetlige faglige og økonomiske rammer. De regionale helseforetakene har fastlagte og kjente rammebetingelser knyttet til gjennomføring og håndtering av investeringsprosjekter. Dette er spilleregler som Helse Midt-Norge må følge. Når det gjelder nye Molde sykehus, viser rapporten som styret i Helse Midt-Norge RHF sendte den 23. november at det regionale helseforetaket først vil ha bæreevne til å gjennomføre denne investeringen omkring 2018. Det er så langt jeg kan se lagt grundige og gode analyser til grunn for disse beregningene som jeg ikke ser noen grunn til å overprøve.

Jeg vil understreke at jeg fortsatt ikke har tatt stilling til verken konseptvalg eller lokalisering av nytt sykehus i Nordmøre og Romsdal. Regjeringens mål er å gi pasientene i Møre og Romsdal et best mulig sykehus tilbud. Men et nytt sykehus må behandles på samme måte som andre sykehusprosjekter både med tanke på økonomi og planlegging.

SPØRSMÅL NR. 575**Innlevert 17. desember 2010 av stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad****Besvart 7. januar 2011 av fungerende arbeidsminister Rigmor Aasrud****Spørsmål:**

«Haukeland yrkesmedisinske avdeling har ved flere anledninger avsist pasienter som yrkesskadde på grunn av for kort eksponering mot skadelige løsemidler. Det blir henvist til 10-årsregelen for antall løsemiddelår som man må være utsatt for eksponering.

Hvilket vitenskaplig grunnlag ligger bak regelen om antall løsemiddelår som er nødvendig for å få tilkjent yrkesskadeerstatning som følge av løsemiddel-eksponering?»

Svar:

Jeg vil innledningsvis nevne at det i dag er to spor på yrkesskadeområdet; folketrygdlovens særregler ved yrkesskader og yrkesskadeforsikringsloven. Til sammen sikrer ordningene skadelidte full erstatning. Arbeids- og velferdsetaten treffer vedtak etter folketrygden, mens arbeidsgivers forsikringsselskap avgjør krav om erstatning under yrkesskadeforsikringen.

Det er to sentrale vilkår for rettigheter som yrkesskadd etter begge regelverk; yrkesskade eller yrkessykdom.

For at en sykdom skal kunne likestilles med yrkesskade etter særreglene i folketrygdloven, og dermed kunne gi grunnlag for eksempelvis menerstatning, må følgende betingelser være oppfylt:

1. Sykdommen må omfattes av forskrifter om yrkessykdommer m.v. av 11. mars 1997, gitt av departementet med hjemmel i folketrygdloven § 13-4 første ledd andre punktum.
2. Den skadelige eksponeringen i arbeidsmiljøet må omfattes av samme forskrifter.
3. Det må være årsakssammenheng mellom sykdom og skadelig eksponering.

Kravet til årsakssammenheng følger av § 13-4 andre ledd, som lyder slik:

”Sykdom som angitt i forskriftene skal godkjennes som yrkesskade dersom

- a) sykdomsbildet er karakteristisk og i samsvar med det som den aktuelle påvirkningen kan framkalle,
- b) vedkommende i tid og konsentrasjon har vært utsatt for den aktuelle påvirkningen i en slik grad at det er en rimelig sammenheng mellom påvirkningen og det aktuelle sykdomsbildet,
- c) symptomene har oppstått i rimelig tid etter påvirkningen, og
- d) det ikke er mer sannsynlig at en annen sykdom eller påvirkning er årsak til symptomene.”

Det er alminnelig erkjent at vilkårene i bokstav a til d er kumulative, dvs. krav som alle må være oppfylt samtidig for å kunne slå fast årsakssammenheng mellom eksponering i arbeid og sykdom. I den utstrekning vilkårene i bokstav a, b og c er oppfylt, foreligger en presumsjon for at vedkommende sykdom er en yrkessykdom. Dette gjelder likevel bare så langt det ikke er sykdom eller påvirkning som gir et mer sannsynlig grunnlag for de aktuelle symptomer (bokstav d). Arbeids- og velferdsetaten har bevisbyrden for et alternativt mer sannsynlig grunnlag for de aktuelle symptomene.

Sentralt står eksponeringsvilkåret i bokstav b. Bestemmelsen bygger på at enhver yrkesrelatert sykdom trenger en viss tid for å utvikles, avhengig av type eksponering, intensitet og varighet. Bokstav b uttrykker en ”objektiv” norm, hvor man må ta stilling til om de aktuelle stoffene - på bakgrunn av påvirkningen i tid og konsentrasjon - kan forklare sykdomsbildet fastlagt etter bokstav a. Dette spørsmålet avgjøres i de konkrete sakene på bakgrunn av generell arbeidsmedisinsk kunnskap.

Selv om det sjelden kan stilles opp bestemte krav til eksponeringens omfang, anvender arbeidsmedisinerne gjerne visse veiledende minstekrav. Det er alminnelig antatt at jevnlig eksponering av løsemidler i om lag 10 år må til for at løsemiddelskade kan oppstå i sentralnervesystemet, jf. Retningslinjer for vurdering med hensyn på løsemiddelskade fra Den norske Lægeforening. Denne grensen er imidlertid ikke absolutt, det er totalmengden av eksponering som er avgjørende.

Massiv eksponering for potente løsemidler (høy fareklasse) over kortere tid kan godtas, dog vanligvis over flere år, mens mer sporadisk eksponering for løsemidler med lavere fareklasse kan forutsette flere enn 10 år.

Det nærmere vitenskapelige grunnlaget for disse arbeidsmedisinske retningslinjene kan en innhente og komme tilbake med dersom det etter denne redegjørelsen skulle være ønskelig. Materialet vil kunne være omfattende.

Avslutningsvis vil jeg presisere at Arbeids- og velferdsetaten forvalter folketrygden og avgjør om lovens vilkår for rett til en ytelse er oppfylt. Arbeids- og velferdsetaten plikter å opplyse saken så godt som mulig før vedtak fattes, jf. forvaltningsloven § 17 sammenholdt med folketrygdloven § 21-1.

Som ledd i utredningen av yrkessykdomssaker innhentes ofte spesialisterklæring fra arbeidsmedisi-

ner. Spesialisterklæringen utgjør – supplert av andre opplysninger – et viktig faktisk grunnlag for avgjørelsen i saken. I den konkrete vurderingen av om det foreligger yrkessykdom etter folketrygdloven, er Arbeids- og velferdsetaten imidlertid ikke bundet av ar-

beidsmedisinerens syn. Hvis det er tvil om eksempelvis eksponeringsvilkåret, vil Arbeids- og velferdsetaten kunne supplere saken med ytterligere opplysninger fra arbeidsmedisineren som utredet den, eventuelt tilleggsvurderinger fra annen arbeidsmedisiner.

SPØRSMÅL NR. 576

Innlevert 17. desember 2010 av stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad

Besvart 7. januar 2011 av fungerende arbeidsminister Rigmor Aasrud

Spørsmål:

«Tidligere Arbeidsminister Bjarne Håkon Hansen satte i gang flere forskningsprosjekter for å få mer fakta om skader oljearbeidere har opplevd. Han imøteså også en rapport fra ConocoPhillips. Denne er nå kommet, og brukes som grunnlag for vurdering av yrkesskadeerstatning.

Mener statsråden at den såkalte ERES-rapporten er egnet til å gi tilstrekkelig informasjon om eksponering til å vurdere om de tidligere ansatte har krav på yrkesskadeerstatning?»

BEGRUNNELSE:

I et svar fra arbeids- og inkluderingsministerminister Bjarne Håkon Hansen datert 13.06.2007 til representant Åse Gunhild Woie Duesund ga ministeren uttrykk for at det ikke vil være ønskelig med lemping på kravene for dokumentasjon av skader på oljearbeidere som følge av eksponering av kjemikalier, løsemiddel og andre skadelige stoffer. Ministeren fremholder behovet for mer forskning og utredning av arbeidsmiljøforholdene for oljearbeiderne.

I januar 2010 leverte OHS en rapport på bestilling fra ConocoPhillips om hvilke kjemiske utslipp offshore-arbeidere har vært utsatt for. Rapporten var ment å skulle være en uavhengig rapport for å dokumentere eventuelle skadelige eksponeringer som oljearbeiderne hadde vært utsatt for. Jeg har mottatt tilbakemeldinger fra flere om kritikkverdige forhold rundt rapporten. I dag brukes denne rapporten som grunnlag for vurdering av yrkesskadeerstatning for tidligere ansatte hos Connoco-Phillips.

Svar:

Informasjonen i ERES-rapporten er ikke avgjørende i forhold til vurderingen av om oljearbeidere kan få godkjent yrkessykdom etter folketrygdloven,

men kan inngå som supplement til øvrige tilgjengelige kilder om eksponeringen.

Godkjennelse av yrkessykdom etter folketrygdloven, som nødvendig betingelse for bl.a. rett til merstatning, forutsetter årsakssammenheng mellom sykdommen og påvirkningen fra arbeidsmiljøet.

Årsakskravet er formulert i § 13-4 andre ledd, som lyder slik:

»Sykdom som angitt i forskriftene skal godkjennes som yrkesskade dersom

- a) sykdomsbildet er karakteristisk og i samsvar med det som den aktuelle påvirkningen kan framkalle,
- b) vedkommende i tid og konsentrasjon har vært utsatt for den aktuelle påvirkningen i en slik grad at det er en rimelig sammenheng mellom påvirkningen og det aktuelle sykdomsbildet,
- c) symptomene har oppstått i rimelig tid etter påvirkningen, og
- d) det ikke er mer sannsynlig at en annen sykdom eller påvirkning er årsak til symptomene.»

Sentralt her står bestemmelsen i bokstav a. I forhold til vilkårene som oppstilles, legges vanligvis til grunn at sykdommen ut fra anerkjent medisinsk viten må være en typisk følge av påvirkningen.

I en del tilfeller er det imidlertid ikke foretatt undersøkelser av de aktuelle stoffer som påberopes som årsaksfaktorer. Årsaken er at det ofte kan ta lang tid før man får mistanke om at et nytt stoff kan ha helse-skadelige virkninger. Der man ikke kan basere seg på konkrete resultater fra forskning, kan man i stedet bygge på viten om virkningsmekanismer og om stoffets skadepotensial.

I praksis defineres lovens begrep »karakteristisk» sykdomsbilde som et sykdomsbilde som på grunnlag av flere vitenskapelige undersøkelser er dokumentert som en regelmessig virkning av den aktuelle eksponering, og med en hyppighet som avhenger av påvirkningsgrad og tid, samt et sykdomsbilde som kan for-

ventes ut fra kunnskaper om virkningsmekanismer og kunnskaper om produktets aktuelle skadepotensial.

Vurderingen av om kriteriene kan anses oppfylt i den enkelte sak, bygger på en alminnelig bevisbedømmelse hvor det resultat som det er overvekt av sannsynlighet for legges til grunn.

Arbeids- og velferdsetaten forvalter folketrygden og avgjør om vilkårene for rett til ytelser foreligger. Som ledd i utredningen av yrkessykdomssaker, innhentes ofte spesialisterklæring fra arbeidsmedisiner. Denne erklæringen utgjør – supplert av andre opplysninger – et viktig faktisk grunnlag for Arbeids- og velferdsetaten.

I den konkrete avgjørelsen av om det foreligger yrkessykdom i lovens forstand, vil det etter omstendighetene også kunne være naturlig å se hen til

ERES-rapporten – som til andre rapporter samt vitenskapelige undersøkelser og publikasjoner som kan ha relevans for årsaksspørsmålet, jf. redegjørelsen for praksis.

Det understrekes i denne forbindelse at ERES-rapporten er finansiert av ConocoPhillips og gjennomført av OHS som er et konsulentselskap med fagkompetanse innenfor yrkeshygiene. Den oppsummerer relevante eksponeringsdata fra perioden på Ekofisk. Usikkerheten knyttet til disse dataene er imidlertid stor, noe rapporten ikke legger skjul på. Informasjonen i rapporten er ikke egnet som avgjørende grunnlag i forhold til den eksponeringsvurderingen som må foretas i yrkesskadesaker alene, men kan som påpekt inngå som et supplement til øvrige tilgjengelige kilder om eksponeringen.

SPØRSMÅL NR. 577

Innlevert 17. desember 2010 av stortingsrepresentant Bjørn Lødemel

Besvart 23. desember 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Kva vil statsråden gjere for at Firda fysikalsk-medisinske senter på Sandane skal få framtidsets rammevilkår?»

GRUNNGJEVING:

Tilbudet om behandling for pasientar med nakkeslengskader er mangelfullt. Firda fysikalsk-medisinske senter på Sandane driv diagnostisering og rehabilitering for akutte traumer mot nakke/hovud og for tidlegare skadar.

Senteret behandlar pasientar frå heile landet, men dei økonomiske rammevilkåra er krevjande, og pasientane må ofte betale alle kostnadane ved behandlinga sjølve. FFMS utgjør eit svært avgjerande tilbod til ei pasientgruppe som elles ikkje ville fått ei tilfredsstillande behandling.

Svar:

Slik jeg forstår det er Firda Fysikalsk-medisinske senter på Sandane organisert som kommunehelsetjeneste. Fysioterapi er hjemlet i kommunehelsetjenestelovens § 1-3. Kommunene kan løse sitt sørge-for-

ansvar for denne tjenesten til befolkningen ved å ansette fysioterapeuter på fast lønn eller ved å inngå avtale med private utøvere. Tilbudet kan også gis som spesialisthelsetjeneste. Regionale helseforetak har bred erfaring med kjøp av behandlings- og rehabiliteringstjenester fra private. I mange kommuner vil også privatpraktiserende være en viktig del av det samlede tilbudet.

Regionale helseforetak må ved kjøp fra private forholde seg til regelverket for offentlig anskaffelser. Kommunene må ved kjøp fra private fysioterapeuter forholde seg til rammeavtalen mellom Kommunenes sentralforbund og Norsk Fysioterapeutforbund. På begge områder er kravet om konkurranse og likebehandling grunnleggende.

Nakkeskader har fått økende oppmerksomhet de senere år, jf også Stortingets vedtak nr 484 av 16. juni 2009 om WHOs retningslinjer for diagnostisering og behandling av nakkeskader. Det er viktig å kunne tilby behandling og rehabilitering av nakkeskader med en kvalitet på høyde med det beste som finnes. Sammen med Helsedirektoratet vil Helse- og omsorgsdepartementet vurdere om det bør etableres egne faglige retningslinjer for dette området.

SPØRSMÅL NR. 578**Innlevert 17. desember 2010 av stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten****Besvart 21. desember 2010 av statsminister Jens Stoltenberg****Spørsmål:**

«Opplysninger fremkommet i norsk presse de siste dagene beskriver en opptreden fra norske embetsfolk i flere departementer som er klart i strid med god embetsskikk.

Medfører disse opplysningene riktighet, og hva vil statsministeren i så fall foreta seg som en passende reaksjon og oppfølging av disse forhold?»

BEGRUNNELSE:

Ifølge lekkasjer gjengitt i Aftenposten de siste dagene skal flere norske embetsmenn ha bedt om hjelp fra amerikanerne til å få Stoltenberg-regjeringen til å endre politikk. Det kommer frem i dokumenter fra den amerikanske ambassaden, lekket til lekkasjeorganet Wikileaks. Embetsmenn fra Forsvarsdepartementet skal, ifølge amerikanerne, blant annet ha fortalt at statssekretær Espen Barth Eide ikke er til å

stole på med hensyn til å fremme amerikanske prioriteringer i Regjeringen.

Svar:

Innledningsvis finner jeg grunn til å understreke at det er en grunnleggende forutsetning for et velfungerende regjeringsapparat at det eksisterer et gjensidig tillits- og lojalitetsforhold mellom embetsverket og den til enhver tid sittende politisk ledelse, herunder at embetsverket utviser god rolleforståelse.

Jeg ser fra pressen at det er påstått at embetsmenn i Forsvarsdepartementet og Utenriksdepartementet har gått utenfor de profesjonelle arbeidsnormene med hensyn til ansattes kontakt med representanter fra andre land. Både forsvarsministeren og utenriksministeren har forsikret meg om at de fremsatte påstandene er tatt på alvor og tatt opp internt i departementene.

SPØRSMÅL NR. 579**Innlevert 17. desember 2010 av stortingsrepresentant André Oktay Dahl****Besvart 22. desember 2010 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Medfører det riktighet at brannen i Urtegata, hvor 6 personer døde, ikke vil bli gransket på den måten som ble varslet i media, med fare for at ansvarsforhold og mulige regelverksbrudd ikke blir avdekket?»

BEGRUNNELSE:

I 2008 fant den dramatiske dødsbrannen i Urtegata i Oslo sted. Det ble lovet fra DSBs side overfor både bransje og presse at denne brannen skulle utredes. En slik utredning er viktig for å avklare ansvarsforhold, rollefordeling, mulige regelbrudd samt mulighet for forbedring på brannvernsområdet. Under tegnede har nå mottatt opplysninger om at det ikke vil bli utarbeidet slik rapport om saken fordi ingeniøren som skulle utrede saken sa opp og begynte i ny jobb. I den grad dette stemmer så virker det spesielt

at såpass viktig samfunnsmessig utredningsarbeid er så sårbart.

Svar:

Brannen i Urtegata 31 i Oslo natt til 13. desember 2008 medførte at 6 personer døde og flere ble skadd. Brannen krevde etter min oppfatning en rask og bred oppfølging med sikte på å hindre tilsvarende branner. Dette tok jeg initiativ til. Denne type bygninger, som finnes i et stort antall, spesielt i Oslo, men også i en rekke andre byer, har et potensial til at en enkelt brann kan kreve mange menneskeliv. I Stortingsmelding nr. 35 Brannsikkerhet, som ble lagt frem 8. mai 2009 fremgår at kommunale brannvernmyndigheter vil få en generell plikt til å registrere denne type bygg som særskilte brannobjekt etter brann- og eksplosjonsvernloven § 13. Dette er fulgt opp. Det innebærer at eiere av slike gårder nå har en plikt til skriftlig å dokumentere at brannsikkerheten er tilfredsstillen-

de i henhold til gjeldende regelverk, og at kommunale brannvernmyndigheter har en plikt til å føre tilsyn med at bygningene er sikret mot brann etter gjeldende bestemmelser. Dersom det avdekkes mangler vil brannmyndighetene kunne benytte nødvendige sanksjonsmidler, herunder helt eller delvis forby bruk av bygningen. Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB) har vært sentrale i å tilrettelegge for den oppfølging som har skjedd. Jeg vil for øvrig nevne at jeg har mottatt tilbakemelding fra Oslo brann- og redningsetat (OBRE) om at de nå systematisk følger opp eldre bygårder.

Når det gjelder brannen i Urtegata 31 spesielt, og avdekking av eventuelle regelverksbrudd og ansvarsforhold, følges dette opp gjennom politiets etterforskning av saken. Saken etterforskes bredt med henblikk på å avklare brannårsak og mulig subjektiv

skyld samt om det kan foreligge straffbare forhold for brudd på reglene for brannsikkerhet (bygningens branntekniske standard). Politiet samarbeider i denne forbindelse med fagmyndigheter på brannområdet, herunder DSB og OBRE. Sistnevnte har i den forbindelse utarbeidet en "Evaluering av brannen i Urtegata 31 13.12.2008". Her fremkommer blant annet avvik fra gjeldende regelverk rettet mot eier og bruker av bygningen.

Når DSB gjennomfører undersøkelser etter branner skjer det i nært samarbeid med politiet. I forbindelse med brannen i Urtegata gjennomførte DSB befaring på brannstedet 15. desember 2008 hvor også politiet, Oslo brann- og redningsetat, og Statens bygningstekniske etat deltok. DSB har opplyst at de har oversendt sine opplysninger om brannen til politiets etterforskningsledelse i saken.

SPØRSMÅL NR. 580

Innlevert 17. desember 2010 av stortingsrepresentant Torkil Åmland

Besvart 7. januar 2011 av utenriksminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«Har utenriksministeren vurdert hvorvidt oppgraderingen av den palestinske representasjonen i Norge kan svekke muligheten for å komme frem til en forhandlet løsning mellom Israel og de palestinske myndighetene, og har utenriksministeren vurdert hvorvidt Norges uavhengige rolle i konflikten kan svekkes ved denne beslutningen?»

BEGRUNNELSE:

I forbindelse med den palestinske statsminister Fayaads besøk i Oslo nylig annonserte UD at Norge ville oppgradere den palestinske representasjonen i Norge til ambassadenivå. I begrunnelsen fra UD heter det at "oppgraderingen er en anerkjennelse av de palestinske myndigheters innsats"

Det foregår nå forhandlinger mellom Israel og de palestinske myndigheter om veien frem mot en tostatsløsning. I tidligere avtaler - som Veikartet for fred - var det klare betingelser om terrorbekjempelse og demokratiutvikling før en palestinsk stat kunne etableres. Norges oppgradering av den palestinske representasjonen kan signalisere støtte til en palestinsk stat uavhengig av om disse andre vilkår er oppfylt. Dermed svekkes incentivene for å oppfylle disse kriteriene på palestinsk side, noe som igjen kan gjøre

det vanskeligere å komme frem til en endelig avtale.

Norge har ambisjon om å spille en sentral rolle for å fremme fred i Midtøsten. En slik rolle forutsetter at Norge oppfattes som en uavhengig part, og at det ikke gjøres beslutninger som oppfattes som partiske. I forbindelse med oppgraderingen av den palestinske ambassaden har Israel innkalt den norske ambassadøren i Israel og protestert kraftig på beslutningen. Israelske talsmenn har uttalt at Norges beslutning vil skade fredsprosessen.

Svar:

Støtte til palestinsk institusjonsbygging har vært en hovedprioritet for det internasjonale giversamfunnet siden Oslo-avtalen i 1993. Formålet med denne støtten har vært å bygge oppunder forhandlingene om en tostatsløsning og legge grunnlaget for palestinsk statsdannelse. Som leder for giverlandsgruppen (Ad-hoc Liaison Committee) har Norge hatt et hovedansvar for å koordinere denne innsatsen. Dette arbeidet har til tider vært utfordrende. I perioder med økt konfliktnivå og fravær av reelle forhandlinger, har det vært en stor utfordring å holde giversamfunnet engasjert og involvert i det palestinske statsbyggingsprosjektet.

De siste tre årene har vi sett store fremskritt i in-

stisjonsbyggingen på palestinsk side. Under ledelse av statsminister Salam Fayyad og basert på den treårige reform- og utviklingsplanen (Palestinian Reform and Development Plan 2008-2010), har De palestinske selvstyremyndigheter (PA) kommet langt i etablering av institusjoner og en forsvarlig offentlig forvaltning. Etter planen skal denne statsbyggingsprosessen fullføres innen september 2011, men Verdensbanken erklærte allerede i september 2010 at PA er rede til å ta statsbærende ansvar på et hvilket som helst tidspunkt.

Denne erklæringen er et kraftfullt uttrykk for det som er oppnådd på palestinsk side de siste årene, og da mener jeg at Norge bør vise anerkjennelse for den innsatsen PA har lagt ned. Det gjør vi blant annet ved å oppgradere den stedlige palestinske representasjonen, i likhet med USA, Frankrike, Spania, Hellas og Portugal.

Selve oppgraderingen innebærer at den palestinske representasjonen nå vil omtales som "The Palestinian Mission to Norway" fremfor "The Palestinian General Delegation to Norway" og at representasjo-

nens leder har rang som ambassadør og omtales som "Head of Mission" fremfor "Head of General Delegation". Men jeg vil understreke at siden det her ikke er snakk om en selvstendig palestinsk stat, vil den palestinske representasjonens tilstedeværelse i Norge fortsatt reguleres av en vertslandsavtale.

Vi er nå i en situasjon hvor statsbyggingsprosessen er i ferd med å slutføres, men hvor fredsforhandlingene er fastlåst. Det er bred enighet i det internasjonale samfunn om at Israels beslutning om å gjenoppta og akselerere den ulovlige bosettingsvirksomheten i okkupert område utgjør det største hinderet for fremgang i forhandlingene. Jeg mener at det påligger meg et ansvar, som leder for giverlandsgruppen, å bidra til en løsning av konflikten innen september 2011, hvilket er den tidsrammen for slutføring av forhandlingene som det internasjonale samfunnet legger til grunn, i tråd med partenes uttalte intensjoner. Med oppgraderingen av den palestinske representasjonen sender Norge, i likhet med en rekke andre land, et klart signal om at PA er rede til statsdannelse, og at tiden er inne for reelle forhandlinger.

SPØRSMÅL NR. 581

Innlevert 17. desember 2010 av stortingsrepresentant Henning Skumsvoll

Besvart 5. januar 2011 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«I VG 9.11.10 står det at få kjøper klimakvoter. Statsråd Erik Solheim sier han ikke er overrasket.

Hvorfor fortsetter regjeringen å bevilge penger til å videreføre en ordning som statsråden selv sier han egentlig ikke har tro på?»

Svar:

Frivillig kvotekjøp gjennom Klima- og forurensningsdirektoratets nettbaserte ordning for kjøp og sletting av FN-godkjente klimakvoter har god miljø-

effekt. En klimakvote gir rett til å slippe ut ett tonn CO₂. Når en kvote blir kjøpt gjennom Klima- og forurensningsdirektoratets nettsted blir den tatt ut av det offisielle kvotemarkedet. Dermed blir muligheten for at andre kan ha dette utslippet, for eksempel en industribedrift, tilsvarende redusert.

Jeg har registrert at alt i alt har færre enn man kunne ønske benyttet seg av ordningen med frivillig kvotekjøp gjennom Klima- og forurensningsdirektoratets nettsted. Derfor vil jeg be Klima- og forurensningsdirektoratet om en gjennomgang av ordningen.

SPØRSMÅL NR. 582**Innlevert 17. desember 2010 av stortingsrepresentant Afshan Rafiq****Besvart 7. januar 2011 av fungerende arbeidsminister Rigmor Aasrud****Spørsmål:**

«Hvilke konkrete tiltak vil statsråden sette i verk for å få flere kvinner med minoritetsbakgrunn i arbeid?»

BEGRUNNELSE:

Kvinner med minoritetsbakgrunn stiller aller svakest på det norske arbeidsmarkedet, viser flere undersøkelser. Mange står uten arbeid til tross for at de har kompetanse og ønsker å gjøre en arbeidsinnsats. Disse kvinnene møter mange unødvendige barrierer og fordommer i sin kamp for å bli økonomisk selvstendige.

Svar:

Jeg har innhentet opplysninger fra Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet og jeg kan blant annet på bakgrunn av dette gi følgende orientering.

Innvandrerkvinner har lavere deltakelse i arbeidslivet enn kvinner i befolkningen for øvrig og lavere enn for innvandrermenn. Innsatsen for å øke sysselsettingen blant kvinner med innvandrerbakgrunn er derfor særlig viktig. Her spiller integreringspolitikken og arbeidsmarkedspolitikken sentrale roller.

Et sentralt mål for integreringspolitikken er å kvalifisere innvandrere som har behov for det, til å delta i arbeidslivet i Norge. To viktige virkemidler for å oppnå dette er integreringsprogram og opplæring i norsk og samfunnskunnskap. Formålet er å styrke nyankomne innvandreres mulighet for deltakelse i yrkes- og samfunnslivet, og deres økonomiske selvstendighet.

Introduksjonsloven gir nyankomne innvandrere mellom 18 og 55 år både rett og plikt til å delta i introduksjonsprogram i inntil to år om de har behov for grunnleggende kvalifisering. Kvinner deltar på lik linje med menn, men resultatene har så langt vært

dårligere for kvinner enn for menn. Det pågår derfor et prosjekt som undersøker hvorfor enkelte grupper av kvinner i mindre grad kommer i arbeid eller utdanning etter at de er ferdige med programmet. For å redusere fraværet til mor, og for å gi far mulighet til å ta en større del av samværet med barnet det første leveåret, har det blitt innført fedrekvote i omsorgspermisjonen for deltakere i introduksjonsprogrammet.

En forutsetning for å kunne delta i arbeidslivet er ferdigheter i norsk og kunnskap om det norske samfunnet. Innvandrere som har fått en oppholdstillatelse som gir grunnlag for permanent oppholdstillatelse har derfor gjennom introduksjonsloven både plikt og rett til å delta i 300 timer opplæring i norsk og samfunnskunnskap (50 timer samfunnskunnskap og 250 timer norskopplæring), med mulig for inntil 2 700 timer ytterligere opplæring hvis de har behov for det. Regjeringen har i høringsbrev i 2009 foreslått å utvide retten og plikten til opplæring i norsk og samfunnskunnskap til 600 timer med mulighet til ytterligere 2 400 timer ved behov.

Ny sjanse er et kvalifiseringsprogram, etter den samme modellen som introduksjonsprogrammet, for innvandrere som har tatt imot sosialhjelp i flere år fordi de mangler tilknytning til arbeidslivet. Målgruppen er innvandrere fra landgrupper med lav sysselsetting eller høy arbeidsløshet, innvandrerkvinner som er hjemme med barn og som ikke får sosialhjelp, arbeidsledig innvandrerungdom mellom 18 og 25 år som er avhengige av sosialhjelp og langtidsledige innvandrere som får sosialhjelp. I 2009 var 71 prosent av deltakerne kvinner.

Arbeidsmarkedspolitikken skal legge til rette for høy yrkesdeltakelse og god utnyttelse av arbeidskraften. Et hovedprinsipp er at den bistanden som gis, er basert på individuelle behov. Innvandrere er imidlertid en prioritert målgruppe. Det innebærer blant annet at de prioriteres og er overrepresentert når det gjelder deltakelse på arbeidsmarkedstiltak.

SPØRSMÅL NR. 583**Innlevert 17. desember 2010 av stortingsrepresentant Bente Thorsen****Besvart 23. desember 2010 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Ifølge en artikkel i Vårt Land 17.12 bestemte rektor ved Krokstad skole å avlyse skolens julegudstjeneste. Avgjørelsen ble ikke drøftet med foreldrene, og var blant annet begrunnet med at arrangementet er i strid med opplæringsloven. Opplæringsloven sier at det skal være samarbeid mellom hjem og skole.

Mener statsråden at opplæringsloven er til hinder for skolens julegudstjeneste og at dette er et godt eksempel på hjem/skole samarbeid?»

Svar:

Skolene er ikke pålagt å arrangere eller delta i gudstjenester. Opplæringsloven er likevel ikke til hinder for at skolene kan velge å gjennomføre en julegudstjeneste som en del av sin generelle kultur- og tradisjonsformidling.

Jeg vil understreke at avslutningsarrangementer skal være samlenende for alle elever på skolen. En julegudstjeneste skal derfor ikke være en obligatorisk se-

mesteravslutning. Det må være mulig å be seg fritatt fra gudstjenesten, og det må etableres likeverdige alternative tilbud for dem som ber om fritak. I brev av 09.11.2009 til alle landets kommuner og fylkeskommuner har Utdanningsdirektoratet redegjort for viktige forutsetninger for gjennomføring av julegudstjenester.

Et godt foreldresamarbeid er en viktig ressurs for skolen for å styrke utviklingen av et godt læringsmiljø og for å skape gode læringsresultater. Samarbeid mellom hjem og skole er et sentralt prinsipp i grunnopplæringen som er lovfestet i opplæringslovens formålsparagraf. Gjennomføringen av en julegudstjeneste må i tråd med dette skje i samarbeid og forståelse med hjemmene. Hvis det er lang tradisjon for gjennomføring av julegudstjenester kan det være naturlig at en eventuell avvikling av tradisjonen er gjensidig for dialog med hjemmene, selv om det ikke er et krav om dette. Det er skoleeier som tar den endelige avgjørelsen i slike spørsmål.

SPØRSMÅL NR. 584**Innlevert 17. desember 2010 av stortingsrepresentant Henning Skumsvoll****Besvart 7. januar 2011 av nærings- og handelsminister Trond Giske****Spørsmål:**

«Statkraft får tildelt egenkapital for å foreta store investeringer, blant annet i utlandet. En klar forutsetning fra regjeringen er at de ikke skal investere i nye prosjekter som involverer bruk av gass. Norge er en stor gasseksportør, og man sier offisielt at man ønsker at Europa fortsatt skal kjøpe mest mulig norsk gass.

Hvilke signaler tror statsråden det sender til våre gasskunder når regjeringen nekter norske statseide selskaper å benytte (norsk) gass i utlandet?»

Svar:

Styret i Statkraft gjorde sommeren og høsten 2011 en gjennomgang og intern prioritering mellom Statkrafts vekstområder. Dette ledet til at Statkraft reduserte eller avviklet satsingsplaner innenfor enkelte områder. Om gasskraftverk skrev styret i den nevnte henvendelsen:

”Innen gasskraft legges det ikke til grunn nye investeringer i perioden frem til 2015 ut over pågående utvidelse av produksjonen på Knapsack i Tyskland, vedlikehold og eventuell fornyelse av eksisterende kapasitet.”

Den valgte strategien profilerer Statkraft tydelig som en produsent som satser på utvikling av fornybar energiproduksjon. Det er en strategi som regjeringen har gitt sin tilslutning til.

Selskapet vil fullføre den vedtatte utvidelsen av anlegget i Knapsack og drive dette anlegget sammen med andre anlegg de er eier av i Tyskland. Statkraft er også fortsatt medeier av Naturkraft som driver gasskraftverket på Kårstø. Det er derfor helt galt at vi nekter Statkraft å benytte norsk gass i utlandet eller i Norge.

SPØRSMÅL NR. 585**Innlevert 17. desember 2010 av stortingsrepresentant Geir Jørgen Bekkevold****Besvart 22. desember 2010 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Jeg har i det siste fått flere henvendelser fra enkelt personer som opplever at deres kjæreste, mannen til deres barn blir sendt ut av landet. Tilbakemeldingen de får fra UNE er den samme, innvandringspolitiske hensyn går foran hensynet til barna.

Er det slik at hensynet til barns beste er blitt styrket, eller må vi i lovs form vedta at innvandringspolitiske hensyn ikke skal gjelde, slik at utlendingsmyndighetene ikke skal splitte familier og barn vokse opp uten deres fedre?»

Svar:

Jeg legger til grunn at spørsmålet både relaterer seg til saker hvor barnets forelder utvises, og til saker hvor barnets forelder er uten oppholdstillatelse i Norge.

Hensynet til barnets beste er styrket i en rekke bestemmelser i ny utlendingslov og -forskrift, herunder i enkelte regler om rett til familieinnvandring og i bestemmelsene om utvisning. Det fremgår nå eksplisitt av ny utlendingslov at hensynet til barnets beste skal være et grunnleggende hensyn ved forholdsmessighetsvurderingen i saker om utvisning. Videre skal eventuell utvisning som hovedregel gjøres tidsbegrenset når utlendingen har barn i Norge, og utlen-

ding med barn i Norge skal som hovedregel ikke utvises for ulovlig opphold eller arbeid under to år.

Når det gjelder familieinnvandring, er det også innført flere bestemmelser i den nye loven og forskriften som styrker barns rettsstilling. Hensynet til barnets beste og familiens enhet står helt sentralt i bestemmelsene som omhandler familieinnvandring. Regelverket skal imidlertid også ivareta en rekke andre hensyn, herunder innvandringsregulerende hensyn og hensynet til at familien skal være økonomisk selvforsørget. Det stilles derfor som hovedregel krav om sikret underhold i familieinnvandringssaker. Av hensyn til en regulert og kontrollert innvandring, er det videre et vilkår at oppholdstillatelse som hovedregel må være innvilget før en utlending reiser inn i Norge. Regelverket innebærer at utlendinger som har reist inn i Norge før en søknad om familieinnvandring er innvilget, som hovedregel vil måtte reise tilbake til hjemlandet igjen og vente på behandling av søknaden der, frem til søknaden eventuelt innvilges og vedkommende kan returnere til Norge.

Jeg mener hensynet til barnets beste er godt ivaretatt i dagens utlendingslovgivning, og at regelverket ivaretar den nødvendige balansen mellom hensynet til barnet og familiens enhet, behovet for innvandringskontroll og innvandringsregulerende hensyn.

SPØRSMÅL NR. 586**Innlevert 17. desember 2010 av stortingsrepresentant Per Arne Olsen****Besvart 23. desember 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Vil "ambulanskartet" som Helse Nord viser til legge føringer for luftambulansetjenesten i Harstad, og vurderes ambulansetilbudet fortløpende i alle helseregioner basert på endringer i funksjonsfordelingen ved det enkelte sykehus?»

BEGRUNNELSE:

Helse Nord arbeider i disse dager med forslag knyttet til luftambulansetjenesten i Harstad. I den anledning er det vist til et "ambulanskart" for Norge, som definerer rammene ambulansetjenesten skal operere innenfor.

Svar:

Luftambulansetjenesten er en svært viktig del av landets akuttmedisinske tiltakskjede.

I et land med vår geografi og vårt bosettingsmønster, er den en helt avgjørende tjeneste for effektiv behandling, transport og beredskap ved akutt sykdom og/eller skade. I tillegg skal den virke utjevnende i forhold til forskjeller i tilgjengeligheten til et mer spesialisert akuttmedisinsk tilbud.

Det er nå mer enn 20 år siden Nasjonal luftambulansplan ble framlagt og behandlet, i forbindelse med Stortingets behandling av statsbudsjettet for 1988 (St.prp. nr. 1 (1987-88)). I løpet av årene som har gått har det, i tråd med den øvrige utviklingen av helsetjenesten, skjedd store endringer innen luftambulansetjenesten. Antall fly og helikoptre har økt, og det er opprettet flere fly- og helikopterbasen. Vi har i dag 11 helikopterbasen, 7 flybasen og 6 basen for red-

ningshelikoptertjenesten. Det har også skjedd betydelige endringer i bruken av luftambulansetjenesten. Dette gir seg blant annet uttrykk i at antall oppdrag har økt betydelig.

Det er et grunnleggende prinsipp at hele befolkningen skal ha tillit til at de kan få kompetent hjelp i akutte situasjoner. Luftambulansetjenesten spiller en viktig rolle i å sikre rask hjelp der det er nødvendig. Både geografiske, demografiske og meteorologiske forhold skal hensyntas når en vurderer funksjonsfordeling mellom sykehus, ikke minst gjelder dette i forhold til føde- og akutttilbud. Dette er understreket i styringssignalene fra departementet til de regionale helseforetakene. Det er viktig at tjenesten organiseres og drives på en slik måte at den samlede kapasiteten utnyttes best mulig, både i et lokalt, regionalt og nasjonalt perspektiv.

SPØRSMÅL NR. 587

Innlevert 17. desember 2010 av stortingsrepresentant Øyvind Håbrekke

Besvart 6. januar 2011 av fungerende barne-, likestillings- og inkluderingsminister Tora Aasland

Spørsmål:

«Mange barn opplever å bli flyttet fra biologiske foreldre i regi av barnevernet. Mange av disse opplever også en eller flere flyttinger fra ett fosterhjem til et annet. Det er strenge prosedyrer for beslutningen om omsorgsovertakelse, men ikke tilsvarende rutiner for flytting mellom fosterhjem.

Hvordan vurderer statsråden behovet for å se på retningslinjene for flytting mellom fosterhjem?»

BEGRUNNELSE:

Fosterhjemsforeningen forteller om mange henvendelser rundt et høyt antall tilfeller av hvor barn flyttes ut av et fosterhjem og over til et annet. Det er fortsatt stort behov for ytterligere kunnskap om virkningene av flytting fra biologiske foreldre, og hvilke konsekvenser slike erfaringer kan ha for barns utvikling. Det er også behov for mer forskning og kunnskap om konsekvensene av flytting fra et fosterhjem til et annet.

For å gjennomføre omsorgsovertakelse fra biologiske foreldre kreves grundige vurderinger etterfulgt av vedtak i fylkesnemnd.

Svar:

Det er et problem at en del barn i fosterhjem må flytte utilsiktet en eller flere ganger. Dermed får ikke barnet en så stabil tilværelse som ønskelig. Dette er særlig bekymringsfullt fordi mangel på stabilitet og kontinuitet ofte er begrunnelsen for at barn må flytte fra sine opprinnelige omsorgspersoner. Ved nye flyttinger videreføres mangelen på stabilitet og kontinuitet.

Årsakene til behovet for å flytte barn fra et fosterhjem kan uansett være svært varierende. En flytting kan skyldes endrede behov hos barnet eller endrede forhold i fosterhjemmet, herunder at fosterforeldrene av ulike grunner finner å måtte si opp fosterhjems plasseringen. Årsaken kan i enkelte tilfeller også være ønske om å flytte barnet til et slektsfosterhjem eller ønske om å flytte barnet til søskens fosterhjem.

Vedtak om å flytte et barn fra et fosterhjem reguleres av barnevernloven §§ 4-1 og 4-17. I tillegg er det gitt føringer i Retningslinjer for fosterhjem av 15. juli 2004.

Det følger av barnevernloven § 4-1 at det ved anvendelse av tiltak etter loven skal legges avgjørende vekt på å finne tiltak som er til beste for barnet. Her-

under at det skal legges vekt på å gi barnet stabil og god voksenkontakt og kontinuitet i omsorgen. Når barnevernet har overtatt omsorgen for et barn er det derfor en klar målsetting at omsorgssituasjonen skal være så stabil som mulig og at flytting i størst mulig grad skal unngås. Og ved enhver plassering av et barn skal barnevernet allerede fra begynnelsen av søke å finne et plasseringssted som tilgodeser barnets behov for stabilitet.

Barnevernloven § 4-17 begrenser barneverntjenestens adgang til å flytte barnet etter at det er endelig plassert i fosterhjem eller institusjon etter vedtak om omsorgsovertakelse. Etter denne bestemmelsen kan barnet bare flyttes dersom endrede forhold gjør det nødvendig, eller dersom det må anses til beste for barnet. Det følger videre av loven at barneverntjenestens vedtak i en sak om flytting kan påklages til fylkesnemnda.

Etter min vurdering er ovennevnte lovbestemmelser som fastslår behovet for stabilitet for barnet og som regulerer selve flyttingen, tilfredsstillende.

Når det gjelder de nærmere føringene for barneverntjenestens vedtak om å flytte barnet fra et fosterhjem følger det av departementets retningslinjer for fosterhjem blant annet følgende:

”Barneverntjenesten må foreta en totalvurdering av nødvendigheten og hva som er til barnets beste ut i fra barnets omsorgssituasjon i fosterhjemmet, barnets mulige fremtidige omsorgssituasjon samt de fordeler og ulemper en flytting vil medføre.

Vedtak om å flytte barnet kan påklages til fylkesnemnda. Vedtak om flytting kan påklages av barnet selv dersom det er part i saken etter barnevernloven § 6-3. Flytting kan også påklages av barnets foreldre.”

På bakgrunn av de siste års utvikling og endringer på fosterhjemsområdet er det allerede planlagt en revisjon av ovennevnte retningslinjer for fosterhjem. Flytting av barn som er i fosterhjem vil også være et viktig punkt i denne revisjonen.

Departementet vil blant annet kunne gi en mer omfattende omtale av utfordringene knyttet til flyttinger enn de som følger av dagens retningslinjer.

Ett av de mest sentrale spørsmålene er likevel om

vi er gode nok på å forebygge og forhindre utilsiktede flyttinger. Jeg tror det fremover er viktig å øke oppmerksomheten rundt hva som er en best mulig oppfølging av barnet og fosterhjemmet, og å sette inn tiltak for i størst mulig grad å forhindre utilsiktede flyttinger. En særlig viktig forutsetning for å unngå at et fosterhjem oppløses er at fosterforeldrene både før og under plasseringen får god informasjon, støtte og veiledning. En annen viktig forutsetning er at det gis tilstrekkelig prioritet til å lytte til fosterforeldrenes erfaringer og anbefalinger knyttet til barnet. Den øremerkede styrkingen av det kommunale barnevernet i 2011 vil bidra til at barneverntjenesten kan øke sin innsats på dette området.

Det er igangsatt viktig arbeid for å få økt fokus på og kunnskap om konsekvensene av utilsiktede flyttinger og hva som kan gjøres for å redusere dem. Det er blant annet viktig å høste erfaringer fra avsluttede fosterhjemsplasseringer. For å sikre at det innhentes informasjon etter avsluttede plasseringer, har Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (Bufdir) utarbeidet konkrete rutiner for møter med fosterforeldre og barnevernet. Informasjonen fra møtene skal brukes aktivt og systematisk i barnevernets arbeid med blant annet å unngå utilsiktede flyttinger og for å vurdere om fosterforeldrene er aktuelle for nye oppdrag.

I tillegg vil jeg nevne at Bufdir har igangsatt et treårig forskningsprogram på fosterhjemsfeltet med en budsjetttramme på 11 millioner kroner. Programmet heter Fosterhjem for barns behov, og gjennomføres av NOVA, Barnevernets Utviklingssenter på Vestlandet og Fafo. Programmet inneholder ulike delprosjekter, blant annet Utilsiktede flyttinger. Formålet med dette delprosjektet er å utvikle en samlet definisjon av utilsiktet flytting, samt å kartlegge omfang og mønstre og hva som kan gjøres for å redusere antallet flyttinger.

Jeg legger til grunn at styrkingen av det kommunale barnevernet, arbeidet med nye rutiner for møter med fosterforeldrene samt forskningsprosjektet om utilsiktede flyttinger, kan gi ny og viktig kunnskap som også kan inngå i de reviderte retningslinjene, eventuelt medføre behov for lovendringer.

SPØRSMÅL NR. 588**Innlevert 17. desember 2010 av stortingsrepresentant Elisabeth Aspaker****Besvart 22. desember 2010 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Oslo Sanitetsforenings Utdanningssenter (OSU) tilbyr i dag tilpasset helsefagarbeiderutdanning for voksne. Samhandlingsreformen og flere eldre vil øke behovet for slik arbeidskraft. OSU har med bakgrunn i dette utviklet en ny alternativ 2-årig utdanningsmodell som de har søkt Utdanningsdirektoratet om å få prøve ut. Søknaden ble sendt 4. juni 2010 og OSU er avhengig av et snarlig positivt svar for å kunne redde skolen fra nedlegging.

Når kan OSU forvente svar på sin søknad, og vil statsråden bidra til et positivt svar?»

BEGRUNNELSE:

Oslo Sanitetsforenings Utdanningssenter ble i 1963 landets første hjelpepleierskole som utdannet voksne i korte tilpassede løp. Da utdanningen ble 3-årig ved innføringen av Reform 94, ble det samtidig opprettet et komprimert løp for voksne på to år. Søknaden fra voksne gikk noe ned den første tiden, men har senere tatt seg opp etter en tid, og ble en god løsning for voksne som ønsket en ny karriere etter å ha blitt arbeidsledig, omstilling, overtallighet osv.

Utdanningstilbudet på videregående skoles nivå er vanskelig tilgjengelig for voksne som ønsker å utdanne seg til helsefagarbeider fordi unge dessuten har fortrinnsrett til utdanningen. Det er også en realitet at helsefagarbeiderutdanningen i videregående opplæring ikke tiltrekker seg nok søkere til å dekke et økende behov for helsefagarbeidere med flere eldre og syke.

For å bidra til å rekruttere flere helsefagarbeidere ønsker Oslo Sanitetsforenings utdanningssenter fortsatt å kunne tilby en alternativ utdanning for voksne som ønsket å ta slik utdanning.

Utdanningssenteret har derfor utviklet en ny alternativ 2-årig utdanningsmodell som de har søkt Utdanningsdirektoratet om å få prøve ut. Søknaden ble sendt 4. juni 2010 og Utdanningssenteret trenger et snarlig positivt svar for å kunne redde skolen fra nedlegging.

Svar:

Utdanningsdirektoratet mottok 4. juni 2010 søknad fra Oslo Sanitetsforenings Utdanningssenter AS om å få gjennomføre et pilotprosjekt for å utdanne voksne helsefagarbeidere på to år.

Utdanningsdirektoratet sendte forvaltningsmelding til skolen datert 11. september 2010 hvor det ble opplyst om at søknadsfristen for denne type endringer av privatskoledriften fra og med skoleåret 2011/2012 var 1. april 2010. Skolen ble i samme brev informert om at Utdanningsdirektoratet likevel ville prøve å fatte et vedtak i saken før oppstart skoleåret 2011/2012. Utdanningsdirektoratet har opplyst at de tar sikte på å fatte vedtak i saken før 1. april 2011.

Kunnskapsdepartementet er klageinstans i slike saker og jeg kan derfor ikke gå inn å påvirke behandlingen av denne saken i Utdanningsdirektoratet.

SPØRSMÅL NR. 589**Innlevert 17. desember 2010 av stortingsrepresentant Jørund Rytman****Besvart 7. januar 2011 av utenriksminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«I hvilken grad ble israelske myndigheter varslet og orientert i forkant av offentliggjøringen av regjeringens beslutning om å oppgradere palestineres stedlige representasjon i Oslo til ambassade, og vil dette få den konsekvens at utenriksministeren nå er

positiv til at samme kan skje med Taiwans representasjonskontor i Oslo?»

Svar:

La meg først få understreke at oppgraderingen av den palestinske representasjonen til Norge er en an-

erkjennelse av den innsatsen De palestinske selvstyremyndigheter har lagt ned de siste årene. Verdensbanken erklærte i september 2010 at selvstyremyndighetene er rede til å ta statsbærende ansvar på et hvilket som helst tidspunkt. Denne erklæringen er et kraftfullt uttrykk for den positive utviklingen på palestinske side de siste årene, og da mener jeg, i likhet med USA, Frankrike, Spania, Hellas og Portugal, at tiden er moden for å vise anerkjennelse for den innsatsen selvstyremyndighetene har lagt ned.

Selve oppgraderingen innebærer at den palestinske representasjonen nå vil omtales som "The Palestinian Mission to Norway" fremfor "The Palestinian General Delegation to Norway" og at representasjonens leder har rang som ambassadør og omtales som "Head of Mission" fremfor "Head of General Delegation". Men jeg vil understreke at siden det her ikke er snakk om en selvstendig palestinsk stat, vil den palestinske representasjonens tilstedeværelse i Norge fortsatt reguleres av en vertslandsavtale.

De palestinske selvstyremyndigheter ble informert om beslutningen den 9. november 2010. Den

palestinske regjeringen utstedte deretter umiddelbart en pressemelding den 10. november der det ble informert om oppgraderingen. Representanter for øvrige relevante parter er blitt orientert i ettertid.

Ovenstående beslutning har ingen konsekvens for eller sammenheng med problemstillingen knyttet til Taiwan. Målet om en tostatsløsning og opprettelsen av en palestinsk stat har historisk sett ligget til grunn for Norges Midtøsten-engasjement, og også vært både et israelsk og palestinsk mål for den politiske prosessen. Med hensyn til hva som skal regnes som israelsk territorium, vises til Israels internasjonalt anerkjente grenser. Dette innbefatter det territorium som var under israelsk kontroll før 4. juni 1967, og følgelig ikke Golan-høyden, Gaza, Vestbredden og Øst-Jerusalem.

Når det gjelder Kina, fører Norge en ett-Kina politikk. På dette grunnlag har Norge anerkjent Folkerepublikken Kina, og anser ikke Taiwan som en egen stat. Som følge av dette har Norge ikke diplomatiske forbindelser med Taiwan.

SPØRSMÅL NR. 590

Innlevert 20. desember 2010 av stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad

Besvart 7. januar 2011 av fungerende arbeidsminister Rigmor Aasrud

Spørsmål:

«Er det rom for skønnsvurderinger ved utbetaling av dagpenger dersom arbeidssøkeren sender inn meldekort for sent, og for hvor langt tidsrom skal en ev. miste dagpenger i en slik situasjon?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede har fått henvendelse fra en person som har vært arbeidsledig en tid, men som har hatt en del vikariater slik at han i perioder har mottatt delvis dagpenger. Han har imidlertid vært tilmeldt som arbeidssøker og sendt inn meldekort. I en periode med mye arbeid sendte han meldekortet inn for sent. Ved neste innsending (i en periode med få eller ingen vikariater) fikk han imidlertid nesten ingenting utbetalt i dagpenger fordi forrige meldekort var sendt inn noen dager for sent.

Svar:

Den som mottar dagpenger under arbeidsløshet, plikter å melde seg for Arbeids- og velferdsetaten

hver fjortende dag. Meldeplikten er hjemlet i folketrygdloven § 4-8, og overholdes ved å sende utfylte meldekort eller e-melding over internett. På meldekortet/meldingen skal det opplyses om eventuelt arbeid siste fjorten dager (meldeperiode) eller andre forhold som har betydning for beregning av dagpengene. Det skal også opplyses om vedkommende fortsatt ønsker å stå registrert som arbeidssøker hos Arbeids- og velferdsetaten. Den enkelte dagpengemottaker skal melde seg på bestemte datoer, som er fastsatt av Arbeids- og velferdsetaten.

Som følge av det betydelige antallet stønadsmottakere er det nødvendig å ha klare bestemmelser om meldetidspunkt. Etter folketrygdloven § 4-8 fjerde ledd fremgår det at dagpengene bortfaller når meldeplikten ikke overholdes. Det innebærer at utbetalingen for den aktuelle meldeperioden blir redusert tilsvarende antall dager meldingen er forsinket. Mottas meldekortet for eksempel fem dager for sent, reduseres utbetalingen med et beløp som tilsvarer dagpenger for disse fem dagene. Dersom det ikke mottas melding/meldekort for en meldeperiode, utbetales

ikke dagpenger for denne perioden. Dagpenger vil likevel utbetales for den påfølgende meldeperioden, dersom melding mottas for denne.

Beregning av dagpenger og eventuelle trekk som følge av at meldeplikten ikke overholdes, skjer maskinelt. Det er i datasystemene tatt en viss høyde for tid til postgang eller "nedetid" på internett, dvs. forhold som den enkelte dagpengemottaker ikke har innflytelse over. Av bestemmelsen i folketrygdloven

§ 4-8 fjerde ledd, fremgår det dessuten at dagpengene bare faller bort dersom dagpengemottakeren unnlater å overholde meldeplikten "uten rimelig grunn". Dersom en dagpengeutbetaling er redusert på bakgrunn av for sent mottatt melding, kan for eksempel uregelmessigheter i postgangen eller uregelmessigheter på nettet gi grunnlag for å omgjøre beslutningen om reduksjon. Dagpengene som da er holdt tilbake, vil i slike tilfeller bli etterbetalt.

SPØRSMÅL NR. 591

Innlevert 20. desember 2010 av stortingsrepresentant Laila Dævøy

Besvart 10. januar 2011 av forsvarsminister Grete Faremo

Spørsmål:

«Jeg viser til tidligere spørsmål om mobbing og trakassering i Forsvaret. Et av spørsmålene var å få tallene for 2009 og 2010 fra Forsvarets medarbeiderundersøkelser. Statsråden sier at det ikke foreligger tall for 2009 og 2010, da disse spørsmålene ikke inngikk i medarbeiderundersøkelsene lenger. Hun henviser til helse- og miljøundersøkelse for disse årene, men angir ikke resultatene.

Hvordan er tallene på mobbing og uønsket seksuell oppmerksomhet fra denne undersøkelsen for 2009 og 2010?»

BEGRUNNELSE:

I høst er jeg blitt kjent med flere episoder fra de siste årene der kvinner i Forsvaret er blitt utsatt for uønsket seksuell oppmerksomhet/trakassering. Det kan være vanskelig for unge kvinner å melde fra fordi de da er redd for egen karriere, og mange føler seg "frosset ut" i et mannsdominert miljø. Når de det gjelder våger å melde fra, er det desto verre å ikke bli tatt på alvor. Den som trakasserer kvinnen, blir værende, får forfremmelse, og fortsetter sin trakassering. Heller ikke i tilfeller der samme mann er meldt om fra flere hold, reageres det. For noen unge kvinner er det nettopp slike episoder som gjør at de ikke vil gå videre i Forsvaret.

For øvrig finner jeg det svært overraskende at Forsvaret år for år har brukt forskjellige begreper og spørsmålsstillinger i sine medarbeiderundersøkelser, slik at det blir vanskelig å se utviklingen fra år til år.

Og for 2008 og 2009 legger man spørsmål om mobbing og uønsket seksuell oppmerksomhet inn under Forsvarets helse- og miljøundersøkelse. Da er

den ikke tilgjengelig lenger på samme måte som medarbeiderundersøkelsen, som lett kan finnes på nettet. Jeg ønsker likevel å vite tallene for 2009 og 2010, som forespurt, og antar at det ikke er noe i veien for å hente ut disse tallene fra den aktuelle undersøkelsen.

For øvrig antar jeg at forprosjektet statsråden viser til, vil stille spørsmål også om det som har vært. Å få oversikt og innsikt i dette, vil sannsynligvis være avgjørende for å endre en kultur som dessverre har vært ødeleggende for mange kvinner.

Jeg vil også vise til at jeg kjenner til at det er gitt flere sluttpakker enn det statsråden viser til i sitt tidligere svar. Jeg finner det merkelig at ikke statsråden er orientert om dette.

Svar:

Resultatene av spørsmål om mobbing og uønsket seksuell oppmerksomhet fra Forsvarets helse- og miljøundersøkelse i 2009 og 2010 er ikke ferdig analysert. Departementet har, etter anmodning, fått oversendt preliminnære tall fra Forsvarets sanitet (FSAN), FSAN tar forbehold og kan ikke gå god for kvaliteten av tallmaterialet. Tallene må analyseres nærmere før endelige resultater eventuelt kan presenteres.

Ifølge Forsvaret viser foreløpige tall at av de i overkant 15 000 personer som fikk tilsendt helse- og miljøundersøkelsen i 2009 og 2010, svarte henholdsvis 5 471 og 6 588 på spørsmålet: "Blir noen mobbet eller trakassert på ditt arbeidssted?" Av disse svarte henholdsvis 1 967 og 1 965 bekreftende. Av de henholdsvis 5 402 og 6 524 som svarte på spørsmålet om de var utsatt for uønsket seksuell oppmerksomhet i 2009 og 2010, svarte henholdsvis 249 og 208 bekref-

tende.

Som omtalt i brev til Stortingets president av 2. november 2010, som svar på Dávøys tidligere spørsmål om samme sak, skal det gjennomføres et forprosjekt om mobbing og uønsket seksuell oppmerksomhet i Forsvaret. Det er nå inngått kontrakt mellom Forsvaret og SINTEF om forprosjektet, som skal ferdigstilles innen 18 måneder. Resultatene fra Forsvarets helse- og miljøundersøkelse vil inngå i grunnlaget til forprosjektet. SINTEF vil vurdere de ulike helse-, miljø- og medarbeiderundersøkelsenes egnethet som datagrunnlag. Som følge av at Forsvaret har engasjert en ekstern aktør, har Forsvaret ikke prioritert å gjøre selvstendige analyser av tallmaterialet.

Alle typer mobbing og trakassering skal tas på alvor i Forsvaret. Det skal reageres i forhold til ansatte som mobber eller trakasserer andre. I samsvar med arbeidsmiljøloven, plikter arbeidsgiver å sette i verk tiltak for å trygge et godt psykososialt arbeidsmiljø. Ansatte i Forsvaret er i ferd med å gjennomføre e-læ-

ringsprogram om holdninger, etikk og ledelse, og dette programmet inneholder blant annet en modul om mobbing og uønsket seksuell oppmerksomhet. Forsvarssjefen iverksatte i januar i 2008 et eget direktiv i Forsvaret for varsling av kritikkverdige forhold. Forsvaret erkjenner imidlertid at det er behov for mer kunnskap om hva som kan gjøres for å motvirke mobbing, trakassering og uønsket seksuell oppmerksomhet. Det nå igangsatte forprosjektet er et ledd i dette arbeidet. Prosjektet vil ventelig gi kunnskap om de forholdene som skaper grunnlag for mobbing og uønsket seksuell oppmerksomhet, slik at ytterligere tiltak kan iverksettes.

Med hensyn til sluttpakker, opplyser Forsvaret at for perioden 2008 til 2010 er avgang på redusert lønn den eneste form for sluttpakke som har vært benyttet. Det er bekreftet fra Forsvaret at det i denne perioden er gitt slik sluttpakke til én kvinnelig offiser. Sluttpakker kan kun innvilges av Forsvarsstaben.

SPØRSMÅL NR. 592

Innlevert 20. desember 2010 av stortingsrepresentant Laila Dávøy

Besvart 23. desember 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Nok en gang får jeg inn flere henvendelser fra ME-pasienter som ikke blir trodd på at de er ME-syke, og derfor ikke er i stand til å arbeide. Dette skjer til tross for at ME-spesialister har satt diagnosen. Gjennom egen NAV-psykolog settes spesialisters diagnose til side. I avslag om uførepensjon fra NAV, bemerkes ingenting om ME, det er som om man ikke har vurdert dette som en sykdom. Nok en gang vil jeg spørre helseministeren:

Vil hun og sosialministeren skrive et rundskriv el.l. til NAV om at ME er en alvorlig sykdom?»

BEGRUNNELSE:

Denne gangen gjelder det en kvinne i begynnelsen av 30-årene. Hun fikk kyssesyken da hun var 15 år, og har blitt gradvis verre år for år. Diagnosen ME fikk hun fra lege i 2007, den er senere bekreftet av ME-spesialist i Bergen. Kvinnen har vært sykemeldt siden 2005, men klarte å komme gjennom et atferdingsopplegg (skole) i 2006. Hun er nå helt ute av stand til å ta seg arbeid pga sykdommen ME, hvilket

er bekreftet av leger. Til tross for dette blir hun vurdert av en NAV-psykolog som avviser henne. Verken legespesialister, hun selv, eller familien blir trodd på at ME er en alvorlig sykdom som kan kvalifisere til uførepensjon.

Kvinnen hører til Helse Sør-Øst. Statsråden har i tidligere svar til meg henvist til det gode kompetansemiljøet som nå er etablert ved Ullevål. Denne kvinnen prøvde å komme til der, men fikk avslag, med begrunnelse "du er ikke prioritert". Hun ble henvist til venteliste, etter 1 år purret hun, da de endelig ringte, var saken hennes om uførepensjon avslått. Hun hadde da i mellomtiden fått sin diagnose fra spesialist i Bergen, hvilket ikke hjalp.

Konklusjonen er at en syk ME-pasient ikke kan bli diagnostisert eller bli hjulpet hos det eneste kompetansemiljøet på Østlandet, og får heller ikke hjelp til livsopphold fra NAV.

Jeg er også kjent med at kompetansenettverket ikke fungerer, bl.a. har de ikke hatt møter på over ett år.

Svar:

Jeg har i tidligere svar på spørsmål til skriftlig besvarelse fra representanten Dåvøy orientert om at Helsedirektoratet har fått i oppdrag å utarbeide en oppdatert kunnskapsoppsummering om diagnostisering, behandling, rehabilitering, pleie- og omsorg av pasienter som er rammet av CFS/ME. En systematisk gjennomgang av ny kunnskap og kliniske erfaringer vil kunne bidra til at man i større grad kan gi gode råd og anbefalinger til helsetjenesten om utredning og oppfølging av pasientgruppen.

Helsedirektoratet har gitt bestillingen videre som et hasteoppdrag til Nasjonalt kunnskapssenter for helsetjenesten. Gjennomgangen skal overleveres departementet i løpet av første halvår 2011. Jeg vil etter dette vurdere å be om at det utarbeides nasjonale faglige retningslinjer, en veileder eller andre faglige råd om oppfølging av pasienter med CFS/ME i helsetjenesten.

Når det gjelder saksbehandlingen i Arbeids- og velferdsetaten, skal fastlege - eventuelt spesialist, opplyse om grunnlaget for diagnosen de har stilt og gi en vurdering av funksjonsevne, arbeidsevne og prognose. I tilfeller der relevante opplysninger eller vurderinger ikke finnes eller der Arbeids- og velferdsetaten finner opplysningene mangelfulle, vil etaten be om utfyllende informasjon. Det presiseres at etatens rådgivende leger utelukkende har en rådgivende funksjon i saksbehandlingen.

Ved vurdering av rett til uførepensjon, vil fastlege, spesialist og rådgivende lege bistå Arbeids- og velferdsetaten i sitt arbeid med å etablere faktum i sa-

ken. Det er imidlertid etatens oppgave å vurdere sakens faktum opp mot inngangsvilkårene i folketrygdloven. For uførepensjon er det en rekke vilkår, hvorav noen vilkår dreier seg om brukers helsesituasjon.

Folketrygdloven § 12-6 stiller som vilkår at sykdom skal være hovedårsak til nedsatt inntektsevne. Arbeids- og velferdsetaten har et rundskriv om CFS/ME. I etatens rundskriv er det bl.a. tatt inn informasjon om diagnosen ME og retten til uførepensjon. Rundskrivet ble sist revidert i oktober 2008. Arbeidsministeren har opplyst at det kan være aktuelt å vurdere ny revisjon av dette rundskrivet etter at Nasjonalt kunnskapssenter for helsetjenesten har ferdigstilt sin kunnskapsgjennomgang.

Pasienter og brukere skal føle seg ivaretatt av helsetjenesten og av Arbeids- og velferdsetaten. Alle pasienter har krav på utredning, behandling og oppfølging preget av respekt uavhengig av tjenestenes forståelse av sykdommen. Det er ikke diagnosen, men den enkeltes behov som avgjør hvilke tjenester som skal ytes.

Jeg kan som helseminister ikke kommentere enkeltsaker. Det er som representanten Dåvøy kjenner til, etablert ordninger som skal følge med på hvordan tjenestene og helsepersonellet utøver sine oppgaver, og som har fullmakt til å gripe inn overfor virksomheter som utøver sine oppgaver i strid med lov eller forskrift. Statens helsetilsyn skal behandle klager på manglende oppfyllelse av rettigheter etter sosial- og helselovgivningen. Klageinstansen for de fleste trykkesaker er per i dag NAV klage og anke. Deretter kan saken om ønskelig klages inn for Trygderetten.

SPØRSMÅL NR. 593

Innlevert 20. desember 2010 av stortingsrepresentant Torgeir Trældal

Besvart 5. januar 2011 av landbruks- og matminister Lars Peder Brekk

Spørsmål:

«Vil statsråden at norske forbrukere skal få samme informasjon om hvordan eggene er produsert, som forbrukerne i EU?»

BEGRUNNELSE:

I EU er det innført krav om at alle egg skal merkes med produksjonstype. Eggkartongene skal merkes:

Egg fra burhøner.

Egg fra frittgående høner innendørs.

Egg fra frittgående høner med utemuligheter.

Disse reglene gjelder ikke for Norge, fordi de ikke er inntatt i EØS-avtalen. Norske forbrukere får derfor dårligere informasjon om egg enn andre europeere. I Norge markedsføres egg fra burhøner som solegg, gårdsegg og lignende. Det oppgis ikke på pakningen at eggene kommer fra burhøner som har levd i fabrikkannlegg, der både foring og egginnsamling foregår maskinelt.

Svar:

De tre typene næringsmessig eggproduksjon som er aktuelle i Norge fra 2012 er egg fra høner i miljøbur, egg fra frittgående høner og egg fra høner i økologiske driftssystemer. Egg som produseres i henhold til økologiregelverket, kan merkes og markedsføres som økologiske. Både når det gjelder økologisk produksjon og frittgående høner antar jeg at det anses

som en markedsmessig fordel å merke med produksjonsform på forbrukerpakning, og at dette derfor gjøres på frivillig basis. Forbrukeren bør derfor kunne anta at dersom eggene ikke er merket "frittgående", er det stor sannsynlighet for at eggene er produsert i bursystemer. Under slike forutsetninger mener jeg det ikke skulle være behov for å innføre obligatorisk merking av egg.

SPØRSMÅL NR. 594

Innlevert 20. desember 2010 av stortingsrepresentant Elisabeth Aspaker

Besvart 23. desember 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Akupunkturhøyskolen søkte 31. oktober 2009 om autorisasjon for akupunktører. Helsedirektoratet kom da ganske raskt tilbake med svar om at søknaden ville bli behandlet på nyåret 2010 sammen med andre lignende søknader. Ved årets slutt 2010 er søknaden fortsatt ikke behandlet.

Hva er forklaringen på at saken ennå ikke er sluttbehandlet, og når kan Akupunkturhøyskolen forvente svar på sin autorisasjonssøknad?»

Svar:

Helsedirektoratet har mottatt flere søknader om autorisasjon som helsepersonell fra yrkesgrupper

som i dag ikke har slik autorisasjon. Etter at Helsedirektoratet har vurdert søknadene, vil direktoratet gi sin tilråding til Helse- og omsorgsdepartementet. Årsaken til at dette har tatt lenger tid enn forventet, er blant annet at direktoratet har valgt å foreta en grundig vurdering av alle søkerne samlet. Helsedirektoratet opplyser også at blant annet pandemiarbeidet tidlig på året ble prioritert framfor andre oppgaver.

Direktoratet har informert om at de påregner å oversende sin tilråding til departementet innen utgangen av januar 2011. Blant annet basert på denne tilrådingen vil departementet vurdere om nye personellgrupper bør gis autorisasjon i henhold til helsepersonelloven eller ikke.

SPØRSMÅL NR. 595

Innlevert 20. desember 2010 av stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten

Besvart 4. januar 2011 av utenriksminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«Hvordan vil utenriksministeren reagere overfor det hviterussiske regimets hardhendte håndtering av opposisjonen i landet og motkandidatene til den sittende presidenten, og hvilke konsekvenser bør dette få for Hviterusslands bestrebelser på å bli en del av det europeiske samarbeidet på ulike områder?»

BEGRUNNELSE:

Flere hundre opposisjonspolitikere, journalister og aktivister har blitt regelrett banket opp og arrestert under demonstrasjoner på Uavhengighetsplassen i Minsk hvor flere titalls tusen demonstranter samlet seg i protest mot det de mener er et presidentvalg preget av manipulasjon og fusk. Det synes også å ha vært provokatører innblandet i urolighetene, bl.a. i

forsøket på å storme regjeringsbygningene, ifølge kilder i opposisjonen. Fredelige demonstranter ble angrepet av spesialstyrker. Blant dem som er banket opp og arrestert er presidentkandidatene Vital Rymasheuski, Andrei Sannikov, Rygor Kastusev og Nikolai Statkevich. I tillegg til kandidatene skal eksempelvis hele ledelsen for det hviterussiske kristendemokratiske partiet være arrestert. Det gjelder foruten presidentkandidaten Vital Rymasheuski, Pavel Seviarynets og Aliaksei Shein fra partiledelsen og generalsekretæren Dzianis Sadouski. Den rettslige oppfølging ventes å starte omgående og opposisjonen frykter at de arresterte kan få lange fengselsstraffer. Dette skjer samtidig med at Hviterussland har blitt invitert inn i så vel Østersjøsam arbeidet som EUs partnerskap for den nordlige dimensjon på observatørbasis.

Svar:

Den brutale måten urolighetene etter presidentvalget 19.12.2010 ble håndtert på av hviterussiske myndigheter, er helt uakseptabel. Dette gjorde jeg klart i en uttalelse hvor jeg fordømte voldsbruken mot demonstranter og arrestasjonene av flere opposisjonsledere, journalister og representanter for det sivile samfunn.

I samme uttalelse beklaget jeg også at heller ikke dette valget ser ut til å ha blitt gjennomført på en fri og rettferdig måte. I sine foreløpige konklusjoner etter valget peker observatører fra Organisasjonen for sikkerhet og samarbeid i Europa (OSSE) og OSSEs parlamentarikerforsamling på flere viktige mangler ved valget. Dette illustrerer at Hviterussland fremdeles har et langt stykke å gå før forpliktelser landet har påtatt seg som medlem av OSSE, er oppfylt.

Norges syn på valg gjennomføringen og på myndighetenes håndtering av urolighetene etter valget vil også bli gjort kjent direkte overfor hviterussiske myndigheter.

Vi ønsker å se Hviterussland fullt integrert i Europa som et fritt og demokratisk samfunn. Det forutsetter at landets myndigheter respekterer grunnleggende normer for menneskerettigheter og demokrati. Her må vi ta i bruk flere virkemidler og felles for de fleste er at Norges bidrag vil være mest effektivt når vi opptrer sammen med våre internasjonale partnere, ikke minst med de andre nordiske land.

Parallelt med EU har Norge i flere år opprettholdt visse tiltak, blant annet reiserestriksjoner, rettet mot hviterussiske myndighetspersoner som har hatt ansvar for uregelmessigheter og uakseptable hendelser ved tidligere valg. På bakgrunn av enkelte positive utviklingstrekk for et par år tilbake, ble de fleste av disse tiltakene suspendert. Status for disse kommer opp til ny vurdering i høst. Den seneste utviklingen i landet vil da selvsagt telle med i den vurderingen vi vil gjøre – og det vil skje i nær kontakt med våre nordiske naboer og med EU.

Minst like viktig er det å støtte opp om de krefter i landet som arbeider for å fremme demokrati og styrke respekten for menneskerettighetene. Et viktig virkemiddel er den økonomiske støtten som blant annet Norge gjennom flere år har gitt prosjekter med en slik innretning. Denne type støtte vil vi fortsette å gi.

Både i Hviterussland og andre land har vi erfart at en isolasjonslinje ikke bringer ønskede resultater. Svaret på den siste tidens begivenheter i Hviterussland ligger derfor neppe i å redusere vår kontakt med landet – en kontakt som allerede i utgangspunktet er begrenset. Europas dører er ikke lukket for Hviterussland, men landets myndigheter må også i praksis vise at landet hører hjemme i det europeiske verdifelleskap.

Jeg vil for øvrig også vise til omtalen av Hviterussland i møtene i Stortingets europautvalg 30.11.2010 og 19.10.2010.

SPØRSMÅL NR. 596**Innlevert 20. desember 2010 av stortingsrepresentant Hans Olav Syversen****Besvart 7. januar 2011 av utenriksminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«Regjeringen har besluttet å oppgradere den palestinske representasjonen til å bli en ambassade.

Hva dette faktisk innebærer fremstår noe uklart, ikke minst når man forholder seg til hva utenriksministeren har sagt i Norge kontra hva norske diplomater har uttalt i Jerusalem, jfr. presseoppslag, og hvilke konkrete endringer innebærer oppgraderingen, og hvordan mener utenriksministeren dette vil innvirke på partene i fredsprosessen?»

Svar:

De siste tre årene har vi sett store fremskritt i institusjonsbyggingen på palestinsk side. Under ledelse av statsminister Salam Fayyad og basert på den treårige reform- og utviklingsplanen (Palestinian Reform and Development Plan 2008-2010), har De palestinske selvstyremyndigheter kommet langt i etablering av institusjoner og en forsvarlig offentlig forvaltning.

Etter planen skal denne statsbyggingsprosessen fullføres innen september 2011, men Verdensbanken erklærte allerede i september i 2010 at selvstyremyndighetene er rede til å ta statsbærende ansvar på et hvilket som helst tidspunkt. Denne erklæringen er et kraftfullt uttrykk for det som er oppnådd på palestinsk side de siste årene, og da mener jeg at Norge bør vise anerkjennelse for den innsatsen selvstyremyndighetene har lagt ned. Det gjør vi blant annet ved å oppgradere den stedlige palestinske representasjonen, i likhet med USA, Frankrike, Spania, Hellas og Portugal.

Selve oppgraderingen innebærer at den palestinske representasjonen nå vil omtales som "The Palestinian Mission to Norway" fremfor "The Palestinian

General Delegation to Norway" og at representasjonens leder har rang som ambassadør og omtales som "Head of Mission" fremfor "Head of General Delegation". Men jeg vil understreke at siden det her ikke er snakk om en selvstendig palestinsk stat, vil den palestinske representasjonens tilstedeværelse i Norge fortsatt reguleres av en vertslandsavtale.

Støtte til palestinsk institusjonsbygging har vært en hovedprioritet for det internasjonale giversamfunnet siden Oslo-avtalen i 1993. Formålet med giverengasjementet har vært en politisk målsetting om å støtte oppunder forhandlingene om en tostatsløsning og legge grunnlaget for palestinsk statsdannelse. Som leder for giverlandsgruppen AHLIC (Ad-hoc Liaison Committee) har Norge hatt et hovedansvar for å koordinere denne innsatsen. Dette arbeidet har til tider vært utfordrende. I perioder med økt konfliktnivå og fravær av reelle forhandlinger, har det vært en stor utfordring å holde giversamfunnet engasjert og involvert i det palestinske statsbyggingsprosjektet.

Vi er nå i en situasjon hvor statsbyggingsprosessen er i ferd med å sluttføres, men hvor fredsforhandlingene er fastlåst. Det er bred enighet i det internasjonale samfunn om at Israels beslutning om å gjenoppta den ulovlige bosettingsvirksomheten i okkupert område utgjør det største hinderet for fremgang i forhandlingene. Med oppgraderingen av den palestinske representasjonen sender vi, sammen med en rekke andre land, et klart signal til partene om at De palestinske selvstyremyndigheter viser fremskritt som peker hen mot kapasiteten til å drive moderne statsinstitusjoner, og at tiden er moden for reelle forhandlinger, tostatsløsning og opprettelsen av en palestinsk stat.

SPØRSMÅL NR. 597**Innlevert 20. desember 2010 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen****Besvart 11. januar 2011 av olje- og energiminister Terje Riis-Johansen****Spørsmål:**

«Energiministeren hevder tidlig oppstart av de mobile gasskraftverkene kan få produsenter og forbrukere til å endre oppførsel, og derved redusere effekten av de mobile gasskraftverkene. I Stortinget 15.12.10 hevdet statsministeren på sin side at de mobile gasskraftverkene representerer så liten produksjon at de ikke vil påvirke strømprisene.

Hvor mange prosent av normal effektproduksjon i sitt prisområde representerer de, og hvorfor vil produsenter forverre sin oppførsel dersom mobile gasskraftverk ikke påvirker pris?»

Svar:

Forrige vinter hadde Midt-Norge i perioder høyere kraftpriser enn de andre nordiske prisområdene. Denne vinteren har dette i liten grad vært tilfelle. Midt-Norge har stort sett hatt sammenfallende priser med Nord-Norge og Sverige. De siste dagene har prisene vært noe høyere enn i Sverige, men på samme nivå som andre prisområder i Norge.

I den situasjon vi har hatt i vinter hvor Midt-Norge i all hovedsak har hatt felles priser med et vesentlig større prisområde må det antas at virkningene på strømprisene av å starte opp reservekraftverkene vil bli meget beskjeden.

I en situasjon hvor Midt-Norge mer permanent hadde høyere priser enn i omliggende områder, ville det imidlertid være grunn til å anta at drift av reservekraftverkene vil kunne ha en større effekt på prisene.

Det gjelder særlig i de timene hvor prisene er høyest, men også i forhold til gjennomsnittsprisen for døgnet.

Reservekraftverkene har en kapasitet på 300 MW. Energimessig vil de kunne dekke opp i størrelsesorden 10 pst av forbruket i Midt-Norge. Kapasiteten i kraftverkene utgjør 3 promille av den totale produksjonskapasiteten i det nordiske markedet. Med høy driftstid vil de kunne stå for en noe større del av produksjonen.

Det er viktig å merke seg at reservekraftverkene er en forsikringsordning til bruk i svært anstrengte kraftsituasjoner (SAKS), hvor faren for rasjonering er stor. Høy kraftpris er ikke et kriterie for idriftsettelse av verkene. Det fremgår av utslippstillatelsene og anleggskonsesjonene til verkene at Statnett skal benytte alle andre aktuelle virkemidler for å håndtere en eventuell SAKS-situasjon, før de eventuelt starter reservekraftverkene.

Statnett fikk 17. desember dispensasjon fra vilkårene i anleggskonsesjonene for bruk av de mobile gassfyrte reservekraftverkene på Tjeldbergodden og i Nyhamna. Samtidig ble utslippstillatelsene midlertidig endret. Begge vedtak er gjeldende for uke 1-20 i 2011. Dispensasjonen og den midlertidige endringen av utslippstillatelsene gjør at anleggene også kan tas i bruk ved eventuelle feil og i vanskelige driftssituasjoner og dermed være med å motvirke tvangsmessig utkobling av forbruk. Dette er således et viktig tiltak for forsyningssikkerheten i området.

SPØRSMÅL NR. 598**Innlevert 20. desember 2010 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen****Besvart 6. januar 2011 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«Statssekretær Roger Schjerva hevdet på TV2 nyhetene i uke 49 at en reduksjon i elavgiften fullt og helt ville bli spist opp av økte produsentpriser på strøm. Det til tross for at norske kraftforbruker som betaler elavgift bare er en marginal del av det nordiske markedet og til tross for at priselastisiteten for strøm er lave -4 %.

Kan statsråden vise hvilke beregninger regjeringen bruker for å forsvare Schjervas påstand?»

Svar:

Jeg vil i denne sammenheng vise til mine vurderinger i forbindelse med representantforslag Dokument 8:44 (2009-2010) fra Svendsen, Leirstein og Solvik-Olsen om avgiftsnedsettelse i perioder med

høye strømpriser og min besvarelse på spørsmål 445 fra Leirstein av 10. desember 2010.

Perioder med høye strømpriser vinterstid i Norge er ofte kjennetegnet ved knapphet på kraft på grunn av blant annet begrensninger i overføringskapasiteten og høy utnyttelse av importmulighetene. Et scenario med knapphet på produksjons- og overføringskapasitet tilsier bratt tilbudskurve, dvs. at produksjonen reagerer lite på prisendringer. I en slik situasjon vil avgiftsreduksjonen selv med små tilpasninger på etterspørselsiden ikke føre til tilsvarende lavere strømpriser til forbrukerne. Det reduserte avgiftsni-

vået kan da isteden medføre økte markedspriser som kommer strømprodusentene til gode. Dette er en indirekte markedseffekt som vil motvirke det uttalte formålet med avgiftsreduksjonen – nemlig å redusere belastningen for dem som sliter med å betale strømregningene. For øvrig er det ytterligere sentrale fordelings, budsjettmessige og administrative grunner til at jeg ikke støtter forslaget om midlertidige nedsettelse av avgifter på elektrisk energi. Jeg viser i denne sammenhengen igjen til mitt svarbrev av 15. mars 2010 i forbindelse med representantforslag Dokument 8:44 (2009-2010).

SPØRSMÅL NR. 599

Innlevert 20. desember 2010 av stortingsrepresentant Jan Tore Sanner

Besvart 10. januar 2011 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Hvilke faglige vurderinger har statsråden gjort i forhold til samlokalisering av psykisk helsevern og somatikk ved nye Drammen sykehus, og hvordan har hun sikret at berørte parter, deriblant Asker og Bærum kommune, er involvert i beslutningsprosessen?»

BEGRUNNELSE:

Det fremgår av Drammens tidene 16. desember at Regjeringen har vedtatt at det psykiske helsevernet Vestre Viken skal samlokaliseres med somatisk virksomhet ved et nytt sykehus i Drammen. Det skaper en berettiget frykt blant pasienter og lokalbefolkningen i Asker og Bærum om at deler av det gode psykiske helsetilbudet ved Blakstad flyttes til Drammen. Vedtak om funksjonsdeling må være basert på faglige vurderinger og åpne prosesser med god dialog med brukere og lokalsamfunn. Oppslaget i Drammens tidene skaper inntrykk av at den demokratiske prosessen er tilsidesatt og at "noen har snakket sammen".

Det må forutsettes at viktige helsepolitiske beslutninger tas i henhold til foretaksloven og den styringsmodellen som Stortinget har vedtatt. Det vises til at Buskerud Arbeiderparti den 8. desember har sendt ut en pressemelding der det fremgår at det har vært et møte mellom Helse- og omsorgsministeren, Helse Sør-Øst og Buskerud Arbeiderparti, og at planene om bygging av nytt sykehus på Gullaug nå er skrinlagt. Saken kom imidlertid opp til vurdering i Helse Sør-Øst sitt styre 16. desember 2010. Det vises

til at foretaksmodellen forutsetter at staten skal utøve sin eierstyring for helseforetakene gjennom foretaksmøtet.

Det heter eksplisitt i loven at staten som eier ikke skal utøve eierstyring i foretakene utenom foretaksmøtet. Beslutningen om å skrinlegge Gullaug var både klok og riktig, men det er svært uheldig at det fremstår slik at viktige helsepolitiske beslutninger tas i samråd med lokallag i Arbeiderpartiet, helt utenfor det ordinære beslutningssystemet i helseforetakene.

Svar:

På bakgrunn av styrevedtak 091-2010 i Helse Sør-Øst RHF 16. desember 2010 om kjøp av tomt på Gullaug og videre prosess, sendte Helse Sør-Øst 21. desember saken til departementet. Det ble avholdt foretaksmøte om saken 6. januar 2011, hvor det ble vedtatt at det ikke er aktuelt å kjøpe tomten på Gullaug, og hvor det ble gitt føringer for videre arbeid med nytt sykehus i Buskerud - Vestre Viken HF.

Samlokalisering av psykisk helsevern og somatiske funksjoner er en vanlig og anerkjent organisasjonsmodell, både i Norge og internasjonalt. Særlig vurderes det som en hensiktsmessig ordning for pasientgrupper hvor det er eller kan være behov for både psykiatrisk og somatisk kompetanse, som for eksempel ved akuttpsykiatriske avdelinger.

Gjennom opptrappingsplanen for psykisk helse fram til 2008 og i det påfølgende arbeidet, er det lagt vekt på å etablere et godt lokalt basert tilbud i forhold til psykisk helse i form av kommunale tjenester og

distriktpsikiatriske sentre (DPS). Sykehusene skal dekke funksjoner som kommuner og DPS ikke kan dekke, i første rekke lukkede avdelinger for akuttpsykiatri og sikkerhetspsykiatri. I tillegg vil det være enkelte andre spesialiserte funksjoner for mindre grupper, som ikke uten videre kan dekkes lokalt fordi de krever særskilt kompetanse. I Oppdragsdokumentet for 2011 er det gitt en klar bestilling til de regionale helseforetakene om at omstillingen som er påbegynt gjennom opptrappingsplanen skal videreføres. En viktig del av dette er styrkingen av DPSene, bl.a. gjennom bedre akuttberedskap. Formålet er at befolkningen skal ha et lett tilgjengelig, faglig forsvarlig og hensiktsmessig tilbud lokalt.

Helse Sør-Øst RHF opplyser at de gjennom flere år har hatt et sterkt fokus på å sikre et godt samarbeid med de aktuelle kommunene om planlegging og ut-

vikling av tjenestetilbudet i regionen. Det opplyses videre at Vestre Viken HF har meddelt at strategiarbeidet som nå starter opp vil ha en styringsgruppe med representanter fra foretaksledelsen, tillitsvalgte, kommunene og vernetjenesten. Det vil bli etablert arbeidsgrupper for disse områdene:

- Samhandling og lokalbaserte tjenester
- Akutfunksjoner og prehospitale tjenester
- Spesialiserte områdefunksjoner
- Strategisk eiendomsutvikling

Det opplyses videre at det vil bli etablert ulike referansegrupper, og at strategiarbeidet vil pågå fram mot oktober 2011, før en bred høringsrunde. Det tas sikte på endelig styrebehandling i mars 2012.

SPØRSMÅL NR. 600

Innlevert 20. desember 2010 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande

Besvart 6. januar 2011 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«Hva vil statsråden gjøre for å sikre at også Schengen-beboere registreres i den kommunen de arbeider og bor i?»

BEGRUNNELSE:

Nå de som bor i Norge flytter fra en kommune til en annen blir de registrert og får et ID nr., blant annet for å betale skatt. Arbeidstakere fra Schengen-området som flytter til en norsk kommune for å arbeide er ikke alltid registrert i den kommunen de faktisk arbeider og bor i. De kan være registrert på kommunenr. 0000, det vil si ingen spesiell kommune.

Staten sparer da penger, fordi ingen kommune får innbyggertilskuddet. Men kommunen har utgiftene. Flatanger kommune har for eksempel utvidet norskopplæring (ikke pålagt), barn går på skolen, benytter seg av helsetilbud osv.

Kommunene må henvende seg til hver enkelt for å få de til å melde flytting. Norske borgere skal melde flytting innen 8 dager.

Undertegnede har fått høre at arbeidstakere fra Schengen-området som ønsker å melde flytting samtidig som de registrerte seg får at det tar tid med saks-papirer, så for å få lønn fort burde de registrere seg

for mindre enn seks måneder, da slapp de å melde flytting. Det gjorde de. De har nå tenkt å bare gi melding om nye seks måneder av gangen, så slipper de å melde flytting.

Svar:

Hovedregelen er at personer som oppholder seg i norske kommuner i minst seks måneder, eller som har til hensikt å bli i landet ikke bare midlertidig, skal registreres i folkeregisteret som bosatt i Norge. I forbindelse med bostedsregistreringen tildeles personen fødselsnummer. Personer som har opphold her av kortere varighet, registreres ikke som bosatt i Norge, men registreres i folkeregisteret for oppholdet sitt. En person som er her for eksempel fire måneder på grunn av et arbeidsoppdrag, vil på grunnlag av oppholdsregistreringen bli tildelt et d-nummer og skattekort, men får ikke bostedsregistrering i noen kommune.

EØS-borgere som skal bostedsregistrere seg i Norge, må i tillegg til å oppfylle kravet om oppholdstid, fremvise dokumentasjon på at identitetskontroll og vurdering av oppholdsgrunnlag er foretatt av politiet. (For nordiske borgere gjelder en egen konvensjon om flytting mellom de nordiske land.) Deretter

tar det normalt inntil en uke før fødselsnummer er tildelt og personen er blitt registrert som bosatt i folkeregisteret. Personer som er registrert bosatt i Norge, har plikt til å melde fra til folkeregistermyndigheten (skattekontoret) om flytting. Det gjelder både flytting innen kommunen og flytting til annen kommune. Slik melding skal gis innen åtte dager etter flyttingen.

Registrering av bosetting i Norge er basert på selvdeklarasjonsprinsippet. For å avdekke feil er skattekontorene avhengig av kontrollmeldinger fra offentlige myndigheter, kommuner og utleiery. Tilgjengelige kontrollmuligheter bør utnyttas på hensiktsmessig måte, og jeg regner med at det skjer

innen de samlede kontrollprioriteringer som skatteetaten har på folkeregisterområdet.

Det er ikke lovlig å dele opp et sammenhengende opphold i Norge i flere kortere meldeperioder, for derved å unngå bostedsregistrering. Skatteetaten har mulighet til å kontrollere at ikke samme person går igjen i flere kortere oppholdsmeldinger for en lengre periode uten bostedsregistrering. Selv om ikke alt lar seg kontrollere, er det derfor grunn til å anta at omfanget av varige feilregistreringer på dette området er begrenset.